

ספר

עצתו אמונה

חלק ג'

אידיש

שיינע הערליכע בריוו געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד און אויסנאם קען זוכה זיין מצליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדונו מורינו נרבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאַמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן ערב חג השבועות שנת תש"פ לפ"ק

דורך חסידי בֵּרְסֵלַב - נוא יאָרק יצ"ו

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי

Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיווק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9191

קול
ברסלב
212-444-9191

חיווק יומי

צו באקומען די חיווק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

סדר ועימוד, כריכה ושעררים:

א.ש. אשדוד
08-8650078
0527627127

זִכְר עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְקָבוֹד וְנִשְׁמַת מְאוֹר עֵינָיו חַיֵּית נַפְשָׁנוּ.

אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פְּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיֹתָנוּ פְּתִיחַ הַחַיָּה, לְהַטְעִימָנוּ מִצוּף עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זֵיו הָאֶרֶץ שְׂכִינַת עֹז וְתִבְרָה, וְהַחֲדִיר בְּרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּקֶת בּוֹ יְתִבְרָה, וְקָרַב אֶלֶּפֶי נִשְׁמוֹת אֵל הַחַן וְהִפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיחַו הָרַב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשֻׁכּוֹלוֹת - שֶׁהִלֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, מְסַר נַפְשׁוֹ אֵלָיו וְתִבְרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יְסוּרִים קָשִׁים וְקוֹרִים כָּל יְמֵי חַיָּו, רַבִּים הַשִּׁיב מֵעוֹן וְקָרַם אֵלָיו יְתִבְרָה, הַעֲמִיד תְּלַמִּידִים רַבִּים, רְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמַּחֲבֵר סָפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל', וְסָפֵר 'שִׁפְתֵי הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו. וְקָבֵץ וְלִקְטַט סָפְרִים רַבִּים וְנוֹכְדִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲר"ו מִבְּרִסְלָב, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲר"ת - זְכוּתָם יָגוּ עָלֵינוּ. וְהַפִּיזָם בְּכָל קְצוֹי תְּבֵל, וּבְפִרְסִיית הַקּוֹנְטְרַסִּים הַמְּפָרְסָמִים שֶׁהַחַיּוֹ אֶלְפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהָקִיפוּ אוֹתָם לְחֹזֶר בְּתַשׁוּבָה.

עֲטַרְתָּ רֹאשׁוֹ, נֹר תִּפְאָרְתָּנוּ, הַמְּלֹאָה הַנּוֹצֵב עַל רֹאשׁ דְּרָה, עַמּוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַמַּחֲנֶה, מוֹרָה דְּרָה וּמְשׁוּבָב נְתִיבוֹת

מוֹרְנוּ וּמְאוֹרְנוּ

רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקְלֵלָה"ה

כּוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הַרְבַּ מְטַאקָאֵי וּבַעַל הַמְּנַחַת זָאב' וְעוֹד
זְכוּתוֹ יָגוּ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּחַד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שְׁל מַעְלָה
לְהַתְּלוּנוּ בְּצֵל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹ עָדוֹ
י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נִשְׁמַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה צְרוּרָה בְּצֹרֶחַ הַחַיִּים

חספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מוה"ר **יואל** בן ריצא רעכיל

ראטה שליט"א

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

וזוגתו

אסתר גיטל

בת הי' שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה נרו יאיר ומשפ',

אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי

עליון בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו פאלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביז'ן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (חי מוהר"ן סימן שנה"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איך זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איך ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסגעבערן א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדריגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות הר"ן סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויף פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויף פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבניך ולבני בניך" - "אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין פאליטישער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארוםפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבוימט אויפן הייליגן רבינ'ס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוד ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבינ'ס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מח' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מח' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצוות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמורה, ווען פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאין, מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

למוּדִים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרויבירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי תדעתי אחרי מותי פי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען נא געווען וואויל און ערליך אויך נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פרגעט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ח.) "צדיקים במיתתן נקראו חיים", אפילו ווען א צדיק גייט אנוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרוּמָה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ד, ה') "ונמת שם משה עבד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באמת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באמת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למוּדִים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

לעבט אבער א תלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אוינגעלערנט, ער איז מעורר און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אוינגעלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלץ געלעבט.

זאגט דאָרט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין יענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביזן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אדער מערערע תלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם פֿח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אַמט'ע תלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תלמיד'ס דיבורים, און עס איז ממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (במות צ"ו): אויפ'ן פסוק (תהלים ס"א, ה) "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער ארבעט איז אויפצוהויכן דעם תלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מעורר זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אַמט, מיט די אלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", דורך'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

דער תלמיד חביב פון כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מחזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אויז געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה דורכגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויך אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שעפן התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אויז געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויך קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אונזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויך גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אונזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדריקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה

פארמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחז' זיין דערמיט. דער ספר וועט זיכער ארויסהעלפן און מחזק זיין פילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פרינאוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יענער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

 תוכן הענינים

קסט	איך וויל דױקא א שידוך פון ישיבה.....
קע	ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל?.....
קעא	איך בין צוגעבינדן צו קויפן אסאך לאטעריעס.....
קעב	מיין מאן איז א מפױץ און דאס איז מיר נישט צום הארצן.....
קעג	א מיידל וויל טרעפן איר שידוך.....
קעד	איך בין זייער מקנא מיין שוואגער.....
קעה	פארנוואס האט איר געגעבן אן אינטערױווי פאר די פרייע "ערוץ שתיים"?... מד
קעו	דארף מען מעביר סדרה זיין כסדרן דיקא?.....
קעז	מייע געלטערן זענען פארנומען מיט'ן פאון און האבן נישט קיין צייט פאר מיר.....
קעח	חיזוק אויף פבוד אב ואם.....
קעט	מעג מען זאגן תהלים ביינאכט?.....
קפ	קען מען טרעפן אן ענטפער אויף אלע שאלות אין "אשר בנחל"?.....
קפא	מחלוקת אין ברסלב.....
קפב	מעג מען אויסרעדן נאך המפיל?.....
קפג	ווי אזוי קען איר כמבד זיין מיין טאטע ווען איר קען אים קוים?.....
קפד	היכל הקודש אין בית שמש.....
קפה	עס איז דא אסאך מחלוקת אין די בית המדרש וואו איר דאנען.....
קפו	וואס איז דער מנהג אין ברסלב וועגן ניטל?.....
קפז	איך קען נישט אסאך הלכות.....
קפח	זאל איר קויפן א דירה מיט צוויי צימערן אדער דריי?.....
קפט	מיר ווילן האבן נאך קינדער.....
קצ	ווי אזוי קען איר זיין ריין פון פגם הברית?.....
קצא	סגולות פאר א מיידל צו טרעפן א שידוך.....

קב	דארף מען געבן וואקסיגען פאר די קינדער? און אויב די ווייב וויל נישט?.... קג
קג	איך האב מורא פון אן עלעוועיטאר. קח
קגד	מיין שוועסטער פירט זיך נישט בצניעות. קיא
קצה	זאל מען מאכן א 'דור ישרים' טעסט? קיג
קצו	מיין מאן דאווענט נישט מיט מגן, וואס קען איך טון? קטו
קצז	איינער שלעפט מיר צו עבירות, ווי אזוי האק איך אפ מיט יענעם? קיט
קצה	פארוואס אינדערפרי קען איך רעדן צום אייבערשטן און ביינאכט נישט? קכה
קצט	וואו איז די מקור אז רבי נתן האט געהאט א גלאטן האלז? קכט
ר	זאל איך זיין דער מחותן ביי מיין שוועגערין'ס חתונה? קלב
רא	מיין ווייב גייט אנגעטון צו שטארק פרום. קלה
רב	מעג א מיידל גיין מיט א גיטאר אויפ'ן גאס? קמג
רג	איך בין א מיידל און איך וויל שוין א פלה ווערן. קמד
רד	מייע פחדים גיין שוין אנועק ברוך ה'. קמו
רה	מייע עלטערן לאזן מיר נישט האבן א סעלפאן, וואס טו איך? קנה
רו	זאל איך גיין ווייסע זאקן שבת, אפילו מיין מאמע וויל נישט? קנו
רז	קען איך נאך תשובה טון אויף מייע הארבע עבירות? קס
רח	ווי אזוי קען איך זיך פרייען מיט אזויפיל קינדער וואס איך האב ברוך ה'? קסג
רט	זאל איך שיקן מיין בחור צו עקסן אויף א פלעי? קסז
רי	מיין ווייב רעדט זיך אסאך אפ, וואס זאג איך איר? קסט
ריא	איך בין א פלה, קענט איר מיר געבן הדרכות פאר'ן נייעם לעבן? קעד
ריב	קענט איר מיר דערציילן אביסל איבער מוהרא"ש זכותו יגן עלינו? קעו
ריג	ווי אזוי איז מען א גוטער בחור אין ישיבה? קפג
ריד	אויב וויינען האט נישט געהאלפן, ווי אזוי וועלן פשוטי'ע תפילות העלפן? .. קפו
רטו	מעג מען וויינען און בעטן דעם אייבערשטן אום שבת? קפח
רטז	ווי אזוי קען איך העלפן מיין חבר, וואס איינער וויל אים אראפפירן פון וועג. קצ
ריז	זאל איך זיך אפלאזן פון מיין שמוץ און נישט קוקן אויף די שווערע קאנסעקווענצן? קצג
ריח	מיין חבר'טע איז זייער צעבראכן, אפער קענט איר געבן אביסל חיזוק? ... קצה
ריט	מייע עלטערן רודפ'ן מיר זייער אסאך, וואס טו איך? קצא

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

רב	א שְׁלֵעֲכֶטְעַר חֲבֵר הָאֵט גְּע'הֲרָג'עֵט מִיין לְעֵבֹן.
רבא	ווי אזוי קען אײך מאַכן אז מײן מאן זאל זײן אײנְדֵעֲרֵהײם בײנאַכְט?
רבב	ווען אײך גײ נאך צְדָקָה, זאל אײך זאָגן אז אײך גײ פאר מײר?
רבג	קעג מען פײפֿן מײט די מויל?
רבד	דאָרף מען האָבן חוּמְרוֹת אין שְׁטוּב?
רבה	אײך האָב מוֹרָא צו הֶעֱרָן שְׁרַעֲקֵדִיגֶע פֿלַעיס.
רבו	ווי אזוי לְעֵרן אײך מײט די קײנְדֵער בײ אָבוֹת וּבָנִים ווען אײך פּאַרשְׁטײ נײשֵׁט קײן גְמָרָא?
רבז	מײנע עֲלֻטֶערן שְׁרײַען צופֿיל אויף מײר.
רבח	וואָס טו אײך אז מײן ווייב וויל נאָר הײלן נאַטוּרְלִיך?
רבט	אײך בײן אַ בַּחוּר וואָס פֿילט נײשֵׁט קײן טעם אין לְעֵבֹן, קענט אײר מײר הֶעֱלֶפֿן?
רל	ווי אזוי קען אײך זײך מַחֲזֵק זײן נאָכ'ן פּאַרלִיךֶן אַ קײנְד?
רלא	ווער קען מַחֲדֵשׁ זײן חִידוּשִׁים?
רלב	דאָרף מען אַוּעֲקוּנאַרפֿן דעם שְׁכָל פאר אַ צִדִיק?
רלג	וואָס איז דער עֲגוֹן פון גײן שְׁבֵת מײט ווייַסע זאַקן?
רלד	קען צאַלט מײר נײשֵׁט מײן גְעֵהאַלט, וואָס זאל אײך טוּן?
רלה	אײך בײן בְּרוּך ה' גְעֵהאַלפֿן גְעוּוּאַרן.
רלו	וואָס קען אײך טוּן אז אײך זאל ווערן דאַר פאר מײן חֲתוּנָה?
רלז	וואָס קען אײך טוּן אז אײך בײן מײוּאַש פון מײן לְעֵבֹן?
רלח	וויפֿיל מעג מען טְרײַנקען אום פּוּרִים?
רלט	ווען שְׁבֵת קומט איז עס אַ גוֹ עֲדוֹן אָדער אַ גִיהֶנוּם?
רמ	פּאַרְוּוּאָס באַקום אײך נײשֵׁט קײן עֲנֻטֶפֿער אויף מײנע שְׂאֵלוֹת?
רמא	קעג זײך אַ מײדל פּאַרשְׁטֵעֵלן אום פּוּרִים?
רמב	קען טְשֻׁעֲפֶעט מײר, און אײך האָב פֿתִידִים פון פֿײער.
רמג	אײך האָב נײשֵׁט קײן שְׁלוֹם בֵּית און אײך דֵערְטְרוּנֵק זײך אין חוּבוֹת.
רמד	אײך האָלט שוין נײשֵׁט אויס די יְסוּדִים, ווער קען מײר הֶעֱלֶפֿן?
רמה	וועגן בְּרַכַּת הַמֶּפִּיל, און ווי אזוי רַעֲדֵט מען צו קײנְדֵער אײבֵער קדוּשָׁה?
רמו	זאל אײך רַעֲדוֹן מײט מײנע עֲלֻטֶערן, ווען דאַס מאַכְט מײר גְרוֹיס צער?

אַמוּנָה**תּוֹכַן הַעֲנִיִּים****עֲצָתוֹ****יד**

רמוז	וואס טו איך ווען איך רעד מיט מיין ווייב און מיין מאמע רופט אריין?
רמח	פארנוואס האט דער רבי געמאכט דעם ניגון "עוז וְהִדְר לְבוּשָׁה" ביי זיין טאכטער'ס חתונה?
רמט	ווי אזוי מאך איך זיס און פרייליך דעם יום טוב?
רנ	קעגן קען געבן מילכיגס ביי א סעודת ברית?
רנא	ווי אזוי קען איך בארואיגן דעם מצב צופרי ביים צוגרייטן די קינדער צום באס?
רנב	ווען וועל איך שוין טרעפן מיין שידוך?
רנג	דער אייבערשטער הערט דען אויס תפילות פון א בעל עבירה?
רנד	ווער איז דער רשע פון יבנאל?
רנה	ווי אזוי רעאגיר איך ווען איך האב איינעם געכאפט מחלל שבת זיין?
רנו	איך האב שוין אלעס געטון, פארנוואס האב איך נאכאלץ נישט געטראפן מיין שידוך?
רנז	פאלן מיינע קינדער אנועק ווייל איך באלאנג נישט צו א ספעציעלע חסידות?
רנח	א כשר'ע סמארטפאון מיט א פילטער, וועט עס שאטן פאר מיינע קינדער?
רנט	זאל איך מאכן מיין ווייב טוישן פון א שייטל צו א טיכל?
רס	וואס זענען די מנהגים פון פורים? און א שאלה וועגן הפצה.
רסא	וואס טוט א שמש אין א בית המדרש מיט די פילע גליונות?
רסב	זאל איך לערנען אין כולל, אדער סתם אין שול?
רסג	ווי אזוי ווייס איך ווער עס איז דער אמת'ער צדיק?
רסד	איך האב נישט באקומען די ריכטיגע הדרכה פאר די חתונה.
רסה	ווי אזוי קען מען זיך גרייטן פרייליכערהייט צום יום טוב פסח?
רסו	זאל איך אויפגעבן מיין סמארטפאון? אפילו איך שפיר אז איך דארף עס האבן?

קסט

איך וויל דוקא א שידוך פון ישיבה.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס איז שוין צוויי יאר זייט איך און מיין ברודער הערן אויס די שיעורים יעדן טאג, עס שמעקט נישט צו שטארק פאר מינע עלטערן ווייל זיי וויסן נישט וואס די שיעורים זענען און זיי האבן געהערט אסאך לשון הרע, אבער מיר זענען זיך מתנה דערמיט, מיר שעפן דערפון אזויפיל עצות און חיובק אין לעבן.

לעצטנס האט מען מיר אנגעהויבן אנצוטראגן שידוכים, אבער איך האב געזאגט פאר מיין מאמע אז איך גיי נישט חתונה האבן נאר מיט א בחור פונעם ראש ישיבה'ס ישיבה, מיין מאמע האט געמיינט אז איך בין אראפ פון זינען, איך האב איר געזאגט קלאר אז איך גיי נישט חתונה האבן מיט א בחור וואס איז געזיצן ווי א גולם זעקס יאר און ישיבה, ער "הייסט" א נוטער בחור און ער גייט מיך פייניגן א גאנץ לעבן, אדער סתם לעבן אן א ציל; מיין ברודער דערציילט מיר פונקטליך וואס "גוטע" בחורים טוען אין די "גוטע" ישיבות.

איך האב זייער אסאך חקר'טעס וואס האבן דעם זעלבן פראבלעם, אין די סקול וואו איך גיי ווילן זייער אסאך ערליכע מיידלעך, בעיקר די תוכן'דיגע מיידלעך - נאר חתונה האבן מיט א בחור פון אייער ישיבה אבער די עלטערן לאזן נישט. איך קען מיך נישט זען זיצן מיט א מאן וואס האט נישט געהאט קיין חינוך, עס טוט זייער וויי.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, י"ג טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תתן!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די גמרא דערציילט (מועד קטן יח): רבא האט געהערט ווי
אייער בעט דעם אייבערשטן אויף א געוויסע שידוך,
האט אים רבא געזאגט: "דאס איז נישט די ריכטיגע וועג
פון בעטן; מען דארף בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל
טרעפן די ריכטיגע ווייג, א גוטע שידוך און א גוט לעבן,
נישט זיך עקשן'ען און בעטן דוקא אויף א געוויסע שידוך."

דער מדרש זאגט (נזקרא רבה כט, ח): אויפ'ן פסוק (תהלים סב, י):
"אך הכל בני אדם כזב בני איש", מען קען הערן ווי
מענטשן שמועסן צווישן זיך אז דער בחור וואלט גוט געווען
פאר די מיידל, און די מיידל וואלט גוט געווען פאר דעם
בחור, אבער דער אייבערשטער לאכט פון זיי, ווייל נאך
איידער זיי זענען געבוירן געווארן האט שוין דער אייבערשטער
צוגעגרייט זייער שידוך.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות חתון, סימן ט): "על ידי תפילה
יכול לשנות וזוגו הנכרו בשמים", מיט תפילה קען
מען אלעס פועל'ן, דערפאר דארף א בחור און א מיידל
אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו האבן א
גוטע לעבן, ווייל אן תפילה קען מען אריין פאלן מיט א
שלעכטע שידוך, און זיך צוזאמליידן א גאנץ לעבן.

דער עיקר דארף מען קוקן אויף גוטע מידות, ווייל דער עיקר פונעם מענטש איז די מידות; יא לערנען נישט לערנען - דאס קען מען זיך טוישן. מען זעט זייער אסאך בחורים וואס האבן פלייסיג געלערנט אלס בחור, אבער נאך די חתונה האבן זיי אינגאנצן אפגעלאזט דאס לערנען, און פארקערט אויך, איך האב שוין געזען אסאך בחורים וואס האבן נישט געלערנט אזוי פלייסיג אלס בחור, און נאך די חתונה האבן זיי אנגעהויבן צו לערנען; זיי האבן גוט חתונה געהאט, זייערע ווייבער האבן זיי מחזק געווען צו האבן א שיעור, צו האבן א רב וכו', און זיי זענען אינגאנצן נתהפך געווארן לטוב. אבער מידות - דאס איז שוין עפעס אנדערש, דאס איז זייער שווער פאר א מענטש זיך צו טוישן; אויב האט דער בחור נישט קיין גוטע מידות, קומט ארויס דער גאנצער אמת נאכדעם וואס די שבע ברכות ענדיגט זיך, מען מרעפט זיך מיט א תיה ארויס פון ישיבה.

דערפאר דארף מען אסאך מתפלל זיין צום אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו מרעפן א בחור וואס האט גוטע מידות און פירט זיך מיט יראת שמים, און אז מען בעט, העלפט דער אייבערשטער אז מען האט חתונה מיט אן ערליכער בחור מיט גוטע מידות, און מען האט א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דאס וואס איר שרייבט אז אסאך מיידלעך פון אייער סקול ווילן חתונה האבן דוקא מיט ברוסלבע בחורים; דאס איז ממש א רוח הקודש פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה. ווייל

ווען מיר האבן געעפנט די ישיבה פאר צען יאר צוריק שנת תשס"ט לפרט קמן, האבן שלעכטע מענטשן ארויסגעלאזט זייער א שלעכטע נאמען אויף די ישיבה (וואס מיר ליידן נאך דערפון עד היום הזה), די שלעכטע נאמען האט זיך פארשפרייט איבעראל און מיר האבן נישט געהאט קיין חתנים אין ישיבה, וויל קיינער האט נישט געוואלט נעמען א בחור פון ישיבה צוליב די לשון הרע וואס די בעלי מחלוקת האבן ארויסגעלאזט. ווען מען האט אנגעטראגן פאר איינעם א בחור און יענער האט געהערט אז דער בחור לערנט אין ברוסלב, האט מען גלייך אראפגעלייגט דעם טעלעפאן וכו'. איך האב גערעדט צו מוהרא"ש דערוועגן, וואס מען קען טון, וואס וועט זיין מיט שידוכים, האט מיר מוהרא"ש געזאגט: "הער וואס איך זאג דיר, און שרייב אראפ וואס איך זאג דיר; נאך אביסל וועלן אלע מיידלעך נאר וועלן בחורים פון דיין ישיבה".

בשעת מוהרא"ש האט מיר דאס געזאגט האט דאס אויסגעקוקט ווי שיינע חיווק, איך האב געטראכט צו מיר: 'מוהרא"ש וויל מיר מתוק זיין אז איך זאל נישט זיין אזוי צעבראכן וכו', דערפאר זאגט ער מיר דאס, אבער למעשה האט זיך ארויסגעשטעלט אזוי ווי מוהרא"ש האט געזאגט; נאך א שטיק צייט האט זיך אנגעפאנגען רימן שידוכים, און תברא - תברא אית ליה, בחורים האבן אנגעפאנגען ווערן חתנים, און זייט דעמאלט האט זיך דאס נישט אפגעשטעלט.

עס האט זיך ארויסגעוויזן אז די וואס לערנען אין פֿרסלב
זענען צוגעגרייט פאר'ן לעבן; זיי זענען מכבד די ווייב,
זיי זענען מכבד די שווער און שוויגער. די אלע אינגעלייט
וואס זענען תלמידי היכל הקודש, זיי רעדן איידל, זיי קוקן
נישט קיין מאוויס, זיי גייען נישט מיט חברים פארברענען
די נעכט, תלמידי היכל הקודש זיצן אין שטוב מיט די ווייב
וכו'.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט טרעפן אייער
שירודך בקרוב און אויפשטעלן אן ערליכע שטוב, אמן.

קע

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים
וועלכע העלפן אונז אזוי שטארק ארויס אין לעבן.

מיר האבן געוואלט פֿרעגן וועגן אונזער פינף יעריג אינגל. עס איז אים
זייער שווער איינצוזיצן סיי אינדערהיים און סיי אין חדר, און אויך פֿרובירט
ער צו הערשן אויף יעדן איינעם, אריינגערעכנט אויף די עלטערן. ווי אזוי
קענען מיר זיך אן עצה געבן מיט אים? מיר האבן שוין פֿרובירט אסאך
מיט גומנס, אים צו געבן פאלוינגגען און דאס גלייכן ווען ער איז וואויל,
אבער גארנישט האט געהאלפן.

אויף האט ער ליב זיך צו שפילן מיט בעלי חיים, האבן מיר געוואלט פֿרעגן אויב עס איז גראי מיר זאלן אים שיקן צו א פֿלאץ וואו מען קען שפילן מיט בעלי חיים, ווי צום ביישפיל הינער און קאמפֿשקעס און אזוי ווייטער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח ווייטער אָנצוגיין מיט אייער הייליגע אַרבעט.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, י"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תקי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עלְטערן וואס ווילן זוכה זיין צו גוטע קינדער דארפן אסאך
געטן דעם אייבערשטן אויף דעם, גוטע קינדער
קומט נישט פון זיך אליינס; מען דארף אסאך געטן דעם
אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער,
ווייל חינוך איז בכלל נישט קיין גרינגע זאך. חינוך איז זייער
א שווערע עבודה, מען דארף וויסן וויפיל צו זאגן און ווי
אזוי צו זאגן, ווי שטרענג מען דארף גיין וכו'; אז מען לייגט
אריין כוחות אין די קינדער, און פארשטייט זיך אסאך
תפילה, שניידט מען שפעטער שיינע פירות.

דאס וואס איר שרייבט: 'וויפיל מיר פרובירן צו גיין מיט
גוטנס וכו' גייט עס נישט; אסאך מאל, ווייל מען

געבט אסאך גוטס, דוקא דאס איז די סיבה פארן וואס עס גייט נישט. מען דארף מחנה זיין די קינדער ווען זיי זענען יונג - צו פאלגן, ווען א קינד פאלגט וואס מען הייסט אים, קומט אים נאך נישט די וועלט פאר דעם; ווען א קינד עקט אויף די נאכטמאל אדער נעמט צוזאמען די שפילצייג וכו' קומט אים נאך נישט פאר דעם א באלוינונג, א קינד דארף מען מחנה זיין צו פאלגן טאטע מאמע, ווייל מען דארף פאלגן, עס איז נישט דא קיין: 'אויב וועסטו פאלגן...' אדער: 'אויב וועסטו נישט פאלגן...'

עס איז נישט קיין פראבלעם אים צו טראגן זען בעלי חיים וכו'; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד.): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעפאנגען גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין תילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אן לערנען". זעט

מען פון דעם אז אסאך מאל דארף מען משחר זיין קינדער
מיט בעלי חיים וכו' זיי זאלן לערנען פלייסוג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קעא

איך בין צוגעבינדן צו קויפן אסאך לאטעריעס

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א גרויסע פראבלעם וואס איך קען נישט ארויסגיין דערפון,
יעדעס מאל ווען איך גיי אריין אין א געז סטעישן ציט מיר צו קויפן
לאטעריס. אין איך געב אנוועק א גרויס חלק פון מיין געלט פאר דעם.

יעדעס מאל טראכט איך אז יעצט וועל איך געווינען אסאך געלט און
מער נישט דארפן ארבייטן שווער. און יעדעס מאל וואס איך געוויין נישט
האב איך חרטה פאר'ן אויסגעבן געלט, און אזוי גייט עס יעדעס מאל.

איך זע אז דער ראש ישיבה געבט עצות אויף יעדע זאך, אפֿשר איז
דא א גרינגע עצה פאר דעם אויך? איך ליין פֿמעט יעדן טאג די בריוון
אויף די וועבסייט און עס איז מיר מורא'דיג מתנה.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְקַדֵּךְ - יום ד' פּרִשְׁת שְׁמוֹת, ט"ז טבת, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאָב עֲרַהֲאָלְמָן דִּיין בְּרִיוּוּ.

דָּעֵר גֵּאָנְצֵעֵר שְׁפִיל פֿון לֵאָטֵעֵרִים אִיז אַ שְׁטִיִּק בְּלֵאָפֵה, זײַ מֵאָבָן
מָעַן זָאל גְּעוּוִינְעֵן דָּא און דָּאָרְט אָבִיסָל גְּעָלְט, אַלְזֵן גָּאָר
אַז מְעַנְטְשֵׁן זָאל ווערן מֵעֵר אַרײַן גְּעִשְׁלֵעֶפֶט אִין דָּעם.

דָּעֵר רַבִּי זֵאָנְט (שיחות הר"ן, סימן רפד): דָּעֵר יֵצֵר הָרַע מֵאָבְט
אַמֵּאל אִינְעֵר זָאל רִיידֵן ווערן דוֹרְךְ עֶפֶס אַ וועג וְכוּ',
און מָעַן מֵאָבְט אַ גֵּאָנְצֵעַ עֶסֶק פֿון דָּעם, אַלֶּע מְעַנְטְשֵׁן רַעֲדֵן
פֿון דָּעם און מָעַן אִיז אִים מְקַנָּא, אָבֵעֵר דָּאָס אִיז אַלֶּעס אַ
שְׁפִיל פֿונֶעם סִמְ"ךְ מ"ם צו פֿאַרְדֵּרײַען דָּעם קָאָפּ פֿון מְעַנְטְשֵׁן.
דָּעֵר רַבִּי פִּירְט אִוּם דִּי שִׁיחָה מִיט דִּי ווערְטֵעֵר: "דָּעֵר
אִיבֶּעֶרְשְׁטֵעֵר זָאל אִוּגוֹ אַלֶּע אָפֵהִיטֵן מִיר זָאלֵן גִּישְׁט פֿאַרְדֵּרײַט
ווערן פֿון דָּעם".

דִּי אַלֶּע וואָס ווערן גֵּעֲבֵעֵךְ אַרײַן גְּעִשְׁלֵעֶפֶט אִין גְּעַמְבְּלִינג
ווערן זײַעֵר גֵּרוּיִסֶע אָרַעמֵעֵלִיט, און בִּיִּים סוֹף גְּלִיבֵן זײַ
גֵּרוּיִסֶע קֶבְצָנִים. קוֹדֶם פֿאַרְלִירְט מָעַן דִּי גְּעָלְט, און גֵּאָבְדֵעִם
פֿאַרְלִירְט מָעַן גֵּעֲבֵעֵךְ דִּי ווייב און קינדֵרֵעֵר.

גְּעַמְבְּלִינג אִיז אַ שְׂרַעֲקִלִיכֶע טוִיט שְׁפִיל; אִין אָנְהוּיב ווייזט
מָעַן פֿאַר'ן מְעַנְטְשֵׁן בְּאִילוֹ עֵר פֿאַרְדֵּינְט גְּעָלְט,
אָבֵעֵר צוּם סוֹף ווערט מָעַן גֵּעֲבֵעֵךְ אַ בְּלוֹטִיגֵעֵר אָרַעמֵאָן;
עֶס אִיז אַ שְׂרַעֲקִלִיכֶע מַחְלָה וואָס אִינְמֵאל מָעַן פֿאַלְט אַרײַן

אין דעם איז זייער שווער ארויסצוקריכן דערפון. ווייל יעדעס מאל טראכט מען: 'יעצט גיי איך פארדינען', דאס מאל וועל איך שוין טאקע רייך ווערן, וואס באַמַת איז דאס א געץ וואס כאַפֿט אריין דעם מענטש טיפער און טיפער.

דו שרייבסט אז דו דארפסט אן עצה נישט צו קויפן מער קיין לאַטעריס, עס זעט דיר אויס ווי דו קענסט נישט ארויסקריכן דערפון, ווייל יעדעס מאל זאגסטו צו זיך אז דו גייסט מער נישט קויפן וכו', אבער למעשה קויפסטו דאס ווייטער; וויסן זאלסטו אז יעדער מענטש האט א בחירה, און פון יעדע שלעכטע געוואוינהייט קען מען ארויסגיין.

א איד איז אמאל געקומען צום רבי'ן פֿרעגן ווי אזוי עס קען זיין אז א מענטש האט א בחירה; אויב מען איז צוגעקלעבט צו שלעכטע מעשים ווי איז שײַך צו זאָגן פֿאר'ן מענטש: "דו האסט א בחירה"? עס איז דאך אוממעגליך זיך אפצושיידן פון א געוואוינהייט וואס מען האט זיך צוגעוואוינט צו טון! האט אים דער רבי געזאָגט (ליקוטי מוֹתֵרין, חלק ב', סימן ק): "עס איז זייער פשוט צו פארשטיין דער עגון פון בחירה; אויב מען וויל טוט מען עס, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט"; שרייבט רבי נחמן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענטפערט, ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם, זיי פֿרעגן די קשײַא: 'ווי איז שײַך צו זאָגן אז איך האב א בחירה, ווען איך קען זיך נישט אפשיידן פון מיין געוואוינהייט וואס

איך האב זיך צוגעוואוינט צו טון? דערפאר מיינען זיי אז עס איז טאקע אוממעגליך ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באַמט איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען אויפהערן טון שלעכטע מעשים".

בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט פטור ווערן פון די מחלה; תפילה האט אזא כח אז דורך תפילה קען מען ארויסקריכן פון יעדע סארט זומפ וואו מען איז אריין געפאלן, און מיט תפילה קען מען ארויסגיין פון אלע שטארקע תאוות רעות (עדיקשנס).

איך שרייב דיר דא א קליינע תפילה וואס דו זאלסט בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן, וועסטו זיכער ארויסקריכן פון דעם:

"רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, איך בין אריין געפאלן אין א געפערליכע תאוה פון געמבלען, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך קען מיר נישט זען ארויס קריכן פון דעם, איך אליין ווייס אז דאס איז נישט גוט פאר מיר, דאס געמט מיר אנועק מיין געלט, דאס צעברעכט מיין משפחה. יעדן טאג מאך איך אפ אז איך גיי מער נישט קויפן קיין לאטעריס, אבער נאכדעם גיי איך צוריק צו מיינע אלטע מעשים. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל האבן שכל צו וויסן אז דאס איז נישט גוט פאר מיר, העלף מיר איך זאל טרעפן אן עצה ארויס צו קריכן פון די נארטישע תאוה.

רבוננו של עולם, העלף מיר איך זאל שטענדיג געדענקען פון דיר, איך זאל גלייבן פאמונה שלימה אז געלט קומט נאר פון דיר, אזוי ווי עם שטייט (תשי"ב ח): 'לי תכסה ולי תזקב, נאם ה' צבאות', די נאנצע געלט קומט פון דיר; העלף מיר אייבערשטער אז איך זאל מיך נישט אייגרעדן פאר קיין איין רגע אז איך קען רייך ווערן פון די נארישע מאנה; העלף מיר איך זאל נישט פארגעסן פון דיר, העלף מיר איך זאל אריין באפן יעדן טאג אפאר פרקים משניות, וואס נאר דאס וועט איבער גלייבן פון מיר, אמן".

איך האף אז דו וועסט אנגעמען די ווערטער וואס איך שרייב דיר און דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג, אזוי וועסטו זוכה זיין צו ווערן א געזונטער מענטש און טון נאר קלונגע זאכן. דו וועסט האבן שכל ענדערש צו געבן די פאר דאללער פאר דיין ווייב וכו', און עם וועט דיר גוט זיין בנה ובבא.

קעב

מיין מאן איז א מפיץ און דאס איז מיר נישט צום הארצן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר בתי פאר די שיינע שיעורים און היוזק וואס איך הער יעדן טאג פון אייך ביי די שיעורים אויפן טעלעפאן, עם געבט אונז צו

עצתו

קעב

אמונה

זו

גאר פיל צום לעבן, סיי פאר מיר און סיי פאר מיין מאן און קינדער, אפילו די גאר קליינע קינדער ווייסן שוין צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע קליינע זאך וואס זיי דארפן.

אזוי ווי מיין מאן איז א מפיץ, האב איך זיך געוואלט דורכשמועסן מיט אייך איבער עטליכע זאכן וואס שטערט מיר וועגן הפצה.

קודם די גאנצע זאך פון הפצה לייגט זיך מיר נישט אויפן שכל, איך קען נישט פארשטיין ווי אזוי מען קען טון אזא זאך; צו לעבן אויף צדקה וואס מענטשן געבן, און דאס הייסט גאך אן ארבעט?

איך קום פון א שטוב וואו מען האלט זייער שטארק קעגן מוהרא"ש, מיר טארן זיי אפילו נישט דערציילן וואס מיין מאן טוט, און דעריבער קען איך נישט האבן קיין חיובק פון מיינע עלטערן איבער דעם.

אויך שטערט מיר זייער ווען דאס גייט איבער די גרעניצן, ווען הפצה גייט אויפן השבון פון אנדערע וויכטיגע זאכן, צום ביישפיל ווען מען גייט ארויס אינדערפרי אין א פרייטאג, ערב יום טוב, אדער חול המועד, און מען קומט צוריק ממש ביים זמן, און דאס שטערט אויך זייער פאר די חינוך פון די קינדער (ווי טארן אויך נישט וויסן וואו טאטי איז, אז זיי זאלן דאס נישט איבערדערציילן פאר אנדערע קינדער).

איך האף אז איר וועט מיר קענען מחזק זיין און אויסלערנען ווי אזוי אנצונעמען די גאנצע זאך פון הפצה וואס איז זייער פּרעמד פאר מיר און עס שטערט מיר זייער שטארק.

אויך האב איך געוואלט פּרעגן וועגן רעדן צום אייבערשטן, כאטש וואס ווי געזאגט איז אונזער גאנצע שטוב געשמעלט אויף תפלה, יעדער איינער פון קליין ביז גרויס רעדט צום אייבערשטן, אבער עס מאכט זיך אסאך זאכן וואס איך בעט דעם אייבערשטן שוין זייער לאנג און איך בין נאכנישט געהאלפן געווארן, און דאס פּרענגט אריין אין מיר א יאוש אז איך זאל אויפהערן צו בעטן, וואס קען איך טון דערצו?

דער באשעפער זאל אייך געבן ווייטער פֿתֿ און מוח צו קענען אָנגיין מיט אייער הייליגע אַרבעט צו מתוק זיין אידישע קינדער, און איר זאלט האבן אלעס גוטס וואס איר דארפט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייטס מיר מוחל אז איך האב אייך נישט געענטפערט א לאנגע צייט, זייטס מיר דן לבך זכות; איך בין זייער פארנומען מיט די ישיבה, תלמוד תורה און מיידל שולע, אלעס ליגט אויף מיין קאפ.

איך האב פאקומען אייער בריוו ערב ראש השנה אין אומאן; ווען איך בין אהיים געקומען האב איך געדארפט מסדר זיין די ישיבה, תלמוד תורה, מיידל סקול וכו', פאר'ן קומענדיגן יאר, דעריבער איז עס אפגעשטופט געווארן ביז יעצט.

קנדרם וויל איך אייך מתוק זיין, איר זאלט וויסן אז איך בין פשוט מקנא אייער מאן ווי ער איז זיך מוסר נפש מיט אן אויסטערלישן מסירות נפש צו פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות אויף די גאנצע וועלט; עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן ווי איינער וואס איז עוסק אין צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא פה.) אויפ'ן פסוק (דמיהו טו, יט): "וואס תוציא יקר מזולל - כפי תהיה", ווען א מענטש ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן - "אפילו הקדוש ברוך הוא גזיר גזירה, מבטלה בשבילו", אפילו דער אייבערשטער אליין מאכט א גזירה, איז ער עס מבטל צוליב דעם מענטש וואס ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן.

מוט'ן אייבערשטנס הילף וועל איך איך ענטפערן אויף יעדע איינציגסטע שאלה וואס איר פרעגט:

א. איר שרייבט אז עס לייגט זיך נישט אויף אייער שכל די גאנצע זאך פון הפצה און לעבן אויף צדקה וואס מענטשן געבן וכו'; איך וויל איך פרעגן, ווי אזוי קוקט איר אן אן הצלה מאן, אז מען זעט אינגעלייט לויפן טאג און נאכט, זומער און ווינטער צו ראטעווען אידן; אלע קוקן ארויף אזא איינעם, וואס הייסט, ער געבט אנוועק זיין צייט, געלט, עסן און שלאפן - אבי צו ראטעווען א איד, קיינער קוקט זיי נישט אן ווי א שנארער וכו', דאס זעלבע - און נאך אסאך מער - איז א מפיץ; ער געבט אנוועק זיין לעבן, זיין גאמען וכו', אבי אז נאך א איד זאל האבן א לעבן, נאך א איד זאל וויסן אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, נאך א איד זאל האבן שלום בית, ער גייט פארשפרייטן די אמונה ביי אידישע קינדער; וואס זאל איך איך זאגן, קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאן.

קניקט וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן כד): "תפוחויר
בני אדם בתשובה, זוכה ויושב בישיבה של מעלה,
והקדוש ברוך הוא מבטל הגזירה בשבילו", א מענטש וואס
ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן, איז זוכה צו
זיין אויבן אין הימל אין די ישיבה פונעם אייבערשטן, און אין
זיין זכות איז דער אייבערשטער מבטל אלע שלעכטע גזירות.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין לו): "כל המקיים נפש
אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם
מלא"; דאס איז בגשמיות, כל שכן ברוחניות - אז מען
ברענגט צוריק א מענטש וואס איז שוין אינגאנצן מיואש ביי
זיך און מען שיינט אריין אין אים אז ער האט נאך א תקוה
און א האפענונג, איז דאך זיכער - כאילו קיים עולם מלא.

ווי לאנג איז דען די גאנצע לעבן פון א מענטש? אויגעזע
מען זענען צוגעגליבן "כצל עובר", ווי א שאטן וואס גייט
פארביי. עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג, א וואך נאך
א וואך, א חודש נאך א חודש; די יארן פליען אוועק זייער
פלינק און מען גייט שוין באלד צוריק צום אייבערשטן.
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה צו. ב): די יארן פון א
מענטש גייען נישט דורך אזוי שנעל ווי א שאטן פון א
וואנט, און נישט ווי דער שאטן פון א בוים, נאר ווי א
שאטן פון א פייגל וואס פליהט; וואס וועלן מיר מיט געמען
מיט אויז? נאר דאס ביסל וואס מיר האבן אוועק געגעבן
פון אויז פאר א צווייטן איד, נאר דאס ביסל וואס מיר
האבן אריין געברענגט דעם אייבערשטן אין אידישע קינדער.

די אלע וואס זענען עוסק אין הפצה, זיי זענען מפיץ אין די הייזער, אין שולן און אין אפיסעס, און זענען מזכה אידישע קינדער תשובה צו טון, זיי זענען נישט קיין שנארערס, זיי זענען נישט קיין מקבלים, נאר די זענען משפיעים, זיי געבן פאר מענטשן לעבן, זיי געבן פאר אידישע קינדער שכל; דאס הייסט נישט אז מען לעבט פון צדקה געלט.

וואויל איז אייך און וואויל איז אייער חלק אז איר פאלגט דעם רבי'ן; דער רבי הויפט אן די מעשה פונעם חגור (ספורי מעשיות, מעשה ג): "מעשה, אמאל איז געווען א חכם, פאר זיין טויט האט ער גערופן זיינע קינדער און זיין משפחה, און האט זיי געלאזט צוואה אז זיי זאלן 'אנטרינקען ביימער'; איר מענטש עוסק זיין אין אנדערע פרנסות אויך, נאר דאס זאלט איר זען שטענדיג צו טון: 'אנטרינקען ביימער'"; מותרא"ש איז מסביר (ספר נהרי אפרסמו) אז דאס גייט ארויף אויף מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן, ווייל א מענטש איז צוגעגליבן צו א בוים, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה", און מען דארף עס אנטרינקען מיט אמונה.

אויך וויל אייך פרעגן, איר אליינס שרייבט מיר א גאנצע מגילה ווי שטארק איר זענט זיך מחיה מיט די שיעורים פון ישיבה וכו'; די שיעורים האבן געמיינט אייער לעבן, אייער גאנצער בליק אויפ'ן לעבן וכו'; פון וואו נעמען מיר די תוכן וואס מיר זאגן ביי די שיעורים? פאר וועם קומט

דאס צו פארדאנקען, אויב נישט פאר דעם גרויסן מפיץ רבי ... גרו יאיר. פאר פופצן יאר צוריק, שנת תשס"ד לפרט קטן האט ער מיד באגעגנט אין א בית המדרש און ער האט מיר געגעבן א קליין ספר'ל: "אשר בנחל", דאס האט געטוישט מיין לעבן, און דאס האט געטוישט זייער אסאך מענטשנ'ס לעבנ'ס, ווייל אזוי ווי איר שרייבט מיר אז אייער לעבן האט זיך געפיטן, אזוי באקום איך יעדן טאג בריוו ווי מענטשן שרייבן אז זייער לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן. וואס איז דער מפיץ וואס האט מיר געגעבן דעם ספר "אשר בנחל", ווי אזוי דארף זיין מיין פליק אויף דעם איד? אז ער איז א שנאָרער, א בטלן, אָדער גאר א מלאך, א צדיק און א בעל מסירות נפש...

ב. איר שרייבט אז איר קומט פון א שטוב וואס מען איז קעגן מוהרא"ש וכו' און איר דארפט באהאלטן די גאנצע זאך פון הפצה וכו'; איר דארפט זיך פרייען אז איר האט א מאן וואס פירט זיך אויף מיט יראת שמים, א מאן וואס גייט אין שול דאווענען דריי מאל א טאג, א מאן וואס פארפעלט נישט צו לערנען די הייליגע תורה. עס דארף איך נישט שטערן וואס די משפחה זאגט, איר דארפט זען אויפצושטעלן א שיינע משפחה, און אז איר וועט זיך פארטראגן מיט אייער מאן, איר וועט זיך מכבד זיין איינער דעם צווייטן, וועט איר האבן ליכטיגע דורות.

עלטערן דארף מען מכבד זיין, און פאר עלטערן דארף מען דערציילן גאר גוטע זאכן. בכלל דארף מען

וויסן אז עס איז נישט גוט אז מען קרעכצט פאר די עלטערן וכו', עלטערן ווילן נאר הערן אז אלעס איז אין אָרדענונג, עס איז דא פֿרנסה, מען געבט אן ערליכן חינוך פאר די קינדער און אז מען קומט זיך אויס צווישן זיך. קלוגע עלטערן מישן זיך נישט אריין ווען זיי זעען ווי זייערע קינדער לעבן צופרידן, אפילו ווען זיי זעען ווי די קינדער גייען צו אנדערע רבי'ס וכדומה.

עלטערן מישן זיך אריין ווען זיי זעען אז זייער טאכטער איז נישט צופרידן וכו'; ווען די טאכטער האלט אין איין קרעכצן: "עס איז נישט דא קיין געלט", "דאס טויג נישט", "יעניג טויג נישט", דעמאלט קומען די עלטערן און זוכן זיך אריין צו מישן. ממילא, אז איר וועט זיך נישט אָפּרעדן פאר אייערע עלטערן, נאר איר וועט פֿסדר אויסרומען אייער מאן אז ער העלפט און ער ברענגט פֿרנסה וכו', וועט זיי נישט באדערן אז ער איז א מפיץ.

ג. איר שרייבט אז אייער מאן גייט הפצה ערב שבת און ערב יום טוב, ער קומט אהיים ממש ביים זמן הדלקת הנרות, און דאס גייט אויפ'ן חשבון פון חינוך הבנים וכו'; מיט דעם געב איך אייך גערעכט. הפצה טאר נישט גיין אויפ'ן חשבון פון די ווייב אין קינדער. אמת, הפצה איז זייער גרויס, אָבער מען טאר נישט פארנעסן פון די אייגענע ווייב אין קינדער.

ביי לנו גדול פון רבי נתן זכרוננו לברכה וואס האט זיין גאנץ לעבן עוסק געווען אין הפצה, ער האט אלעס

אָנוועק געגעבן פון זיך צו פארשפּרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות פאר די גאַנצע וועלט, אָבער ווען עס איז געקומען צו חינוך הבנים האט ער אלעס אָנוועק געלייגט, ער האט געזאָגט: "עס איז מיר חשוב מתנה צו זיין מיינע קינדער, פונקט ווי אויפשטיין זאָגן 'תיקון הצות'; אז מען וויל אויפשטיין ביי הצות זאָגן תיקון הצות, דארף מען זיך לייגן שלאָפן פרי, און רבי נתן האט נישט געוואלט גיין שלאָפן פאר זיינע קינדער קומען אהיים פון חדר, ווייל ער האט זיי געוואלט מתנה זיין; ער האט געוואלט ליינען קריאת שמע מיט זיי, זיי מתנה זיין צו מאכן ברכות, זיי מתנה זיין זיי זאלן אָנגרייטן נעגל וואסער וכדומה, וואס אזא חינוך בלייבט אויף אייביג. א קינד וואס זיינע עלטערן האָבן אים שיינערהייט דערמאנט נאכט נאך נאכט צו ליינען קריאת שמע, אים איז גרינגער דאס צו טון זיין גאַנץ לעבן. אונדא דארף יעדער מענטש חיוק, און יעדער מענטש האט א יצר הרע וכו', אָבער מיט א גוטע חינוך בלייבט די יראת שמים און אידישקייט איינגעפאקן אין האַרצן.

ד. איר שרייבט אז איר דארפט באהאלטן פון אייערע קינדער אז אייער מאן גייט הפצה וכו' גדי זיי זאלן דאס נישט דערציילן פאר אנדערע; איר דארפט נישט באהאלטן פון אייערע קינדער וואס אייער מאן טוט, איר דארפט זיין שטאלץ מיט דעם, נאך אביסל וועלן אייערע קינדער מיט גיין מיט אייער מאן, אים העלפן פארשפּרייטן אמונה אויף דער וועלט. באהאלטן דארף מען זיך ווען מען טוט עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאָגן (קידושין מ:):

ווען א מענטש זעט אז דער יצר הרע איז זיך מתגבר אויף אים, זאל ער זיך באהאלטן אין א פלאץ וואו קיינער קען אים נישט, ער זאל זיך אנטון שווארץ, פרי עס זאל נישט ארויסקומען דורך אים א חילול השם; אפער מיט א גוטע זאך דארף מען זיין שטאלץ.

ביי אונז אין תלמוד תורה האבן מיר איינגעפירט אז יעדן פרייטאג צופרי גייען די קינדער פון אכט יאר אלט אין אלע שולן מיט ספרים און קונטרסים פון הייליגן רבין, און זענען דאס מפיץ.

ה. דאס וואס איר פרעגט וואס מען זאל טון אז מען איז מתפלל צום אייבערשטן א לאנגע צייט און מען זעט נישט אז מען זאל געהאלפן ווערן; די קשיא פרעגן די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (ברכות לב): "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", אויב א מענטש זעט אז ער בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער האט עס נישט באקומען, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהילים מ, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ לבך וקנה אל ה'".

אויך האף אז איר וועט באקומען אן אנדערע בליק אויף הפצה, און איר וועט מתוק זיין אייער מאן גרו יאיר ער זאל ווייטער ממשיך זיין ביתר שאת וביתר עוז.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זוכה זיין צו זען נחת ביי אייערע קינדער צוזאמען מיט אייער מאן, אמן.

קעג

א מיידל וויל טרעפן איר שידוך.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער ראש ישיבה געבט אייביג עצות פאר א בחור ווי אזוי א חתן צו ווערן, האב איך געוואלט פֿרעגן וועלכע עצות איז דא פאר א מיידל א בלה צו ווערן?

א גרויסן יישר בח פאר אלע עצות און חיזוק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער פֿריוו.

עס איז דא איין עצה צו טרעפן א שידוך, נישט קיין חילוק א בחור אָדער א מיידל, די עצה איז 'תפילה' און גאכאמאל 'תפילה'.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זונגו של איש אָדא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט גאר מיט'ן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג): לכן און בתואל האבן

געזאגט פאר אלעזער עבד אברהם: מיר קענען נישט צוריק האלטן רבקה פון חתונה האבן מיט יצחק, ווייל "מה' יצא הדבר"; אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו, כי מה' היא", די עלטערן פון שמשון הגיבור האבן נישט געוואקסט אז זיין שידוך וואס ער האט געטראפן קומט פונעם אייבערשטן; און אין כתובים שטייט (משלי יט, ד): "בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משפלת", א הויז און א פארמעגן קען מען באקומען בירושה פון די עלטערן, אבער א שידוך קען מען נישט באקומען בירושה פון עלטערן, דאס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליינס.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות רחמנות, סימן יא): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים והגונים", דורך תפילה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים; דאס איז די עצה סיי פאר א בחור און סיי פאר א מיידל וואס ווארטן אויף זייער שידוך, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איד זאל טרעפן מיין ריכטיגע שידוך שגעל און גרינג", ווייל מיט תפילה קען מען אלעס פועלן.

וואס דארפט איר מער פון לאה, וואס זי האט זוכה געווען חתונה צו האבן מיט יעקב אבינו נאר דורך תפילה; זי האט זייער אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז זי וויל חתונה האבן מיט א צדיק, ווייל זי האט זייער מורא געהאט אז זי גייט באקומען א מאן א רשע. מענטשן פלעגן זאגן אז זי וועט חתונה האבן מיט עשו הרשע, און רחל וועט

חתונה האבן מיט יעקב אבינו, אפער לאה האט נישט געוואלט חתונה האבן מיט עשו, נאר זי האט געוואלט האבן א מאן א צדיק, האט זי געוויינט צום אייבערשטן אלע אירע טעג, ביז זי האט זוכה געווען צו א מאן א צדיק, און רוב נשכמים זענען ארויס געקומען פון איר.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מרעפן אייער ריכטיגער שידוך און אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

קעד

איך בין זייער מקנא מיין שוואגער.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן א שאלה וואס שטערט מיר זייער. איך וועל דערציילן דברים בהנחתו, איך מיט מיין שוואגער האבן ביידע געלערנט אין כולל צוזאמען פאר פופצן יאר צוריק, ער איז אויסגעוועלט געווארן צו זיין א מגיד שיעור און איך בין געבליבן אין כולל. ווען איך האב געדארפט מער געלט האב איך אנגעהויבן לערנען פריוואט מיט בחורים, א חלק וואס האלטן נישט ביים לערנען און די עלטערן ווילן נאר אז מען זאל זיי האלטן אין די ראמען. נאכמיטאג לערן איך א שעה און א האלב יעדן טאג מיט איינעם א חסר דעה וואס דער טאטע צאלט מיר ער זאל לייגען אביסל.

ווען איך מרעפן מיין שוואגער און איך זע ווי ער איז פארנומען מיט לערנען, שווימט מיר אויף די קשיא, וואו איז יושר? פארוואס דארף איך

זיין פארנומען מיט שמוותים ווען ער איז פארנומען מיט גאלד? איך האלט
אפילו אז איך בין אביסל מער למדן פון אים, פארנוואס האט דער
אייבערשטער מיר פארטריבן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט אויגן דערציילט די מעשה פון דעם חכם און
תם (ספורי מעשיות, מעשה ט) ווי דער תם האט געהאט א
גוט לעבן און איז שטענדיג געווען פרייליך.

דער תם איז געווען א שוסטער, ער פלעגט ארבעטן זייער
שווער צו פארזיצירן שיד. ווען ער האט שוין געענדיגט
מאכן דעם שיד האט עס געהאט יענין פנים, עס האט געהאט
דריי עקן, אבער ער פלעגט אנכאפן דעם שיד און זיך מוח'
זיין דערמיט, ער פלעגט זאגן: "וואס פאר א שיינקייט, וואס
פאר א וואוילקייט דאס שייכעלע איז", "וואס פאר א זיסקייט
דאס שייכעלע איז, וואס פאר א האניגדיג וואס פאר א
צוקערדיג שייכעלע דאס איז"; אבער זיין ווייב האט זיך זייער
געוואונדערט, זי האט אים געפרעגט: "אז עס איז יא אזוי,
פארנוואס אנדערע שוסטערס נעמען דריי גילדן פאר א פאר
שיד און דו נעמסט נאר א האלבן טאלער?" האט איר דער
תם געענטפערט: "וואס האט דאס צו טון מיט מיר; דאס

איז יענעמ'ס מעשה און דאס איז מיין מעשה, און ווייטער פארנואס דארפן מיר שמועסן פון אנדערע מענטשן; לאמיר מאכן א חשבון וויפיל איך פארדין פון דעם שיד', ער פלעגט צוזאמערעכענען וויפיל ער האט אויסקגעגעבן פאר די סחורה און וויפיל עס איז אים אריין געקומען ריוח און ער האט געזען אז ער האט מרויח געווען צען גראשן, האט ער געזאגט פאר זיין ווייב: "וואס זאל מיר באדערן אז איך האב פארדינט עפעס ריוח מיד ליד?"

אין די מעשה ליגט דער סוד ווי אזוי מען קען האבן א תיים טובים אויף די וועלט; א מענטש האט נישט וואס צו קוקן אויף א צווייטן. אז מען קוקט אויף א צווייטן האט מען נישט קיין לעבן, איינער וואס איז מקנא א צווייטן עסט זיך אויף לעבעדיגערהייט.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב): "כל מי שיש בו קנאה - עצמותיו מרקיבין", ווער עס איז מקנא א צווייטן, ווערן זיינע ביינער פארפוילט; בפשטות גייט עס ארויף אויף נאך די פטירה, אז אויב א מענטש האט קיינעם נישט מקנא געווען, וועט זיין גוף נישט פארפוילט ווערן אין קבר. מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט אז דאס גייט ארויף אויף לעבעדיגע מענטשן; א מענטש וואס האט קנאה, ווערן אים זיינע ביינער פארפוילט בתיים חיותו; במשך זיין גאנצע לעבן עסט ער זיך אויף; 'פארנואס האב איך נישט אזא לעבן ווי יענעם?' 'פארנואס האב איך נישט אזא ווייב ווי יענער?' 'פארנואס האב איך נישט אזא הויז ווי יענעם?'

וואס פאָמט דאָרף אַ מענטש וויסן אז אויב דער אייבערשטער האט אים געגעבן די סארט לעבן; אזא ווייב, אַזעלכע קינדער, וכו', וכו', דאָרף ער גלייבן אז דאס איז דאס בעסטע פאר אים, און בעסער קען נישט זיין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד'): יעדער מענטש האט אין זיך א נקודה וואס א צווייטער האט נישט; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כא:): עס איז געווען א דאקטער וואס האט געהייסן אבא אומנא, ער פלעגט באקומען יעדן טאג א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבא אומנא"; אבוי פלעגט באקומען נאר איין מאל א וואך א גרים פון הימל, יעדן ערב שבת פלעגט ער הערן א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבוי"; רבא פלעגט באקומען דעם בת קול נאר איין מאל א יאר, יעדן ערב יום כיפור פלעגט ער הערן: "שלום עליך רבא"; זאגט די גמרא אז אבוי האט געהאט חלישות הדעת פארנוואס ער באקומט נאר איינמאל א וואך א בת קול, און אבא אומנא באקומט יעדן טאג א בת קול, האט מען אים געענטפערט פון הימל: "לא מצית למעבד פעבדא דאבא אומנא", דו קענסט נישט טון וואס אבא אומנא טוט; אזוי ווי דער תם פלעגט זאגן: "דאס איז יענעמ'ס מעשה, און דאס איז מיין מעשה".

עס איז געווען א פרוי וואס פלעגט זייער מקנא זיין אירע שבנים, און זי פלעגט שטענדיג מוטשען איר מאן: "קוק ווי אונזערע שבנים גייען ארויס פארברענגען צוזאמען צוויי מאל א וואך, פארנוואס געמסטו מיר קיינמאל נישט ארויס?"

דער מאן פֿלעגט איר אלץ זאָגן: "איך האב ליב צו זיין מיט דיר אין שטוב, וואס דארפסטו קוקן אויף די שכלנים? דאס איז יענעמ'ס מעשה און דאס איז מיין מעשה", ער פֿלעגט איר זאָגן: "איך בין גוט צו דיר, איך בין געטריי צו דיר, איך העלף דיר", אָבער זיין ווייב האט געהאט אין זיך קנאה, זי פֿלעגט שטיין ביי די פענסטער קוקן ווי די שכלנים גייען ארויס צוויי מאל א וואך; זי פֿלעגט ממש אויסגיין פאר קנאה זעענדיג ווי זיי זיצן אין זייער קאר און פֿארן אָנעק וכו', און זי פֿלעגט זייער שטארק מוטשען איר מאן אז זיי דארפן אויך פֿארן וכו'. ביז איר מאן האט איר אייגמאל געזאָגט: "איך ווייס נישט וואו צו פֿארן, אָפֿשר פֿרענקסטו די שכלנים וואו זיי פֿארן צוויי מאל א וואך?" דעמאלט האט זי שוין געהערט וואו זיי פֿארן: "מיר גייען צוויי מאל א וואך צו א שְׁלוֹם בית מאכער" - האט די שכלן'טע איר געענטפֿערט...

דערפֿאר איז נישט שוין צו קוקן אויף א צווייטן און מִקְנָא זיין א צווייטן; יעדער האט זיין נקודה וואס דער אייבערשטער האט הנאה פון אים, און צוליב דעם איז ער באשאפן געווארן.

אפילו ווען עס קומט צו רוחניות טאר מען אויך נישט מִקְנָא זיין א צווייטן. מוהרא"ש זאָגט, אז דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאָגן (בבא בתרא כא.): "קנאת סופרים תרבה חכמה", איז נישט פֿשט אז מען זאָגט דעם מענטש: 'דו דארפסט מִקְנָא זיין א צווייטן און אים נאכמאכן, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאָגן נישט קנאת סופרים תרבה

"סופרים", נאר קנאת סופרים תרבה "חכמה", ווייל די נקודה איז נישט יענעם נאכצומאכן, נאר ווען איך זע ווי יענער איז זייער שיין מצליח, תרבה "חכמה", דארף איך טראכטן צו מיר: 'וואס קען איך טון אז איך זאל מצליח זיין אין מיין זאך'.

ווען דער רבי האט געענדיגט דערציילן די מעשה פונעם חכם מיט'ן תם האט דער רבי אויסגעפירט: "און אז דאס דאווענען איז נישט אזוי ווי עס דארף צו זיין, איז עס א שיקעלע מיט דריי עקן"; זעט מען אז ביי רוחניות דארף מען זיך אויך נישט מבלבל זיין פון א צווייטנס'ס עבודה.

עס איז וויכטיג דו זאלסט נאכקוקן וואס דער הייליגער רבי נתן זאגט אויף דעם (ליקוטי הלכות, הלכות פסח ט, אות כב): פונקט ווי א מענטש דארף זיך מחזק זיין נישט צו האבן קיין התפעלות פון שלעכטע מענטשן וואס מאכן חזק פון אים ווען ער דינט דעם אייבערשטן, נאר מען דארף זיין זייער שטארק נישט צו ווערן צעפאלן, אזוי אויך און נאך אסאך מער - זאגט רבי נתן - דארף א מענטש זיין ביי זיך זייער שטארק נישט צו ווערן צעבראכן פון זיינע ערליכע חברים, ווען ער זעט ווי זיי שטייגן און זענען מצליח בעבודת השם, בשעת ווען מען קוקט זיך אן און מען זעט ווי אזוי מען זעט אויס וכו', און רבי נתן פירט אויס: "יכל זה אי אפשר לבאר בכתב, רק כל אחד יבין בעצמו כפי עניו, וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הודעת שבעולם צריכין לילך בדרך הנ"ל, בבחינת אחד ה'יה אברהם, לחשב פאלו הוא יחידי בעולם".

איך האף אז דו וועסט ארויס געמען חיזוק פון מיינע ווערטער
 וואס איך האב דיר געשריבן און דו וועסט פארשטיין
 ווי אזוי מען קען לעבן א תיים טובים דורכ'ן קוקן אויף זיך,
 און דורכ'ן זיך איין תנור'ן די ווערטער פונעם הייליגן תם:
 "וואס האט דאס צו טון מיט מיר? דאס איז יענעמ'ס מעשה
 און דאס איז מיין מעשה; און ווייטער פארנוואס דארפן מיר
 שמועסן פון אנדערע מענטשן? לאמיר מאכן א חשבון וויפיל
 איך האב פארדינט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

קעה

פארנוואס האט איר געגעבן אן אינטערווי
 פאר די פרייע "ערוץ שטים"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר זאלט מיר מוחל זיין פאר'ן פרעגן, אויב איר קענט מיר ערקלערן
 פארנוואס איר האט געגעבן אן אינטערווי פאר די פרייע מידע פראגראם:
 "ערוץ שטים" פון ארץ ישראל אין די צייט וואס איר געבט נישט קיין
 שום אינטערוויס פאר קינעם, אפילו פאר גאר תרדישע און ערליכע
 אויסגאבעס וואס ווילן האבן אן אינטערווי פון אייך. איך קען דאס באמת
 נישט פארשטיין.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך האב זייער הנאה צו ענטפערן אויף די שאלה וואס
איר פּרעגט, ווייל איך וויל מען זאל וויסן די מעשה
וואס האט דא פאסירט.

צום ערשט זאלט איר וויסן אז דאס וואס איך געב נישט
קיין אינטערוויס וכו', דאס איז ווייל מוהרא"ש זכרוננו
לברכה האט מיר פמה פעמים געזאגט אז איך זאל קיינמאל
נישט געבן קיין אינטערוויי און איך זאל נישט האבן קיין
מגע ומשא מיט די מידיע וכו' (הויז איין מאל האט מוהרא"ש
מיר יא געהייסן רעדן, ואין פאן המקום להאריך).

דאס וואס עס האט יעצט פאסירט וכו', דאס האט זיך אזוי
געפירט אן מיין ווילן; איר פארשטייט אליינס אז אויב
איך געב נישט קיין אינטערוויי פאר קיין איין צייטונג, אפילו
א פרומע וכו', האב איך דאך זיכער נישט געוואלט געבן
פאר זיי אן אינטערוויי. און וויבאלד חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (שקלים יד): "אדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך
לצאת ידי המקום", אזוי ווי עס שטייט (במדבר לב, א): "והייתם
נקיים מה' ומושראל", נאך שטייט (משלי ג, ד): "ומצא חן ושכל
טוב בעיני אלקים ואדם", וועל איך איך דערציילן וואס דא
האט פאסירט.

איר דארפֿט אליינס פארשטיין אז א איד טאר נישט האבן קיין שייכות מיט די פֿרייע מידיע וואס זוכן צו באשמיצן די ערליכע אידן אין ארץ ישראל, זיי זוכן ווי זיי קענען אפֿשפעטן פון אידן וואס זיצן און לערנען זייער גאנץ לעבן, זיי זוכן ווי זיי קענען אויסרייסן די תורה; ביי זיי איז א תלמיד חכם אן איבעריגע זאך, און די ישיבות און פוללים זענען איבעריג, דערפאר שפעטן זיי פון די תורה רחמנא לצלן.

דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו געבן שיעורים פאר אידישע קינדער שוין איבער צען יאר, דאס זענען שיעורים אין אמונה, עצות און חיזוק פון דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. די שיעורים זענען פאר די בחורים אין ישיבה; אויף זענען אנוועזנד ביי די שיעורים בחורים וואס לערנען נישט אין ישיבה, בחורים פון אנדערע ישיבות און בחורים וואס ארבעטן; אויף באטייליגן זיך ביי די שיעורים אינגעלייט וואס ווילן הערן אביסל חיזוק אויף עבודת השם וכו'; די שיעורים זענען פאר ווער עס וויל קומען הערן.

אויך טאג זענען ארויפקומען אין ישיבה צוויי אינגעלייט און אויך האב זיי געגעבן שלום; זיי האבן מיר געפרעגט צי זיי קענען קומען צום שיעור וואס אויך געב פאר די בחורים, זאג אויך זיי: "אודאי קענט איר קומען, יעדער קען קומען צו די שיעורים", זאגט מיר איינער פון זיי אין אידיש, אויפ'ן צווייטן, וואס קען נישט קיין אידיש: "ער ארבעט פאר די מידיע און ער וויל רעדן מיט אויך", זאג אויך אים: "זייט מיר מוחל אבער אויך רעד נישט צו קיין שום מידיע", זאגן

זיי מיר: "בסדר, דעמאלט וועלן מיר קומען הערן די שיעור, און אליין באשרייבן וואס מיר זעען".

למעשה, איין טאג אינמיטן שיעור קומען אריין א גאנצע חברה מיט גרויסע מייקס, גרויסע קעמערס און גרויסע ווידאו מאשינען, עס איז מיר פשוט שלעכט געווארן, אבער איך האב ממשיך געווען מיטן שיעור און מיט די ניגונים אזוי ווי יעדן טאג. נאכן שיעור קומט דער אינגערמאן צו צו מיר זאגנדיג אז ער האט זייער הנאה געהאט, ער וויל נאר מאכן א בילד מיט מיר. נאכדעם זאגט ער מיר אז ער וויל מיר פֿרעגן א שאלה; איך האב נאך נישט געכאפט וואס דא גייט פאר, איך האב נישט געכאפט אז איך ווער אפגעכאפט און יעדעס ווארט וואס איך רעד ווערט רעקארדירט, ביז איינער האט מיר געזאגט שטילערהייט אין די אויער: "ראש ישיבה, געבט זיך אכטונג, ווייל מען כאפט איך אפ יעדעס ווארט וכו'".

ווען איך בין אהיים פון ישיבה און זיך מתבודד געווען מיין גאנצן טאג מיטן אייבערשטן, האב איך ערשט געכאפט וואס דא איז געשען וכו'; איך האב זייער געבעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל נישט ארויסקומען פון דעם א חילול השם, איך האב דערציילט פארן אייבערשטן די גאנצע מעשה בפרטי פרטיות, אז איך האב נישט געוואלט רעדן מיט אים, און בשעת מעשה האב איך נישט געכאפט וואס זיי ווילן פון מיר, איך בין דא פשוט געפאלן א קרבן פאר זיי; איך האב זייער אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז זיי זאלן נישט נעמען

מיניע ווערשטער צו שטעכן ערליכע אידן. דאס אלעס שרייב
אויף אייך פשוט אלץ (במדבר לב, א): "והייתם נקיים מזה ומישראל".

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל נישט ארויסקומען
קיין מבשול דורך אונז, עס זאל נאר גרויס ווערן דעם
אייבערשטמ'ס נאמען אויף די גאנצע וועלט, אלע זאלן תשובה
זון און זיך צוריק קערן צום אייבערשטמן.

קעו

דארף מען מעביר סדרה זיין כסדרו דיקא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ברוך השם איך האב אסאך חיזוק פון אייערע טייערע ווערשטער, פן
יעזור ה' גם הלאה, עס איז א געוואלדיגע זכות הרבים, השם יתברך
זאל אייך געבן פח און געזונט אויף ווייטער אויך.

עס איז זייער גוט אז איר רעדט אזויפיל וועגן מעביר סדרה זיין ווייל
ליידער איז עס אביסל נגזח און מען דארף אסאך חיזוק אויף דעם. אצינד
ווייל איך פרעגן מיין שאלה, איך בין ברוך השם משתדל צו ענדיגן יעדע
וואך די פרשה ביו שבת קודש. אבער עס קען זיך מאכן אז איך בלייב
אינמיטן. איז מיין שאלה: צי דארף עס זיין כסדרן, דהיינו איך מוז קודם
ענדיגן למשל פרשת ויגש און נאכדעם פרשת ויחי? אדער קען איך
אנהייבן פרשת ויחי על הסדר און נאכדעם ענדיגן פרשת ויגש?

ביטע לאזט וויסן דעם תשובה, און נאכאמאל גיישר פח גדול פאר אלעם.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ה' פְּרִשַׁת שְׁמוֹת, י"ז טבת, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב עֲרַהֲאֲלָמֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךָ הָאֵב זײַער הַנְּאָה צו הַעֲרֵן אִז דוּ בִּיסַט זײַךְ מִחֻזֶּק מִיט
דִּי עֲצוֹת פֿון הַיִּלְיִגֵּן רַבִּין; דְּער הַיִּלְיִגֵּער רַבִּי זְאָנַט
(תני מוהר"ן, סימן שלב): "אֲנִי נִהְרֵה הַמַּטְהֵר מִכָּל הַכֶּתָּמִים", אִיךָ
בֵּין אַ טײַךְ וואס רײניגט פֿון אַלע שְׁמוּצִיגֵע פֿלֶעקֶן; יַעֲדֵער
מְעַנְטֵשׁ קֵעֵן זײַךְ אַפּוּאַשֵׁן פֿון זײַנע שְׁמוּצִיגֵע פֿלֶעקֶן און ווערן
זײַכֵּער אִז מֵעַן לְעֲרֵנַט דִּי סְפָרִים פֿון הַיִּלְיִגֵּן רַבִּין און מֵעַן
פֿאַלְגַט דַּעם רַבִּינ'ס עֲצוֹת.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה זְאָנֵן (בְּרֻכּוֹת ה.): "אָמַר רַב הוּנָא בַּר
יְהוּדָה אָמַר רַבִּי אַמִּי, לְעוֹלָם יִשְׁלָם אָדָם פְּרִשׁוּתָיו
עִם הַצַּבּוֹר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגּוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשׁוּתָיו
עִם הַצַּבּוֹר, מֵאַרְיָכִים לֹא יִמְיוּ וּשְׁנוּתָיו"; און אַזױ ווערט גַּע'פֿסק'נַט
אִין שְׁלָחַן עֲרוּךְ (אֹרַח חַיִּים, סימן רפה) אַז יַעֲדֵער מְעַנְטֵשׁ אִז מִחוּב
צו עֲנִדִּיגֵן יַעֲדֵע וואךְ דִּי פֿרִשָּׁה צװײ מֵאֵל חוּמֵשׁ און אִיין מֵאֵל
תִּרְגּוּם, און ווער עִם אִז מְעַבִּיר סְדֵרָה אִז זױכֵה צו אַרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים; דָּאס אִז דִּי בְּעַסְטֵע סְגוּלָה צו אַ גוּט לְעַבְדֵּן, און
דָּאס רֵאמֶעוועט אַ מְעַנְטֵשׁ פֿון אַלעם שְׁלַעַכְטִס.

דְּער הַיִּלְיִגֵּער אַרִיז"ל זְאָנַט (פֿרי עֵץ חַיִּים, שַׁעַר הַנְּהַגְתַּת הַלִּימוּד [עמוד
שנו]) אִז מֵעַן זְאֵל מְעַבִּיר סְדֵרָה זײַן עֲרַב שְׁבֵת; אַבְעֵר
אַ מְעַנְטֵשׁ טָאָר זײַךְ נִישַׁט נֶאֱרָן, מֵעַן דֶּאָרף קוֹקֵן צִי מֵעַן

טוט טאקע יעדע וואך אזוי ווי די הלכה פארלאנגט, ווי דער
שלקן ערוך פסק'נט (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון
ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן
מעביר סדרה זיין. און דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם,
סעיף קטו ח) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לברכה, אז ער האט
זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען
אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז
רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט
קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה.

לבתחילה דארף מען ענדיגן די סדרה שנים מקרא ואחד
תרגום פאר מען גייט עסן די סעודה פון שבת
צופרי, ווייל מיר געפונען אין תו"ל אז רבינו הקדוש האט געלאזט
צוואה פאר זיינע קינדער זיי זאלן ענדיגן די סדרה פאר זיי גייען
עסן די סעודה שבת צופרי (עין תוספות דבור המתחיל 'ישלים', גרבות ח.).
אויב מען האט נישט געענדיגט די סדרה קען מען דאס נאך
משלים זיין וכו', אבער קודם דארף מען אנהייבן די סדרה פון
די וואך, און נאכדעם איז מען משלים וואס מען האט פארפעלט.

אז מען הייבט אן מעביר סדרה זיין זונטאג, יעדן טאג איז מען
מעביר סדרה אביסל פון די פרשה, דעמאלט ענדיגט מען
דאס אין צייט; ווען עס קומט שבת האט מען שוין געענדיגט
די סדרה און מען דארף נישט משלים זיין פריערדיגע פרשיות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
ענינים.

 קעז

מיינע עלטערן זענען פארנומען מיט'ן פאון
און האבן נישט קיין צייט פאר מיר.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע עצות וואס איר געבט אינז. איך האב געוואלט
פרעגן, איך בין א בחור און איך קום ברוך השם פון א געזונטע שטוב מיט
פיינע עלטערן ברוך השם, אבער איין פראבלעם האב איך אינדערהיים וואס
מאכט עס זאל מיר פארגיין די נאנצע אפעטיט פון זיין אינדערהיים, און וועגן
דעם פרוביר איך צו זיין דארט ווי ווייניגער, דאס איז ווייל ווען איך וויל רעדן
צו מיינע עלטערן זענען זיי פארנומען מיט זייער "סמארטפאון".

אסאך מאל פיל איך ממש ווי איך ווער פעס'יג דערפון, זאל עס זיין
מיר צי מיינע ברידערס און שוועסטערס, עס איז נישט דא צו וועס צו
רעדן ווייל מען דארף קודם ענטפערן א מעסיד'זש וכו'. איך פיל ממש
ווי די שטוב ווערט צעפאלן דערפון, איך וויל וויסן וואס איך זאל טון
דערנוועגן, צי זאל איך עפעס זאגן אדער סתם שווייגן?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זויפיל מען זאל נאר רעדן וועגן דעם חומר הענין פון האבן
אין שטוב א קאמפיוטער, סמארטפאון וכו' איז נישט

גענוג; דאס האט שוין ליידער חרוב געמאכט צענדליגער משפחות.

דאס איז א שרעקליכע צרה פאר אונזער דור, ווייל ווען מען האט אן אפענעם קאמפיוטער מיט אינטערנעט אדער אן אייפאר, סמארטפאון וכו', קען מען זען אלע שמוץ אויף די וועלט; דאס געמט אנוועק די גאנצע יראת שמים פון א מענטש, דאס קילט אפ די אמונה פון א איד און ברענגט אריין אין אים בפירות און אפיקורסות, און נאכדעם ווערט מען אינגאנצן אומגליקליך.

ווען מען קוקט שמוציגע מאווים וכו' ווערט מען צוגעקלעבט צו דעם, ביז עס איז זייער שווער זיך אפצוגעוואוינען דערפון; פונקט ווי די וואס זענען צוגעבינדען (עדיקטעד) צו דראגס וכו' אדער צו אלקאהאל וכו' קענען זיך נישט אפרייסן דערפון, אזוי אויך דער וואס האט א קאמפיוטער מיט אינטערנעט אדער אן אייפאר, סמארטפאון וכו' און קוקט שמוציגע מאווים וכו', ווערט זייער צוגעקלעבט דערצו, ביז עס איז שוין זייער שווער ארויסצוקריכן פון דעם. דער מלך ווערט אינגאנצן אויסגעברענט פון די אלע עקלדיגע שמוציגע מאווים, ביז מען פאלט אראפ אין ביטערע עבירות רחמנא לצלן, נאכדעם הייבט מען אן צו האבן קשיות אויף די אמונה רחמנא לצלן. דערפאר טאר מען נישט האבן אין שטוב אן אפענעם קאמפיוטער מיט אינטערנעט, אדער א סמארטפאון.

תּחַמִּינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאֵנָן (סַנְדְרִין מַה): "אִין יִצְרַר תְּרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמַה שְׁעֵינִיו רֹאוּת", וְעַן מְעַן הֵיט זִיךְ נִישְׁט די אױגן, מְעַן קוֹקט אױף שְׂמוּצִיגֶע בִּילְדֶער, מְעַן קוֹקט אױף שְׂמוּצִיגֶע מְאוּוִיס, פֿאַלֵט מְעַן אַראַפּ אִין עֲבִירוֹת; וואויל אִיז דַעם וואס האט שְׂכַל און פֿאַלְגֵט וואס אַלע עֶרְלִיכֶע אִידן זְאֵנן, עַר האַלֵט זײן שְׂטוּב עֶרְלִיךְ און רײן, דַער וועט ז״כָּה זײן צו זַען נַחַת בײ זײנע קײנְדער און אײניקלֶעךָ.

וויפֿיל בְּרִיוּוּ האט מוֹהֲרָא"ש זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה גַעשְׂרִיבֵן צו תּלְמִידֵי הַיֵּבֶל הַקּוֹדֵשׁ, ווי עַר בַּעַט זִיךְ מִיר זְאֵלן אַכְטוֹנִג גַעבן אױף אונְזֶערע קײנְדער, אױף אונְזֶערע דורות, און מִיר זְאֵלן נִישְׁט האַבֵן אִין שְׂטוּב אַ קְאָמפּױטֶער, סְמאַרְטפֿאון, אײפֿאַד; וויפֿיל האט מוֹהֲרָא"ש גַעוויינט בײ די שׂעוּרוֹים מִיר זְאֵלן נִישְׁט האַבֵן קײן שׁוּם שׂיִיבּוֹת מִיט סְאָשְׁעֵל מִידִיעַ.

זְאֵלֶסט אַכְטוֹנִג גַעבן אױף די מַצְוָה פֿון כּיבוֹד אָב וְאָם; זְאֵלֶסט חֶס וְשְׁלוֹם נִישְׁט זײן קײן עוֹזוֹת פְּנִים און זְאֵנן מוֹסֵר וְכוּ', נֵאר דו זְאֵלֶסט מְכַבֵּד זײן דײנע עֲלֻטֶערן, ווייל עַס אִיז נִישְׁט דָא נֶאדְךְ אַזאַ מַצְוָה ווי די מַצְוָה פֿון כּיבוֹד אָב וְאָם, אַזױ ווי תּחַמִּינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאֵנָן (פֿטָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֿרָשָׁה כו): "כָּל הָעוֹלָם כּוֹלֵד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם, רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאָם", דַער אײבֶּעֶרשְׂטֶער האט פֿאַשאַפֵן די גאַנְצע וועֵלט, און עַר בַּעַט פֿון אונְז אַז מִיר זְאֵלן מְכַבֵּד זײן אונְזֶערע עֲלֻטֶערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן עם זאל שוין מקוים ווערן
דער פסוק (ברך יי ב): "ואת רוח הטמאה אעביר מן
הארץ", דער אייבערשטער וועט אוועק נעמען דעם יצר הרע,
און אלע וועלן זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קעה

חיזוק אויף כבוד אב ואם.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיינע שיעורים וואס איך הער פון אייך,
דאס געבט מיר אסאך חיזוק און עצות אין לעבן.

ספעציעל האב איך גאר שטארק הנאה געהאט פון די שיעור פון
דינסטאג שעות, ווען איר האט מתוק געווען און גאר שטארק גערעדט
איבער די גרויסקייט און וויכטיגקייט פון כיבוד אב ואם. הלואי ווען איר
קענט רעדן נאך מער פון דעם ענין, ווייל איך קען נוצן אסאך חיזוק
אויף דעם.

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די גרעסטע מצוה איז ביבוד אָב נאָם; מיט דעם וואס איר
העלפט אין שטוב אייערע עלטערן קויפט איר זיך איין
עולם הבא. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פאה א. א.):
"אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קנמת
לו לעולם הבא: ביבוד אָב נאָם וכו'"; דער אייבערשטער
באצאלט שׂכר פאר די מצוה פון ביבוד אָב נאָם סיי אויף
די וועלט און סיי אויף יענע וועלט, און דאס וועט אייך
צוריקומען ביי אייערע קינדער; ווייל אזוי ווי א מענטש פירט
זיך צו די עלטערן אזוי וועלן זיינע קינדער זיך פירן מיט אים.

איר שרייבט מיר אז איר האט זיך מוח' געווען מיט די
דרשה וואס איך האב געגעבן פאר די בחורים ג' שמות
וועגן ביבוד אָב נאָם; ווייל איך אייך דערציילן א מעשה וואס
איך האב געהאט. איר ווייסט דאך אז פּרעמדע מענטשן
קומען ארויף צו די שיעורים; געבטן איז געווען ביים שיעור
א איד מיט א ווייסע באַרד, פּמאַשן דעם גאַנצן שיעור איז
ער געווען מיט זיין קאפּ איינגעבויגן אויף אַראַפּ, און איך
האב נישט געוואוסט צי ער הערט בכלל אויס דעם שיעור.
נאכ'ן שיעור קומט ער צו צו מיר מיט טרערן אין די אויגן
און פּרעגט מיר: "וואס זאל איך טון אז איך האב מצער

געווען מיינע עלטערן זייער גאנץ לעבן, גישט סתם מצער געווען נאר זיי אויפגעגעסן דאס געזונט?!" איך האב אים נאָרנישט געענטפערט, אָבער איך האב געזען מיט די אויגן וואס מוהרא"ש זאגט: "ווי אזוי מען פירט זיך צו די עלטערן, אזוי וועלן זיך די קינדער פירן"; דער איד איז היינט איינער אליין, זיינע קינדער ווילן גישט וויסן פון אים, זיין ווייב האט אים אויך איבערגעלאזט - א גאנצע מעשה באריכות; נעכטן האב איך באקומען א תירוץ אויף מיין קשוא וואס איך האב שוין יארן אויף דעם איד. איך פלעג זיך וואונדערן: 'וואס האט דער מענטש חוטא געווען, אז עס לויפן אים נאך די גישט גוטע?!' נאך דעם שיעור פון כיבוד אב ואם האט ער אליין מיר דאס פארענטפערט.

דער רמב"ם זאגט (פרק ה' מהלכות מטרים, הלכה טו): "איינער וואס פארשעמט זיין טאטע אָדער מאמע, אפילו בלויז מיט ווערטער, און אפילו נאר דורך ווינקען, איז ער פארשאלטן פונעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (דברים כו, טו): 'אָרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ, פֶּאֶרְשָׁאֲלָטָן זֶה עֵץ פֶּאֶרְשָׁעֻמָּט זֵינן טאטע אָדער מאמע, אפילו איינער איז מבזה זיינע עלטערן נאר ברמיוה'; נאך ווערט געברענגט אין ספר חרדים (פרק ט, סימן לה): "אפילו איינער לאכט אפ פון זיינע עלטערן ביי זיך אין הארץ, איז ער שוין אויך בכלל 'אָרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ'".

עס שטייט אין די תורה (ויקרא א, כ): "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן"; מוהרא"ש זאגט אז "מכ"ם" איז די ראשי תיבות

מ'דה ב'נגד מ'דה. די וועלט איז נישט הפקרה, נאר ווי אזוי א מענטש פירט זיך צו זיינע עלטערן וועט ער צוריק באקומען פון זיינע קינדער מיט פראצענט.

נאכדעם וואס דער איד האט מיר דאס דערציילט האב איך פארשטאנען פארנוואס ער איז געזיצן א גאנצן שיעור מיט'ן קאפ אראפ; ער האט די ערשטע מאל אין לעבן געהערט א תירוץ פארנוואס זיינע קינדער ווילן נישט רעדן צו אים, עס איז אים פארענטפערט געווארן פארנוואס ער איז אזוי פארנוואגלט השם ישמרינו.

דערפאר זאלט איר וויסן אז אשרי חלקיה אז איר זענט מכבד אייערע עלטערן און איר העלפט אין שטוב; אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו עסן די שבר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

קעט

מעג מען זאגן תהלים ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן שוין ברוך השם צוויי יאר צום גוטן אויפ'ן רביג'ס דרך הלימוד, איך בין ארויס פון כולל, אפילו איך האב באקומען שטיצע... אזוי האט מיין ווייב געקענט אויפהערן צו ארבעטן און זי איז א מאמע אינדערהיים פאר אונזערע צוויי געוונטע קינדערלעך ברוך השם, און איך

ל'ערן ברוך השם י'ערן טאג תורה, משניות, יום תהילים, חק לישראל, גמרא, און אזוי ווייטער.

איך האב געוואלט פ'רעגן בנוגע זאגן תהילים בינאכט. יעצט אין די ווינטער ל'ערן איך פ'מעט אלע מיינע לימודים בינאכט.

א גרויסן יישר פ'ח פאר די שיעורים אויפ'ן טעלעפאן, און א ספעציעלע יישר פ'ח פאר די בריוון, לא זאמן בי יספר וואס דאס האט שוין אויפגעמווען... מען שיקט א לינק פאר א ח'בר... בלויז פאר א וויין... און נאכדעם ווערט מען געוואויר אז זייער גאנצע ל'עבן האט זיך געטוישט צום גוטן... זיי ל'ערנען און דאווענען זכו'.

תשובה:

ב'עזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת זארא, כ' טבת, שנת תשע"ח ל'פרט קטן ל'כבוד ... גרו זאיך

איך האב ע'רהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו ל'ערנסט אויפ'ן רבינ'ס סדר ד'רד' הלימוד (שיחות הר"ן, סימן עו), אז מען איז זיך מסדר צו ל'ערנען י'ערן טאג אביסל פון אלעם, קומט מען אן ביז א קורצע צייט צו ענדיגן פ'ל התורה פולה.

דאס וואס דו פ'רעגסט צי מען מעג זאגן תהילים בינאכט; עם ווערט געברענגט אין ספר אשל אברהם פון הרב הקדוש מבומשמש זכרוננו ל'ברכה (אורח חיים, סימן רלח, סעיף ב)

וואס ער פסק'נט אז מען מעג זאגן תהילים ביינאכט, ווייל מען זאגט דאס צו מתפלל זיין און צו דאנקען דעם אייבערשטן; אבער אז מען וויל לערנען חוכמה, דארף מען אויך לערנען רש"י, ווייל דער ארז"ל האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט לערנען מקרא ביינאכט (שער המצות, פרשת ואתחנן).

אשריך ואשרי חלקהּ אז דו ביסט מפרסם דעם הייליגן רבינ'ס עצות פאר נאך אידן; דער רבי זאגט (מי מחברו, סימן ש"ו): "איך האב ביי מיר מענטשן וואס זענען געווען אזוי ווייט פונעם אייבערשטן, זיי זענען געליגן אזוי טיף אין עבירות, אז איך ווייס נישט צי דער שאול תחתית וואלט געווען גענוג פאר זיי, און דורך מיר זענען זיי מקורב געווארן צום אייבערשטן, איך האב זיי מתקן געווען מיט א תיקון וואס זיי דארפן זיך נישט שעמען פון גרויסע צדיקים"; ווער עס נעמט אן דעם רבינ'ס עצות, ווערט געטוישט מקצה אל הקצה. מען הייבט אן לעבן מיט אמונה, מען הייבט אן לעבן אן אמת'ער לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קפ

קען מען טרעפן אן ענטפער אויף אלע שאלות אין "אשר בנחל"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב עס איז אמת אז מוהרא"ש האט געזאגט אז איינער וואס האט סיי וועלכע שאלה אין לעבן, זאל ער עפענען דעם ספר הקדוש "אשר בנחל" און ער וועט טרעפן אן ענטפער.

א גרויסן יישר פת פאר די אלע שאלות והתשובות וואס העלפן מיר ארויס גאר אסאך.

תשובה:

געזען ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז ער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אונז געשיקט דעם הייליגן רבי'ן וואס איז אונז מחיה ומחזק מיט זיינע ספרים; יעדער איד אין יעדע מצב קען טרעפן חיווק און עצות אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דער רבי בלאזט אריין אין אונז א פרישע גייסט אז מיר זאלן נאכאמאל אנהייבן פונדאסניי צו דינען דעם אייבערשטן, אפילו מיר זעען אז עס איז פמעט נישט מעגליך. דער רבי געבט אונז די עצות וואס משיח

וועט אריין פֿרענגען אין די וועלט, אזוי ווי עס שטייט (צפגיה ג. ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה'", יעדער וועט רעדן צום אייבערשטן אלעס וואס ער דארף; און יעדער וועט זען דעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נב. ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"; דאס טוט דער רבי מיט אונז יעצט, דער רבי לערנט אונז אויס אז מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, אים דערציילן יעדע זאך און אים בעטן וואס מיר דארפן.

דער אייבערשטער האט אונז געשיקט אין אונזער דור מוהרא"ש זכרונו לברכה וואס האט גענומען דעם רבינ'ס ספרים און דאס אראפגעברענגט אויף א גרינגע פשוט'ע שפראך, אז יעדער איינער זאל זיך קענען באניצן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן צג): "עס איז דא אמאל א גרויסע ליכט וואס שיינט זייער שטארק, אבער פשוט'ע מענטשן האבן נישט קיין השגה אין דעם ליכטיגקייט, דארף מען האבן א גרויסער מענטש וואס זאל געמען די ליכט און דאס צעטיילן אויף קלענערע ליכט, אז אפילו פשוט'ע מענטשן זאלן אויך האבן אן השגה אין דעם", עין שם; דאס האט מוהרא"ש געטון, ער האט גענומען דעם רבינ'ס ספרים און דאס איבערגעשריבן אויף א שפראך וואס מיר פשוט'ע מענטשן פארשטייען.

פון שנת תשכ"ד ביו תשע"ה האט מוהרא"ש געשריבן ברייו פאר אידישע קינדער; מוהרא"ש האט געשריבן א חשבון

פון זיבעציג טויזנט גריוו. גריוון וואס זענען מחזק יעדן איינעם אין יעדן מצב אין וואס ער געפונט זיך.

איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבין דוד דעם ספר "אשר בנחל" חלק בזו דאס האט געביטן מיין לעבן, דאס האט אריין געבלאזן אין מיר א רוח חיים, און ער היים געם איך מיין גאנצע התחזקות פון אשר בנחל, יעדע מאל איך לערן דעם ספר פרישט עס מיך אויף צו דינען דעם אייבערשטן און זיך דערהאלטן.

מוהרא"ש האט געזאגט: "ווער עס האט א פראבלעם אין לעבן, זאל עפענען זיין ספר אשר בנחל, וועט ער טרעפן אן עצה אויף זיין פראבלעם", מוהרא"ש האט געזאגט אז מען זאל דאס פרובירן, מען זאל עפענען אן אשר בנחל וועט מען טרעפן אן עצה אויף יעדע פראבלעם, דאס איז גרוק ומנוסה. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות דעת, סימן יד): "בשאלדם רוצה לידע איך להתנהג באיזה דבר, יפתח ספר ויבין איך להתנהג", ווען א מענטש וויל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן זאל ער עפענען א ספר וועט ער פארשטיין ווי אזוי זיך צו פירן.

דער אייבערשטער זאל אונז העלפן אז מיר זאלן זיך נישט לאזן גארן; מיר זאלן לעבן מיטן תכלית אז איין טאג וועלן מיר אלעס איבערלאזן און עס וועט פון אונז גארנישט איבערבלייבן, נאר דאס ביסל תורה תפילה ומעשים טובים וואס מיר האבן אריינגעכאפט.

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט חזר'ן פֿסדר דאס וואס חכמינו זכרונם
 לְבִרְכָה זאגן (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): "לְפִי שְׂבָל
 הַמִּרְבֵּה שִׁחוּת וּתְפִלּוֹת, הֵם הַמְלִיִּים אוֹתוֹ עַד שְׁיַגִּיעַ לְבֵית
 עוֹלָמוֹ", אז אַ מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן צום
 אייבערשטן און אים דערציילן יעדע זאך, וועט אים דאס
 באגלייטן אויף אייביג; מוֹהֲרָא"ש זכרוננו לְבִרְכָה האט דאס
 גע'חזר'ט זיין גאנצע לעבן, און דאס שטייט אין אלע זיינע
 הייליגע ספרים; אז אַ מענטש זאל וויסן אז ער האט נישט
 קיינעם אויף די וועלט - נאר דעם אייבערשטן! און ווי מער
 מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מען גענטער צו אים, און
 דאס וועלן מיר מיט געמען אויף יענע וועלט.

ווען מוֹהֲרָא"ש האט געכאפט די הארץ אטאקע לאַ עלינו,
 איז ער געזיצן אונטן ביי זיך אין צימער, עס איז געווען
 שפעט ביינאכט, מוֹהֲרָא"ש האט געשפירט ווי ער קען נישט
 אָטעמען (אזוי ווי מען שפירט ווען מען כאפט אן הארץ
 אטאקע); מוֹהֲרָא"ש האט דערציילט שפעטער ביים שיעור:
 "איך האב נישט געוואוסט וואס צו טון, איך האב זייער
 מורא געהאט אז איך וועל שטארבן אין מיין צימער און
 קיינער וועט נישט וויסן וכו', אבער איין זאך האב איך
 געהאט - תפילה! איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז
 איך זאל נאך קענען ארויף גיין אין שטוב, אז מען זאל זען
 ווי איך ווער נפטר און איך זאל נישט בלייבן דא איינגעשפארט
 אליין, דעמאלט האב איך געזען - האט מוֹהֲרָא"ש געזאגט
 - פֿשט אין דעם תו"ל: 'לְפִי שְׂבָל הַמִּרְבֵּה שִׁחוּת וּתְפִלּוֹת,

הם המלזים אותו עד ש'יגיע לבית עולמו', אז נאר דאס
נעמט א מענטש מיט לבית עולמו".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

קפא

מחלוקת אין ברסלב.

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

ראשית כל האב איה זיך געוואלט באדאנקען פאר די הערליכע
שיעורים וואס איז געווארן ביי מיר א דרך תיים.

איה וואלט געוואלט פֿרעגן וועגן א שווערע פֿראבלעם וואס איה גיי
אריבער. איה קום פון א ברסלב'ע משפחה און מיר פֿרויירן צו לעבן
מיט די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן. דער פֿראבלעם איז, אז אזוי
ווי ביי אנדערע חסידות'ן איז איה פֿארהאן מחלוקת אין ברסלב, נישט
יעדער איז אייניג מיט אלע שיטות און דאס ברענגט אז מען זאל זיך
ארויסקריגן.

איה ווייס אז דער רבי האט געזאגט (תני מיהר"ן, סימן ריח): "רק החזיקו
עצמכם" און דאן "תהיו אנשים בשרים", אויב וועלן די ברסלב'ער חסידים
זיך האלטן צוזאמען מיט אחדות דאן וועט מען זיין ערליכע אידן, איז
ווי אזוי קען מען פֿירן מחלוקת און צעברעכן משפחות?

איה באלאנג צו איין קרייז אין ברסלב און איה האב צוויי ברודער
וועלכע זענען ויער קעגן זענעם קרייז און פֿירן א מחלוקת, איה בין ויער

אנגענווייטאגט אויף זיי, ווייל איך ווייס אז זיי טוען עס נישט לשם שמנים, דערפֿער וויל איך נישט גיין צו זייערע שמחות און עס קומט אויס אז איך בין מצער מינע עלטערן. די משפחה ווערט צעריסן און דאס איז זייער נישט גוט. ווי אזוי קען איך זיך מתוק זיין עס נישט צו נעמען שטארק צום הארצן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"א טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שיט): "אני אעשה מכם פתות פתות", איך וועל מאכן פון אייך אסאך פתות; וויבאלד עס זענען דא אלע סארט מענטשן אויף די וועלט, עס זענען דא לעבעדיגע מענטשן - זיי דארפן א וועג פאר זיך, עס זענען דא מער צעבראכענע מענטשן וכו' - זיי דארפן אן אנדערע וועג. עס זענען דא למדנים, און עס זענען דא מענטשן וואס פארשטייען נישט קיין לערנען וכו'; מיט יעדן איינעם דארף מען רעדן אן אנדערע שפראך וכו', דערפאר האט דער רבי געזאגט: "אני אעשה מכם פתות פתות", איך וועל מאכן פון אייך אסאך גרופעס. מוה"רא"ש פלעגט שטענדיג צולייגן צו דעם שיחה: "דער רבי האט טאקע געזאגט: 'איך וועל מאכן פון אייך פתות פתות', אבער דער רבי האט נישט געזאגט אז איין גרופע זאל רעדן אויפ'ן צווייטן, און איינער זאל פיינט האבן דעם צווייטן".

דאס וואס מען זעט ליידער אז אין פֿרסלֶב קריגט מען זיך איינער מיט'ן צווייטן, אויף דעם ערשיינונג זאגן שוין חכמינו זכרונם לברכה (סוטה מו:): "מִשְׂרְבוּ תִלְמִידֵי שְׂמַאי וְהִלֵּל שֶׁשָּׂא שִׁמְשׁוּ כָּל צוּרְכָן, רַבּוּ מִחֲלוּקַת בְּיִשְׂרָאֵל, וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה בְּשֵׁתֵי תוֹרוֹת", און אזוי איז אויך ביים רבי'ן; ווען א מענטש לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, זיין גאנצע קאפ איז נאר פארנומען ווי אזוי ער קען נאכאמאל איבער גיין דעם רבינ'ס ספרים, ער לערנט יעדן טאג ליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, תני מוהר"ן, ספורי מעשיות און ספר המידות, ער פאלגט דעם רבי'ן, ער איז זיך מתבודד מיט'ן אייבערשטן יעדן טאג; אזא איינער האט נישט מיט קיינעם קיין שייכות, עס אינטערעסירט אים נישט א צווייטן, אים אינטערעסירט נאר דער אייבערשטער, ער זינגט צום אייבערשטן א גאנצן טאג; אזא איינער קריגט זיך נישט מיט קיינעם.

אבער וויבאלד עס ווערן מקורב צום רבי'ן תלמידים שלא שמשו כל צרכן, וואס דער גאנצער קאפ איז נאר ישות און גיאות, געלט און פבוד וכו' וכו', פון דעם געמט זיך די אלע מחלוקת צווישן איין גרופע מיט'ן צווייטן; אנשטאט געמען יעדע שיחה און יעדע תורה פון רבי'ן פאר זיך, און טראכטן: 'ווי אזוי קען איך זיך פארבעסערן, ווי אזוי קען איך זוכה זיין צוקומען צו דאס וואס דער רבי זאגט?' איז מען פארנומען צו רודפ'ן ערליכע אידן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכא): אויפ'ן פסוק (תהלים מ, ה-ט): "אז אמרתי הנה באתי במגלת

ספר בתוב עלי, לעשות רצונך אלקי הפצתי, ווען א מענטש לערנט א ספר פון א צדיק, ער לערנט דאס אויף א וועג: "בתוב עלי", אז דאס וואס שטייט אינעם ספר מיינט אים, איז א סימן, אז: "לעשות רצונך אלקי הפצתי", אז דער מענטש וויל זיין אן ערליכער איד.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קעא): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ב): "ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו, אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדראון עולם", יעדעס מאל עם ווערט באוואוסט א גייע שכל - א גייע דרך אין עבודת השם, זענען דא צוויי סארט מענטשן, איינער איז זיך מחנ' מיט יעדן דיבור, מיט יעדע טראפ שכל, ביי אזא מענטש איז - "אלה לחיי עולם", ער שפירט ביי זיך אז ביי יעצט איז ער געווען ממש א מת, ער האט נישט געלעבט, ער איז געשלאפן א טיפע שלאף און דער רבי האט אים אויפגעוועקט, ער הייבט אן לעבן; נאכדעם זענען דא וואס נוצן נישט די שכל און די לימודים פאר חיי עולם, נאר אויף חזק צו מאכן פון יענעם, זיי זוכן ווי מען קען נאך איינעם אוועק מאכן - "ואלה לתרפות ולדראון עולם", ווי זיי קענען יענעם וויי טון און יענעם אוועק מאכן.

דערפאר, אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן, דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, העלה מיר אז איך זאל אייביג בלייבן מקושר צום רבי'ן, איך זאל אייביג האבן א געפיל אין רבי'ן, איך זאל געדענקען וואס דער רבי האט געטון מיט מיר.

רבזנו של עולם, העלף מיר איך זאל נישט קוקן אויף קיינעם, איך זאל נאר זיין פארנומען מיט מיר, איך זאל פאלגן דעם רבי'ן. הייליגער פאשעפער, העלף מיר אז ווען איך לערן די תורות פון רבי'ן זאל איך עס נעמען פאר מיר, נישט אזוי ווי די וואס נעמען עס לתרפות ולדראון עולם אזוי ווי דער רבי זאגט - ווען א צדיק זאגט תורה, ורבים מושגי אדמת עפר יקוצו, אלע איינגעשלאפענע מענטשן וועקן זיך אויף, אבער נישט אלע זענען גלייך, נאר אלה לחיי עולם, ואלה לתרפות ולדראון עולם, דערפאר בעט איך דיר רבזנו של עולם, העלף מיר אז איך זאל נעמען דעם רבי'ן לחיי עולם, איך זאל לעבן מיטן רבי'ן, איך זאל געדענקען אז איין טאג וועל איך איבערלאזן די וועלט, מען וועט מיר באגראבן אין בית החיים, איך וועל בלייבן דארט איינער אליין, איך וועל גארנישט מיט נעמען מיט מיר נאר דאס ביסל תורה תפילה ומעשים טובים".

געדענקטם וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, אות מריבה, סימן סו):
 "במקום מריבה שם השטן", דער שטן געפונט זיך דארט וואו מען קריגט זיך; דאס איז זיין זאך, ווי מען קען מאכן מחלוקת. דערפאר דארף מען אנטלויפן פון מחלוקת ווי פון פייער, בפרט ווען דער יצר הרע קומט מיט א שלייער פון לשם שמים, דאן איז דאס זייער מסוכן, ווייל אזוי כאפט ער אריין אפילו די ערליכע אידן; ער רעדט זיי איין אז עס איז א מצוה צו טשעפען א צווייטן, צו רודפן א צווייטן.

דאס זאלט איר גוט וויסן, אויב איינער רעדט איין צו רודפ'ן יענעם, צו טשעפען א צווייטן, דארף מען פון אים אנטלויפן, ווייל דער איז דער שטן אליין. ווען דער שטן זעט אן ערליכע תפורה, אדער אן ערליכע משפחה וואס פירן זיך בדרך התורה, זיי זענען ווייט פון עבירות, און ער פרובירט מיט אלע וועגן זיי צו בייקומען, אבער עס גייט אים נישט, דאן קומט ער צו זיי מיט א פרומען שלייער; ער פלאקערט אויף א מחלוקה, וואס דאס איז דער ערנסטער זאך ביים אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה רעכענען אויס דאס גרויסקייט פון שלום (דרך ארץ ויפא, פרק השלום) און ווי דער אייבערשטער האט פיינט מחלוקת (דרך ארץ ויפא, פרק ט).

איר זאלט זען אז ביי אייך אין שטוב זאל מען זיך נישט קריגן, און איר זאלט דאנקען דעם אייבערשטן אז ביי אייך אין שטוב לעבט מען בשלום; דאס וואס איר שרייבט אז אייערע געשוויסטער זענען בעלי מחלוקת און מחרתרי ריב, זיי טוען אלע שווארצע ארבעט וכו' און דערפאר האלט איר זיך אפ פון גיין צו משפחה שמחות און דאס טוט זייער וויי פאר אייערע עלטערן; איך האלט אז איר זאלט יא גיין צו די שמחות פון אייערע עלטערן, מיט דעם וועט איר מאכן פאר זיי א נחת רוח, און מיט אייערע געשוויסטער זאלט איר רעדן סתם זאכן, דרייט אייך ארויס פון רעדן איבער זאכן וואס איר האט דערין חלוקי דעות.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קכב): "כי זה ידוע, שמדת הנצחון אינה סובלת האמת", דאס איז

באוואקסט, אז ווען א מענטש וויל אויספירן וועט ער קיינמאל
נישט מודה זיין אויפ'ן אמת, "כי אף אם יראה לעינים דבר
אמת, ידחה אותו מחמת הנצחון", און אפילו מען וועט אים
אויפנווייזן בפירוש מיט קלארע באנווייזן אז ער איז נישט
געערעכט, וועט ער אויך נישט מודה זיין אויפ'ן אמת, ווייל
ער וויל אויספירן; איז דאך א שאד זיך צו טענה'ן און זיך
קריגן מיט א צווייטן.

איך האף אז איר פארשטייט וואס איך שרייב אייך, און
איר וועט זיין א מבין דבר מתוך דבר צו וויסן ווי
אזוי צו לעבן מיט די משפחה אן מחלוקת, אפילו איר האט
חלוקי דעות צווישן זיך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קפב

מעג מען אויסרעדן נאך המפיל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ישר בתי פאר אלע שיעורים וואס דער ראש ישיבה געבט, און פאר
אלע חיווק וואס איר געבט מיר.

איך האב געוואלט פֿרעגן וואס די הלכה איז ביי המפיל. איך ווייס
אז מען טאר נישט אויסרעדן נאך המפיל, אבער אסאך מאל פארגעס

איך און איך רעד אויס. איך ווייס איך אז פונקט ווי מען טאר נישט
עסן אן א ברכה, טאר מען נישט שלאפן אן א ברכה, וואס טוט מען
אבער ווען מען פארגעסט און מען רעדט אויס?

יישר בוח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"א טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז דא אסאך שיטות ווען מען זאל זאגן המפיל; עס
איז דא פוסקים וואס זאגן אז מען זאל עס זאגן נאכן
ליינען קריאת שמע, גלייך בעפאר מען שלאפט איין, כדי
עס זאל נישט זיין קיין הפסק צווישן די ברכה ביזן איינשלאפן.
נאכדעם זענען דא וואס זאגן אז מען זאל קודם זאגן ברכת
המפיל און נאכדעם ליינען קריאת שמע, און עס הייסט
נישט קיין הפסק, ווייל די ברכה גייט ארויף אויפן שלאפן.

אין ברסלב פירט מען זיך צו זאגן קודם ברכת המפיל און
נאכדעם ליינט מען קריאת שמע, ווייל אז מען שטופט
עס אפ אויף שפעטער קען אויסקומען אז מען וועט פארגעסן
צו מאכן די ברכה און מען וועט גיין שלאפן אן די ברכה,
ממילא, כדי מען זאל נישט קומען צו דעם, זאגט מען המפיל
פאר קריאת שמע.

דאס וואס דו פֿרענגסט, צי דו זאלסט זאגן בֿרַכַּת המפיל ווען דו ליינסט קריאת שְׁמַע, ווייל דו האסט מורא אז דו וועסט אויסרעדן נאכדעם און עס וועט זיין א בֿרַכַּה לְבַטְלָהּ; אויף דעם ווערט געפֿרענגט פון הייליגן דברי חיים, דער צאנזער רב זכותו יגן עלינו, אז ווען ער האט געהערט ווי מענטשן האלטן זיך צוריק פון זאגן בֿרַכַּת המפיל, ווייל זיי רעדן אויס וכו', האט ער געזאגט: "ענדערש זאל מען זאגן בֿרַכַּת המפיל יעדע נאכט בֿישׁם ומלכות, אפילו מען וועט אויסרעדן נאכדעם, ווי צו גיין שלאפן אן מאכן די בֿרַכַּה (הובא בספר עמק יהושע אחרון, דף קסא.)", דערפאר זאלסטו זאגן בֿרַכַּת המפיל אפילו עס מאכט זיך אז דו רעדסט אויס וכו'.

זע צו ליינען קריאת שְׁמַע שֶׁל אַרְיז"ל פאר דו גייסט שלאפן; רבי נֶתַן זאגט (ליקוטי הלכות, קריאת שְׁמַע שעל המטה, הלכה ב) אז ווען א מענטש ליינט קריאת שְׁמַע ביינאכט פאר ער גייט שלאפן, און ער איז זיך מתנונה - "אינו זו משם עד שמוחלין לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

חֲכָמֵינוּ זכרונם לְבִרְכָה זאגן (ברכות ה): "כֹּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ - מְזַיְקֵין בְּדִלְיֵין הַיָּמֵנוּ", ווער עס ליינט קריאת שְׁמַע פאר ער ליינט זיך שלאפן, גייען אלע מזיקים אנוועק פון אים. נאך זאגן חז"ל (ברכות ה): אז רבא האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "אל תשבו על מפת ארמית", איר זאלט נישט שלאפן אין א גוי'שע בעט, זאגט די גמרא עטליכע פֿשְׁטִים וואס דאס מיינט, דער ערשטער

פֿשט אױז: "לא תגנו בלא קריאת שֿמע", ער האט זײ אָנגעזאָגט זײ זאלן נישט גײן שְׁלאָפֿן אָן לײנען קריאת שֿמע; זעט מען פֿון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען לײנט קריאת שֿמע פֿאר מען לײנט זיך שְׁלאָפֿן.

אויך זאלסטו זיך אָנגרײטן 'נעגל וואסער' פֿאר דו גײסט שְׁלאָפֿן; מוהרא"ש זאגט אז מען קען זען אויף א בַּחור צי ער האט יראת שמים, אויב גרייט ער זיך אָן 'נעגל וואסער'. ווייל אן ערליכער בַּחור גײט נישט שְׁלאָפֿן אײדער ער גרייט זיך אָן נעגל וואסער, וואס דאס איז א יסוד אין קדושה; ווער עס וויל זײן הײליג און רײן דארף זײער מַקפֿיד זײן נישט אַראַפ צו גײן פֿון פֿעט אָן דעם וואס ער גײסט זיך אָפֿ נעגל וואסער.

נאָכ'ן זאָגן בְּרַפְת הַמִּפִּיל און לײנען קריאת שֿמע קען מען לײנען ספּורי צדיקים און לערנען אַנְדוֹת תו"ל וואס איז מסוּגָל צו לערנען פֿאר'ן שְׁלאָפֿן וכו'; דאס הײסט נישט קײן הַפֿסק, ווייל שְׁפֵעֵטֶּער גײט מען דאך אײנזשְׁלאָפֿן, גײט די בְּרַכָּה ארויף אויפ'ן שְׁלאָפֿן.

קפג

ווי אזוי קען איך מכבד זיין מיין טאטע
ווען איך קען אים קוים?

שאלה:

לְכַבֵּד דָּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין ויבעצן יאר אלט, און מיינע עלטערן האבן זיך געגט ווען
איך בין געווען זעקס יאר אלט. איך קען כמעט נישט מיין טאטע, איך
רעד מיט אים קוים צוויי מינוט ביי א משפחה שמחה, וואס דאס קומט
אויס מערסטנס איין מאל א יאר.

דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אָנרופֿן טאטע און מאמע אלס
ביבוד הורים, ווי אזוי קען איך אבער אָנרופֿן א מענטש וואס איך קען
אים כמעט נישט און איך ווייס אפילו נישט צי ער איז אינטערעסירט
אין מיר, צי ער איז בכלל גינגעריג אז איך זאל אים רופֿן. מיין עלטערער
ברודער האט געלאכט ווען איך האב אים געזאגט די ווערטער פונעם
ראש ישיבה אז א קינד מוז רעדן מיט די עלטערן.

איך ווייס נישט ווי אזוי איך דארף זיך יעצט פֿירן, ווייל מיין ביבוד
אָב גייט אויך אויפֿן השבון פון ביבוד אָם, ווייל פאר מיין מאמע גייט
זייער שטערן אויב זי וועט הערן אז איך רעד מיט מיין טאטע וכו', ווייל
איך וויסן וואס האב איך יעצט צו טון.

יישר בַּח פֿאַר אַלע הַיּוֹזֵק וואס איר געבט אין אייערע דרשות, עס
איז מיר מתנ' יעדעס מאל וואס איך הער עס איבער.

יישר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז ביבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה,
עס איז אזוי גרויס אז די תורה גלייבט צו מכבד זיין
עלטערן צו מכבד זיין דעם אייבערשטן (מכילתא פרשת יתרו, פרשה
ה); דער אייבערשטער זאגט: "מען דארף מורא האבן פון
מיר און מיך מכבד זיין", אזוי אויך - זאגט דער אייבערשטער,
"דארף מען מורא האבן פון די עלטערן און זיי מכבד זיין".

עס איז דא זייער א וואונדערליכע תז"ל (תנא דבי אלהו רבה,
פרשה כו): "כל העולם כפו של הקדוש ברוך הוא, ואין
הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם",
דער אייבערשטער זאגט: די גאנצע וועלט איז מיינס - איך
האב עס באשאפן, און איך בעט פון ענק נאר איין זאך,
אז איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן.

דערפאר זאלסטו זען צו מקיים זיין מצות ביבוד אב ואם;
אפילו יעצט וואוינסטו מיט דיין מאמע וכו', דאך
זאלסטו רופן דיין טאטע יעדן טאג צו רעדן מיט אים.

וויסן זאלסטו, נישט דער ראש ישיבה הייסט רעדן מיט
טאטע מאמע; די תורה הייסט מכבד זיין עלטערן,
אזוי ווי די תורה זאגט (שמות כ, יא): "כבד את אביך ואת
אמך, למען יארכון ימך", ווער עס איז מכבד זיינע עלטערן

וועט עסן פון די שבר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; עס איז נישט דא אזא זאך אז ביבוד אב גייט אויפ'ן חשבון פון ביבוד אס, מיר דארפן מכבד זיין טאטע מאמע לויט ווי דער אייבערשטער הייסט, ווי אזוי די תורה זאגט; אז די תורה הייסט מכבד זיין ביידע, דארף מען מכבד זיין ביידע, אפילו עס שמעקט נישט פאר איינע פון די עלטערן אז די קינדער רעדן צום צווייטן צד.

אז מען רעדט שוין פון דעם נושא, מוז איך אויסשריייען א וויי געשריי אויף די אלע פלומר'ישע עסקנים וואס זאגן פאר קינדער פון צעבראכענע שטופער וכו' נישט צו רעדן מיט איינע פון די עלטערן; מען איז זיך מלביש מיט א לבוש פון פרומע וכו', אז דא טאר מען נישט רעדן מיט די טאטע ווייל ער טויג נישט, דא טאר מען נישט רעדן מיט די מאמע ווייל זי איז נישט בסדר; ווי איז פאר די וואס לאזן נישט די עלטערן זען זייערע קינדער, ווי איז פאר די עסקנים וואס טיילן אפ עלטערן פון זייערע קינדער, וויפיל טרערן ווערן פארנאסן פון עלטערן, פון טאטע'ס און מאמע'ס, וואס ווילן רעדן צו זייערע קינדער און מען לאזט נישט די קינדער רעדן צו זיי וועגן פאליטיק און פרוואטע חשבונות; ווי פאר ווער עס האט א חלק אין צוריק האלטן קינדער צו רעדן צו זייערע עלטערן, ווי פאר זיי ווען דער אייבערשטער וועט זיי באשטראפן.

באמת פארשטיי איך נישט פארנוואס דו פרענקסט אזא נארישע שאלה, צי דיין טאטע וויל בכלל רעדן

מיט דיר וכו', דו ווייסט נישט אויב ער איז אינטערעסירט אז דו זאלסט אים רופן וכו'; נאך אביסל וועסטו חתונה האבן און אויפשטעלן א שטוב, וועסטו זען וואס הייסט קינדער; דו וועסט אליינס שפירן ווי דער הארץ פון א טאטע גייט אויס צו קענען רעדן מיט זיינע קינדער. ווי איז דען דא א גרעסערע רחמנות פון א טאטע צו א קינד. מען זעט אין תהלים ווי דוד המלך נוצט די רחמנות פון א טאטע צו ווייזן ווי דער אייבערשטער האט רחמנות אויף אידישע קינדער, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קג, יג): "ברחם אב על בנים רחם ה' על יראיו", אזוי ווי א טאטע האט רחמנות אויף זיין קינד אזוי האט דער אייבערשטער רחמנות אויף אידישע קינדער.

דאס איז דער פראבלעם מיט קינדער, בחורים און מיידלעך; ווילאנג זיי האבן נישט חתונה, ווייסן זיי נישט מחשיב צו זיין עלטערן, און מען איז מזלזל אין עלטערן. מען לויפט צו חברים, מען קריגט זיך מיט די עלטערן; אבער שפעטער ווען מען האט חתונה און די קינדער הייבן אן אונטער צו וואקסן, מען הייבט זיך אן צו מוטשען מיט קינדער, ערשט דעמאלט כאפט מען זיך וואס עלטערן זענען, אבער דעמאלט איז שוין אביסעלע שפעט, ווייל דער אייבערשטער באצאלט מדה בנגד מדה.

דערפאר בעט איך דיר זייער, טו תשובה און בעט זיך איבער מיט דיין טאטע אפילו דו וואוינסט יעצט ביי דיין מאמע; דיין מאמע דארף פארשטיין אז דאס איז

דיין טאמטע וכו'. קוק נישט אויף דיין ברודער וואס שפעט
אפ פון דעם, אז דו וועסט אנהייבן רעדן צו דיין טאמטע וועט
דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

איך פארשטיי אז דאס איז דיר א שווערע זאך, ווייל שוין
עלעף יאר וואס דו האסט נישט גערעדט מיט אים,
אבער אז דו וועסט זיך שטארקן דאס צו טון וועט דיר גוט
זיין; די ערשטע פאר מאל וועט דיר דאס זיין שווער, אבער
שפעטער וועט דיר נאר גרינגער ווערן אויף דיין הארץ.

דו קענסט ווייזן דעם גריוו פאר דיין ברודער.

קפד

היכל הקודש אין בית שמש.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח אויף אלע התחזקות וואס דער ראש
ישיבה געבט אונז בסדר, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

איך האב געמאכט א שיעור יעדן ליל ששי ביי מיר אינדערהיים דא
אין בית שמש, ברוך השם אז עס קומען זיך צוזאם אידן וועלכע ווילן הערן
חיוק, זיי ווילן זיך שטארקן מיט די לימודים און עצות פון הייליגן רבי'ן.

איינער פון די אידן ביים שיעור זאגט אז זיין גאנצע לעבן און זיין
גאנצע התחזקות איז נאר פונעם ראש ישיבה, אזוי ווייט אז ער קלערט
ממש זיך אריבערצוציען קיין אמעריקע, קיין וויליאמסבורג, פדי צו קענען

זיין געבן דעם ראש ושיבה... ער בעט זייער שטארק אז דער ראש ושיבה זאל קומען דא אויף שבת צו מחנוק זיין די היזיגע אידן.

נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי גרויס איז דיין זכות אז דו נעמסט צוזאם אינגעלייט אין בית שמש יעדע ליל שישי און דו לערנסט מיט זיי חיווק און עצות וואס מיר האבן מקבל געווען פונעם הייליגן רבי'ן.

איך וויל אם ירצה ה' זיין אין ארץ ישראל אין צוויי וואכן ארום; איך פאר צו די הקמת המצבה פון מיין באבע עליה השלום וואס וועט פארקומען דאנערשטאג פרשת בשלח אין מירון, און איך וועל אם ירצה ה' קומען צו דיר אין שטוב געבן א שיעור פאר אייך.

דער עיקר זאלסטו ווייטער ממשיך זיין צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות ביתר שאת וביתר עוז, דאס איז די גרעסטע זאך וואס מיר קענען טון פאר'ן בורא כל עולמים; דער הייליגער אהבת ישראל זכותו יגן עלינו פלעגט זאגן:

"וואס איז דער סימן אז א מענטש האט ליב דעם טאטן?
 אז ער האט ליב די קינדער"; דאס זעלבע איז ביים אייבערשטן,
 יעדער שרייט: "הייליגער באשעפער, מיר האבן דיר זייער
 ליב", אבער ווי אזוי ווייסט מען אז עס איז טאקע אזוי?
 נאר ווען מען זעט אז דו טוסט פאר דעם אייבערשטן'ס
 קינדער, דו גייסט הפצה, עס גייט דיר אין לעבן אז נאך א
 איד זאל האבן א לעבן, אז פאר נאך א איד זאל גיין גוט
 - דאס איז א סימן אז מען האט טאקע ליב דעם אייבערשטן.

ווען דו זאלסט וויסן וואס הפצה איז וואלסטו געלאפן אין
 די גאסן און עוסק געווען אין הפצה, ווייל ווען דו
 געבסט א ספר פאר א מענטש וואס ער איז שוין ביי זיך
 אפגע'פסק'נט אז ער קען שוין נישט האבן קיין תקנה, ער
 זוכט נאר ווי אזוי ער קען ענדיגן זיין לעבן השם ישמרינו,
 און פלוצלינג באקומט ער א ספר, א סידי, אדער א קארטל
 מיט א נאמבער וואו ער קען רופן און הערן חיזוק - האסטו
 פשוט געראטעוועט דאס לעבן פון א מענטש און דאס איז
 אזוי ווי דו האסט אויפגעשטעלט אן עולם מלא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

קפה

עס איז דא אסאך מחלוקת אין
די בית המדרש וואו איך דאווען.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאווען אין א געוויסע ברסלב'ע בית המדרש, אבער עס שטערט
מיר זייער שטארק אז מען האלט זיך אין איין קריגן דארט, ממש אויף
שטותים, עס איז ממש א ווייטאג און א בויון פאר'ן רבי'ס נאמען.

אין אנהויב האב איך געטראכט אז איך וועל זיצן אין מיין ווינקל און
לערנען און דאווענען אבער עס איז פמעט איממעגליך נישט צו ווערן
מיטגעשלעפט. זאל איך אוועקגיין דאווענען? איך ווייס נישט וואס צו טון.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער א וויכטיגע זאך אז מען זאל האבן איין שול
וואו מען דאווענט און נישט ביימין און ארום לויפן יעדע
שטיק צייט צו א צווייטע שול.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "כל הקובע מקום
לתפלתו, אלקי אברהם בעזרו", ווער עס איז זיך
קובע א פלאץ וואו צו דאווענען בקביעות, וועט דער

אייבערשטער וואס האט געהאלפן אברהם אבינו אים אויך העלפן, "וכשמת, אומרים לו, אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו", און ווען דער מענטש שטארבט זאגט מען אויף אים ביים הספד: וויי פאר דעם עניו וואס איז נפטר געווארן, וויי פאר דעם חסיד וואס איז נפטר געווארן, ער איז געווען פון די תלמידים פון אברהם אבינו; זעט מען דאס גרויסקייט פון דאווענען אין א באשטימטע פלאץ.

לבאזרה, דארפן מיר פארשטיין וואס די גמרא זאגט דא: אז א מענטש איז זיך קובע א פלאץ וואו צו דאווענען קומט אים שוין אזעלכע טיטלען: "עניו", "חסיד", "מתלמידיו של אברהם אבינו", וואס האט ער שוין געטון אז מען געבט אים אזעלכע טיטלען?! ווען איך פלעג לערנען די גמרא איז דאס מיר וייער שווער געווען, ביז איך האב געטראפן א בריוו פון מוהרא"ש וואו מוהרא"ש איז וייער שיין מסביר די גמרא (אשר בחל חלק פו, מכתב יט אלף, קפה); אז געווענליך אין א שול קען זיך מאכן וויבוחים און אומבאקנוועמליכקייטן, בפרט ביי חסידים וכו'; ממילא, אויב א מענטש איז זיך קובע א בית המדרש וואו ער דאווענט און ער גייט נישט אנוועק פון דארט, ער בלייבט דארט דאווענען אפילו עס איז נישט אזוי באקוועם, אפילו מען טענה'ט זיך וכו', דאס איז א סימן אז דער מענטש איז א "עניו" און א "חסיד", אזא מענטש איז "מתלמידיו של אברהם אבינו", ווייל אויב וואלט ער נישט געווען קיין עניו, וואלט ער שוין לאנג אנוועק געלאפן פון דארט, און נאכדעם וואלט ער אנוועקגעלאפן פון דעם אנדערן

שול און אזוי ווייטער, אבער ווען א מענטש איז אן עניו, ער ווייסט ביי זיך: 'איך בין גארנישט, איך דארף גארנישט, איך האב גארנישט און איך וויל גארנישט; איך קום נישט צו קיינעם דא אין שול, איך קום נאר צום אייבערשטן, דאס איז א סימן פון אן ערליכער איד.

דו זאלסט קיינמאל נישט האבן א חלק אין קיין שום מחלוקת, בפרט אין מחלוקת וואס איז לשם שמים, ווייל דאס איז זייער א מסוכן־דיגע זאך.

וואס זאל איך דיר זאגן, איינער וואס לעבט מיט אביסל ישוב הרה"ת, דער לעבט מיט תכלית; ער ווייסט ביי זיך: 'נאך אביסל וועל איך אוועק גיין מזה העולם, מען וועט מיר אויסטון מיינע קליידער און מיר אריין לייגן אין דער ערד; קיינער וועט נישט טראכטן מער פון מיר, קיינער וועט נישט זארגן פאר מיר, פארנוואס זאל איך זיין פארנומען מיט מחלוקת און קריגערייען, וואס וועל איך האבן פון דעם?' אזא איינער קריגט זיך נישט מיט קיינעם, ער לעבט בשלום מיט אלעמען.

מוהרא"ש, ווען ער פלעגט וועלן געבן א משל אז מען זאל אנטלויפן פון מחלוקת, פלעגט ער שטענדיג נעמען אלץ משל איינער וואס ליגט אין שפיטאל קראנקערהייט, פאר א מענטש וואס געפונט זיך אין אזא מצב לא עלינו וועט נישט אינטערעסירן קיין שום מחלוקת און קיין שום פאליטיק, מוהרא"ש פלעגט זאגן: פרובירט צו

צו גיין צו איינעם וואס ליגט טויט קראנק, זאג אים אריין אין אויער: "דו ווייסט, דער און דער איז א שניץ"; "דו ווייסט וואס טוט זיך דארט ביי דעם רבי'ן... אויף טיש און אויף בענק", וואס וועט דער חולה זאגן? "איך בעט דיר, לאז מיר אפ; איך גיי שוין שטארבן. וואס ווילסטו פון מיר? קוק מיר אן, קוים וואס איך אטעם, קוים וואס איך לעב, וואס גייט מיר אן וואס מען רעדט אויף א צווייטן?"

די אלע וואס שטייען אין שפיץ און פירן אן מחלוקת זענען פוסטע לייט; קוק וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין עא:); ווען צוויי מענטשן קריגן זיך, און איינער פון זיי שווייגט, זאלסטו וויסן אז דער איז א גרעסערער מיחס, און פארקערט אויך, ווער עס קריגט זיך מיט יעדן איינעם, דער איז נישט בסדר; אפילו ער זעט אויס ווי א צדיק, איז ער א משוגענער צדיק - ווי דער רבי רופט אן אזא איינעם (ספורי מעשיות, מעשה ג - מחיר); דער רבי דערציילט דארט אז ווען די גזלנים זענען אנגעקומען צו דעם פלאץ וואו דער חגר האט אויסגעשפרייט די שטויב, האבן זיי אנגעהויבן שרייען אויף זייערע טעג און יארן, זיי האבן תשובה געטון; אבער וויבאלד עס איז געווען דארט אויסגעמישט פון די שטויב פון משגעים, זענען זיי געווארן "משוגענע צדיקים"; זיי האבן זיך אנגעהויבן צו קריגן איינער מיטן צווייטן. דער האט געשריגן: "איבער דיר האבן מיר געטון די אלע עבירות", און דער האט געשריגן: "איבער דיר וכו'", ביז זיי האבן זיך אויסגע'הרגעט איינער דעם צווייטן. קוק נאך די מעשה.

דערפאר זאלסטו ווייטער דאנווענען אין דיין ווינקל, און זיי
 זיך נישט מבליבל פון א צווייטן; דו קוק נאר
 אויף דיר און אויף דיינע קינדער, דאן וועט דיר גוט זיין
 אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

קפו

וואס איז דער מנהג אין ברוסלב וועגן ניטל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט אז דער ראש ישיבה האט פארגעלערנט א שיעור
 גמרא דעם מוצאי שבת, איך האב מיד אביסל געוואונדערט ווייל אין די
 וועלט האט מען נישט געלערנט די וואך מוצאי שבת וועגן ניטל, האב איך
 געוואלט פֿרעגן דעם ראש ישיבה וואס איז דער מנהג אין ברוסלב לגבי ניטל.

א גרויסן יישר בת פאר אלעם!

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין ברוסלב האט מען נישט געמאכט קיין עסק פון ניטל;
 מותרא"ש האט געהערט פון הרב החסיד רבי לוי יצחק

בַּעֲדֵדֶר זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אִז אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ פֿלֶעגן זיך לייגן
שְׁלֵאפֿן יַעֲדֶע נאַכט גְלִייד נאך מַעֲרִיב, מִמִּילָא אִז בְּכֻלָּל
נִישְׁט גַּעווען די גאַנצע שְׁאַלָה פֿון לַעֲרַנֶען נִיטל נאַכט, ווייל
פֿון מַעֲרִיב בִּזוּ חֲצוֹת אִזוּ מֶען סײ ווי גַעשְׁלֵאפֿן.

מוֹהֲרָא"ש זאָגט אַז דער גאַנצע מְקוֹר פֿון נִיטל קומט פֿון
תְּשׁוּבַת רִש"י הַקְדוּשׁ (עין בְּסֵפֶר מַטְמָעִים, מַעֲרַכַת אוֹת
הַנִּי, עֶרֶךְ נִיטל, אוֹת א); ווייל אַמֵּאלִיגֶע צײַטן פֿלֶעגן זיך די גוים
צוזאַמקומען אין דעם יום הולדת פֿונעם אוֹתוֹ הָאִישׁ יִמַח
שְׁמוֹ, זיי פֿלֶעגן זיך אַנְשִׁיבֹרֶן יַעֲנֶע נאַכט און זיין זײער
צַעוויילִדֶעוועט וכו'; אויפֿ'ן וועג אַהִיִּים, זײענדיג אַנגַעטֶרִינקען
און צַעלֵאזט פֿלֶעגן זיי שְׁלֵאגן יַעֲרֵן איד וואס זיי האָבן
אַנגַעטֶראפֿן דַּעמֵאלֵט אויפֿ'ן גאס. דַּעֲרַפֵּאר האָט מֶען גַעמאַכט
אַ גזֵרָה אַז אין די נאַכט טאַר מֶען נִישְׁט לַעֲרַנֶען תּוֹרָה וכו'
אַז די תּוֹרָה זאל נִישְׁט גיין צו די סַטְרָא אַהֲרָא וכו'. אָבֵעֵר
דער עיקר פֿונגה פֿון דעם אִזוּ גַעווען פֿשוט אַז מַעֲנַטְשֵׁן זאלן
נִישְׁט גַעשְׁעֵדִיגט ווערן פֿון די ווילדע גוים וואס פֿלֶעגן אַהִיִּים
קומען אַנגַעֲהִיצט פֿון די גְלַחִים וכו', פֿון דעם קומט דער
מְקוֹר אַז מֶען לַעֲרַנט נִישְׁט נִיטל נאַכט.

פֿון דעם אִזוּ גַעוואָרן אַז אַפִּילוּ הַיִּנְטִיגֶע צײַטן וואס דער
טַעם גײט שױן נִישְׁט אָן, האָבן מַעֲנַטְשֵׁן מוֹרָא צו לַעֲרַנֶען
נִיטל נאַכט.

מוֹהֲרָא"ש זאָגט אַז וויבאַלד ביים רבֿי'ן רַעֲדַט מֶען זײער
אַסאַך פֿון אַמוֹנָה, אַז דער אַיבֿער־שְׁטֵער אִזוּ

איבעראל און עם איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן, דערפאר האט מען נישט געמאכט קיין עסק פון דעם גאנצן דמיון פון אותו האיש וכו'; ווייל אז א מענטש לעבט מיט אמונה אינעם אייבערשטן, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער און עם איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן, דער אייבערשטער איז "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", דעמאלט ווערט מקוים דער פסוק (תהילים צב, י): "יתפרדו כל פעלי און", ממילא דארף מען נישט מורא האבן פון די אלע זאכן, ווייל אלעס איז במל ומבוטל.

אבער אז איינער האט יא מורא צו לערנען תורה אין די נאכט פון ניטל, זאל ער גיין שלאפן גלייך ווען עם ווערט נאכט און אויפשטיין פרי לערנען, אזוי וועט ער יוצא זיין אלע מנהגים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קפו

איך קען נישט אסאך הלכות.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

זייט איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים בין איך געוואויר געווארן אזויפיל זאכן אין אידישקייט וואס איך האב בכלל נישט געוואוסט ביזו יעצט, פון גרויסע זאכן ביז קליינע פרטים.

איך בין א געווענליכער בחור, איך בין אויפגעוואקסן אין א געווענליכע אידישע שטוב, אבער ערשט לעצטנס האב איך אנגעהויבן אויפצופאסן ווי ווייניג איך ווייס ווען עס קומט צו דאווענען אדער צו הלכות. למשל ביז צוויי יאר צוריק האב איך נישט געוואוסט אז מוצאי שבת זאגט מען אתה חוננתנו ביים שמונה עשרה, נאך א ביישפיל וואס איך בין ממש לעצטנס געוואויר געווארן וועגן די פיר פרשיות וואס מען דארף זאגן מיט די תפילין, ווי אזוי מען דארף זיך בייגן ביים אויסטרעטן שמונה עשרה, אויף וועלכע האגט צו פאלן ביי תחנון, און אזוי ווייטער נאך פארשידענע הלכות וואס איך האלט אין איין געוואויר ווערן.

איך הער אסאך מאל ביי די שיעורים ווי איר פרעגט פון די בחורים וואס מען זאל רעדן ביים שיעור, אפשר וואלט גראי געווען צו לערנען יעדן מאג אביסל הלכות ביים שיעור, איך בין זיכער אז איך וועל זיך אויסלערנען דערפון גאר אסאך און זיכער וועלן אנדערע אויך הנאה האבן דערפון.

א גרויסן יישר פה פאר אלעס וואס איר טוט פאר מיר, איך האב באקומען גאר אסאך פון איך, איר קענט זיך גארנישט פארשטעלן ווי אזוי מוין גאנצע לעבן האט זיך געטוישט דורך אייערע שיעורים. דער אייבערשטער זאל העלפן אז איר זאלט ווייטער קענען ממש זיין מיט אייער הייליגע ארבעט ארויסצוהעלפן אידישע קינדער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן ווי דו ביסט זיך מחנ' מיט
דעם הייליגן רבינ'ס עצות.

עס איז זייער וויכטיג אז דו זאלסט לערנען יעדן טאג אביסל
הלכה; היינט זענען דא א שפע פון ספרים אויף הלכה,
עס קומען פסדר ארויס ספרים אויף הלכות אין אלע שפראכן,
אויף אידיש, אויף ענגליש וכו', כדי אז די מענטשן וואס
פארשטייען נישט לשון הקודש זאלן אויך קענען הלכות און
וויסן ווי אזוי מען דארף זיך פירן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "צוויי זאכן דארף
יעדער איד טון יעדן איינציגסטן טאג"; די ערשטע זאך
וואס דער רבי פארלאנגט פון יעדן איד, אז מען זאל לערנען
יעדן טאג הלכה, און דער רבי האט געוואלט מען זאל האבן
צוויי שיעורים אין הלכה, איין שיעור אין שלחן ערוך תקטנים
- דאס איז "מחבר און רב"א", און נאכדעם נאך א שיעור אין
שלחן ערוך הגדולים - א שיעור אין שלחן ערוך מיט אלע
פוסקים וואס זענען געדרוקט ארום דעם שלחן ערוך; טורי
זהב, מגן אברהם וכו'; קוק דער לשון וואס דער רבי זאגט:
"כל איש ישראלי מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים, ולא
יעבר", יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכות,

"ואם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אויב מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערנען א הלכה, אפילו נישט פסדרן וואו מען האלט וכו', "פי צריך ללמוד איזה דין ב'שלחן ערוך' בכל יום ויום פל ימי חינו", ווייל מען איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

הלכה איז געווען ביים רבי'ן דער וויכטיגסטער שיעור. דער רבי האט געזאגט (שם) אז הלכה קומט פאר אלע אנדערע שיעורים, "בי על ידי חטאים נתערב טוב ורע", ווייל דורךדעם וואס א מענטש זינדיגט, מישט ער אויס גוטס מיט שלעכטס; ער ווייסט נישט וואס איז גוט און וואס איז שלעכט, אויף שלעכטס זאגט ער אז דאס איז טוב, און אויף גוטס זאגט ער אז דאס איז רע; די עצה אויף דעם איז, צו לערנען הלכה, "ועל ידי למוד פוסק, שמברר הפשר והפסול המתיר והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע", ווייל ווען מען לערנט הלכה זעט מען גלייך וואס איז גוטס און וואס איז שלעכטס, וואס מען מעג טון און וואס מען טאר נישט טון.

עס איז באוואוסט דעם סיפור אז א איד איז געקומען צום הייליגן רבי'ן מיט זיינע חידושים וואס ער האט מתדוש געווען אויף א תורה אין ליקוטי מוהר"ן, האט דער רבי זיך אנגערופן און געזאגט: "איר מענט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט (דאס מיינט, איר קענט זאגן אלע סארט פשטים אין מיינע תורות), מיט איין הנאי, אז איר זאלט נישט

אפטרעטן פון א סעיף קטן אין שלחן ערוך: ווייל ביים רבי'ן איז געווען דער עיקר מען זאל נישט אוועק גיין פון הלכה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה): אויפ'ן פסוק (תהלים פו ב): "אהב ה' שערי ציון מכל משפנות יעקב",

אז דער אייבערשטער האט ליב ווען מען לערנט הלכה מער ווי אלע אנדערע לימודים, ווייל "מיום שחרב בית המקדש, אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו, אלא ארבע אמות של הלכה בלבד", פון ווען מיר האבן פארלוירן דעם בית המקדש - דעם אייבערשטג'ס הויז, וואוינט דער אייבערשטער דארט וואו מען לערנט הלכה; דערפאר האט דער רבי זייער מקפיד געווען אז יעדער איד דארף לערנען יעדן טאג הלכה.

די צווייטע זאך וואס דער רבי האט געזאגט אז יעדער איד דארף טון יעדן טאג איז "התבודדות"; מען זאל רעדן צום אייבערשטן יעדן טאג. מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיט'ן אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, אויף מאמע לשון, מען זאל אלעס דערציילן פאר'ן אייבערשטן; אלעס וואס גייט אריבער ברוחניות ובגשמיות, ווי דער יצר הרע ווארפט אלץ אראפ וכו', און אז וויפיל מאל מען וויל זיין גוט וכו' גייט עס נישט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קפה

זאל איך קויפן א דירָה מיט צוויי צימערן אָדער דריי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אייערע שיעורים און האב זייער הנאה פון דעם.

אזוי ווי איך גיי קויפן א דירָה אין א וואך ארום, האב איך געוואלט פֿרעגן אז למעשה האב איך יעצט איין קינדר און מיין שאלה איז צי איך זאל קויפן א דירָה מיט צוויי שלאף צימערן אָדער מיט דריי? ווייל פֿאר די קומענדיגע פֿאר יאר איז מיר גענוג צוויי, אָבער פֿון די צווייטע זייט וועל איך דארפן צובוישן גאָר א צימער שפּעטער. דער חילוק איז אין די משכנתא [מארטגעדזש], א חילוק פֿון טויזנט שקל א חודש.

ביטע אויב איר קענט מיר ענטפֿערן ווי שניעלער.

יישר כח.

תשובה:

געזרת ה' ותקדך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווי אזוי קען איך דיר ענטפֿערן ווען איך ווייס נישט וואס

איז דיין מצב הפרנסה וכו'.

איך וועל דיר דערציילן וואס איך האב שטענדיג געהערט

פֿון מוהר"א"ש; ווען אינגעלייט זענען זיך געקומען שוואל

עצה זיין וועגן קויפן א דירה, מען האט געקוקט אז מען האט נישט קיין געלט וכו', פלעגט מוהרא"ש שטענדיג נאכזאגן פונעם פריערדיגן ליובאוויטשער רבי זכותו יגן עלינו, אז ווען מען האט אים געפרעגט צי מען זאל אריין שפרינגען אין קויפן וכו' פלעגט ער זאגן: "אביסל בארגט מען, אביסל זארגט מען און דער הויז איז דיינס", ודברי פי חכם חן.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן שפע אז דו זאלסט קענען קויפן ברוח מיט א גדלות המוחין; גיי ארויס פון דיין קטנות הדעת, אז פאר א קליינע דירה האסטו דאך אויך נישט, קענסטו זיך דאך אינגאנצן פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן; דער אייבערשטער וואס געבט דיר דעם ערשטן דאלער וועט דיר געבן נאך טויזנט שקל א חודש, און נאך מער, צו קענען קויפן א גרויסע דירה בתרחבה גדולה.

קפט

מיר ווילן האבן נאך קינדער.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן דאנק פאר אלע שיינע געדאנקען וכו', איך דערקוויק זיך מיט אייערע שיעורים.

איך האב ברוך השם חתונה געהאט און דער אייבערשטער האט מיר ברוך השם געבענטשט א יאר דערויף מיט א זיס ליכטיג בן זכר, אבער

עם איז שוין אריבער מער פון צוויי יאר זייט מיין זון איז געבוירן און מיר ווילן שוין וויער שטארק האבן נאך קינדער.

איך האב גערעדט דערוועגן מיט מיין רב וועמען איך פֿרעג מייענע שאלות און ער האט מיר געזאגט אז מיין ווייב שתתן זאל גיין מאכן פֿל מיני טעקסט, ברוך השם עם איז צוריק געקומען גוטע רעזולטאטן אז עם איז נישט דא קיין פֿראבלעמען ביי איר. אבער דער דאקטער זאגט אז יעצט דארף איך מאכן פֿארשידענע טעקסט, וואס זענען נישט אזוי הלכה'דיג אויסגעהאלטן פֿדי בודק צו זיין מיין פֿראבלעם. למעשה יעצט זענען מיר אינגאנצן צעבראכן און מיר ווארטן פאר א ישועה בקרוב, אמן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿארשטיי נישט פֿארוואס דו ביסט אזוי צעבראכן; טאגן פאר שמחה אז דו האסט א ליכטיג קינד, א געזונט קינד. וויפיל געלט וואלטן מענטשן געצאלט צו האבן בכלל קינדער, און בפרט געזונטע קינדער. איר דארפט טאגן פאר שמחה אז איר האט א ליכטיג קינד; נעם אראפ דאס ווארט "נאר" - מיר האבן "נאר" איין קינד, זאג: "מיר האבן א קינד".

מאך נישט קיין שום טעקסט אויף דיר וכו'; דו ביסט געזונט און שטארק. דער אייבערשטער וועט דיר העלפן אז דו וועסט זוכה זיין צו (תהלים קבת, ג): "אשתך בגן פרֿיה בירבתי ביתך, בגיך בשתלי זיתים סביב לשלחנה".

געדענק וואס חכמינו זכרונום לברכה זאגן (תענית ב.): "ש'לשה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא", דריי שליסלען זענען נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן, איינס פון די דריי איז: "מפתח של חיה", די שליסל פון קינדער, וואס דאס איז נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן כב): "מה יעשה אדם ויהיה לו בנים, יפזר מעותיו לעניים, וישמח את אשתו", וואס זאל א מענטש טון צו האבן קינדער? ער זאל געבן צדקה און פרייליך מאכן זיין ווייב; פאלג דעם רבין וועסטו זוכה זיין צו גרויסע ישועות.

זיי זיך מחזק און זיי מחזק דיין ווייב; זאג איר: "דער אייבערשטער וועט אונז נאך העלפן, מיר וועלן האבן קינדער", און פריי דיך מיט דיין ווייב אויף דיין קינד וואס דו האסט; דער נישט אויף צו דאנקען דעם אייבערשטן פאר דיין קינד, וועסטו בקרוב זוכה זיין צו גרויסע ניסים.

איך ווארט צו הערן פון דיר ווי דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן.

קצ

ווי אזוי קען איך זיין ריין פון פגם הברית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן וואס איך קען טון צו זיין ריין פון פגם הברית. איך האב שוין פרובירט זיך פֿארצונעמען אלע סארט קבלות צו זיין ערליך און איך בעט זייער אסאך דעם אייבערשטער אויף דעם, אבער איך קען נישט ארויס קריכן דערפון, וואס איז די עצה? וויאזוי שטארקט מען זיך אויף דעם יצר הרע?

א גרויסן דאנק אויף אלעס און אלעמען.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְקַדֵּךְ - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה איז זייער א הארבע עבירה, עד כדי כך אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יט): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חייב מיתה. נאך זאגן תו"ל (שם): "באילו שופך דמים", עס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים. אזוי אויך: "באילו

עובר עבודת פוככים", עם איז אזוי ווי איינער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

עם ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן ר"מ, סעיף יד): ווי מער א מענטש איז פונם בברית - "זקנה קופצת עליו, וכחו הנשש" - ווערט ער אפגעשוואכט און פארעלטערט, מען פארלירט די כוחות, אזוי אויך: "עיניו בהות, וריח רע נודף מפיו", די אויגן ווערן אים אפגעשוואכט, עם הייבט אן גיין א שלעכטע גערוך פון זיין מויל; "ושער ראשו ונבות עיניו וריסי עיניו נושרים וכו'", די האר פונעם קאפ פאלט ארויס, "והרבה פאבים חויץ מאלו באים עליו", און עם ברענגט אסאך ווייטאג אויפ'ן מענטש; זעט מען פון דעם וואס די עבירה ברענגט אויפ'ן מענטש בגשמיות.

נאכדעם האט דער מענטש שאדן ברוחניות, אז ער פארלירט אלסדינג; ווען א מענטש זינדיגט אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית פארלירט ער דעם טעם פון דאווענען, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ט): "כי כל הפנים בברית, אין יכול להתפלל", ווער עם איז פונם בברית, קען נישט דאווענען.

נאך א שאדן, אז מען ווערט זייער דעפרעסט; א מענטש כאפט נישט פון וואס ער איז אזוי בעצבות, אבער באמת קומט זיין דעפרעסיע און צעבראכענקייט ווייל ער זינדיגט אין פנים הברית, די עבירות מאכן אים דעפרעסט און צעבראכן, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער אין די

תורה: "זה בחינת חולאת שקורין ברעבניש, רחמנא לצלן, ששובר עצמות של אדם", פון די עבירה קומט די מחלה וואס הייסט 'ברעבניש' - דער מענטש ווערט צעבראכן אויף שטיק שטיקלעך און שפירט נישט קיין טעם אין זיין לעבן.

די עצה ארויס צו קריכן פון די שלעכטע געוואוינהייט - איז תפילה ורתבודדות, מען דארף שרייען צום אייבערשטן אז מען זאל קענען ארויסגיין פון די ביטערע עבירה.

איך שרייב דיר דא א קליינע תפילה, דאס זאלסטו זאגן יעדן טאג פאר'ן אייבערשטן, נישט איין מאל און נישט צוויי מאל, ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן אויף דיר:

"רבנו של עולם, האב רחמנות אויף מיר; איך וויל זיין אן ערליכער איד אבער איך האלט אין איין אראפפאלן אין פנים הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עם איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויס צו רייסן דערפון. הייליגער באשעפער, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאנות נאזף פלאקערט אין מיר. הייליגער באשעפער ראטענע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבנו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר בת, העלף מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיר ליב. דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דו ביסט ברוגז אויף מיר, איך גיי ארום מיט נארישע געדאנקען,

איך רעד זיך איין אז די דארפסט מיר נישט, איך בין אזוי דערשראקן אז איך קען שוין נישט תשובה טון".

אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן; זאלסט אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף כל סוף ארויס גיין פון דיין פלאנטער וואו די לינגסט.

בדרך כלל ווער עס פאלט אראפ אין די עבירה פון פנים הברית האט נישט קיין מח צו לערנען בעיון, דערפאר זאלסטו זאגן יעדן טאג משניות; אפילו די פארשטייט נישט וואס די לערנסט, ווייל דיין מח איז אויסגעריסן פון אזויפיל זינדיגן, דאך זאלסטו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, זאלסט זאגן פרקים משניות, ווייל משניות רייניגט דעם מענטש. "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער א מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן און ער ווערט ריין.

משניות האט א סגולה אז דאס שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז משנה איז די ראשי תיבות (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן ש'אול נ'פשי"; דורךדעם וואס מען זאגט משניות, נעמט עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

אויב די קענסט זאגן אכצן פרקים משניות איז דאס א מורא'דיגע זאך; ח"י פרקים משניות יעדן טאג מאכט אז דער מענטש זאל ווערן לויטער, עס געבט צוריק דעם מח פאר'ן מענטש, ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין די

עקלדיגע עבירה פון פנס הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט אים אויסגעריסן זיין מח מחשבה, ווייל די זרע קומט פונעם מח, און אז מען זינדיגט ווערט דער מח אויסגעטריקנט וכו', און ווען מען זאגט אסאך פֿרקים משניות באקומט מען צוריק א קלארן מח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קצא

סגולות פאר א מיידל צו טרעפן א שידוך.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיעורים און בריוון וואס זענען מיר זייער מחונק, דער אייבערשטער זאל איך ווייטער געבן אסאך ברוך אגעזיגן מיט אייער הייליגע ארבעט.

איך האב געוואלט פֿרעגן איפֿער דעם וואס איר האט דערמאנט אין א שיעור דאס וואס דער רבי זאגט אז צו זאגן שירת הים מיט פֿונדא איז א סגולה פאר א שידוך. איך בין א מיידל און איך קען נישט די טייטש פון די שירה, ווי אזוי קען איך טון די סגולה?

אויך האב איך זיך געוואלט פֿארנעמען א גוטע זאך אז אין דעם זכות זאל איך שוין טרעפן שגעל מיין באשערטע שידוך. עס איז אבער דא אזויפיל גוטע זאכן וואס מען קען זיך פֿארנעמען, און איך ווייס נישט וואס איך זאל זיך פֿארנעמען.

א גרויסן יישר ברוך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תתן'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען טאר נישט אריין פאלן אין א יאוש, ווייל דער אייבערשטער
הערט אויס יעדע איינציגע תפילה און מיר גלייבן אז
קיינער קען נישט געבן א שידוך נאר דער אייבערשטער.
אין זאך קענען מיר טון - בעטן, בעטן און נאכאמאל בעטן
דעם אייבערשטן ביז מען וועט געהאלפן ווערן, אויך קענען
מיר טון די סגולות וואס צדיקים האבן אויף געגעבן.

דער רבי האט אויף געגעבן עטליכע סגולות צו טרעפן א
שידוך (ספר המידות, אות התיון); די ערשטע סגולה וואס דער
רבי געבט אויף (ספר המידות, אות התיון, סימן א): "מי שקשה לו
למצא זוגו, יאמר בכונה שירת הים", אז מען זאגט די שירה
וואס די אידן האבן געזינגען ווען זיי זענען אריבער דעם ים
סוף איז דאס מסוגל צו טרעפן א שידוך; היינט איז דא
סדורים מיט פירוש המילות אויף אידיש, אויך לערנט מען
היינט אין אלע תדרים און אין מיידל שולעס פירוש המילות
פונעם דאווענען, אזוי אז עס איז מעגליך פאר יעדן איינעם
צו קענען מקיים זיין דער סגולה וואס דער רבי געבט פאר
א שידוך.

דאס וואס איר פרעגט וואס פאר א גוטע מדה א מיידל קען
זיך פארנעמען פאר א זכות צו טרעפן איר שידוך; דער

רבי זאנא (ספר המידות, אית בנים, סימן ט): "הצניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים", אז א פרוי געבט אכטונג זיך צו פירן מיט צניעות און זיך אנטון בצניעות, וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער; דאס הייבט זיך אן ווען מען איז נאך א מיידל. אויב מען פירט זיך בצניעות איז מען זוכה אז דער אייבערשטער מאכט ווען די שכינה ביי דעם מענטש. און אז מען איז זוכה צו השגות השכינה באקומט מען אלעס גוטס.

אז איר וועט זיך פירן ערליך און איידל וועט איר זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שידוך בקרוב און אויפשטעלן א דור פון הייליגע קינדער וואס וועלן פאלייכטן די וועלט.

א מיידל האט זייער א גרויסע אחריות און אויב זי טוט זיך נישט אן צניעות'דיג טרייבט זי ארויס דעם אייבערשטן פון שטוב; עס שטייט אין די תורה (דברים כג, ט): "כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחנהך להצילך ולתת איבך לפניך ותיה מחנהך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", דער אייבערשטער זאגט: "איר זאלט זיך פירן הייליג, ווייל אויב איר וועט זיך נישט פירן בצניעות וועל איך אוועק גיין פון אייך"; אויב א מיידל געבט אכטונג ווי אזוי זי טוט זיך אן, זי גייט נאר אנגעטון צניעות'דיג, זאגט דער אייבערשטער "איך וועל ווען ביי אייך אין שטוב". און אז דער אייבערשטער איז אין שטוב איז דא א ברכה, עס איז דא פרנסה, נחת, עס איז דא אלעס גוטס.

קצב

דארף מען געבן וואקסיגען פאר די קינדער?
און אויב די ווייב וויל נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן וואו דער רבי שרייבט וועגן געבן וואקסיגען פאר די קינדער. איך ווייס אז מוהרא"ש האט זייער מקפיד געווען אויף דעם און אויב די ווייב וויל נישט געבן וואקסיגען, וואס טוט מען? איז עס עפעס וואס מען דארף זיך שטעלן אויף דעם?

א גרויסן יישר ב"ח פאר די אלע שאלות והתשובות וואס העלפן מיר ארויס גאר אסאך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט אז אפילו אינמיטן ווינטער ווען עס איז זייער קאלט (אין אוקריינא אין א געווענליכן ווינטער גייט דער גראד אראפ ביז אונטער זערא, עס קען אפילו אראפ גיין ביז דרייסיג דעגרי אונטער זערא) דארף מען נעמען די קינדער צום דאקטער זיי צו געבן שאטס וכו'.

(עיני בספר אבנייה ברזל, סימן לד).

מור ווייסן אז דער רבי האט זייער געווארנט מען זאל אכטונג געבן פון דאקטורים וכו' (עין שיחות הר"ן, סימן ט); מיט דעם אלעם האט ער געהייסן אז מען מוז געבן פאר יעדעס קינד שאטס. דאס האט דער רבי נאך געזאגט פאר צוויי הונדערט יאר צוריק ווען די מעדעצינען זענען נאך נישט געווען אזוי פארנעשריטן ווי היינט, דערפאר טאר מען נישט זיין קיין אויבער חכם נאר מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן און געבן שאטס פאר די קינדער ווען זיי זענען נאך קליין, אז זיי זאלן געראטעוועט ווערן פון אלע מחלות און שלעכטע קרענק.

ליידער זענען דא מענטשן וואס ווערן פארפירט פון נארישע מענטשן וואס האלטן דרשות וכו' און מען דערשרעקט עלטערן אז מען זאל נישט גיין צו דאקטורים וכו', מען שרעקט אן מענטשן אז מען זאל נישט געבן קיין וואקסינען פאר די קינדער וכו'.

דער רבי זאגט ביי די מעשה פונעם בעל תפילה (ספורי מעשיות, מעשה יב): "עס איז געווען א ברתה וואס זיי האבן געהאלטן אז דער עיקר איז דער דיבור וכו', זיי האבן געטראפן א משוגע'נעם פראנצויז וואס ער האט גערעדט צו זיך אליין, האבן זיי אים אויפגענומען פאר זייער קעניג, ווייל ער איז דאך ביים תכלית אז ער האלט שוין ביי דעם אז ער רעדט שטענדיג צו זיך אליין", מוהרא"ש זאגט (בספר נהרי אפרסמו, שם) אז דא איז דער רבי מגלה דער וועג ווי אזוי

אלע שקרנים פארבאפן מענטשן אין זייער שקר, דער וועג איז דורך זייער פת הדיבור; זיי פארדרייען דעם מוח פון מענטשן מיט זייער וועג פון רעדן, און עס איז א גרויסע רחמנות אויף די מענטשן וואס גייען נאך די מדברים. דער רבי פירט דארט אויס דעם לשון: "און ער האט זיי בודאי געפירט בדרך ה'שר", דער רבי דרוקט דא דוקא דעם לשון, ווייל עס איז א גרויסע רחמנות אויף מענטשן וואס גייען נאך איינעם וואס זוכט איינצורעדן מענטשן דורך זיינע דרשות.

מזתרא"ש זאגט: "דער בלל זאלסטו שטענדיג האלטן פאר דינע אויגן 'אויב א מענטש רעדט נישט פונעם אייבערשטן, איז אלעס איין גרויסער שקר'; ווען מען הערט א דרשה, אדער מען גייט צו איינעם פאר שלום בית, חינוך הילדים וכו', און יענער רעדט וכו' און ער פרענגט נישט אריין אין דיר דעם אייבערשטן, אנטלויף פון אזא איינעם ווייל ער וועט דיר אומגליקליך מאכן".

דאס וואס דו פרענסט וואס דו קענסט טון אז דיין ווייב זאל אפלאזן די אלע מדברים וואס דרייען א קאפ וכו'; עס איז נישט פדאי צו מאכן א מחלוקת וועגן דעם. איך מיינ אז דו זאלסט איר ווייזן דעם בריוו, זי זאל זען וואס דער רבי זאגט וכו', וועט זי שוין אליינס אפלאזן די אלע וואס האקן אין קאפ וכו'.

בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט האבן שלום בית; איר זאלט זיך שטענדיג גוט פארטראגן וכו' און האבן

געזונטע קינדער. עס איז נישט פֿדאי צו גיין מיט פֿתּ, ווייל נאכדעם קען מען אלעס פֿארלירן.

וויסן זאלסטו אז דער יצור הרע זוכט נאר צו מאכן א פֿירוד צווישן מאן און ווייב; ביי יעדן איינעם פֿארשטעלט ער זיך מיט אן אנדערע פֿנים. ביי איינעם קומט ער מיט א פֿרומען פֿנים, ער רעדט איין דעם מאן אז ער זאל זיך צוקריגן מיט זיין ווייב ווייל זי טוט נישט וכו', נאכדעם גייט ער צו די פֿרוי און זאגט איר אז איר מאן טוט נישט דאס און דאס, ביז ער מאכט א מחלוקת צווישן זיי. אן ערליכער איד דארף האלטן איין זאך שטענדיג פֿאר זיינע אויגן: "איך גיי מיך נישט קריגן מיט מיין ווייב - זאל זיין וואס זאל זיין", און דאס זעלבע דארף א פֿרוי האלטן פֿאר אירע אויגן: "איך גיי אלעס טון צו לעבן בשלום מיט מיין מאן"; אויב מען לעבט אזוי, דאן קומט מען זיך דורך מיט יעדע פֿרט אין לעבן.

ביים רבי'ן איז שלום בית געווען א יסוד היסודות (עין שיחות הר"ן סימן רסג; רסד); איך געדענק מעשיות פֿון אינגעלייט וואס זענען זיך געקומען אפֿרעדן צו מוהרא"ש זכרוננו לברכה אז זייער ווייב וויל זיך נישט אפֿשערן די האר וכו' און מוהרא"ש האט זיי געזאגט אז זיי זאלן דאס נישט פֿארלאנגען בכח וכו' נאר רעדן שיין פֿון די גרויסקייט פֿון א פֿרוי וואס געבט אכטונג אויף דעם. מוהרא"ש האט געזאגט מען זאל ווייזן דאס וואס שטייט אין זוהר (פרשת נשא, דף קכה) די שרעקליכע זאכן וואס פֿאסירט אין א שטוב וואו מען זעט ארויס די

האר פון די פרוי; אז דאס ברענגט אַרעמקייט אין שטוב און אז דאס איז גורם אז די קינדער זאלן נישט זיין ערליך וכו' עיין שם. מותרא"ש האט געווארנט די אינגעלייט אז זיי זאלן נישט גיין מיט כח אפילו ביי אַזעלכע האַרבע ענגנים וכו'.

אויך וואלט דיר געזאגט אז דו זאלסט טון דאס זעלבע וואס די מדברים טוען; זייער גאנצער כח איז רעדן און רעדן און רעדן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין מט:): "עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, הנשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם כלו", א מאס פון צען קב 'שמועסן' איז אראפ געקומען אויף די וועלט, גיין קב האבן גענומען די פרויען און איין קב איז צעטיילט געווארן פאר די גאנצע וועלט; דאס קען מען זען ביי די פרויען וואס מאכן "האטליינס" און רעדן און רעדן און רעדן קעגן שאטס וכו'; זיי האבן נישט וואס צו זאגן, נאר זאגן איבער דאס זעלבע נאכאמאל און נאכאמאל, אז דער איז קראנק געווארן פון שאטס און דער איז האלב קראנק פון שאטס, אזוי דערשרעקן זיי אלעמען. דו טו דאס זעלביגע, רעד שוין צו דיין ווייב, זיי איר מחזק, שמועס מיט איר פון אלע סארט זאכן וואס אינטערעסירן איר, וועט זי אטעמאטיש אפלאזן די אלע מדברים.

זעל פולם זאלסטו וויסן אז וואס מען וויל פועל'ן, וואס מען וויל האבן - קען באקומען דורך תפילה. ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס תפילה איז, וואלט מען אלעס אפגעלאזט

און נאר געדאווענט און געבעטן דעם אייבערשטן, ווייל וואס
 תפילה פועל'ט קען קיין שום זאך נישט פועל'ן. אנדאי דארף
 מען האבן אסאך געדולד, עס גייט נישט אין איין מינוט,
 אָבער ווער עס האט סכלנות און ווארט אויס אויף זיין
 ישועה, ער גייט נישט אוועק פונעם אייבערשטן, דער וועט
 ביים סוף זען ווי אלעס וועט זיך איבערדרייען און ער וועט
 געהאלפן ווערן מיט אלע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

קצג

איך האב מורא פון אן עלעוועיטאר.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ביי איינע פון די שיעורים אז אלע פחדים וואס א
 מענטש האט קומט נאר פון חסרון אמונה, למשל ווען איינער האט א
 פחד צו פארן מיט אן עלעוועיטאר איז דאס א חסרון אין אמונה. דאס
 איז טאקע וואס איך האב, איך האב מורא צו פארן מיט אן עלעוועיטאר.
 יעצט ווייס איך שוין פון וואו עס נעמט זיך מיין פראבלעם, איך דארף
 אָבער אן עצה ווי אזוי איך קען דאס אויסהיילן.

א גרויסן יישר פת פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז אויב מען לעבט מיט אמונה איז מען
רואיג, מען וויסט אז עס קען גארנישט פאסירן פארן
מענטש אן דעם אייבערשטן; 'אויב איך דארף שטארבן גיי
איך שטארבן אפילו אויב איך וועל מיר באהאלטן וכו' און
אויב איך דארף לעבן וועל איך לעבן'.

ווען א מענטש לעבט מיט אמונה ווערט אים שטארק זיינע
נערוון; אזוי אויך פארקערט - אויב א מענטש האט
נישט קיין אמונה, ער שפירט נישט דעם אייבערשטן נאר ער
מיינט אז די וועלט פירט זיך דורך טבע, מקרה און מזל -
אזא מענטש לעבט שטענדיג מיט פחדים און שלעכטע מחשבות;
מען באשולדיגט זיך בסדר, וואס פון דעם קומען אלע נערוון
קראנקהייטן לא עלינו ולא עליכם. און די איינציגסטע רפואה
פאר די וואס ליידן אויף די נערוון איז נאר "אמונה".

אז דו שרייבסט מיר אז דו האסט פחדים פון גיין אין אן
עלעוועיטאר וכו'; זאלסטו וויסן אז די איינציגסטע רפואה
פאר דעם איז אמונה. ווי מער דו וועסט חזרן צו זיך די
הייליגע אמונה וועסטו ווערן מער און מער רואיג; א גאנצן
טאג זאלסטו נאר זינגען ניגונים פון אמונה, קענסט זיך אפילו
מאכן אייגענע ניגונים, זינג צו דיר: "אלעס איז דער

אייבערשטער", "קיינער קען מיר גארנישט טון", "דער
אייבערשטער היט מיר", "איך בין אינעם אייבערשטנס הענט",
אזוי וועסטו נישט מורא האבן פון גיין אין א עלעוועיטאר
און נישט פון קיין עראפלאן וכו'.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות קליפה, סימן י): "השבועה קולות
שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה", אז
מען זאגט קאפיטל כט פון תהילים נעמט מען אנועק דעם
רוח רעה וואס כאפט זיך אריין אינעם מענטש; איך האב
געטראכט אז מען קען זאגן פשט וואס עס האט די זיבן
קולות צו מכניע זיין א רוח רעה, אז מען תורט צו זיך אז
אלעס איז דער אייבערשטער און דער אייבערשטער קען יעדן
אינעם העלפן; איינער האט א פחד פון וואסער - זאגט מען
אים 'קול ה' על המים', דער אייבערשטער העלפט א מענטש
אין וואסער, איינער האט א שרעק אז א בעל כח גייט אים
עפעס שלעכטס טון, אדער איינער דמיונט אז ער האט נישט
גענוג כח - זאגט מען אים 'קול ה' בכח', דער אייבערשטער
געבט כח; איינער האט מורא פון פייער - זאגט מען אים
'קול ה' תצב להבות אש', דער אייבערשטער איז דער וואס
מאכט די פייער, ער וועט דיר ראטעווען פון פייער - אזוי
איז דער גאנצער קאפיטל אויסגעשטעלט אריין צו ברענגען
אינעם מענטש אז גארנישט קען נישט פאסירן מיט אים פון
זיך אליינס און נאר דער אייבערשטער וועט אים העלפן.

שרייב מיר נאך.

קצד

מיין שוועסטער פירט זיך נישט בצניעות.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר אייערע שיעורים וואס איז אונז ממש מְחִיָּה, עס האט געטוישט אונזער גאנצע שטוב צום גוטן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער מיין שוועסטער, ווען איך האב חתונה געהאט איז זי נאך געווען קליין; יעצט איז זי שוין בת מצוה, זי כאפט אָבער נישט אז זי איז שוין גרעסער געווארן און זי דארף זיך שוין פֿירן מער בצניעות לנבי מיין מאן.

ווען מיר גייען צו מיינע עלטערנס הויז וועט זי נישט האבן קיין פֿראבלעם זיך צו זעצן ביים טיש געבן מיין מאן, אים רופן ביים נאמען און זיך אונטערזינגען בשעת ער איז דארט. איך האב פֿרוברט צו רעדן צו מיינע עלטערן דערוועגן, זיי פארשטייען אבער נישט דעם פֿראבלעם, זיי זאגן אז זי איז נאך קליין א.א.וו.

מיין שאלה איז אויב איך דארף זיך אריינמישן און איר אויפֿמערקן דערויף. א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תקנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זעמס צו רעדן צו אייער שוועסטער דערוועגן, רעדמס מיט איר שיינערהייט זי זאל פארשטיין אז עס איז נישט

קיינ איינעלע זאך וכו' און עס איז נישט קיין צניעות צו רופן א שוואגער ביי זיין ערשטע נאמען אזוי ווי מען רופט א חבר וכו'. אויך בין זיכער אז אויב איר וועט רעדן מיט איר שיינערהייט וועט זי גלייך פארשטיין אז זי דארף זיך פארבעסערן וכו'.

רעדטם נישט דערפון צו אייערע עלטערן ווייל זיי וועלן נישט פארשטיין וואס איר רעדט. עלטערן - ווי עלטער זיי ווערן קוקן זיי אויף קינדער ווי זיי זענען נאך זייער קליין וכו' און מען הייבט אן פארנעסן וואס גייט אריבער וכו'. איר וועט גארנישט האבן פון זיך טענה'ן מיט זיי נאר איר אליין זאלט נעמען אייער שוועסטער אין א זייט און רעדן מיט איר, זאגטם איר: "דו ביסט שוין נישט קיין קליינע מיידל, דו ביסט שוין בת מצוה און דו דארפסט אנהייבן אכטונג צו געבן נישט צו זיצן נאנט און נישט צו רעדן פריינטליך וכו' אפילו מיט א שוואגער".

קינדער ווייסן גארנישט פון זיך אליין, קינדער ווילן זיין גוט נאר מען דארף זיי זאגן וואס זיי האבן צו טון. מען דארף רעדן צו זיי זייער קלאר וואס איז צניעות, מיידלעך דארפן וויסן אז ווען מען גייט אין גאס דארף מען אפטרעטן פון וועג ווען מענער קומען וכו', אויך ווען מען איז אין א געשעפט דארף מען אכטונג געבן זיך צו ריזן אין דער זייט פאר א מאן, אזוי אויך ווען מען זיצט ביי די טרעפ און מען שמועסט מיט די שכנים און א מאן וויל אריבערגיין, מוזן

זיך אלע אויפשטעלן און גיין אינדערױט, נישט בלייבן זיצן מיט לייכטזיניקייט חס ושלום.

מיר דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל רחמנות האבן אויף אונז אידישע קינדער, עס זאל אראפ קומען א רוח טהרה אויף די וועלט אז מענטשן זאלן האבן יראת שמים און זיך פירן בקדושה ובטהרה. מען זאל וויסן אז צניעות איז נישט אן ענין פון א קנס, נאר דאס איז די שענסטע זאך מיט וואס אידישע קינדער צייכענען זיך אויס. ווי מער מען פירט זיך אויף איידל און באשיידן איז מען מער חשוב און מער ארויפגעקוקט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קצה

זאל מען מאכן א 'דור ישרים' טעקסט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' א טאכטער אין שידוכים, איך וויל פֿרעגן וואס דער ראש ישיבה האלט וועגן מאכן דעם 'דור ישרים' טעקסט, אויב עס איז וויכטיג בכלל.

יישר בך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זכרנו לברכה איז נישט געווען קעגן מאכן "דור
ישירים"; אויב די מחותנים פארלאנגען צו מאכן
דעם טעסט קען מען עס מאכן.

איך האב מיט געהאלטן שידוכים פון תלמידי הישיבה וואס
איין מחותן האט זיך געעקשנט צו ווארטן אויף דעם
דור ישירים טעסט און מוהרא"ש האט געזאגט אז אויב די
מחותנים ווילן דוקא מען זאל ווארטן אויפ'ן דור ישירים
טעסט זאל מען ווארטן וכו'.

דער עיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען
זאל טרעפן גוטע שידוכים פאר די קינדער, די קינדער
זאלן לעבן באהבה ושלום און זיי זאלן האבן געזונטע קינדער,
ווייל וואס תפילה פועל'ט קען קיין שום זאך נישט פועל'ן.

מען זעט געבעד אסאך אידישע קינדער וואס האבן געמאכט
דעם "דור ישירים טעסט" און מיט דעם אלעם מוטשען
זיי זיך מיט נישט געזונטע קינדער השם ירחם; דער רבי
האט אונז געלערנט מיר זאלן נאר גיין צום אייבערשטן,
יעדע זאך וואס א מענטש דארף זאל ער בעטן אויף זיין
שפראך פונעם אייבערשטן.

קטו

אַמוּנָה

קצו

עֲצָתוֹ

דָּעַר אײַבער־שטער זאל העלפֿן זאַלסט האַבן העלֿחה אין
אַלע ענגֿנים.

קצו

מיין מאן דאָנענט נישט מיט מנין, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב'ח פאר די אלע חיובן וואס איך באקום
פון אייך טאג טעגליך, דאס איז מיר זייער מעורר און מחוק.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער מיין מאן וואס דאָנענט נישט
מיט מנין, ער גייט אין בולל אין א ווייטע פֿלאץ און דעריבער דארף
ער אויפשטיין פֿרי צו קענען אַנקומען צייטליך, דאס מאכט אז ער
זאל דאָנענען אינדערהיים יעדן טאג ב'חידות, און דאס שטערט מיר
זייער שטארק.

איך זע אז אפילו אין די טעג ווען ער דארף נישט גיין אין בולל האט
ער שוין אויך נישט די געפיל צו גיין דאָנענען מיט מנין.

מען האט מיר אויסגעלערנט אז א ווייב איז נישט א משגיח און זי
דארף נישט מוסר'ן דעם מאן, פון דעסוועגן שטערט מיר דאס זייער
שטארק און איך וויל וויסן ווי אזוי איך קען אים העלפֿן אויף א שיינעם
וועג.

יישר ב'ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ז טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען מענטשן וואלטן געוואוסט דאס גרויסקייט פון גיין אין
שול דאווענען מיט מנין וואלט מען אלעס געטון צו
קענען דאווענען מיט מנין.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ח.): "אין תפלתו של אדם
נשמעת אקרא אם בן משים נפשו בכפו", דער
אייבערשטער געמט אן די תפילות נאר ווען מען האט אינזין
וואס מען דאווענט. פֿרעגט די גמרא, עס שטייט דאך (תהלים עה,
לו-ט): "ויפתוהו בפייהם, ובלשונם יכזבו לו, ולבם לא נכון עמו,
ולא נאמנו בבריתו", די אידן האבן געפאפט דעם אייבערשטן
מיט זייער מויל, זיי האבן נישט אינזין געהאט ווען זיי האבן
געבעטן דעם אייבערשטן וכו', דאך שטייט נאכדעם (תהלים עה,
לח): "והוא רחום וכפר עון וגו', אז דער אייבערשטער האט
אנגענומען זייערע תפילות און ער האט זיי מוחל געווען אויף
זייערע עבירות? ענטפערט די גמרא: "לא קשיא, כאן בניהוד
כאן בצבור", אויב מען דאווענט מיט מנין דעמאלט געמט דער
אייבערשטער אן יעדע תפילה אפילו מען האט נישט אינזין
וכו'; זעט מען דאס גרויסקייט פון דאווענען מיט מנין, אז דער
אייבערשטער געמט אן די תפילה ווי עס זעט אויס, אפילו מען
האט נישט אינזין דאס דאווענען אזוי ווי עס דארף צו זיין.

דאס וואס מענטשן זענען מזלזל אין דאווענען מיט מגן נעמט זיך פון דעם ווייל מען ווייסט נישט דאס גרויסקייט דערפון און מען טראכט: 'וואס וועט שוין זיין אז איך וועל נישט גיין אין שול און איך וועל דאווענען ביחידות וכו'?' אבער עס איז נישט אזוי, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ז): אויפ'ן פסוק (תהלים סט, ד): "ואני תפילתי לך ה' עת רצון", "אימתי עת רצון", ווען איז אן עת רצון? "בשעה שהצבור מתפלל", ווען דער ציבור דאווענט; דערפאר דארף מען זיך זייער אנשטרענגען צו גיין יעדן טאג אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט מגן.

נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ו): "כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו", ווען א מענטש קומט יעדן טאג אין שול און ער פארפעלט אמאל צו קומען, פֿרעגט זיך דער אייבערשטער גלייך נאך אויף אים: "וואו איז דער מענטש, וואס איז מיט אים אז ער איז נישט געקומען היינט אין שול?" זעט מען פון דעם אז ווען מען דאווענט מיט מגן איז מען ממשיך די השגחה אויף זיך.

א פרוי דארף טאקע נישט זיין א משגיח אויפ'ן מאן וכו', אבער עס איז זיכער אז די פרוי דארף מתחילת זיין איר מאן און אים מעודד זיין אז ער זאל זיך פירן ווי עס דארף צו זיין. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה פֿרעגן (ברכות יז): "נשים במאי זכיין?" די מענער באקומען שכר פאר'ן לערנען, אבער די פרויען לערנען דאך נישט קיין תורה, אויף וואס גייען זיי באקומען שכר? ענטפערט די גמרא: "מיט דעם וואס זיי

מֵרֵאשִׁית דִּי קִינְדֵּר אִין חֲדָר און מִיט דעם וואס זיי ווארמטן אָפּ זייערע מענער ווען זיי קומען אהיים פון פולל וכּו"; זעט מען אז א פרוי וואס העלפט איר מאן זיין גוט און וואויל וועט זוכה זיין צו פאקומען שׂכר אויף דעם.

חֲכָמֵינוּ זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה יז, ט): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת, ולא העמידו בנים זה מזה. אמרו: אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום. עמדו וגרשו זה את זה", עס איז געווען א מעשה מיט אן ערליכער איד וואס איז געווען חתונה געהאט צו אן ערליכע פרוי, עס איז אריבער לאנגע יארן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער און זיי האבן זיך גע'גט. "הלך זה ונשא רשעה אחת, ועשתה אותו רשע", דער ערליכער איד איז גענאנגען און האט חתונה געהאט מיט א שלעכטע פרוי און זי האט געמאכט אז איר מאן דער צדיק זאל אויך ווערן א רשע, "הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק", און די ערליכע פרוי האט חתונה געהאט מיט א רשע און זי האט אים געמאכט פאר א גרויסער צדיק, "היו שהכל מן האשה", זעט מען פון דעם אז אלעס איז געוואנדן אין די פרוי.

דערפאר זאלט איר מחזק זיין אייער מאן ער זאל גיין אין שול; א פרוי וואס געבט אסאך ליבשאפט פאר איר מאן, אפילו אויב זי וועט אים זאגן: "גיי דאווען", "גיי לערנען" - וועט דער מאן דאס אנעמען. אבער אויב די פרוי איז נאר דא צו זיין א שומרת, א פאליציאנטקע, זי איז דא נאר פאר בקרת און זי הערט אים נישט אויף צו

עצתו

קצו

אמונה

קוט

קריטיקירן, דעמאלט ווערט א פייער. אז מען לעבט באהבה
ושלום איז נישט געפערליך אז די פרוי העלפט איר מאן
זיך פירן ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל הערשן אהבה ואהבה
ושלום וריעות ביי אייך אין שטוב.

קצו

איינער שלעפט מיר צו עבירות,
ווי אזוי האק איך אפ מיט יענעם?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שלום וברכה. איך ווייס נישט ווי אזוי אנצוהויבן... זאל איך שרייבן
קודם א קאמפלימענט אויף די אלע שיעורים, דרשות און חיווק וואס
איך הער אויס שעות אויף שעות און איך שעפ חיווק, אדער זאל איך
גראד צוגיין צום ענגן.

איך קען שרייבן א גאנצע מגילה פון מיין לעבן בכלל, אבער איך
וועל זיך האלטן צו די נושא און שרייבן גראד. איך בין א בחור פון
כמעט זעכצן יאר. מיין שטוב איז אן ארעמע שטוב, מיין טאטע קען מיר
נישט געבן קיין געלט, איך האב זיך ארוינגערריידט מיט אן אלטע הוט
און אפגעריבענע חאלאט, איך האב גארנישט געהאט, אבער ממש נישט.

פארנאנגענעם יאר האב איך געמראפן א אינגערמאן, איך וויל נישט
אריינגיין אין קיין פרטים, אבער אויף א געוויסע וועג בין איך געווארן
היימיש מיט אים. ער האט אנגעהויבן טון מיט מיר נישט שיינע זאכן,
שפעטער האב איך תרסה געהאט און געוואלט אפהאקן מיט אים, האט

ער מיר אָנגעהויבן געבן געלט אז איך זאל ווייטער טון מיט אים. איך בין געווען שטארק צעמישט ווייל איך האב געדארפט האבן די געלט, ער פלעגט מיר געמען אין שיינע האטעלן, שלאפן דארט... איך וויל נישט אלעס ארויסשרייבן, אָבער עס איז אסאך ערנער ווי דער ראש ישיבה קען זיך פארשטעלן...

למעשה ווייס איך ווי שעדליך דאס איז פאר מיר, איך מוז אָפהאקן מיט יענעם ווי פריער. מיין פראבלעם איז נאר אז איך וויל זייער שטארק אָפהאקן, אָבער די געלט חלק שטערט מיר... מיין לעבן איז אויפגעראכטן געווארן זייט איך האב שייכות מיט אים, איך קען לעבן נארמאל, איך דארף זיך נישט שעמען פאר חברים. זייט איך האב מיט אים, האב איך געקויפט א נארמאלע הוט און רעקל, איך גיי אָנגעטאן בעסער און איך מיין אז איך בין מער ארויפגעקוקט ביי מיינע חברים, ווייל מיין לעבן איז בעסער אָועקגעשטעלט.

איך פארשטיי די פראבלעם, אָבער איך קען זיך נישט זען צוריק אין די שווערע מצב פון אמאל... איך קען נישט לייגן אויף מיין מחשבה אז איך מוז צוריקגיין צו אזא שפלות.

אויסער דעם, איז אויך דא נאך א פראבלעם. יענער האט אינפארמאציע אויף מיר, ער האט פיקטשערס און ווידעאס וואס איך וויל שטארק נישט אז עס זאל ארויסגיין אויף די גאס, און יענער האט מיר שוין אמאל מרמז געווען אז איינמאל ער זעט פראבלעמען מיט אונזער קשר דעמאלט איז די ווידעאס דא... ליידער ווייס איך פון בחורים און אינגעלייט וואס עס דרייבט זיך ארום ווידעאס פון זיי, און די בושות איז שרעקליך - אפילו פון זייער משפחה. איך קען נישט זיין א קרבן פון דעם.

איך פארשטיי אז ווען איר וועט לייגען דעם גרוון וועט אייער בלוט ארויפקומען אין קאפ, אָבער איך וויל אז איר זאלט טראכטן ראיג און פארשטיין די צווייטע זייט, אז עס איז נישט אזוי פשוט ווי עס קוקט אויס.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אייער הילף.

תשובה:

בעזרת ה' ותרנגד - יום ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו שרייבסט מיר: "איך זאל מיך האלטן רואיג ווען איך
ליין דיין בריוו"; הער אויס טייערער בחור: חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (תנחומא בראשית, סימן יב): "על הכל הקדוש ברוך
הוא מותר, חוץ מן הזמה", אויף אלעס איז דער אייבערשטער
מוותר, אבער ווען עס קומט צו עבירות פון נאוף און מעשה
תועבה, דארט איז דער אייבערשטער נישט מוותר. מען
באקומט א ביטערער עונש אויב מען טוט נישט קיין תשובה.
נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (בראשית רבה כו, ה): "על הכל
הקדוש ברוך הוא מאריך אפו, חוץ מן הזנות", אויף
אלע עבירות וואס א מענטש טוט ווארט דער אייבערשטער
אז מען זאל תשובה טון, אבער ווען עס קומט צו נאוף
רחמנא לצלן דארט איז דער אייבערשטער נישט מאריך אפו,
נאר דער אייבערשטער באצאלט א ביטערער עונש.

דאס וואס דו האסט מורא פון בזיונות, זאלסטו וויסן אז
אויב דו וועסט נישט תשובה טון וועט דיין סוף זיין
זייער ביטער. מיין נישט אז מען קען זיך באהאלטן פונעם
אייבערשטן, דער אייבערשטער זאגט (ירמיה כג, כד): "אם יסתר
איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'", ווי קען זיך א
מענטש באהאלטן פון מיר? "הלוא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם ה'", דער אייבערשטער איז דאך איבעראל.

מיינ נישט אז מען קען זיך באהאלטן אין שיינע האטעלן
 טון עבירות און דאס וועט בלייבן א סוד. דער
 אייבערשטער זאגט (איוב כד, טו): "ועין נאף שמרה נשף לאמר
 לא תשורני עין", די בעלי עבירות רעדן זיך איין און טראכטן
 ביי זיך: 'מיר וועלן ווארטן עס זאל ווערן נאכט דעמאלט
 וועלן מיר טון עבירות: מיר וועלן גיין אין באהאלטענע
 פלעצער אז קיינער זאל אונז נישט זען. זאגן חכמינו זכרונם
 לברכה (במדבר רבה ט, א): "הנאף אומר אין בריה יודעת ביה
 לפי שכל מעשיו אינן אלא בחשך", א מענטש מיינט טאקע
 אז ער קען זיך באהאלטן פונעם אייבערשטן, וואס טוט דער
 אייבערשטער? "והקדוש ברוך הוא מפרסמן בעולם", דער
 אייבערשטער פארשעמט אים פאר די גאנצע וועלט.

דער רבי האט אמאל זייער חזק געמאכט פון די עקלדיגע
 עבירה, אזוי ווי רבי נתן ברענגט (שיחות הר"ן, סימן דש): פעם
 אחת התלוצץ מזה ואמר: "שעל זה מבקשים בכל יום אל
 תביאני לידי נסיון ולא לידי בזיון", ואמר בזה הלשון: "אדער
 א נסיון אדער א בזיון", ווייל אז עס ווערט אויס נסיון ווערט
 בזיונות; היינט קען מען ממש זען דעם רוח הקודש פון רבי'ן,
 די וועלט איז אזוי פארגעשריטן אז ווען עס גייט ארויס א
 בילד פון איינעם ווי ער דריידט זיך אויף שמוציגע פלעצער
 וכו' ווערט ער אין איין רגע פארשעמט פאר די גאנצע וועלט.

אויף דעם וואס דו שרייבסט אז דו טוקסט דאס ווייל דו
 דארפסט געלט און קליידער וכו'; קוק וואס דער
 הייליגער חפץ חיים דערציילט (ספר נדחי ישראל, פרק כג) פארנוואס

עצתו

קצו

אמונה

קכג

דער הייליגער צדיק רבי מרדכי יפה זכר צדיק לברכה (מחבר ספרי הלבוש) האט זוכה געווען צו מאכן די הערליכע חיבורים און זיי א נאמען געגעבן "לבושים". ווייל ווען דער הייליגער לבוש איז געווען א בחור האט ער געהאט א גרויסער נסיון וכו'; ער איז אנגעקומען צו איינעם אין שטוב און זי האט אים אנגעפאנגען מוטשען צו טון אן עבירה רחמנא לצלן, זי האט אים איינגעשפארט אין הויז ער זאל נישט קענען אנטלויפן און עס איז נישט געווען קיין שום וועג זיך צו ראטעווען נאר דורך דעם לאך אונטערן בית הכסא, דער לבוש האט נישט געקוקט אויף גארנישט ער איז אריין געקראכן אינעם שמוציגן לאך און ער מיט זיינע אלע קליידער זענען געווארן זייער שמוציג פון בית הכסא, ער איז געווען אין דער פֿרעמד און ער האט נישט געהאט קיין אנדערע קליידער וכו' אזוי ארום האט ער געהאט גרויסע בויזנות זיך ארום צו דרייען מיט קליידער וואס זענען פארשמורט פון בית הכסא, דערפאר האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין די אלע ספרים און זיי א נאמען געגעבן לבושים.

שעם דיר אז פאר אפאר דאללער פארקויפסטו דיין נשמה צום שטן, שעם דיר אז דו ביסט אזוי ביליג ביי דיר אז דו פארדינגסט זיך צו טון עקלדיגע מעשים פאר א היט און א רעקל; ווי קען א מענטש זיין אזוי גידעריג ביי זיך אז פאר געלט זאל ער אנועק געבן זיין לעבן?!

אנטלויף פון דעם שלעכטן חבר און קום צוריק צום אייבערשטן, ווער צוריק אן ערליכער איד. דו

ביסט א יונגער בחור און דו דארפסט נאך חתונה האבן, דו דארפסט אויפשטעלן אידישע דורות. האב נישט מורא פון דאס וואס ער סטראשעט דיר אז ער וועט דיר פארשעמען; דאס איז דער וועג פון אלע מגולים, זיי ווארפן א פחד אויף זייער קרבן וואס זיי האבן אונטער זיך, אזוי קענען זיי ממש'דיג זיין מיט זייער מגולות.

קויב וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ימא לה): וואס האט יוסף הצדיק געטון ווען אשת פוטיפר האט אים אנגעשראקן אז זי גייט אים לייגן אין תפיסה אויב ער וויל נישט טון מיט איר די עבירה? ער האט איר געזאגט: "איך האב נישט מורא פון תפיסה, 'ה' מתיר אסורים" - דער אייבערשטער געמט ארויס פון תפיסה, האט זי אים געסטראשעט: "הריני כופפת קומתך", איך גיי דיר אזוי פייניגן אז דו וועסט ווערן איינגעבויגן פון די שרעקליכע יסורים וכו', האט יוסף געזאגט: "איך האב נישט מורא, 'ה' זוקף כפופים" - דער אייבערשטער העלפט די איינגעבויגענע זיי זאלן ווערן צוריק גראד, האט זי אים ווייטער געזאגט: "הריני מסמא את עיניך", איך גיי דיר אויסשטעכן דיינע אויגן, האט יוסף איר געזאגט: "ה' פוקח עורים" - דער אייבערשטער מאכט זעעדיג די בלינדע, האט זי אים געזאגט: "נתנה לו אלה ככרי כסף", איך גיי דיר געבן אסאך געלט אויב דו וועסט טון מיט מיר די עבירה, אבער יוסף האט איר געזאגט: "ניין, גיין און גאכאמאל גיין. איך וויל נישט זיין מיט דיר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט".

איך האָף אז דו וועסט תשובה טון, און אַנטלויפֿן פֿון דעם
מַגָּל ווי פֿון פֿייער, אז נישט וועסטו האַפֿן גרויסע
בזיונות און באַקומען אַ גרויסער עוֹנֵשׁ.

איך האָף אז דו וועסט תשובה טון וואס שְׁנַעֲלֶער.

קצה

פֿאַרװאָס אײַנדערפֿרי קען אײך רעדן צום
אײַבערשטן און בײַנאַכט נישט?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

נאַכאַמאַל אַ גרויסן ווייזער פֿון פֿאַר די געוואַלדיגע שיעורים און עצות.

איך וויל מיטטיילן מיט אײך אַן אײַבערעסאַנטע זאַך וואָס האַט זיך
געמאַכט בײַ מיר בַּנוגע תפילה און התבודדות. עס מאַכט זיך בײַ מיר
אַסאַך מאל אז אין די צופֿרי שעות בין אײך ברוך ה' מצליח צו רעדן
צום אײַבערשטן, דער אײַבערשטער זאל ווייטער העלפֿן, ווען עס קומט
אַבער די בײַנאַכט שעות גייט מיר עס נישט, ער פֿדי פֿך אז אפילו ווען
אײך גיי דורך אַ פֿראַבלעם בײַנאַכט, לְמִשָּׁל אז אײַנער רעגנט מיר אויף,
דאַן קומט מיר בכלל נישט אַרײַן אין קאַפּ די עצה אז אײך קען בעטן
דעם אײַבערשטן, באַילו לאַ הַיָּה.

איך וואַלט זיך געפֿריידט אויב דער ראש ישיבה האַט אַן עצה אָדער
אַן עַרְקלערונג ווי אזוי דאַס קען זײַן אז דער זעלבער מענטש וואָס מאַרנג
אײַנדערפֿרי וועט ער ווייטער רעדן צום אײַבערשטער, איז ער אָבער
בײַנאַכט אײַגאַנצן פֿאַרמאַכט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פֿרעגסט ווי אזוי עס קען זיין ביי דעם זעלבן
מענטש אז צופרי זאל ער רעדן צום אייבערשטן און
ביינאכט ווערט ער אויסגעלאשן און פארגעסט אינגאנצן פון
תפילה.

דער רבי איז דאס מסביר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סב, אות ה)
אויפ'ן זוהר (פרשת משפטים צה.): "עולמיתא שפירתא דלית
לה עינין; גופא טמירתא, ואתגלי, נפקת בצפרא ומתבסיא
ביממא", זאגט דער רבי אזוי: די אמונה ווערט אנגערופן
"עולמיתא שפירתא"; דאס הייסט, ווען מען פֿרעגט א מענטש
וואס גלייבט אינעם אייבערשטן: "זאג מיר וואס דו שפירסט,
זאג מיר וואס דו גלייבסט", וועט דער מענטש נישט קענען
ענטפערן וואס ער שפירט און וואס ער גלייבט, ווייל יעדע
זאך וואס האט מיט אמונה איז א זאך וואס מען קען נישט
מסביר זיין, אבער פאר דעם מענטש וואס גלייבט איז עס
אזוי קלאר - ממש ווי ער זעט דאס מיט זיינע אויגן. דאס
איז פֿשט, "גופא טמירתא", אמונה איז א זאך וואס איז
באהאלטן און מען קען דאס נישט מסביר זיין, אבער -
"ואתגלי", דער מענטש וואס גלייבט, ביי אים איז עס אזוי
קלאר ווי ער זעט דאס מיט זיינע אויגן.

עצתו

קצה

אמונה

קבו

יעדע צופרי באנייט דער אייבערשטער די אמונה, אזוי ווי
עס שטייט (איכה ג, ט): "תְּרַשִׁים לְבָקָרִים רְבֵה אֱמוּנַתְךָ";
זאגט דער רבי אז דאס איז פֿשט, "נִפְקֶת בְּצַפְרָא", אינדערפרי
באווייזט זיך די אמונה, אבער בַּמִּשְׁךְ דעם טאג ווען דער
מַעֲנֵשׁ ווערט באשעפטיגט מיט זיינע זאכן, ווערט צוביסלעך
אָפּגעשוואַכט די אמונה; מען הייבט אן טראכטן פון געלט,
מען הייבט אן טראכטן פון (דברים ת, יז): "בָּחִי וְעַצֵּם יְדֵי עֲשֵׂה
לִי אֵת הַחִיל הַזֶּה", און מען פארגעסט פונעם אייבערשטן,
דאס איז פֿשט: "וּמִתְבַּסֵּא בִּימָמָא", בַּמִּשְׁךְ דעם טאג ווערט
די אמונה פארדעקט.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז יעדן טאג אינדערפרי
האסטו פח צו רעדן צום אייבערשטן און ווען
עס קומט ביינאכט פארגעסטו פון די אמונה; זאלסטו זען
צו מאכן התבודדות גלייך אינדערפרי פאר דו הייבסט אן
צו ווערן באשעפטיגט מיט דייע ענינים.

דער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן קי): "וביותר מועיל השנה
לאמונה", ווען א מענטש שלאפט ווערט געשטארקט
זיין אמונה; דערפאר זעט מען אז אינדערפרי איז א מענטש
מער רואיג און געלאסקן, ווייל נאכן שלאפן האט א מענטש
מער אמונה און עס איז אים גרינגער צו רעדן צום אייבערשטן,
מה שאין בן ווען עס קומט ביינאכט ווען דער מענטש איז
אויסגעמוטשעט, פאלט ארויף אויפ'ן מענטש א מידקייט און
מען ווערט צעבראכן.

דערפאר איז זייער גוט זיך צו מאכן אביסל צייט גלייך
 אינדערפרי צו רעדן צום אייבערשטן, זיך מיישב
 זיין וואס מען דארף נאך פאררעכטן און וואס מען דארף
 זיך פארבעסערן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א',
 סימן נד): "כך ראו להיות מנהג יראי השם תכף בבקר בהקיצו,
 קדם שיתחיל שום דבר יזכר מיד בעלמא דאתי", דאס איז
 דער וועג ווי אזוי אן ערליכער איד דארף זיך פירן, גלייך
 ווען מען שטייט אויף אינדערפרי זאל מען טראכטן פון
 תכלית - עס קומט נאך א וועלט און קיינער בלייבט נישט
 דא. עס גייט קומען א טאג וואס אלע וועלן מיר איבערלאזן
 די וועלט. מען וועט נעמען דעם מענטש און אים אריין לייגן
 אין גרוב, דארט וועט גארנישט ניצן - נאר דאס ביסל תורה
 ותפלה וואס מיר האבן זיך אנגעגרייט וועלן מיר מיט נעמען
 אויף יענע וועלט.

וואויל איז דיר אז דו ביסט זיך מתבודד יעדן צופרי; דו
 דערציילסט פאר'ן אייבערשטן דיין גאנצע הארץ,
 דיין גאנצע לעבן, אלעס וואס טוט דיר וויי.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין
 אלע דינע וועגן.

קצט

וואו איז די מקור אז רבי נתן האט געהאט א גלאטן האלז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איינער האט מיר געפרעגט וואו עס איז דער מקור אז רבי נתן האט געהאט א גלאטן האלז. אפשר ווייסט דער ראש ישיבה עפעס מער איבער דעם?

י"שר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו י"איר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי נתן זכר צדיק וקדוש לברכה איז געווען אן איידעם ביי הרב הגאון המפורסם רבי דוד צבי אייערבאך זכר צדיק לברכה. רבי דוד צבי איז געווען רב אין דריי גרויסע שטעט אין אוקריינע: שאריגראד, קרעמעניץ און מאהאליב. ער איז געווען זייער א גרויסער מענטש. דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן: "דיין שווער איז א צדיק", אזוי אויך האט דער הייליגער רבי ברוך'ל פון מעזיבוזש זכותו יגן עלינו געזאגט אויף אים: "וואו ער גייט, גייט אליהו הנביא מיט מיט אים".

רבי דוד צבי האט זיך אויסגעדרוקט אויף רבי נתן: "מען האט אנגעטראגן פאר מיין טאכטער גרעסערע לומדים ווי רבי נתן, אבער איך האב אים גענומען פאר אן איידעם ווייל איך האב געזען אז ער האט א גלאטע האלד; דאס איז א מליצה אויף רבי נתן ארויס צו ברענגען ווער רבי נתן איז געווען. דער הייליגער רבי נתן איז געווען ביי זיך ווי א שטיקל בלאטע, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר רבי יצחק דער טיראוויטצער מגיד'ס איידעם (תני מותרין סימן שלח): "קוק אים אן - ר' נתן - וועסטו זען אז ער איז ביי זיך ווי א גלאט שטיקל בלאטע".

רבי נתן האט דערציילט אויף זיך: "אין תדר האבן אלע קינדער געפרעגט קשיות פונעם מלמד אבער איך האב נישט געהאט קיין קשיות, איך האב געזאגט פאר מיין מלמד: 'וואס זאל איך טון אז עס איז מיר גארנישט שווער?' האט מיר דער מלמד געזאגט: 'עס איז בעסער צו גיין פשוט אן קשיות ווי די אנדערע קינדער וואס זוכן נאר צו פארקריכן פונעם פשט'".

פון קינדווייז אן האט רבי נתן געלעבט מיט'ן תכלית, ווייל ער פלעגט דאווענען געבן זיין זיידן רבי יצחק דאנציג זכרונו לברכה וואס פלעגט זיצן מיט די אלטע אידן אויף מזרח וואנט, אזוי איז אים אויסגעקומען צו קענען אלע אלטע אידן וואס פלעגן זיך צומאל שפילן און זיך ווערטלען מיט אים. איין טאג איז איינער פון די זקנים וועם רבי נתן האט

גוט געקענט - נפטר געווארן און רבי נתן האט זיך נאכגעפרעגט ביי זיין זיידע אויף דעם איד, האט אים דער זיידע געענטפערט אז ער איז נפטר געווארן, האט ער געפרעגט זיין זיידע: "וואס מיינט נפטר געווארן?" האט ער אים מסביר געווען אז ווען א מענטש שטארבט גראבט מען אויף א לאך אין בית החיים און מען לייגט דארט אריין דעם מענטש, נאכדעם דעקט מען צוריק צו דעם לאך מיט ערד. ווען רבי נתן האט דאס געהערט האט אים אנגעפאנגען באדערן: 'וואס איז דער תכלית דא אויף די וועלט, מען לעבט און מען שטארבט וכו' און דאס איז עס?' די מחשבות האבן אים געמאכט זוכן און נישטערן נאכ'ן תכלית ביז ער האט געפונען דעם הייליגן רבי'ן.

ווען מוהרא"ש פלעגט רעדן פון רבי נתן פלעגט ער שטענדיג זאגן: "מיר האבן נישט קיין השגה ווער רבי נתן איז געווען און ווי גרויס ער איז געווען; מען האט אים גערודף'ט ער הרמה מבית ומבחוץ. און טראץ אלע רדיפות וואס ער איז אריבער, מיט אלע צרות ויסורים, האט ער פארשפרייט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פאר די גאנצע וועלט", דאס דארפן מיר נאכטון - מנלה זיין דעם רבינ'ס עצות פאר אלעמען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

זאל איך זיין דער מחותן ביי מיין שוועגערין'ס חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום אלעמען ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שיעורים וואס זענען מחנ' אונזער גאנצע שטוב, די חיוב קומט אויך אן ביז אהער, דא מעכר לים, דער אייבערשטער זאל איך געבן פח ווייטער אנצוגיין, ווייטער מחזק זיין אידישע קינדער.

יעצט צו מיין שאלה. מיין שוועגערין, מיין ווייב'ס שוועסטער איז א פלה געווארן למזל טוב, אבער אן די עלטערן, זיי האבן איר נישט געוואלט א פלה מאכן, און יעצט איז געווען די תנאים און מען האט מיר געבעטן צו זיין דער מחותן מצד הפלה, ווי למשל אריינצושרייבן אין די תנאים אלס 'עומד מצד הפלה', ווי אויך איבערצוגעבן דעם זייער פארן קתן אנשטאט מיין שווער. נאכדעם וועט קומען די חתונה וואו איך וועל דארפן אונטערפירן אונטער די חופה.

איך ווייס נישט וואס צו טון, פון איין זייט בין איך בכלל נישט באקוועם צו שפילן מחותן, איך האב בעסער ליב צו זיין אין א ווינקל, אבער פון די אנדערע זייט איז א גרויסע רחמנות אויף זיי, ווייל עס איז נישט דא ווער עס זאל אונטערפירן וכי'.

איך פיל ווי איך ווער צעקוועטשט פון אלע זייטן און איך ווייס נישט וואס צו טון. ווי אויך וויל איך בעטן אויב דער ראש ישיבה קען שרייבן אפאר ווערטער פאר מיין ווייב תחי', ווייל זי ווערט זייער צעטראגן יעדעס מאל ווען עס קומט פאר א שמחה אין איר משפחה צוליב די שווערע מצב ביי אירע עלטערן.

וישר פח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דער אייבערשטער האט דיר מוזבא געווען מיט מצות
שמחת חתן וכלה זאלסטו עם טון מיט די גרעסטע
שמחה, געדענק וואס דער אייבערשטער זאגט (תנחומא ראה,
סימן יח): "אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך",
אויב דו וועסט פרייליך מאכן מיינע צעפראכענע קינדער
וועל איך דיר פרייליך מאכן.

אסאך מאל קומט אויס אז געשוויסטער דארפן אליינס חתונה
מאכן די קינדער, ווען מען זעט ווי די עלטערן לאזן
זיי עלטער ווערן וכו'. אזוי ווי עם ווערט גע'פסק'נט אין שולחן
ערוך (שאלות ותשובות מהר"ק סימן קכו, וכן נפסק להלכה ברמ"א, יורה דעה סוף
סימן ר"ט) אז ווען א קינד זעט אז זיינע עלטערן מאכן אים נישט
קיין שידוך דארף מען נישט אויסהערן וואס די עלטערן זאגן
נאר זיך אליינס חתונה מאכן. פארשטייט זיך אז מען דארף
זיך פארבינדן מיט א רב וכו' און זיך אליינס חתונה מאכן.

דערפאר אז דיין שוועגערין איז יעצט א בלה געווארן למזל
טוב און דיין שווער און שוויגער ווילן זיך נישט
באטייליגן אין זייער שמחה וכו', מען בעט דיר אז דו און
דיין ווייב זאלן זיך אהער שטעלן ווי די מחותנים און אונטער
פירן חתן בלה אונטער די חופה, זאלסטו כאפן די מצוה.

חֲבִמְיֵנו וְזֵרוֹנֵם לְבִרְכָה זֹאנֵן (הויבא בִּרְשׁוֹ) אויפ'ן פֿסוק (שמות יב, י): "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת" - אל תהי קורא את המצוות, אלא את המצוות, פונקט ווי מען טאר נישט לאזן א מצוה שטיין ווייל עם קען ווערן חמץ'דיג, אזוי אויך זאל מען נישט לאזן די מצוות שטיין עם זאל חמץ'דיג ווערן, "אלא אם באה לידך, עשה אותה מיד", אויב עם קומט דיר אונטער א מצוה זאלסטו עם גלייך טון.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט ליב צו זיצן אין דיין ווינקל און עם איז דיר נישט פאקוועם צו שפילן מחותן. איך פארשטיי דיר זייער גוט ווייל איך האב די זעלבע זאך ווי דיר. איך בין געקומען קיין ברוקלין צו זיצן אין די זייט, איך האב זיך מחוץ געווען די ערשטע פאר יאר ווען איך בין מקורב געווארן אין היכל הקודש, איך האב מיט קיינעם נישט גערעדט און איך האב מיט קיינעם נישט געהאט, עם האט מיר נישט אינטערעסירט קיין שום נייעס פון היכל הקודש, איך בין פלויז געקומען הערן די חיוק פון מוהרא"ש און דאס מקיים געווען. דאס זענען געווען מיינע שענסטע יארן וכו', אבער דער אייבערשטער האט אנדערש געוואלט; מוהרא"ש האט מיר געהייסן עפענען א ישיבה און געבן דרשות וכו', וכו', טו איך דאס מיט די גרעסטע שמחה.

יעדן טאג טראכט איך: 'הלואי ווען איך קען ווען זיצן פאר מיר אזוי ווי אמאל אין מיין ווינקעלע לערנען און דאווענען וכו'; אבער אז דער אייבערשטער וויל אנדערש דארף מען אלעס אוועק לייגן צו טון דעם רצון ה'.

דער אויס די דרשות פון סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו
 וואס ער האט געזאגט פורים (עס איז געדרוקט אין חידושי תורה,
 פורים); דער רבי פלעגט טרינקען זיבן פוסות וויין און נאכדעם
 האט ער געוויינט וכו', ער פלעגט זאגן: "איך בין אזוי מקנא
 א פשוט'ער איד וואס קומט אין שול יעדן צופרי לערנען
 און דאווענען, וואס זאל איך טון אז עס איז אויף מיר נגזר
 געווארן צו זיין באשעפטיגט מיט'ן רבים, אבער אז דאס איז
 דער רצון ה' וועל איך דאס טון וכו'".

זאג פאר דיין שוועגערין אז דו וועסט זיין דער "עומד מצד
 הכלה". געדענק וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות
 ב, ה): "ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש"; סתם
 אזוי ביסטו טאקע גערעכט, א מענטש דארף זיצן אין זיין
 ווינקל, אבער אז עס איז נישט דא קיין טאטע מאמע זאלסטו
 זיך אהער שטעלן ווי דער מחותן און דיין ווייב ווי די
 מחות'נסטע, וועסטו זוכה זיין צו וואס דער אייבערשטער
 זאגט (תנחומא ראה, סימן יח): "אם אתה משמח את שלי אני
 משמח את שרך", אויב דו וועסט פרייליך מאכן מיינע
 צעבראכענע קינדער וועל איך דיר פרייליך מאכן.

די פלה געבט די זיינער פאר'ן חתן, נישט דער טאטע.

געזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן

מרת ... תהי'

אייער מאן גרו יאיר האט מיר געבעטן איך זאל איך
 שרייבן אפאר חיזוק ווערטער, ווייל עס טוט איך

וויי יעדעס מאל עם איז דא א שמחה ביי אייער משפחה
און אייערע עלטערן ווילן נישט מיט האלטן וכו'.

איך פארשטיי איך זייער גוט אז עם טוט איך זייער וויי
אז אייערע עלטערן באטייליגן זיך נישט ביי די שמחות
פון זייערע קינדער; יעצט איז אייער שוועסטער א בלה
געווארן למזל טוב און זיי ווילן נישט קומען צו די תנאים
און צו די חתונה, און דאס טוט איך זייער וויי.

פון אייער זייט זאלט איר זען צו מכבד זיין אייערע עלטערן;
כבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה און ווען א
מענטש איז מכבד זיינע עלטערן זאגט דער אייבערשטער
(קידושין לא): "איך רעכן דאס ווי מען איז מיר מכבד און איך
וועל מאכן רוען די שכינה אין זייער שטוב"; איר זאלט ווייטער
רעדן מיט אייערע עלטערן, זיי דערציילן שיינע זאכן פון אייערע
קינדער, טראכטס אויס זיסע מעשה'לעך וואס זיי צו דערציילן
וכו', אבער פון די אנדערע זייט דארפט איר זיך ארויס שטעלן
צו העלפן אייער שוועסטער צו זיין פאר איר ווי א מאמע, זי
איז יעצט א בלה געווארן און זי דארף אסאך חיזוק.

וויפיל עם טוט איך וויי אז אייערע עלטערן זענען אזוי
פארמאכט און זיי ווילן נישט מיט האלטן די חתונה
און די תנאים טוט עם איר נאך אסאך מער וויי. ווייל זי
איז נאך יונג און זי ווייסט נאך נישט ווי אזוי מען נעמט
אויף די סארט זאכן, זי ווערט צעריסן פון אלע זייטן. פון
איינ זייט וויל זי טון די ווילן פון טאטע מאמע אבער פון

די אנדערע זייט, אז רבנים האבן איר געזאגט זי זאל מאכן איר שידוך האט זי געדארפט טון וואס די תורה הייסט.

עס זענען דא אסאך משפחות וואס האבן דעם פראבלעם וואס איר גייט אריבער, עס זענען דא עלטערן וואס קענען נישט ארויס געבן זייערע קינדער וכו', יעדער מיט אנדערע תירוצים. איינער זוכט אן איידעם משה רבינו אליין און א צווייטער זוכט א שגור ווי אסתר המלכה; וואס געשעט? די קינדער גייען אריבער שווערע יסורים ווייל זיי ווילן חתונה האבן אבער זיי קענען נישט.

כור דארפן מכבד זיין די עלטערן ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן. און אז דער אייבערשטער הייסט חתונה האבן דארף מען חתונה האבן; אייער שוועסטער האט זייער גוט געטון וכו'.

דערפאר דארפט איר זיך אנגארטלען און זיין זייער שטארק צו זיין פאר איר ווי א מאמע. זאגט פאר אייער שוועסטער אז זי זאל זיך נישט זארגן, ווייל ביז די חתונה איז נאך דא אסאך צייט, מען קען נאך אסאך דאווענען אז אלעס זאל זיך איבערדרייען צום גוטנס און די עלטערן זאלן קומען ווי נארמאל, אבער אז זיי וועלן נישט אנקומען וועט איר אונטער פירן ווי א מאמע וכו'.

אין דעם זכות וואס איר וועט פרייליך מאכן די בלה וועלן ענק זוכה זיין צו נחת פון די קינדער, אמן.

רא

מיין ווייב גייט אנגעטון צו שטארק פרום.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך דאנקען דעם באשעפער וואס האט מיר געוויזן דעם אמת'ן וועג, אז איך בין אנגעקומען צו די ריכטיגע געטרייע שלוחים פונעם אייבערשטן. און איך וויל אייך פערזענליך באדאנקען פאר אלע אינהאלטסרייכע שיעורים וואס איז פול מיט תוכן, חיווק ותרצה; וואס געבט אסאך טעם און חיות וסיפוק בעבודת ה'.

יעצט צום נקודת השאלה, איך האב חתונה געהאט שוין מער פון א יאר ברנף ה' (איך האב שוין א קינד ברנף ה') אלעס איז מער ווייניגער אין ארדענונג, פארשטייט זיך אסאך איז צו פארדאנקען אלע אייערע טעגליכע חיווק און עצות. אבער עס איז דא איין זאך וואס שטערט מיר געפערליך, דאס איז אז מיין ווייב גייט אנגעטון אסאך פרויער ווי איך וואלט בעצם געוואלט זי זאל גיין.

איך וועל אייך זאגן דעם אמת, אז אין אנפאנג איז עס געווען ממש באו מים עד נפש, איך האב געשפירט אז איך קען נישט אזוי אנגיין, איך פיל נישט קיין טעם און סיפוק אין גארנישט, דערנאך גאך אסאך מתפלל זיין און התבודדות און אזוי אויך גאכן אריבערגיין א תקופה, האט זיך עס גאר אביסל בארואיגט. איך פיל אז עס איז נישט בסדר און איך וויל טון די ריכטיגע שריט, ווייל דאס פארשטערקערט מייע גסיונות אויף גאר א גרויסן פארנעם און איך זוך א עצה דערצו.

א גרויסן יישר בח פאר אלעם, דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן פאר אלעם וואס איר טוט פאר זיינע קינדער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר ברחמים ובתחנונים, האב רחמנות אויף דיר;
פארלאנג נישט פון דיין ווייב זי זאל זיך אנטון מער
פראסט, מער קורץ, שמאל און אויסגעשניטן וכו'. דאנק
דעם אייבערשטן אז דו האסט א וואוילע פרוי וואס גייט
אנגעטון בצניעות, וויפיל אינגעלייט רייסן זיך די האר פון
קאפ אז זייער ווייב איז נישט אזוי ווי עס דארף צו זיין
וכו'. זיי האבן אנגעטראפן שלעכטע חכר'טעס וכו' און זיי
שרייבן זיך מיט אלע רוחות רעות וואס דאס ברענגט
ליידער זייער ביטערע נאכפאלגן, אזוי ווי חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (סוטה י:): "הרבה ילדות עושה, הרבה שבנים
הרעים עושים"; צוביסלעך האבן זיי זיך אנגעהויבן לאזן
וואקסן זייער האר און עס צוגעדעקט בלויז למחצה לשליש
ולרביע וכו'.

וויסן זאלסטו, דאס לעבן פון א מענטש איז אזוי קורץ און
שגעל, מען געבט זיך איין דריי און מען איז אן אלטער
איד, מען געבט זיך איין דריי און מען האט א שטוב מיט
גרויסע קינדער. דאנק דעם אייבערשטן אז דיין ווייב געבט
אכטונג ווי אזוי זי טוט זיך אן; אין דעם זכות וועט איר זוכה
זיין צו ערליכע קינדער און איר וועט שעפן נחת פון זיי,

אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ט): "צניעות
שפאשה, מוזקה לה לבנים הגונים", א פרוי וואס גייט בצניעות
וועט האבן גוטע קינדער.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (יזא מו.): "שבעה בנים
היו לה לקמחית", עס איז געווען א פרוי וואס
האט געהייסן קמחית, זי האט געהאט זיבן קינדער, "ובין
שמשו בבהונה גדולה", אלע זענען געווען פהנים גדולים.
"אמרו לה חכמים: מה עשית שזכית לכה?" האבן די
חכמים איר געפרעגט: וואס פאר א גוטע זאך האט איר
געטון אז איר האט זוכה געווען אז אלע אייערע קינדער
זענען ערליכע אידן און פהנים גדולים וואס טוען די עבודה
אין בית המקדש? "אמרה להם: מימי לא ראו קורות
ביתי קלעי שערי", האט זי געזאגט פאר די חכמים: איך
האב אייביג אכטונג געגעבן אז די ווענט און די דאך פון
מיין הויז זאלן נישט זען מיין האר; זעט מען פון דעם אז
ווען מען פירט זיך מיט צניעות האט מען נאכדעם נחת
פון די קינדער.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט נישט משוגע מאכן דיין
ווייב זי זאל זיך אנטון מער פראסט וכו' - פארקערט,
זאלסט איר געבן חיזוק זי זאל גיין אנטעטון מער בצניעות,
נישט אראפרייסן איר צניעות חס ושלום און איר זאגן: "שו
זיך אן מער פראסט, מער אויפרייסעריש וכו'"; וויי פאר די
אינגעלייט וואס ברענגען זיך אפ מיט די אייגענע הענט זייער

עתידי דורךדעם וואס מען מוטישעט די פרוי זי זאל זיך אנטון מער פראקט. וואס מיינסטו, אז דו וועסט מוטישען דיין ווייב זי זאל זיך אנטון מער פראקט און זי וועט דיר נאכגעבן, זי וועט זיך טוישן וכו' - וועסטו שוין זיין צופרידן? איך זאג דיר אז דו וועסט נאך אלץ נישט זיין צופרידן, דו וועסט ווייטער מיינען אז א צווייטער האט עפעס בעסער פון דיר וכו'.

דעם ראש השנה אין אומאן איז צוגעקומען צו מיר א איד מיט א געוויין און מיר געבעטן: "ראש ושיבה געב מיר א ברכה, וואונטש מיר אן אז מיין ווייב זאל וועלן גיין אנגעטון צניעות'דיג, עס זאל אריין גיין אין איר א רוח טהרה", ער זאגט מיר: "איך האלט עס נישט אויס, איך וויל אן ערליכע לעבן". הערנדיג דאס האב איך געטראכט צו מיר: 'דער אינגערמאן האט א שרעקליכע צרה; דאס איז באמת א צרה, דער איז א פארלוירענער, ווייל אז די ווייב גייט נישט אנגעטון בצניעות איז אויס שטוב, אויס מאמע, אויס ווייב, עס ווערט אויס וועלט'.

יעצט ליינענדיג דיין בריוו טראכט איך צו מיר: 'נארישע קליינקעפלדיגע אינגעלייט, זיי וואלטן זיך אזוי געדארפט פרייען אז זיי האבן א ערליכע ווייב, א ערליכע שטוב, א מאמע פאר זייערע קינדער, א מאמע וואס איר נאנצע מוח איז נאר אירע קינדער, זי טראכט ווי אזוי זי קען מחנך זיין די קינדער מיט יראת שמים. א מאמע וואס גיסט

אָפּ די קינדער נעגל וואסער, א מאמע וואס ליינט קריאת
שְׁמַע מיט די קינדער, אַנשטאַט דעם זוכן זיי ווי זיי קענען
מער אויפרייסן די ווייב וכו', מער אריין ברענגען די ווייב
אין די גוי'שע וועלט'.

פאלג דעם רבי'ן און מאך דיר א שיעור אין משניות; זע
צו זאגן יעדן טאג פּרקים משניות, ווייל "משנה" איז
די אותיות "משנה" - ווי מער א מענטש זאגט משניות איז
ער זיך משנה אינגאנצן. משניות מאכט אז דער מענטש
זאל ווערן לויטער און עס געבט צוריק דעם מוח פארן
מענטש. ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין די עקלדיגע עבירה
פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט
אים אויסגערופן זיין מוח מחשבה, ווייל די זרע קומט פונעם
מוח און אז מען זינדיגט ווערט דער מוח אויסגעטריקנט וכו',
אבער אז מען זאגט אסאך פּרקים משניות באקומט מען
צוריק א קלארן מוח.

נאכאמאל, מוטשע איר נישט זי זאל זיך אנטון מער פראסט
וכו'; פארקערט, זיי איר מחזק זי זאל בלייבן מיט
איר איידעלע באשיידענע וועג ווי אזוי זי גייט.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיר גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט.

רב

מעג א מיידל גיין מיט א גיטאר אויפ'ן גאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די שיעורים און חיווק. איך האב געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי מיין לערערין זאגט אז מען זאל פֿרענגען מוזיקאלישע אינסטרומענטן אין שולע, וויל איך וויסן אויב עס איז צניעות'דיג צו גיין אין גאס מיט א גיטאר אויפ'ן רוקן, אָדער דאס איז צו אויפפאלגד און עס קען ציען אן אויג פון מענער.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ה' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן

... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז זייער א גוטע זאך אז איר שפילט פאר זיך אין שטוב מיט אייער גיטאר וכו'.

דער רבי זאגט (סיפורי מעשיות מעשה יג, דעם זעקסטן טאג) אז דער עיקר רפואה ווי אזוי מען קען אויסהיילן דעם בת מלך איז דורך גינגנים; מען דארף וויסן אז יעדער איר האט אין זיך א הייליגע נשמה וואס ווערט אנגערופן "בת מלך" און די נשמה פאלט נעבעך אראפ וכו' דורך דעם מלך

האבנר וואס שיסט אריין די צען פיילן וכו', ביז דער בעטלער אן די הענט - וואס דאס איז דער הייליגער רבי - קומט און ציט ארויס אלע פיילן פון איר, אזוי ווי דער רבי ענדיגט די מעשה "און איך הייל זי" - דורך די צען ניגונים וכו'.

אז דיין לערערין זאגט אז מען מעג ברענגען אינסטרומענטן אין סקול צו מאכן פרייליך די מיידלעך דעמאלט איז נישט קיין פראבלעם צו טראגן א גיטאר אין סקול, אבער מען קען דאס נישט אנטון אויפ'ן רוקן ווייל עס איז נישט קיין צניעות פאר א מיידל צו גיין מיט א גיטאר אויפ'ן רוקן. אדער זאלט איר דאס נעמען מיט א קאר צום סקול, אדער לייגן אין א בעג אז ווען איר גייט דערמיט אין גאס זאלט איר נישט ארויסקשטארן וכו'.

רג

איך בין א מיידל און איך וויל שוין א פלה ווערן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, איך הער בסדר אייערע שיעורים און איך בין זיך זייער מתן און מתוק מיט די געוואלדיגע שיעורים, א גרויסן וישר בת פאר אלעם.

איך בין שוין אין די יארן פון שידוכים און עס טוט מיר זייער וויי אז איך האב נאכנישט געטראפן מיין שידוך. ברוך ה' אז עס פעלט מיר

גארנישט, איך האב א הערליכע משפחה מיט וואוילע עלטערן און געשוויסטער. איך אין סקול בין איך ברוך ה' זייער מצליח און איך קום זיך גוט אויס מיט יעדן איינעם. אבער איך קען נישט אויפהערן טראכטן פון דעם אז איך דארף שוין א שידוך, איך קען וויינען גאנצע געכט צום אייבערשטן אז איך זאל שוין א בלה ווערן.

איך איז דא א בחור אין מיין געגנט פון וועמען איך טראכט אסאך, איך האלט אז ער וואלט געווען א גוטע שידוך פאר מיר, איך ווייס דאך אבער נישט אויב דאס איז ריכטיג.

אויב דער ראש ישיבה וואלט מיר געקענט מתוק זיין, וואלט איך דאס זייער מכיר טוב געווען.

יִישׁר בַּח

תשובה:

געזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ה' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תתן!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

פארנואס וויינט איר אזוי סאך, וואס פעלט אייך אין לעבן?
איר האט אזא שיינע משפחה, אזא טייערע מאמע
מאמע, אזא גוטע סקול און געלויבט דעם אייבערשטן אז
איר קומט זיך אויס אין סקול מיט אייערע מיטשערס.

איר האט אלעס אויף דער וועלט; איר זענט געזונט און
עס פעלט אייך גארנישט, סך הכל ווילט איר חתונה
האבן, דאס וויל דאך יעדע געזונטע מיידל. דער אייבערשטער
וועט אייך געבן אייער שידוך ווען עס וועט קומען די ריכטיגע

מינוט, אָבער ביז איר טרעפֿט אייער שידוך, דארפֿט איר זיין שטארק ביי זיך און ארום גיין מיט א שמיכל.

עס איז א נארמאלע זאך פאר א מיידל צו טראכטן א גאנצן טאג: 'איך וויל חתונה האבן'; עס איז א סימן אז מען איז געזונט און שטארק. זארגט נישט, דער אייבערשטער וועט איך העלפן, איר וועט טרעפן א גוטע שידוך ווען עס וועט קומען די ריכטיגע מינוט.

אנשטאט וויינען א גאנצן טאג, דארפֿט איר טאנצן פאר שמחה אז איר זענט געזונט און שטארק; טאנצט פאר שמחה אז איר האט א ווארעמע שטוב, עס זענען דא געבעך מיידלעך אין אייער יארגאנג וואס האבן נישט אזעלכע ווארעמע עלטערן ווי איר האט, זייערע משפחות זענען צעבראכן וכו', זיי וויינען א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט, אָבער איר האט נישט אויף וואס צו וויינען, איר דארפֿט טאנצן פאר שמחה.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "ווען א מענטש רעדט זיך אָפּ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אָפּ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכט', אָבער ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: 'קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין לעבן און ער איז אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און מען געבט אים א גוטע לעבן". איז דאך זיכער אז איר - וואס האט אלעס אויף דער וועלט - פארנוואס

זאלט איר וויינען א גאנצן מאג; פאלגט דעם הייליגן רבי'ן,
דער רבי זאגט אז מען דארף זיין פרייליך א גאנצן מאג.

בעטס דעם אייבערשטן ער זאל איך געבן א גוטע שידוך,
דערציילט אים אז איר טראכט פון וכו', בעטס אים
אז איר ווילט חתונה האבן און האבן א שיינע לעבן.

רד

מיינע פחדים גייען שוין אונזע ברוך ה'.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זאגן א גרויסן יישר בח פאר די שיעורים וואס
געבן אונז פסדר חיווב און עצות אויף יעדע זאך, ברוך ה' אז בוכות
דעם ווייסן מיר ווי אזוי צו לעבן אן אמת'ע לעבן.

ספעציעל וויל איך זיך באדאנקען אויף דעם וואס איך האב געקענט
אריינקומען מיט מיין מאן זיך דורכשמועסן מיט'ן ראש ישיבה, און אויף
דעם בריוו מיט די תפלה וואס דער ראש ישיבה האט געשריבן פאר
מיין מאן אז איך זאל עס זאגן יעדן מאג*. איך פרוביר צו זאגן די תפלה

(* ציטירט פון ספר איש אמונת:

זם א' פרשת תוי שרה, ט"ז מר-חשון, שנת תשע"ה לפרט קמן

לכבוד ... גרו יאר

איך האף אז דו האסט פארשטאנען וואס איך האב גערעדט מיט דיר; איך האב
געטראכט איך זאל דיר אראפ שרייבן אלע נקודות וואס מיר האבן גערעדט אז דאס
זאל זיין בכתב - סיי פאר דיר אז דו זאלסט דאס קענען איבער תורן און אויך פאר
אנדערע אנגעלייט וואס ווילן וויסן ווי אזוי זיך צו פירן אין שטוב.

א אינגערמאן דארף העלפן אין שטוב אז זיין ווייב זאל נישט דארפן טון שווערע ארבעט; היינט קען מען זייער גרינג העלפן אין שטוב דורךדעם וואס פאר אפאר דאללער קען מען ברענגען א פרוי וואס רייניגט, זיי נעמען בערך צען דאלער א שעה, מען ברענגט זיי לויט וויפיל עס פעלט זיך אויס אז די שטוב זאל זיין צוזאמגענומען.

ווען עס קומט צו נעמען א פרוי וואס רייניגט טאר מען נישט קוקן אויף געלט, ווייל דאס איז ווערד אלע געלטער אויף די וועלט; א מאמע פון קינדער דארף האבן ב' צו די קינדער, זי טאר נישט טון די שווערע ארבעט. דערפאר אז דיין ווייב זאגט אז זי קומט נישט אן מיט די ארבעט וכו', בעט איה דיר דו זאלסט נעמען א פרוי וואס רייניגט, אפילו אפאר טאל א וואך, אז דיין ווייב זאל זיך קענען אפרוען, זי זאל זיין אויסגערוט זיך צו קענען אפגעבן מיט די קינדער.

זאג פאר דיין ווייב אז פרויען זענען פטור פון דאווענען ווייל זיי זענען פארנומען מיט די שטוב ווירטשאפט; א פרוי וואס האט גאך נישט קיין קינדער אדער זי האט שוין חתונה געמאכט די קינדער און זי האט צייט צו דאווענען, דארף זי דאווענען, אזוי אויך א פרוי וואס קומט אן מיט איר סדר היום און עס גלייבט איר איבער צייט, אבער א מאמע פון קינדער וואס קומט נישט אן צו שלאפן און צו עסן וכו' וכו', איז פטור פון דאווענען.

אז א פרוי האט אביסל צייט אינמיטן טאג ווען די קינדער זענען אין תדר און אין סקול, זי האט צייט צו שלאפן אביסל אדער צו זאגן דעם "יום תהלים", זאל זי זיך ענדערש אראפ לייגן שלאפן, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות, אות השבועה, סימן פד): "תקון הגוף קודם תקון הנפש", א מענטש דארף קודם אכטונג געבן אז זיין גוף זאל זיין רואיג און נישט איבערגעשטרענגט, נאכדעם זאל ער אכטונג געבן אויף זיין נפש; עס איז זייער וויכטיג צו שלאפן גענוג און זיין אויסגערוט, ווייל שלאפן מאכט רואיג א מענטש, נאכמער זאגט דער רבי (שחות הר"ן, סימן ק): "זכירתו מועיל השנה לאמונה", ווען א מענטש שלאפט ווערט געשטארקט זיין אמונה.

זאג דיין ווייב אז בשעת זי איז באשעפטיגט מיט די שטוב ארבעט זאל זי רעדן צום אייבערשטן - ווען זי וואשט די געשיר, זי לייגט צוזאם די וועש וכו', זאל זי רעדן צום אייבערשטן - דאס איז איר דאווענען, און דאס איז איר יום תהלים.

מען האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען מ'שיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שולין", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט, פונקט פארקערט! מ'שיח וועט קומען בזכות די תפילות פון איד'שע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז מ'שיח זאל קומען". זעט מען פון דעם אז דער רבי האט זייער שמארק געהאלטן פון תפילות פון פרויען.

מוהר"אש זכרנו לברכה פלענט שטענדיג דערמאנען ביי די דרשות וואס ער פלענט זאגן פאר די פרויען דעם מאמר חז"ל (קרושין ט:): "עשרה קבין שיהו יררו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם כלו", א מאס פון צען קב 'שמועסן' איז אראפ געקומען אויף די וועלט, גיין קב האבן גענומען די פרויען, און איין קב איז צעטיילט געווארן פאר די גאנצע וועלט; סתם מענטשן נוטן דעם חז"ל אראפ צו קלאפן פרויען און צו אפשאפטן פון זיי, אז פרויען רעדן אסאך וכו', אבער מוהר"אש פלענט זאגן פאר די פרויען: "פון דעם חז"ל זעט מען אז א פרוי קען מער רעדן ווי א מאן, זאל א פרוי נוטן איר מאס רייד צו רעדן צום אייבערשטן".

דאס וואס ריין ווייב זאגט או זי קען נישט איינשלאפן בינאכט פון פחדים; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, חלק ב, סימן ז): "מי שאינו יכול לישן, יעלה על מחשבתו אמונת התחת המתיים", ווער עס קען נישט איינשלאפן זאל טראכטן פון תחתית המתיים; לבוארה, וואס העלפט תחתית המתיים פאר איינעם וואס קען נישט איינשלאפן? גאר געווענליך ווען מען וויל איינשלאפן, הייבט מען אן טראכטן אלע שרעקעדיגע זאכן, עס הייבן אן קומען דמיונות: 'וואס וועט זיין? אפֿשר גיי איד שטארבן וכו' וכו'? אויף דעם זאגט דער רבי, טראכט פון תחתית המתיים, דאס הייסט, ביים סוף וועט זיין גוט, אפילו מען גייט שטארבן, גייט מען אויפשמיינן תחתית המתיים; דאס זאלסטו גוט וויסן, אז מען לעבט מיט אמונה איז מען רואני, מען ווייסט אז עס קען גארנישט פאסירן פארן מענטש אן דעם אייבערשטן.

באמת אז מען קוקט גוט זעט מען אז אלע שלעכטע מחשבות קומען נאר בינאכט, אזוי ווי דער רבי פארציילט אין די מעשה פון דעם בן מלך וכן השפחה שנתחלפו (ספרי מעשיות, מעשה יא): "ווען עס איז געווארן טאג האבן זיי געהערט א גרויס געלעכטער, האבן זיי געפרעגט דעם מענטש פון וואלד: 'וואס איז דאס געלעכטער?' האט ער געזאגט, דער טאג לאכט אויס דער נאכט, ווייל דער נאכט פרעגט דעם טאג פארוואס אז דו קוקסט האב איד קיין נאמען נישט, הייבט דער טאג אן צו לאכן און עס ווערט טאג"; דאס זעט מען ממש בחישה, בינאכט הערט מען ברוקען פון די חיות רעות, בינאכט קומען אן אלע שלעכטע מחשבות, מען טראכט 'וואס וועט זיין? אפֿשר גיי איד שטארבן? אפֿשר גייט זיין א פייער? אפֿשר גייט א גב קומען? דאס זענען די ברוקען פון די חיות, מען טראכט גענעטיווע מחשבות. ווען מען שטייט אויף אינדערפרי פאלט אלעס ארויסק, עס איז נישט דא קיין פחדים, עס איז נישט דא קיין "וואס וועט זיין?" - דאס איז דער געלעכטער וואס דער טאג לאכט אויס דעם נאכט, און דאס תור"ט זיך איבער יעדע נאכט נאכאמאל און נאכאמאל.

זאג פאר ריין ווייב זי זאל זאגן יעדן טאג קאפיטל כ"ט אין תהלים; דער רבי זאגט (ספר המדות, אות קליפה, סימן ז): "השבעה קולות שאמר דוד על המים, ברבורן מכניעין

הרזת רעה", או מען זאגט דעם קאפיטל געמט מען אוועק דעם רזח רעה וואס כאפט זיך אריין אינעם מענטש; איך האב געטראכט אז מען קען זאגן פֿשט, וואס האט די זיבן קולות צו מכניע זיין א רזח רעה? נאר מען תורט צו זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער קען יעדן איינעם העלפן; איינער האט א פחד פון וואסער - זאגט מען אים: 'קול ה' על המים', דער אייבערשטער העלפט א מענטש אין וואסער, איינער האט א שרעק אז א בעל כח גייט אים עפעס שלעכטס טון, אדער איינער דמוי'גט אז ער האט נישט גענוג כח - זאגט מען אים: 'קול ה' בבת', דער אייבערשטער געבט כח; איינער האט מורא פון פייער - זאגט מען אים: 'קול ה' חצב להבות אש', דער אייבערשטער איז דער וואס מאכט די פייער, ער וועט דיר ראטעווען פון פייער - אריין צו ברענגען אינעם מענטש אז נארגנישט קען נישט פאסירן מיט אים, און נאר דער אייבערשטער וועט אים העלפן.

איך האב געזאגט פאר דיין ווייב אז איך וועל איר שרייבן א קורצע תפילה וואס זי זאל זאגן יעדן טאג, וועט זי ווערן רואיגער און פרייליכער. איך שרייב איר דא א קליינע תפילה, זאלסט איר עס געבן, אבער דער עיקר זאל זי אויסרעדן איר הארץ אליון צום אייבערשטן, זי זאל דערציילן פונקטליך פארן אייבערשטן וואס עס שטערט איר און וואס עס באדערט איר, וועט דער אייבערשטער איר העלפן זי וועט ווערן צוריק רואיג און פרייליך אזוי ווי אמאל.

שטארק דיך און שטארק דיין ווייב; איר דארפט טאגן פאר שמהה אז איר האט א שיינע לעבן און געוונטע קינדער. דא האסטו די תפילה:

"רבונו של עולם, איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס דו האסט מיר געגעבן, פאר מיין טייערער טאן וואס איז אזוי ערליך און אזוי גוט צו מיר; איך דאנק דיר פאר מיין טייערע קינדער וואס דו האסט מיר געגעבן, איך דאנק דיר אייבערשטער אז זיי זענען געזונט און אזוי זיס און ליכטיג. איך דאנק דיר פאר אלעס וואס דו געבסט מיר, אז איך בין געזונט און מיין טאן איז געזונט. וישׁר כח אייבערשטער אז מיר האבן פרנסה און מיר מוטשען זיך נישט, מיר האבן א רחבות־דיגע דירה.

רבונו של עולם, איך בעט דיר זייער, העלף מיר איך זאל נישט האבן קיין פחדים און שרעק. איך בין אזוי דערשראקן לעצטנס אז איך שפיר ווי איך האלט עס מער נישט אויס, הייליגע באשעפער זע מיין צער, קוק מיין טרערן, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, איך זאל גלייבן אז קיינער קען מיר נארגנישט טון, איך זאל שטענדיג געדענקען אז דו פירסט די וועלט מיט א פונקטליכע השבון און אלעס איז פאר מיין טובה.

הייליגער באשעפער, איך האב נישט צו וועס צו גיין, קיינער קען מיר נישט פארשמיי; איך בין אזוי אליין, איך קען נישט פארציילן פאר מענטשן וואס איך טראכט. מיין

כאמש איין מאל יעדן טאג, און אמאל אויף מער, און ברוד'ה' אז אויף פיל אז מיינע פחדים און שרעקעדיגע מחשבות ווערן בעסער און בעסער, אויף לעב מער מיט א קלארע אמונה ווי פריער.

אין די תפלה שטייט די ווערטער: "אויף פיל ווי אויף האלט עם מער נישט אויס", אבער יעצט שפיר אויף שוין נישט באקוועם צו זאגן די ווערטער, ווייל עם איז שוין אסאך בעסער, און אויף בעט ווייטער אז עם זאל אינגאנצן אוועקגיין.

פחדים און מיינע שרעקעדיגע מחשבות, וואס קומען מיר כסדר אריין אין מוח לויפן מיר נאך א נאנצן טאג, אבער די ווייסט דאך אלעס, און די מאכט דאך אלעס, און די קענסט יעדן איינעם העלפן, בעט אויך דיר מאטע זיכער, העלף מיר אויך זאל זיין געזונט און שטארק, אויך זאל זיין א געזונטע מאטע און א געזונטע ווייב פאר מיין מאן.

אייבערשטער, ווען אויך רעד צו דיר שפיר אויך אזוי גוט, אבער נאכדעם פאל אויף צוריק, און פלוצלינג כאפט מיר אן א פחד אז אויך קען מיר נישט קאנטראלירן, ווען עם קומט בינאכט קען אויך נישט איינשלאפן פון אלע גענעטיווע מחשבות וואס לויפן אין מיין מוח: העלף מיר, העלף מיר! אויך גלייב און דיר, אויך גלייב נאר אין דיר, העלף מיר בזכות אלע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דייעט וועגן, בזכות זייער תורה, זייער תפילה און זייער ערליכקייט. בזכות אברהם אבינו, בזכות יצחק אבינו, בזכות יעקב אבינו, בזכות משה רבינו, בזכות אהרן הכהן, בזכות יוסף הצדיק, בזכות דוד המלך, בזכות שלמה המלך, בזכות רבי שמעון בר יוחאי, בזכות רבי יצחק לוריא אשכנזי, בזכות רבי ישראל בעל שם טוב, בזכות רבי נחמן בן פינא מברסלב, בזכות רבי נתן מברסלב, בזכות רבי אליעזר שלמה מברסלב, ודי לרצון אמרי פי ודינין לבי לפניה, ה' צורי וגואלי, אמן בן ודי רצון".

ואג דיין ווייב זי זאל זאגן די תפילה יעדן טאג, אפילו אפאר מאל א טאג, און ווען זי צינדט אן די שבת לעכט זאל זי זאגן די תפילה, זי זאל בעטן ביי די לעכט דעם אייבערשטן אז זי זאל ווערן רואיג וכו'.

אויך בין געווען פאריגע וואך ביים ציון פון האדמו"ר מליובאוויטש זכותו גן עלינו, וואו אויך האב מתפלל געווען פאר דיר און פאר דיין ווייב, זי זאל ארויס גיין פון ארע פחדים און צוריק קומען צו ארע מוחות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט מצליח זיין אין אלע דייעט וועגן.

איך קען זיך נישט גענוג באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אויף אלעס.

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ה' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי מיך זייער צו הערן אז איר שפירט זיך שוין בעסער און איר זענט שוין אסאך מער רואינער ווי ווען איר זענט געווען ביי מיר מיט אייער מאן נרו יאיר.

איך האב אייך געשריבן א תפילה וואס צו זאגן לויט וואס איך האב געהערט פון אייך ווי איר זאגט אז איר לעבט אין שרעק, איך האב געשריבן די תפילה לויט אייער מצב פון דעמאלט, אבער יעצט אז איר שרייבט מיר אז אייערע מחשבות ווערן בעסער און בעסער, עס האלט שוין ביי דעם אז איר קענט מער נישט זאגן פאר'ן אייבערשטן: "איך פיל ווי איך האלט עס מער נישט אויס", ווייל איר פילט מער נישט אזוי, אייער אמונה איז שוין שטערקער, וועל איך אייך שרייבן א נייע תפילה וואס צו בעטן.

לייגט אוועק די אלטע בריוו מיט די תפילה וואס איך האב אייך געשריבן כדי איר זאלט קיינמאל נישט פארגעסן די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט איך און

וועט ווייטער טון מיט אייך, אז אויב איר וועט אמאל דארפן פועל'ן א ישועה זאלט איר זען קלאר מיט אייערע אויגן וואס מען קען אלץ פועל'ן מיט תפילה, איר וועט קענען מחזק זיין נאך מענטשן און זיי לאזן וויסן וואס געשעט ווען מען בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות אויף די אייגענע שפראך, ווי ער העלפט יעדן איינעם.

דא שרייב איך אייך די תפילה:

"רבנו של עולם, יישר ב'ח פאר מיין לעבן! איך דאנק דיר אז איך האב אזא גוטער מאן וואס ער איז אזוי ערליך און אזוי גוט צו מיר; איך האב נישט קיין ווערטער דיר צו דאנקען פאר מיינע ליבטיגע זיסע קינדער וואס דו האסט מיר געגעבן. יישר ב'ח אייבערשטער אז מיינע קינדער זענען געזונט, איך דאנק דיר פאר אלעס וואס דו געבסט מיר. אייבערשטער, מיין הארץ איז אָנגעפילט מיט לויב פאר דיר פאר אלע חסדים וואס דו טוהסט מיט מיר, איך האב דיר אזוי ליב.

רבנו של עולם, איך בעט דיר זייער, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, העלף מיר איך זאל האבן א קלארע אמונה, א לויטערע אמונה, א ריינע אמונה, איך זאל גלייבן אז קיינער קען מיר נארנישט טון, העלף מיר איך זאל נישט לעבן מיט פחדים און שרעק.

הייליגער פאשעפער, דו ביסט דאך דער יודע מחשבות, דו ווייסט אלע מחשבות וואס איך טראכט, דער

יאר הרע פארנינט נישט אז איך לעב אזוי שיין מיט מיין מאן און מיינע זיסע קינדער, דערפאר ברענגט ער אריין אין מיין מוח שלעכטע מחשבות, איך טראכט זייער אסאך מאל נעגעטיוו - פון שטארקן און פון אנדערע שלעכטע זאכן ביז איך ווער זייער נערוועז און דערשראקן. העלף מיר איך זאל נישט האבן נעגעטיווע מחשבות, אייבערשטער, די ביסט דאך דער יודע מחשבות, העלף מיר, 'יודע מחשבות הושיעה נא'!

צו וועם זאל איך גיין בעטן הילף? ווער קען מיר דען העלפן? ווער קען מיר אנוועק נעמען מיינע פחדים? מיינע שרעקעדיגע מחשבות וואס קומען מיר בסדר אריין אין מוח לויפן מיר נאך א גאנצן טאג, קיינער קען מיר נישט העלפן, אבער דו קענסט יעדן איינעם העלפן, בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר איך זאל זיין געזונט און שטארק, איך זאל זיין א געזונטע מאמע און א געזונטע ווייב פאר מיין מאן.

אייבערשטער, ווען איך דער צו דיר שפיר איך אזוי גוט אבער נאכדעם ווען איך פארנעם פון דיר קומט צוריק דער יאר הרע און ער מאכט מיר ווייטער טראכטן שלעכטע זאכן. אסאך מאל כאפט מיר אן אזא שרעק אז איך קען זיך נישט קאנטראלירן, אדער ווען עס קומט בינאכט קען איך נישט איינשלאפן פון אלע נארטישע מחשבות וואס לויפן אין מיין מוח; העלף מיר אז מיין אמונה זאל זיך נישט אפטן פון מיר קיין איין רגע, העלף מיר איך זאל זיין אזוי שטארק מיט אמונה אז קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל מיר נישט רירן".

איך האף צו באקומען פון איך פֿקרוב א בריוו וואו איר וועט מיר שרייבן אז די גאנצע תפילה איז איך שוין נישט נוגע און איר קענט עם שוין נישט זאגן ווייל עם איז נישט אמת וכו', אזוי ווי איר שרייבט מיר יעצט. איר וועט לעבן מיט אזא קלארע אמונה אז גארנישט וועט איך נישט שטערן.

רה

מיינע עלטערן לאזן מיר נישט האבן
א סעלפאן, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל פון פופצן יאר, איך הער פסדר אויס אייערע שיעורים און חיזוק יומי, דאס העלפט מיר אסאך אין לעבן.

איך האב איך געוואלט פרעגן איבער דעם וואס איך וויל זייער שטארק האבן א סעלפאן, אבער מיינע עלטערן ווילן מיר דאס נישט ערלויבן.

עס שטערט מיר אז מיין ברודער האט שוין געהאט א סעלפאן ווען ער איז געווען פערצן יאר, און פארנוואס טאר איך נישט האבן א סעלפאן ביי די פופצן?

איך וועל איך דאנקבאר זיין אויב איר וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון.

יישר בתי.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פִּרְשַׁת בְּשַׁלַּח, ה' שְׁבַט, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
... תַּחֲנִי'

אִיךְ הָאֵב עֲרֵה־אֲלֵמֶן אִיעֵר בְּרִיוּוּ.

פֶּאֲלָגֵט אִיעֵרע עֲלֵטְעֶרן; אַז זײ זאַגן אַז איר דאַרפֿט נישט
קײן סעלפֿאַן ווייסן זײ וואס זײ זאַגן. אויב איר וועט
זײ פֿאַלגן וועט איר זוכה זײן צו טרעפֿן אַ גוטע שידוך און
איר וועט האָבן גחַת פֿון אִיעֵרע קינדער.

דָּעַר רַבִּי זאַגט (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, הַשְּׁמֵטָה, תַּחֲלֵת חֵלֶק שְׁנִי): אויפֿן פֿסוק
(תְּחִלָּתָא לֵג. כד): "אַחַד הָיָה אַבְרָהָם", אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאֵם
גַּעֲדִינֵט דַּעַם אִיעֵרשֶׁטֶמֶן וויבאַלד ער איז געווען אִיעֵר אַלײן;
ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ קוקט נאַר אויף זײַך, דַּעֲמַאֲלֵט אײַז ער אַ
גְּלִיקְלִיכֶער מַעֲנֵטֶשׁ, אַ צופֿרִידֶענֶער מַעֲנֵטֶשׁ. אַז אִיעֵרע
עֲלֵטְעֶרן ווילן נישט אַז איר זאַלט האָבן אַ סעלפֿאַן, פֶּאֲלָגֵט
זײ. אַפֿילו עַם שְׁטַעֲרֵט אײַך פֿאַרװאַס אִיעֵר בְּרוּדֶער מַעַג
יֵא הָאֵבן וְכוּ'.

אויב מַעַן קוקט אויף זײַך דַּעֲמַאֲלֵט אײַז מַעַן מַצְלִיחַ; אַלֶּע
פֿראַבֿלֶע־מַעַן הײבן זײַך אָן ווען מַעַן קוקט אויף אַ
צווייטן.

דָּעַר אִיעֵרשֶׁטֶער זאַל אײַך הַעֲלֶפֶן איר זאַלט טרעפֿן אַ
גוטע שידוך בְּקָרוֹב.

 רו

זאל איך גיין ווייסע זאקן שבת, אפילו מיין מאמע וויל נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברודר ה' א ה'תן געווארן, און אין עטליכע וואכן ארום וועט זיין מיין חתונה אם ירצה ה'.

איך האב געהאט א שטיקל קריגעריי מיט מיין מאמע, סתם אזוי לעבן מיר זייער גוט, מיר האבן זייער א פריינטליכע שטוב, מיר האבן זיך אבער געקריגט אבער דעם וואס איך וויל גיין שבת מיט ווייסע זאקן נאך די חתונה, ביים ווארט האט די פלה אויך געפרעגט אויב איך גיי גיין מיט ווייסע זאקן; מיין טאטע גייט נישט מיט ווייסע זאקן, אבער מיין שווער גייט יא, און מיין מאמע וויל נישט אז איך זאל גיין דערמיט.

מיין מאמע לעבט אזוי ווי פאר הונדערט יאר צוריק, זי מיינט אז מען ווערט א רבי ווען מען גייט מיט ווייסע זאקן, זי כאפט נישט אז היינט גייט יעדער אינגערמאן אזוי. מיר האבן למעשה איינגעקויפט די שטאפיר, און איך האב געקויפט די הויזן, שייך און זאקן אזוי ווי איך האב געוואלט.

לעצטנס האב איך געהערט פון אייך א שארפע שיעור וועגן מכבד זיין עלטערן, איך האב געגעבן פאר מיין מאמע צו הערן דעם שיעור און זי האט זייער הנאה געהאט. אבער יעצט ווייס איך נישט וואס צו טון, פון איין זייט פיל איך אז איך בין א שגג אז איך פאלג איר נישט, אבער איך האלט אז נאך די חתונה וועט זי עס אויך ליב האבן. איך האב עס זייער שטארק ליב, איך שפיר אז אן דעם גיי איך זיך שפירן ווי א גוי אום שבת. פאר מיין טאטע גייט עס נישט אן.

וואס האלט דער ראש ישיבה אז איך דארף צו טון?

יישר ב'ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ה' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז ביבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה;
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי פאה א. א) אז דאס
איז חמורות שבתחמורות, דאס איז פון די הארבעטע מצוות
וואס איז דא.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי קידושין ב): רבי טרפון'ס
מאמע איז אמאל גענאנגען שפאצירן שבת און איר
שיף האט זיך צעריסן, האט רבי טרפון זיך אראפגעלייגט
און געלייגט זיינע הענט אויף דער ערד זאגנדיג: "מאמע,
טרעט אויף מיר", כדי זי זאל גישט גיין בארוועס, אזוי איז
ער גענאנגען מיט איר ביז זי איז אנגעקומען צו איר שטוב.
איינמאל ווען רבי טרפון האט זיך גישט גוט געשפירט, האט
זיין מאמע געבעטן די חכמים זיי זאלן מתפלל זיין פאר אים
ווייל ער איז איר מכבד מער וויפיל מען דארף, האבן איר
די חכמים געפרעגט: "וואס טוט ער?" האט זי דערציילט ווי
ער האט זיך אראפגעלייגט אויף דער ערד ווען איר שיף
האט זיך צעריסן, ער האט געלייגט זיינע הענט אז זי זאל
קענען גיין וכו', האבן די חכמים געזאגט: "אפילו ער זאל
דיר טון טויזנט מאל אזוי ווי ער טוט דיר יעצט, האט ער
נאך גישט מקיים געווען די מצוה ווי עס דארף צו זיין".

בנוגע אנטון ווייסע זאקן לפיכך שבת וכו'; זיי מסביר פאר דיין מאמע אז היינט איז דאס א חסידישע לבוש וכו' און אלע חסידישע אידן גייען מיט ווייסע זאקן שבת, אזוי וועט זי נישט זיין קעגן דעם אז דו זאלסט אויך גיין וכו'.

געדענק, דער גרעסטער פיבוד אב ואם איז ווען עלטערן זעען ווי די קינדער פירן זיך אויף ערליך, אזוי ווי

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (וימא פו.) אויפ'ן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - זאלסט זען עס זאל ארויס קומען א קידוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער זאל באלייבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש לערנט תורה און פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שלמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה; קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך. אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אהנה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט גיין צו דיין חתונה בשעה טובה ומוצלחת און זוכה זיין אויפצושטעלן ערליכע אידישע דורות לה' ולתורתו.

 רז

קען איך נאך תשובה טון אויף מיינע הארבע עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיט אסאך יארן צוריק האב איך ליידער געמאכט אן "הפלה", מיון שאלה איז ווי אזוי איך קען תשובה טון דערויף? אויב וועל איך פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון, קען איך עס מתקן זיין?

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די עבירה פון "הפלה" איז זייער הארב. דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת שמות, דף ג): "תלתא אינון דרתין שכינתא מעלמא, ונגרמין דדיוריה דקודשא בריה הוא לא הוי בעלמא, ובגוי נשא צווחין ולא אשתמע קליהון", וועגן דריי עבירות גייט די שכינה אוועק פון אידישע קינדער און דאס איז גורם אז עס זאל זיין צרות אויף די וועלט. און אפילו מענטשן שרייען פון זייערע צרות ווערן זיי נישט געענטפערט. דער זוהר רעכנט אויס דריי עבירות וואס ברענגען צרות אויף די וועלט און די דריטע עבירה וואס דער זוהר רעכנט אויס איז: "מאן דקמיל בגוי, שהוא עוברא דמתעברא אתתיה,

וגרים לקטלא ליה במעהא, דסתיר בנינא דקודשא בריך הוא ואומנותא דיליה, אויב איינער הרג'עט זיין קינד וכו', "ווי ל'הוא בר נש, ווי ליה, טב ליה דלא יתברי בעלמא", ווי פאר דעם מענטש.

אבער וויסן זאלט איר אז עס איז נישט דא אן עבירה וואס מען קען נישט תשובה טון דערויף, דער אייבערשטער שטייט און ווארט מען זאל זיך צוריק קערן צו אים. ביים אייבערשטן איז זייער חשוב א בעל תשובה, עד כדי כך אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לד): "במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", אפילו צדיקים קומען נישט אן אזוי הויך ווי א בעל תשובה קומט אן.

דער עיקר תשובה איז ווען א מענטש איז זיך מתנדה פאר'ן אייבערשטן און דערציילט אלעס פאר'ן אייבערשטן בפרטי פרטיות. ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ה) אז ווען א מענטש זינדיגט ווערן די עבירות אריין געקריצט אין זיינע ביינער, אזוי ווי עס שטייט (תקאל לב, כז): "והיה עונתם על עצמותם", און דאס הרג'עט דעם מענטש, אזוי ווי עס שטייט (תהלים לד, כב): "תמותת רשע רעה", דאס רשעות פונעם מענטש טוט אים הרג'נען; אבער ווען א מענטש איז זיך מתנדה פאר'ן אייבערשטן, ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן יעדע זאך וואס ער האט געטון און בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים, גייען ארויס אלע עבירות פון זיינע ביינער.

דער רמב"ם שרייבט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א): "כל מצות שבתורה, בין עשה בין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת מהן, בין בזדון בין בשגגה, פשיעשה תשובה וישוב מחטאו תיב להתנדות לפני האל ברוך הוא, שנאמר (במדבר ה, ו-י): איש או אשה פי יעשו מפל חמאת האדם והתנודו את חמאתם. ביצד מתוודין? אומר: 'אנא השם, חמאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נתחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה'. וזהו עקרו של וידוי", איך בעט דיר אייבערשטער, איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון די און די עבירה, איך האב חרטה אויף וואס איך האב געטון, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטון און איך נעם זיך פאר אז איך גיי עם מער קיינמאל נישט טון; דאס איז וידוי, און דער רמב"ם פירט אויס: "וכל המרבה להתנדות ומאריך בענין זה, חרי זה משבח", ווער עם איז זיך אסאך מתנודה, דער איז געלויבט.

אנדא אויב איר קענט פארן צום רבינ'ס ציון קיין אומאן איז נישט דא קיין גרעסערס פון דעם; דער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עם וועט קומען צו זיין קבר אין אומאן און וועט געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות און זאגן דעם תיקון הכללי [קאפיטל ט"ו, ל"ב, מ"א, מ"ב, ג"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ]: "אפילו אם עצמו וגברו חטאיו ופשעויו" - וועט ער אים ארויס געמען פון שאול תחתית (תני מוהר"ן, סימן רכה).

דערפאר אז איר ווילט פאררעכטן אייערע מעשים זאלט איר פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון און איר זאלט

מקנים זיין וואס דער רבי האט געזאגט. איר זאלט דארט זאגן דעם תיקון תפילי און זיך מתנהג זיין צום אייבערשטן אויף אייערע שלעכטע מעשים, וועט איר זוכה זיין צו אלע תקונים וואס דער רבי האט צוגעזאגט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זוכה זיין תשובה צו טון.

רה

ווי אזוי קען איך זיך פרייען מיט אזויפיל קינדער וואס איך האב ברוך ה'?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע אייערע שיעורים וואס בלאזן אריין אין מיר א נייע לעבן, און זענען מיר מתוק און מעודד אין יעדע מצב.

איך האב א שאלה וואס שטערט מיר זייער שטארק, אפשר וועט איר מיר קענען ארויסהעלפן. איך בין ברוך ה' געבענמישט געווארן מיט א גרויסע משפחה פון ניין קינדער בלי עין הרע און יעצט האבן מיר שוין א פרישע גוטע בשורה ברוך ה'.

מיין שאלה איז ווי אזוי איך קען זיך דערהאלטן ווען די קשיא פון "פרנסה" איז גאר שווער צו פארענטפערן. און אויך אז איך בין אזויפיל פארנומען מיט די קינדער, אז איך שפיר אז איך האב נישט קיין שום צייט פאר מיר אליין. און אויך קומט צו דערצו די ליצנות וואס מענטשן מאכן פון מיר אז איך האב אזויפיל קינדער, דאס מאכט מיר זייער

דערפֿרעסט און ברענגט מיר בלבולים, און פֿארשטייט זיך אז דאס איז אויך משפיע אויף מיין שלום בית.

איך ווייס נישט דער וועג ווי אזוי זיך צו שטארקן און זיין פֿרייליך. אַנשטאָט זיך צו פֿרייען מיט די שיינע מתנות וואס דער אייבערשטער וויל מיר געבן, בין איך גאר וייער צעבראכן דערפון.

נאך מער שטערט מיר אז מיין ווייב פֿארשטייט בכלל נישט וואס דער פֿראבלעם איז מיט דעם, זי זעט נישט וואס עס איז שווער מיט דעם. זי פרובירט מיר צו מחזק זיין און שטארקן אויף אלע אופנים, איך בלייב אבער נאכאלץ צעבראכן דערפון, עס קומט מיר ארויף די זכרונות ווי מען מאכט חזק פון מיר אז איך האב אזויפיל קינדער ברוך ה'.

איך וועל זיך וייער פֿרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט אַראָפֿעמען אפאר מינוט מיר צו ענטפֿערן.

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן לכתוב ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי מיר מוחל, אבער איך פֿארשטיי נישט דיין שאַלָה און איך ווייס נישט וואס דו ווילסט. ווען די מעשה איז ווען פֿארקערט, אז דו ווילסט האבן א שטוב מיט קינדער און דיין ווייב איז נישט מסוגל וכו' ווייל זי האט שוואכע נערוון וכו' און זי קען נישט דערהייבן וכו' דעמאלט וואלט מען געדארפט אריינקוקן אין דיין שאַלָה, אבער אז דער

אייבערשטער האט דיר געגעבן א געזונטע ווייב וואס האט
 כח צו זיין א מאמע וכו', זי איז א געזונטע פרוי וואס וויל
 אויפשטעלן א גרויסע משפחה און זי האט די כוחות דערצו,
 פארשטיי איך בכלל נישט וואס דיין בקשה איז און וואס
 עס באדערט דיר.

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "א מענטש דארף בעטן
 דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו האבן אסאך
 קינדער - אפילו די קינדער וועלן אויסוואקסן נישט אזוי ווי
 עס דארף צו זיין, ווייל ווען משיח וועט קומען און צוריק
 ברענגען אלע אידן צום אייבערשטן וועט ער מתקן זיין נישט
 נאר יענעם דור, נאר ער וועט פאררעכטן אלע דורות".

וואס זאלן מיר טון אז בעווונתינו הרבים האט זיך אריין
 געכאפט ביי אידישע קינדער די קליפה פון נישט
 האבן קינדער רחמנא לצלן, מענטשן זענען מסית ומדיח
 אנדערע נישט צו האבן קינדער מיט'ן אויסרייד: "וואס וועט
 זיין מיט פרנסה?" אדער אנדערע נארישע סברות.

דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט א געזונטע ווייב וואס
 האט כח צו זיין א מאמע פאר קינדער און הער
 נישט אויס וואס נארישע מענטשן זאגן: "אויף וועמענ'ס
 חשבון האסטו קינדער?" אדער אנדערע ליצנות.

געדענק אז נאר קינדער און אייניקלעך בלייבט איבער
 פונעם מענטש; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא
 בתרא קסו.): ווען א מענטש גייט אנוועק פון דער וועלט און

לאזט איבער קינדער וואס לערנען תורה איז 'כאילו לא מת', אזוי ווי עס שטייט (מלכים א כא, יא): "והרד שמע במצרים פי שכב דוד עם אבתיו, וכי מת יואב שר הצבא", דער קעניג פון מצרים האט געהערט אז דוד ליגט און אז זיין גענעראל יואב איז געשטארבן. פארוואס ביי דוד המלך שטייט: "שכב דוד" און ביי יואב שטייט: "מת יואב"? ווייל דוד המלך האט איבערגעלאזט קינדער צדיקים, הייסט עס נישט ווי ער איז געשטארבן נאר כאילו ער שלאפט, אבער אז מען לאזט נישט איבער קינדער וואס גייען בדרך התורה, דעמאלט ווען דער מענטש גייט אוועק פון דער וועלט איז ער א טויטער מענטש.

די שרייבסט אז דו האסט נישט קיין צייט פאר דיר צו אטעמען ווייל דו ביסט פארנומען מיט דינע קינדער וכו'; פארברענגען דארף מען מיט די ווייב און קינדער, און אטעמען זאלסטו אין שטוב. אנשטאט זוכן וואו מען קען ארויס לויפן פון שטוב פארברענגען מיט חברים פארברענגען ענדערש אין שטוב מיט דיין ווייב און קינדער.

מותרא"ש פלעגט אויז שטענדיג דערמאנען אז א מענטש האט נישט קיין חברים, דער פסוק זאגט (תהלים ס, י): "ושוא תשועת אדם", א מענטש קען דיר נישט העלפן; נאך זאגט דוד המלך (תהלים קסו, יא): "אני אמרתי בחפוי כל האדם כזב", א מענטש איז איינער אליין; וואס האט יא א מענטש, וועם האט מען יא? דעם אייבערשטן, די תורה און די מצוות. דאס געמט א מענטש מיט און דאס בלייבט פונעם מענטש.

פארברענג מיט דייענע קינדער, שפיל מיט זיי שפילערייען,
 דערצייל זיי שיינע מעשיות פון צדיקים און
 הער אויס זייערע מעשה'לעך וואס זיי האבן צו דערציילן.
 אזוי וועלן זיי אויסוואקסן געזונט און שטארק, זיי וועלן זיין
 ערליכע אידן.

איך געט דיר נאכאמאל, טאגן פאר שמחה אז דו האסט
 א געזונטע ווייב וואס האט די פוחות צו מגדל זיין א
 שטוב מיט קינדער; אנטלויף פון מענטשן וואס שפעטן אפ
 פון ערליכע אידן וואס האבן געבענטשטע שטובער מיט
 קינדער, וועסטו זוכה זיין צו זען נחת פון אלע דייענע קינדער.

רט

זאל איך שיקן מיין בחור צו עקטן אויף א פלעי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א בחור פון פערצן יאר אלט, און מיין ברודער האט מיר
 געבעטן אויב איך קען אים שיקן צו שפילן אויף א פלעי וואס ער מאכט.

איך וויל וויסן אויב עס איז דא א פראבלעם מיט דעם.

יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט פדאי, ווייל דאס וועט אוועק נעמען זיין קאפ
פון לערנען און דאווענען.

די אלע וואס מאכן פלעים זענען גרויסע לצים און עס איז
נישט קיין פלאץ פון יראת שמים וכו'.

איינמאל א מענטש פאלט אריין אין לצנות איז אים זייער
שווער ארויס צו קריכן פון דארט, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי גרות פרק ב', הלכה ח): "קשה היא
הליצנות, שתתקתה יסורין וסופה בליה", לצנות איז אזוי
שלעכט אז דאס רייסט אויס א מענטש פון די וועלט; צי
וואס פעלט דיר אויס אז דיין בחור וואס האט יעצט בר
מצוה געהאט זאל זיך דרייען מיט זיי? ער וועט נישט קענען
מיטהאלטן וואס מען לערנט אין ישיבה פאר לאנגע תדשים;
אלע תדשים ביזן פלעי וועט ער נישט קענען דאווענען און
לערנען ווייל זיין קאפ וועט אים זיין ביי די פלעי. און אפילו
נאכן פלעי וועט ער שוין בלייבן פארטראכט וכו'.

עס זענען דא עלטערן וואס האבן נישט קיין כח אז די
קינדער זאלן זיצן מיט זיי אין שטוב, זוכן זיי וואו זיי
קענען שיקן די קינדער ביינאכט; איינער שיקט דעם קינד
זיך צו לערנען שפילן אינסטרומענטן וכו', א צווייטער שיקט

זיינע קינדער זיך לערנען א צווייטע זאך; אלעס וועט מען
טון אבי דער קינד זאל זיך נישט דרייען מיט די עלטערן.
דאס איז נישט קיין גוטע וועג, ווייל ווי מער מען פארברענגט
מיט די קינדער אלץ מער וואקסן זיי אויף געזונט און נשמאך
ברוחניות ובגשמיות.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן נחת פון
דיינע קינדער, זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, אמן.

רי

מיין ווייב רעדט זיך אסאך אפ, וואס זאג איך איר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל: ברוך ה' די האטליין איז מורא'דיג, די שיעורים זענען
געוואלדיג!

יעצט צום ענין: איך האלט אז איך האב גוט מחנה געווען מינע
קינדער און איך בין ווי ווייטער גוט מחנה, אבער מיין ווייב האלט אין
אין קרעכצן: "געדענקסט דעמאלטס האבן מיר נאכגעגעבן פאר די קינד...
און וועגן דעם איז ער יעצט אזוי און אזוי...", "געדענקסט אז מיר האבן
נישט געגעבן ליבשאפט פאר די קינד און וועגן דעם איז ער אזוי..."

וויפיל איך פראביר איר צו דערמאנען אז אונזער שטוב איז ברוך ה'
פול מיט ליבשאפט, און אז זי פארנעסט די גוטע זאכן, ווי למשל: ווען
מען האט יא געשריגן אויף א קינד, געזאגט גיין פאר א קינד, און פון
די אנדערע זייט געגעבן גוטע ווערטער און מחזק געווען, און מיר האבן

ברוך ה' קיינמאל קיינמאל גישט געזאגט קיין גענאמינע זאך פאר א קינד, ווערט זי אבער גישט בארואיגט דערפון, און זי רעדט זיך ווייטער אפ.

איך מיינ אז איר פראבלעם שאפט זיך פון דעם אז ברוך ה' אונזער שטוב איז אזוי קריסטאל, און זי וויסט גישט וואס עס טוט זיך אין אנדערע שטובער וואו די עלטערן האבן בכלל גישט קיין השגה ווי אזוי צו זיין א ביישפיל פאר די קינדער, ווי אזוי צו זיין סיי שטרענג און סיי ווארעם, און די קינדער וואקסן אויף פארוואונדעט און געשעדיגט בגוף וכפולש.

ווי אזוי זאל איך זיך אומגיין מיט איר? און וואס זאל איך איר זאגן?

א גרויסן יישר פת פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן אז דו האסט א שיינע שטוב אזוי ווי דו דרוקסט זיך אויס אין דיין בריוו: "אונזער שטוב איז ווי קריסטאל", וואס דארפסטו זיך זוכן פון אונטער דער ערד אויף וואס זיך אפצורעדן? דאנק דעם אייבערשטן א גאנצן טאג פאר די חסדים וואס ער טוט מיט דיר; זיי פרייליך און מאך פרייליך דיין שטוב וועסטו מצליח זיין אין אלע דינע וועגן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אור שמחה, חלק ב', סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך איז מצליח.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א) אז דער יצור הרע איז זיך מתלבש אין מצוות און אזוי פארנארט ער דעם מענטש אונעק צו גיין פונעם אייבערשטן; ווייל ווען דער יצור הרע זעט אז ער קען נישט בייקומען א מענטש, רעדט ער אים איין מיט זיינע פרומקייטן אז ער זאל מאכן א מחלוקה וכו'. דער מענטש ווייסט נישט אז דער יצור הרע רעדט אים דאס איין און ער הייבט זיך אן קריגן מיט די ווייב, ער מיינט אז דאס איז לשם שמים און אזוי כאפט אים דער יצור הרע אריין אין זיין געץ. אבער א מענטש מיט אביסל שכל ווייסט און געדענקט אז עס איז נישט דא אזא זאך ווי זיך צו קריגן - אפילו לשם שמים, ווייל מחלוקת איז פון די סמרא אחרא, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה שם השטן".

וויסן זאלסטו, ווען דיין ווייב רעדט זיך אפ אז די קינדער פירן זיך נישט אויף גוט וכו' מיינט זי נישט זיך צו טענה'ן מיט דיר וכו', נאר זי וויל אז דו זאלסט איר אויסהערן און מחזק זיין אז עס איז יא גוט. עס איז א טעות וואס זייער אסאך מענטשן מאכן אין לעבן, ווען די ווייב רעדט זיך אפ וכו' מיינט מען אז מען האט א ווייב א קאמפלעינער. מען מיינט אז מען איז אריין געפאלן מיט א פרוי וואס זוכט זיך שטענדיג אפצורעדן, אבער עס איז נישט אזוי. ווען א פרוי רעדט זיך אפ איז נישט פשט אז זי וויל זיך אפרעדן, זי וויל קאמפלעינען וכו', נאר זי וויל הערן אז עס איז יא גוט, זי וויל הערן פאזעטיווע ווערטער. אנשטאט זי זאל בעטן

איר מאן: "געב מיר חיזוק", "זאג מיר אז דער אייבערשטער וועט אונז נישט פארלאזן"; זאגט זי עס אויף א וועג וואס הערט זיך ווי טענות: "וואס וועט זיין?" "עס איז נישט דא קיין געלט", "די קינדער טויגן נישט"; אבער באמת איז דאס נאר ווייל זי וויל הערן שיינע פאזעטיווע ווערטער, זי וויל הערן ווי דו זאגסט: "עס איז נישט עק וועלט"; זי וויל הערן: "עס איז נישט אזוי געפערליך", "באלד וועט זיין געלט", "די קינדער זענען זייער טייער".

געדענק אז א פרוי איז א גאנצן טאג אין שטוב מיט די קינדער, זי גייט נישט ארויס דריי מאל א טאג אין שול, מה שאין כן דער מאן טרעפט זיך מיט חברים, מען הערט דא א גוט ווארט, דארט א גוט ווארט. ווי אויך גייט זי נישט אין שול שבת הערן גוטע דיבורים און התחזקות וכו', זי האט נאר איין פלאץ וואו זי קען הערן התחזקות - פון איר מאן. אויב דער מאן האט שכל, ער איז מתוק זיין ווייב און ער בויט איר אויף, דעמאלט דארף די פרוי גארנישט, זי וועט נישט קאמפלעינען און זי וועט זיך נישט אפרעדן אזויפיל.

קניק וואס רבי נתן שרייבט (שיחות הר"ן, סימן רסד) ווי דער רבי האט אונז געבעטן און געווארנט אז מיר זאלן מכבד זיין די ווייב און רחמנות האבן אויף זיי, ווייל פרויען גייען אריבער זייער פיל צער פון אויפהאדעווען די קינדער וכו'.

צו האבן שלום בית דארף מען נישט מער ווי א ברעקל שכל; מען דארף וויסן ווי אזוי צו רעדן וכו'. די וועלט

זאגט אז שבל קען מען נישט באקומען, אבער עס איז נישט אזוי, נאר מען קען יא באקומען שבל. ווען א מענטש גיסט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן וועט ער זוכה זיין צו באקומען שבל, אזוי ווי מוהרא"ש זאגט אז די ראשי תיבות פונעם פסוק (איכה ב, יט): "ש'פכי ב'מים ל'בך נכח פני ה'" - איז שבל; ווען א מענטש גיסט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, וועט ער זוכה זיין צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

דערפאר, אז דו ווילסט ווייטער ממשיך זיין אז "דיין שטוב זאל בלייבן קריסטאל" זאלסטו פאלגן דעם הייליגן רבי'ן און טון וואס ער האט אויגו געהייסן; זאלסט זיך אויסשמועסן דיין הארץ מיט'ן אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך. פון איין זייט זאלסטו אים דאנקען פאר אלע חסדים וואס ער טוט מיט דיר און פון די אנדערע זייט זאלסטו אים בעטן ברחמים ובתחנונים אז דו זאלסט וויסן ווי אזוי צו רעדן אין שטוב מיט דיין ווייב, דו זאלסט וויסן אז מען דארף זיין א ותרו, מען דארף נישט אלץ זיין גערעכט, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו האבן א גוט לעבן.

 ריא

איך בין א פלה, קענט איר מיר געבן הדרכות פאר'ן גייעם לעבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אם ירצה ה' דעם קומענדיגן וואך האב איך חתונה בשעה טובה ומצלחת. איך וויל וייער שטארק בעטן דעם ראש ישיבה שליט"א מיר צו שרייבן אביסל עצות, שכל און הדרבה, ווי אזוי צו פירן מיין גייע לעבן.

א גרויסן וישר בח.

תשובה:

בעזרת ה' ותבנה - יום ג' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
הפלה ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מזל טוב פאר אייער חתונה בשעה טובה ומצלחת; דער
אייבערשטער זאל העלפן ענק זאלן אויפשטעלן א "בית
נאמן בישראל", ערליכע אידישע דורות, קינדער וואס וועלן
ליכטיג מאכן די וועלט, אמן.

איר האט מיר געבעטן פאר הנהגות, שכל און הדרבה
פאר'ן לעבן.

איר ווייסט דאך אנדאי דעם סיפור אז ווען דער רבי'ס
טאכטער איז געקומען צום רבי'ן זיך באקלאגן אז איר

דינסט איז אנוועקגעגאנגען פון איר און זי דארף א דינסט צו העלפן אין שטוב, האט איר דער רבי געפרעגט: "האסט געבעטן דעם אייבערשטן פאר א דינסט ווען דו ביסט געשטאנען אונטער די חופה?" זעט מען וואס פאר א כח חתן בלה האבן ביום חופתם, מען קען אין דעם טאג אלעס פועל'ן.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו זיך אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן איז ער א געהאלפענער, ווייל וואס עס וועט אריבער גיין אויף אים וועט ער דערציילן פאר'ן אייבערשטן; וואס עס זאל פאסירן מיט אים ווייסט ער אז דאס איז נישט קיין פערצופאל נאר דאס קומט פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו זאגט: "ווען מען וויל שטראפן א מענטש, געמט מען אים אנוועק זיין אמונה"; ווייל ווען א מענטש האט א קלארע ריינע און לויטערע אמונה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער - דומם, צומת, חי, מדבר, אלעס איז נאר עצם עצמיות חיות אלקותו ותבונה, קען מען אים נישט שטראפן, ווייל וואס עס וועט נאר פאסירן מיט אים ווייסט ער אז דאס איז נישט קיין פערצופאל און ער איז דאס מקבל באהבה.

אז מען וויל האבן שכל ווי אזוי צו לעבן - סיי מיט זיך אליין און בל שפן מיט א מאן, דארף מען טון וואס שטייט אין פסוק (איכה ב, יט): "שפכי כמים לבך נכח פני ה'"

- זיך אויסניסן דאס הארץ צום אייבערשטן און אים בעטן אז מען זאל וויסן ווי אזוי מען דארף זיך פירן מיט א מאן און ווי אזוי מען פירט זיך מיט קינדער וכו', אזוי באקומט מען שכל. מוהרא"ש זאגט: "שכל" איז די ראשי תיבות ש'פכי כ'מים ל'בד", דאס איז די שכל וואס דער רבי געבט אונז, מיר זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן ענק זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן א בית נאמן ביישראל, ערליכע אידישע דורות, אמן.

ר"ב

קענט איר מיר דערציילן אביסל איבער
מוהרא"ש זכותו יגן עלינו?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך דער גרויסער טאג, די יומא דהילולא קדישא פון פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, האב איך געוואלט פרעגן אויב איר קענט מיר עפעס שרייבן עובדות והנהגות וואס איר האט געזען ביי מוהרא"ש במשך די יארן.

יישר כח,

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ג' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט זיך אוועק געגעבן זיין גאנץ לעבן פאר א צווייטן איד; עס איז אים געגאנגען אין לעבן אז נאך א איד זאל וויסן פונעם אייבערשטן, נאך א איד זאל וויסן אז ער האט נאך א תקנה. ווער רעדט נאך פון שלום בית; עס איז אים געגאנגען אין לעבן אז נאך א איד זאל האבן שלום בית. מוהרא"ש האט אלעס געלייגט אין דער זייט ווען עס איז געקומען צו העלפן א פארפאלק, זיי זאלן וויסן ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין לעבן.

ווען מען פלעגט פֿרעגן רבי נחמן טולטשינער זכרונו לברכה ער זאל דערציילן א מופת פון רבי נתן, פלעגט ער זאגן: "א מופת בין איד' - פון 'נחמן וואסער טרענער' איז געווארן ר' נחמן טולטשינער"; ווען ער איז געווען א אינגל איז ער געווארן א יתום לא עלינו און זיין פעטער האט אים מגדל געווען, איינמאל איז רבי נתן געקומען צו גאסט אין שטאט טולטשין און ער איז איינגעשטאנען ביי דעם פעטער. רבי נחמן טולטשינער - נאך זייענדיג א יונגער בחור - האט ער געהערט ווי רבי נתן זאגט תורה, און אינמיטן די תורה האט רבי נתן געזאגט ווערטער וואס האט געכאפט זיין הארץ: "די וועלט איז נישט און מען קען עס נישט באקומען, תורה ותפלה

איז יא און מען קען עס באקומען; די ווערטער איז אים אריין אין הארץ און ער האט געמאכט א קישר מיט רבי נתן.

ווען רבי נתן האט געזען אז דער בחור נחמן האט אין זיך אסאך תמימות האט ער אים מקרב געווען און אים געזאגט ווי אזוי ער זאל לערנען וכו', ביז ער איז אויסגעוואקסן און געווארן רבי נחמן טולטשינער; פלעגט ער זאגן: "א מופת בין איך" - פון 'נחמן וואסער טרענער' איז געווארן 'ר' נחמן טולטשינער".

דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו איז אלס אינגערמאן געפארן צו זיין הייליגער רבי דער גרויסער מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו און דארט געלערנט פאר עטליכע יאר, ווען ער איז אהיים געקומען האט אים זיין שווער וואס איז געווען א גרויסער מתנגד געפרעגט: "וואס האסטו געלערנט ביי דיין רבי'ן?" האט ער געזאגט: "איך האב געלערנט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט", האט דער שווער אים אויסגעלאכט און געזאגט: "ווער ווייסט דען נישט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, איך וועל אריין רופן די דינסט און איך וועל איר פֿרעגן צי זי ווייסט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, וועט זי אויך וויסן", אזוי האט ער געטון און די דינסט רופט זיך אן: "וואס פאר א פראגע איז דאס? אודאי איז דא א גאט אויף דער וועלט!"

פֿרעגט ער זיין איידעם: "פארן וואס האסטו געדארפט אנועק פארן פון שטוב פאר אזא לאנגע צייט צו לערנען אז

עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, קוק אויף די דינסט, זי ווייסט אויך אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, און פארן צו א רבי?!" האט דער הייליגער בארדיטשובער רב זכותו יגן עלינו געענטפערט פאר זיין שווער: "יא יא, זי זאגט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, אבער איך לעב מיט דעם".

אין דעם ווארט ליגט זייער אסאך: מענטשן פֿרעגן פֿסדר פֿארנוואס מיר דארפן דעם הייליגן רבי'ן און ווען מיר ענטפערן אז מיר דארפן דעם רבי'ן ווייל ער ברענגט אין אונז אריין אמונה - אז מיר זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן און מיר זאלן אים אלעס בעטן, דרוקט מען זיך אויס מיט וואונדער: "ווער ווייסט דען נישט אז עס איז דא א באשעפער און מען קען אים אלעס בעטן?!" אבער דער אמת איז אז "יעדער ווייסט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט, אבער מיר לעבן מיט'ן אייבערשטן".

דאס איז וואס איך קען דיר דערציילן פון מוהרא"ש און דאס איז מוהרא"ש'ס מופת, אז ער האט גענומען פֿשוט'ע אידן און זיי געברענגט צום אייבערשטן. ווען איך קוק אויף מיר טראכט איך צו מיר: דאס איז די גרעסטע מופת פון מוהרא"ש, אז ער האט אין מיר געקענט אריין לייגן אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט און איך זאל רעדן צום אייבערשטן.

קינק וואס דער הייליגער רבי נתן זכרונז לברכה זאגט (שיחות הר"ן סימן רמ"ט): "נעקר החידישים והמופתים הנוראים שראינו

מפנו ז"ל, הוא רק בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים", דער עיקר מופתים וואס מיר האבן געזען ביים הייליגן רבי'ן איז געווען נאר אינעם ענין פון מקרב זיין אידישע קינדער צום הייליגן פאשעפער, "שתקף בשנכנסם אחר אצלו ורצה להתקרב להשם ותברך, תקף נהפך מיד לאיש אחר ממש", יעדעס מאל ווען איינער איז געקומען צום רבי'ן און ער האט געוואלט ווערן אן ערליכע איד, האט מען געזען ווי דער מענטש ווערט אן אנדערער מענטש אינגאנצן.

ווען איינער בעט מיר אז איך זאל אים דערציילן מופתים פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה וכו', דערצייל איך וואס עס איז ביי מיר דער גרעסטער מופת און די גרעסטע צדקות, אז א מענטש זאל שטיין און רעדן מיט מענטשן איבער פופציג יאר, בשעת די אלע מענטשן וואס ער האט געהאלפן - רובם ככולם, זענען געווארן זיינע מתנגדים; אסאך מנהיגים - סיי אין ברסלב און סיי אין די וועלט האבן גענומען חיזוק פון דעם צדיק און גערעדט האבן זיי אלע אויף אים מיט א גרינגשעצונג און דער חידוש איז: "ויפנו משם האנשים - וילכו סדמה, ומוהרא"ש עודנו עומד לפני ה'..." מוהרא"ש איז ווייטער געגאנגען אויף זיין וועג, ער האט ווייטער מגלה געווען פאר אלעמען דעם הייליגן רבינ'ס עצות, ווייטער געשריבן ספרים וואס זענען מחי' ומחזק די גאנצע וועלט בלי שום גזמא.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (שבועה ורה ח): אז די רומים האבן געמאכט א גזירה אויף די אידן אז מען טאר

נישט געבן קיין סמיכה פאר קיינעם און ווער עס וועט געבן סמיכה וועט מען אים הרג'נען, אזוי אייך וועט מען הרג'נען די גאנצע שטאט וואו מען האט געגעבן סמיכה וכו'. זאגן חז"ל: "ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו", מען דארף געדענקען דאס מסירת נפש פון דעם גרויסן צדיק רבי יהודה בן בבא, ווייל ווען נישט אים וואלט ווען פארגעסן געווארן געוויסע הלכות וכו'. וואס האט ער געטון? ער האט גענומען פינף תנאים און זיך באהאלטן מיט זיי צווישן צוויי בערג און זיי דארט געגעבן סמיכה. ווען ער האט געזען אז די רומים קומען האט ער געזאגט פאר זיינע תלמידים: "אנטלויפט, אז איר זאלט בלייבן לעבן", האבן זיי אים געפרעגט: "רבי, ואתה מה תהא עליך?" רבי, איר קענט דאך נישט אנטלויפן - ווייל ער איז געווען א זקן - וואס וועט זיין מיט אייך? האט ער זיי געזאגט: "הריני מוטל לפניהם באבן שאין לה הפכין", איך וועל דא בלייבן ליגן ווי א שטיין וואס האט נישט קיין שום הרגש, זאלן זיי מיר כאפן און הרג'נען כדי איר זאלט זיך קענען ראטעווען.

די תלמידים האבן זיך טאקע געראטעוועט און אים האט מען געכאפט. דערציילט די גמרא: "לא זוו משם עד שגצעו לגופו ג' מאות לולגיאות של ברזל, ועשאוהו לגופו ככברה", זיי האבן אים נישט אפגעלאזט ביז מען האט אין אים אריין געשטאכן דריי הונדערט מעסערס, ביז זיין הייליגע גוף איז געווארן געלעכערט ווי א זופ.

דאס איז א מופת, דאס איז א צדיק; ער איז גרייט מען זאל אים שטעקן מיט דריי הונדערט מעסערס אבי עם זאל נישט פארנעסן ווערן די תורה ביי אידישע קינדער. וויפיל מען רעדט אויף אים און וויפיל מען שפייט אויף אים, איז ער ביי זיך אזוי בטל, אז ער גייט ווייטער אן מיט זיין הייליגע ארבעט צו פארשפרייטן דעם אייבערשטן אויף די וועלט.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עב) אז א מענטש דארף זיך צוגעוואוינען צו זיין אזוי ווי דער ערד; די ערד ווערט נישט ברוגז אויף מענטשן ווען מען טרעט אויף איר, מען שפייט אויף איר און מען ווארפט מיסט אויף איר וכו' וכו', די ערד געבט ווייטער ארויס אלע גוטע פרוכט און אלע מענטשליכע באדערפענישן. אזוי אויך דארף א מענטש זיין א גוטער און א געבער; אפילו מען שפייט אויף אים און אפילו מען רעדט אויף אים זאל ער ווייטער זיין גוט צו יעדן איינעם. דאס איז אויפ'ן שפיץ גאפל וואס איך קען דיר זאגן אז איך האב געזען ביי מוהרא"ש; ער איז געווען באסקפה הנדרסת פאר אידישע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נאכגיין זיינע וועגן, מיר זאלן פארשפרייטן די הייליגע עצות פון רבי'ן, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

 ריג

ווי אזוי איז מען א גוטער בחור אין ישיבה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור אין ישיבה, איך וויל זיך צושטעלן צו די סדרים און זיין וואויל, אבער פון די אנדערע זייט האב איך מורא אז אנדערע בחורים וועלן מיר אראפקוקן און פארשעמען אז איך בין א נעבעך ווייל איך שטעל זיך צו צו אלע פארלאנגען פון מיין ראש ישיבה און די משגיחים.

יגשר ביה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, י"ב שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן לקבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ווילסט זיך צושטעלן צו אלעם וואס מען פארלאנגט אין ישיבה.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבה, א): "דרך ארץ קרמה לתורה", די ערשטע זאך איז דרך ארץ און מידות טובות; א בחור וואס פירט זיך מיט דרך ארץ צו זיינע מגידי שיעורים און ראשי ישיבות איז א סימן אז ער האט יראת שמים און ער וועט מצליח זיין אין לעבן. ביים רבי'ן איז געווען א גרויסער יסוד דרך ארץ ומידות טובות, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "ווען קעניגן וואלטן געוואוסט

וואס פאר א דרך ארץ איך לערן אויס פאר מיינע תלמידים,
וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר איך זאל זיי
אויסלערנען דרך ארץ".

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ז"א פ"ו) אויפ'ן פסוק (דברים ו'
ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - שיהא שם שמים
מתאהב על ידך", א מענטש דארף זען אז דורך אים זאלן
מענטשן ליב האבן דעם אייבערשטן; ווען א מענטש לערנט
די הייליגע תורה און ער איז משמש תלמידי חכמים, אויב
פירט ער זיך אויף מיט דרך ארץ, וואס זאגן מענטשן?
"אשרי אביו, אשרי רבו - ש'מדו תורה", וואויל זענען זיינע
עלטערן און וואויל איז פאר זיינע רבי'ס וואס האבן אים
געלערנט תורה. ווידער פארקערט, ווען מען זעט א מענטש
וואס לערנט נישט, זאגט מען: "אוי להם לבריות שלא למדו
תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין
תורה; קוק ווי שיין דער מענטש וואס לערנט תורה פירט
זיך אויף, אויף אים איז געזאגט געווארן דער פסוק (ישעיה ט"ט)
: "ויאמר לי עבדי אהיה, ישראל אשר בך אתפאר", דער
אייבערשטער זאגט: "איך בארים זיך מיט דיר". אבער דער
וואס פירט זיך נישט אויף מיט דרך ארץ, וואס זאגן מענטשן?
"אוי לו לפלוני ש'מד תורה, אוי לו לאביו ולרבו ש'מדו
תורה", וויי פאר אים און וויי פאר זיינע עלטערן און רבי'ס
וואס האבן אים געלערנט וכו'; עיין שם.

ווען דינע חברים וועלן זען ווי דו שטעלסט זיך צו צום
סדר הישיבה וועלן זיי דיר נישט טשעפען, פארקערט

מען וועט דיר מכבד זיין און שעצן, דו וועסט טרעפן חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם. די אלע בחורים וואס זאגן אז מען משעפעט זיי אין ישיבה וכו', זייער אסאך מאל זענען זיי זיך אליינס ווערד דאס געלט, זיי רייצן זיך מיט בחורים און זאגן מוסר פאר חברים, וואס דאס מאכט אז אלע זאלן זיך געמען אויף אים.

אז א בחור דינט דעם אייבערשטן, ער לערנט און דאווענט, ער איז נישט פארנומען מיט א צווייטן'ס רוחניות - וועט אים קיינער נישט משעפען. אין ברוסלב האט מען זייער אכטונג געגעבן אויף א צווייטן'ס גשמיות און אויף די אייגענע רוחניות.

זוך נישט צו זיין דער משגיח אויף די בחורים און לויף נישט דערצייילן יעדע מאל ווען די בחורים זענען אביסל לעבעדיג וכו'; גיי דיר דיין וועג וועט דיר קיינער נישט שמערן.

די בחור'ישע יארן זענען פון איין זייט זייער שווער, ווייל מען ווארט אויף א שידוך און דער יצר הרע ברענט און פלאקערט וכו', אבער פון די אנדערע זייט, אויב א בחור נוצט אים זיינע יונגע יארן קען ער זוכה זיין צו זייער שיינע זאכן. אלס בחור האט מען נאך נישט דעם עול הפרנסה, קינדער וכו', מען קען זיצן און לערנען און ענדיגן כל התורה כולה.

דער רבי האט אונז געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שחות תר"ו, סימן עו) וואס איז א דבר השגה לכל נפש, יעדער איינער קען זוכה זיין צו לערנען און מסים זיין די גאנצע

תורה הורה דעם סדר. בפרט א בחור, אויב האט ער שכל
און נוצט אויס זיינע טעג און יארן, קען ער אין א קורצע
צייט אנקומען נאר אסאך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

ריד

אויב וויינען האט נישט געהאלפן,
ווי אזוי וועלן פשוט'ע תפילות העלפן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח פאר די טייערע שיעורים וואס זענען
ממש כמים קרים על גפוש עיפה.

איך זע נאכאלץ נישט קיין גאנצע ישיעה מיט מיין זון וואס האט
ליידער אוועק געגליטשט, כאטש וואס איך לערן מיט אים אויפ'ן טעלעפאן
יערן טאג משניות, ווייס איך אבער נישט וואו ער האלט מיט זיין
אידישקייט און מיט'ן היטן שבת.

אמאל פלעג איך זייער אסאך וויינען צום אייבערשטן איבער דעם,
מיינע אויגן פלעגן ממש ווי טון פון אויפיל וויינען, אבער יעצט האב
איך מער נישט קיין ב"ח צו וויינען, איך געט טאקע אסאך דעם אייבערשטן,
אבער אן וויינען, און איך טראכט צו זיך אז אויב האבן די שטורעמישע
תפלות מיט גרויס געוויין נישט געקענט אויפטון און ברענגען די גאנצע
ישיעה, ווי אזוי וועלן די פשוט'ע תפלות יא העלפן?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, י"ב שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קיב): "והמשביל המובין
יש לו להתפלל כל ימיו שיזכה פעם אחד כל ימי חייו
לדבר דבור אחד של אמת לפני ה' בראוי", א מענטש
דארף א גאנץ לעבן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה
זיין צו מתפלל זיין כאטש איין אמת'ע תפילה אין זיין לעבן;
אבער דער רבי זאגט נישט א סימן מען זאל וויסן ווען מען
איז זוכה צו די אמת'ע תפילה.

קיינער ווייסט נישט ווען די אמת'ע תפילה קומט ארויס
פונעם מענטש; א מענטש מיינט אז ווען מען גיסט
זיך אזויס דאס הארץ וכו' איז דאס זייער חשוב ביים
אייבערשטן, אבער ווען מען איז פארמאכט און מען קען
אפילו נישט וויינען, קוים וואס מען קען ארויס זאגן א ווארט
- דאס איז נישט חשוב, עס איז נישט אזוי; אמאל קען זיין
אז ווקא ווען דער מענטש איז אזוי צעקלאפט וכו', ער
דאווענט און בעט דעם אייבערשטן טרוקענערהייט וכו',
דעמאלט קומט ארויס פון אים א דיבור אמת.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צה): ווען א מענטש
דאווענט צום אייבערשטן זאל ער נישט טראכטן: 'ווען
גי איך שוין אביסל וויינען?' 'ווען גיי איך קעגען בעטן מיט
מ'רען?' ווייל דאס אליין איז מחשבות זרות; נאר ווען מען

דאווענט דארף מען טראכטן וואס מען זאגט און נישט וועלן
עפעס אנדערש. חוץ פון דעם זאגט דער רבי, אז אויב מען
ווארט צו וויינען וועט מען ביידע נישט האבן - נישט דאס
וויינען און נישט דאס דאווענען.

**דערפאר זאלסטו זיך נישט מבבל זיין צי דו וויינסט יא,
צי דו וויינסט נישט; דו זאלסט ווייטער בעטן
דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיין קינד ער
זאל תשובה טון. קוק נישט אויף די אלע מחשבות וכו'
וואס דאס קומט פונעם יצר הרע. דער יצר הרע האט זייער
מזרא פון תפילה, דערפאר זוכט ער צו מבבל זיין דעם
מענטש מיט אלע סארט קאפ דרייענישן וכו'.**

**דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.**

רטו

מעג מען וויינען און בעטן דעם אייבערשטן אום שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע אייערע שיעורים, עס העלפט מיר זייער
אסאך אין מיין לעבן.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב מען מעג שבת מאכן התבודדות, צו
בעטן דעם אייבערשטן און וויינען צום אייבערשטן אום שבת, אָדער טאר
מען שבת נישט וויינען און בעטן?

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, י"ג שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם ווערט גע'פסק'נט (אורח חיים, סימן רפה, בטורי זקב סעיף קטן ב) אז
אויב איינער האט הנאה ווען ער וויינט, ער שפירט
זייער גוט נאכדעם וואס ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום
אייבערשטן און טוט תשובה וכו' - מעג ער וויינען שבת,
ווייל דאס איז זיין עונג שבת; דערפאר איז נישט קיין שום
פראבלעם זיך צו מתבודד זיין אום שבת קודש.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תפילה, סימן מח): "שבת וראש
חודש יותר מסגל להעלות התפילה", שבת איז א צייט
וואס אלע תפילות גייען ארויף צום אייבערשטן; דערפאר,
וואויל איז דעם מענטש וואס נוצט אויס די צייט פון שבת
קודש זיך מתבודד צו זיין מיטן אייבערשטן, ער דערציילט
פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים וכו'
וכו', דער וועט זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

רטז

ווי אזוי קען איך העלפן מיין חבר,
וואס איינער וויל אים אַראַפּפירן פון וועג.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן קונטרס "עצתו אמונה" וואס איך
האב באקומען פון א חבר, עס האט מיר זייער שטארק מתן געווען און
געגעבן עצות אויף אסאך זאכן.

איך האב א חבר, א זעכצן יעריגער בחור וואס ארבעט א האלבע
טאג און א האלבע טאג זיצט ער אין ישיבה. די וואך דערצוילט ער מיר
אז א סעילקסמאן, א פרייער איד, פון איינע פון די קאמפאניס וואס
ברענגען סחורה צו די פלאץ וואו ער ארבעט, איז געווארן זייער גוט מיט
אים אין ער שמועסט אסאך מיט אים, און בתוך הדברים פרעגט ער
אים קשיות אויף די אמונה. אויך וויל אים יענער ארויסנעמען צו
רעסטוראנטן פאר נאכטמאל.

איך פארשטיי אז דאס איז זייער נישט גוט פאר אים, און ער איז א
תמים, ער כאפט נישט די גרוב וואס ער גראבט זיך אליין. איך האב
פרובירט אים מסביר צו זיין, אבער ער האט בכלל נישט פארשטאנען
וואס איז דער פראבלעם, ער פריידט זיך אז איינער געבט אים
אויפמערקזאמקייט.

וואס נאך קען איך טון אים צו העלפן און ראטעווען?

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, י"ג שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי אים מחזק ער זאל האבן איינעם אין לעבן וועם ער זאל
פרעגן יעדע זאך, זיי אים מחזק ער זאל זיין מקושר צו
אן ערליכן איד, א דיין, א רב, אדער זיין ראש ישיבה פון
וועם ער זאל פרעגן זיינע שאלות און מיט וועם ער וועט
זיך שפירן באקוועם צו רעדן און דערציילן וואס עס גייט
אריבער אויף אים.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ס): "מי שהוא מקטין
את עצמו בפני רבו ושואל ממנו כל הספקות, אף
על פי שרבו מביש אותו, על ידי זה זוכה שיוצא ממנו
בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו", ווער עס פרעגט אלע
זיינע ספיקות פון זיין רבי און אפילו דער רבי פארשעמט
אים פרעגט ער ווייטער אלע זיינע ספיקות, וועט ער זוכה
זיין צו האבן קינדער וואס וועלן זיין גרעסערע תלמידי
חכמים ווי זיין רבי; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(ברכות ד): דוד המלך פלעגט פרעגן זיין רבי מפיבשת:
"מפיבשת רבי, יפה דנתתי? יפה חיבתתי? יפה זכיתתי? יפה
טהרתתי? יפה טמאתי? ולא בושתי"; דערפאר האט ער
זוכה געווען צו האבן א זון וואס איז געווען גרעסער אין
לערנען פון זיין רבי.

ווען דו רעדסט מיט א חבר און דו זעסט אז ער פירט זיך
 נישט אויף ווי עס דארף צו זיין און דו טראכסט צי
 דו זאלסט אים זאגן מוסר אדער נישט, דארפסטו געדענקען
 אז די וויכטיגסטע זאך איז אים צו מחזק זיין ער זאל האבן
 שייכות מיט אן ערליכער איד, זיך מיט אים דורך רעדן און
 פרעגן זיינע שאלות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ה):
 "ולא תביישן למד"; מען דארף יעדע זאך פרעגן און זיך
 נישט שעמען.

יעצט צום עצם שאלה, צי ער זאל ארויס גיין עסן מיט דעם
 סעילקמאן וכו'; דאס איז דער וועג ווי אזוי דער יצר
 הרע כאפט אריין אידישע קינדער. אזוי ווי דער רבי דערציילט
 אין די מעשה פונעם חכם ותם (ספורי מעשיות, מעשה ט): "ווען דער
 חכם האט באקומען די בריוו פון דער שליח פונעם קעניג
 האט ער געמאכט א גרויסע סעודה און אינמיטן די סעודה
 האט דער חכם אנגעהויבן צו רעדן קעגן די אמונה, עין שם;
 דאס איז דער וועג פון דער יצר הרע, ער מאכט א סעודה
 און דעמאלט ברענגט ער אריין ספיקות אין די אמונה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה ח): אויב מען גייט
 עסן מיט א גוי א סעודה, "אף על פי שאוכלין
 משפחהו ושותין משפחהו", אפילו דער איד ברענגט זיך מיט
 זיינע אייגענע פשר'ע עסן, "מעלה עליהם הכתוב באילו אכלו
 מזבחי מתים", רעכנט דאס די תורה ווי דער איד עסט
 פלייש וואס מען האט מקריב געווען פאר עבודה זרה, אזוי
 ווי עס שטייט (שמות לד, טו): "וקרא לה ואכלת מזבחו", פון

ווען דער גוי רופט דיר צו עסן מיט אים, רעכנט מען דאס שוין "כאילו אכלו מזבחי מתים" - ווי ער דינט עבודה זרה. ליידער פאלן אזוי אנועק היינטיגע טעג זייער אסאך אינגעלייט. מען גייט ארויס עסן מיט גוים - פלומריש פאר ביזנעס; מען פארברענגט און מען שמועסט צוזאמען, נאכדעם הייבן זיי אן פֿרעגן זייערע קושיות, זיי מאכן לענות, ביי מען פאלט אנועק פון די אמונה.

דער איבערשטער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז און שיקן דעם גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

ריו

זאל איך זיך אפלאזן פון מיין שמוץ און נישט
קוקן אויף די שווערע קאנסעקווענצן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שלום וברכה, איך בין דער בחור וואס האט געפרעגט וועגן א אינגערמאן וואס שלעפט מיר צו נישט איידעלע זאכן. א גרויסן נישט פאר אייער תשובה (מקוב קצו).

איך וויל אבער קלארער מסביר זיין מיין סיטואציע אז דער ראש ישיבה זאל בעסער פארשטיין מיין מצב. יענער האט בילדער און ווידאוס פון מיר וואס ער קען מיר סטראשען מיט דעם און מיר אריינגלייגן אין גרויסע פראבלעמען, איך ווייס פון אנדערע וועלכע האבן אסאך געליטן פון די סארט זאכן. למעשה איז יענער א שיינער באלעבאס און איך בין

אן אָפּגעריסענער ברוּר פון אַ משונענע שטוב, און מען וועט זיכער יענעם גלייבן מער פון מיר. זאל איך טאקע אויף גארנישט קוקן און שפּרינגען אין וואסער אריין?

ווער גייט מיר גלייבן, ווער גייט זיך אָננעמען פאר מיר אין פאל פון נויט? עס איז גענוג אז איך פיל זיך ווי אַ שמאטע אונטער יענעם, איך פיל זיך ווי יענעמ'ס חפץ מיד צו נוצן פאר זיינע תאוות... איך בין גארנישט ווערד פאר מיר אליין... און דער אמת איז אז איך וויל זיך ארויסרייסן פון אים, איך וויל אזוי שטארק... איך וויל אסאך מאל אין בעט און איך וויל זיין געלונגען און צופרידן, אבער וואס זאל איך טון אז מיינ גורל איז אזוי?! - ווי אזוי קען איך זיך העלפן?

מיינ שאלה איז נאכאמאל צי אייער עצתו איז טאקע אז איך זאל אויף גארנישט קוקן און זיך נישט רעכענען מיט די קאנסעקווענצן? איך רעד שוין נישט פון געלט וואס איז באמת א נושא פאר זיך, איך האב ממש נישט געהאט קיין געלט פאר וועט אַנצוטון איידער איך האב זיך פארפלאנטערט מיט אים, זאל איך טאקע אריינשפּרינגען און נישט קוקן אויף גארנישט? דער ראש ישיבה נעמט אַתרויות אויב עפעס וועט געשען חלילה?

מיט דאנק פאר אייער פריערדיגע ענטפער, און איך קוק ארויס אויף אן ענטפער אויף דעם יעצטיגן בריוו.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת יתרו, י"ג שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך זע אז דו פארשטייט נאך אלץ נישט אין וואס פאר א סכנה דו געפונסט זיך; נישט גענוג וואס דער שגף

האט געטון מיט דיר וכו' האט ער דיר אויך צוגענומען דיין
מח אז דו קענסט שוין נישט טראכטן גראד.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ק): אויפ'ן פסוק (בראשית לט, יב):
"ותתפשהו בבגדו", דער יצר הרע כאפט א מענטש
מיט זיינע קליידער, ער מאכט אז דער מענטש זאל זיין
פארנומען מיט קליידער וכו', אבער ווער עס האט שכל, דער
קוקט נישט אויף גארנישט. זאגט דער רבי: "אף על פי שאין
לו בגד ללבוש, אף על פי בן אינו מטירד עצמו בזה ואינו
רוצה להניח עצמו לבלבל בזה", אפילו ער האט נישט קיין
קליידער אנצוטון, קוקט ער אויף גארנישט, "וזהו וינה בגדו
אצלה ויגנס", שמניח בגדו ומלבושו ונס ובורח מהם ואינו
משגיח כלל על זה, רק עושה את שלו בעבודת ה' כפי מה
שיכול", דאס איז פשט אין פסוק; יוסף הצדיק איז אנטלאפן
איבערלאזנדיג זיינע קליידער, ער האט אויף גארנישט געקוקט.

איך געט דיר ברחמים, אנטלויף פון אים! אז נישט וועט
דיר זיין זייער ביטער, ווייל פונעם אייבערשטן קען מען
זיך נישט באהאלטן. האק אפ אלע דייע פארבינדונגען וואס
דו האסט מיט אים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות
נאוף, סימן ט): "לא תכנס עם פתוייה במזען ונטען, כי אריכת
הרגשת החושב אפלו לבחינת השולל, תפעל הגברת החפץ,
ותתהפך הרצון אליו", מען זאל נישט רעדן מיט איינעם וואס
ווייל אריין שלעפן אין עבירות - נישט לטוב און נישט לרע;
נישט זאגן: "איך גיי טון", און אויך נישט זאגן: "איך גיי נישט
טון", ווייל דאס עצם רעדן מיט א מגול איז סכנות נפשות.

מען דארף וויסן אז א זאך וואס די תורה לאזט נישט טון - טוט מען נישט, אן קיין הסברים און אן קיין תירוצים. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות פחה, חלק ב/ סימן ג): "מי שפורח מן הצרה, הוא פקח", ווער עס אנמלויפט פון א צרה איז קלוג; עס איז נישט דא נאך אזא צרה ווי די צרה אין וואס דו געפונסט זיך. אנמלויף פון דעם רשע מרושע און האק אפ אלע קשרים וואס דו האסט מיט אים, געדענק אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט וואס ווייסט אלעס און זעט אלעס און מען קען זיך נישט באהאלטן פון אים.

אז דו ווילסט באמת ארויס קריכן פון דיינע שמוציגע מעשים נעם דעם רבינ'ס עצת און אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן קענסטו נאך ארויס קריכן פון דיינע עקלדיגע מעשים. די עצת פאר דעם איז תורה, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער ליגט שוין אין שאול תחתית, "אף על פי בן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק, ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע,

ווייל די פנח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (כ"י מוה"ר, סימן תקע"ג): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפ געפאלן אין די ביטערע עבירה פון פנים הבדיות - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן", האט אים דער רבי געענטפערט: "דו ווייסט ווי גרויס דער פנח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס; אפילו א מענטש האט פנים געווען אין פנים הבדיות - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב דער מענטש וועט יעדן טאג לערנען תורה, ער וועט זיך מאכן א קביעות צו לערנען 'פך ופך', וועט ער ווערן אן ערליכער איד"; זעט מען אז תורה קען יעדן איינעם העלפן, און יעדן צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

בדרך כלל די אלע וואס זענען אראפ געפאלן אין ביטערע עבירות, בפרט אין די עבירה פון פנים הבדיות - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, האבן שוין גישט קיין מח צו פארשטיין לערנען, ווייל דער מח איז זיי פארברענט געווארן פון די עבירה. די איינציגסטע וועג פאר זיי איז אז זיי זאלן נעמען דעם רבינ'ס דרך הלימוד (פמבאר בשוהות הר"ן סימן ע"ו) און גורם זיין אסאך פרקים משניות, אפילו בלי הבנה כלל, דאס וועט זיי ארויס שלעפן פון זייער פלאנטער און זיי אפהאלטן פון זייער רגילות.

דאס איז דער איינציגסטער וועג פאר דיר ארויס צו קריכן פון דייןע מעשי תועבה אין וואס דו האסט זיך מרגיל געווען השם ישמרנו, איך האף אז דו וועסט פאלגן וואס איך שרייב דיר און תשובה טון.

ריח

מיין חבר'טע איז זייער צעבראכן, אפשר קענט איר געבן אביסל חיזוק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל פון לאנדאן, ענגלאנד; איך בין זיך מזהה מיט אייערע שיעורים אויפ'ן טעלעפאן, ווי אויך מיט די בריוו וועלכע געבן אויפיל עצות און הדרגה אין לעבן.

איך האב לעצטנס געהאט א מעשה אז א מיידל פון מיין קלאס האט זיך אויסגערעדט איר הארץ פאר מיר אז זי ליידיט זיך צוזאם זייער שטארק אינגערהיים, אירע עלטערן שרייען גאר אסאך אויף איר, און וויפיל זי טוט גאר פאר זיי זענען זיי קיינמאל נישט צופרידן. אויך האט זי זיך מיר אפגעערעדט אז אירע עלטערן פארשעמען איר זייער אסאך אויף דעם וואס זי איז נישט גענוג דאר, און זיי זאגן איר אז זי וועט קיינמאל נישט קענען מרעפן א שידוך אזוי. זי שפירט ממש ווי אין גיהנום ווען זי איז אינגערהיים.

איך האב ממש רחמנות געהאט אויף איר, וואס זי מאכט געבעה מיט אזוי סאך, איך האב פרובירט איר מתוק צו זיין, און אזוי ווי איך האב שוין געלייגט אסאך בריוו ווי איר זענט מתוק אידישע קינדער, האב איך איר גע'עצה'ט אז זי זאל איך שרייבן א בריוו, אפשר וועט זי באקומען

עצתו

ריח

אמונה

קצט

חיזוק פון אייך, זי האט אפער גישט געוואלט שרייבן, דעריבער שרייב
איך אייך דעם בריוו. אפשר קענט איר שרייבן עמליכע ווערטער פאר
די מיידל איר מחוק צו זיין אין איר מצב וואס זי גייט אריבער.
א גרויסן יישר פח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר האט איר מחוק געווען, זי האט
מיר געשריבן א בריוו.

איך מיינ אז איר זאלט דערציילן די מעשה פאר אייער טיטשער
אדער מנהלת, אפשר קענען זיי מחוק זיין די מיידל און
איר בארואיגן אז זי וועט טרעפן א שידוך און עס איז גישט
עק וועלט ווי אזוי זי זעט אויס וכו'. אפשר וועלן זיי רעדן צו
אירע עלטערן און זיי אויפמערקזאם מאכן אז זייער טאכטער
איז זייער צעפראכן אז מען שרייט אויף איר וכו'.

אז דער אייבערשטער האט געפירט אז זי האט זיך פאר
אייך אויסגעערעדט איר הארץ וכו' דארפט איר געדענקען
וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכילתא שמות יב, ז): "מצוה
הבאה לידך אל תחמיצנה", אז עס קומט אונטער א מצוה
זאל מען עס גלייך טון; דערפאר, אז די מיידל האט גענומען
די קוראזש צו רעדן צו אייך, דארפט איר רעדן מיט איר

און איר מחזק זיין אז א שידוך האט נישט צו טון ווי אזוי
 מען זעט אויס וכו', נאר אז א שידוך דארף ווערן וועט זיך
 די גאנצע וועלט איבעררייען אז דער שידוך זאל צושטאנד
 קומען. דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט
 געזאגט, אז אמאל מאכט דער אייבערשטער א מלחמה צווישן
 צוויי לענדער נאר צוליב א שידוך וואס דארף ווערן; ווייל
 דער חתן וואוינט אין איין מדינה און די פלה וואוינט אין
 אן אנדערע מדינה און ביידע ווילן נישט זוכן א שידוך אין
 דער פּרעמד, זיי ווילן נאר א שידוך פון זייער לאנד, מאכט
 דער אייבערשטער א מלחמה וכו' ביי דער שידוך ווערט.

ליידער דרייען זיך ארום נישט איין אזא מיידל צווישן
 מיידלעך, נאר הונדערטער אדער נאר טויזנטער
 מיידלעך וואס זענען ביי זיך אין הארץ אזוי צעקלאפט,
 יעדער מיט זיין מעשה; איינעם טשעפעט מען אז זי איז
 נישט אזוי דאר, א צווייטן טשעפעט מען אז זי איז נישט
 אזוי געלונגען ווי די שוועסטער, דער דריטער טשעפעט מען
 ווייל זי איז נישט אזוי שיין וכו'. איז וואויל פאר א מיידל
 וואס זוכט אויף די סארט מיידלעך און שפילט מיט זיי,
 שפאצירט מיט זיי און רעדט מיט זיי. אפילו זיי נאר אויסהערן
 ווי זיי רעדן זיך אויס, ווייזן מיטליד און זיי מחזק זיין אז
 זיי זאלן זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין
 אלע ענינים.

 ריט

מיינע עלטערן רודפ'ן מיר זייער אסאך, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דא שרייבט צו איך א מיידל פון לאנדאן; צום ערשט מוז איך זיך באדאנקען פאר די פילע חיובים וואס איך געם פון אייערע שיעורים, דער אייבערשטער זאל איך געבן בתי ווייטער אנצוגיין.

איך האב אייך געוואלט בעטן אן עצה ווי אזוי איך קען זיך האלטן פרייליך אין די צייט וואס מיינע עלטערן רודפ'ן מיר זייער אסאך אינדערהיים. איך בין גישט דאר, און מיינע עלטערן הערן גישט אויף מיר צו סיקורן אויף דעם און שרייען אויף מיר אז איך וועל קיינמאל גישט קענען חתונה האבן, איך וועל נאר קענען חתונה האבן מיט א בלינדער בחור ווייל ער וועט גישט זען ווי גראב איך בין, און דאס טוט מיר זייער שטארק וויי.

בכלל באקום איך זייער ווייניג קאמפלימענטן פון זיי, נאר אויב איך קען זיין ממש הונדערט פראצענט גוט, אבער קריטיק האלט איך אין איין הערן; מען פארשעמט מיה און מען שרייט מיר נאך מיט צונעמען, און מיינע ברידער העלפן נאך ארויס מיר צו רופן מיט אלע סארט צונעמען.

ווען איך בין אינדערהיים שפיר איך ממש ווי אין גהנום, איך פיל אז איך האלט עס מער גישט אויס. מיין חבר'טע האט מיר געזאגט וועגן אייך, אז איך זאל אייך שיקן א בריוו דערנוועגן, אפשר וועט איר מיר קענען ארויסהעלפן אין מיין קלעם.

א גרויסן יישר בתי

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תהי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך קען ממש נישט קומען צו זיך הערנדיג די צער וואס איר גייט אריבער וכו' אז מען טישעפעט איך מיט א זאך וואס האט נישט צו טון מיט איך. עס זענען דא מענטשן וואס פארדייען בעסער דאס עסן און עס זענען דא מענטשן וואס זייער גוף פארדייט נישט אזוי שטארק דאס עסן.

זארגטס נישט פאר אייער שידוך ווייל א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ט): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זונגו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ט): "ויען לבן ובתואל, ויאמרו, מה יצא הדבר", אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה היא", און אין כתובים שטייט (משלי יט, יד): "בית יהון נחלת אבות ומה אשה משפלת", זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער איז דער וואס געבט שידוכים.

זארגטס נאר נישט פאר אייער שידוך, בעטס דעם אייבערשטן אז איר זאלט זוכה זיין צו האבן א זיס לעבן און זיסע קינדער. יעדעס מאל איר גייט אריבער א גזיון פון

אייבערע עלטערן, זיי טשעפען אייך אז איר וועט נישט חתונה האבן וכו', זאלט איר שטילערהייט מאכן א תפילה צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל האבן א גוטע לעבן, אן ערליכער מאן און געוונטע קינדער, העלה מיר אייבערשטער איך זאל זיין פרייליך"; יעדעס מאל מען טוט אייך וויי, מען שרייט אויף אייך מיאוס'ע ווערטער, זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן פאר אנדערע אידן וואס גייען אריבער צער און עגמת נפש.

וויסן זאלט איר אז ווען א מענטש האט א גזיון קען ער פועל'ן גרויסע ישועות, ער האט א גרעסערע כח אין הימל פון סיי ווער, ווייל דער אייבערשטער איז זייער נאנט צו א מענטש וואס זיין הארץ איז אים צעבראכן, אזוי ווי עס שטייט (תהילים לה, יט): "קרוב ה' לגשברי לב"; דערפאר, יעדעס מאל ווען איר האט א גזיון זאלט איר בעטן פאר אידישע קינדער; בעטס פאר אלע וואס ווארמן אויף קינדער, בעטס פאר אלע וואס דארפן א רפואה, ווייל דער אייבערשטער נעמט אן זייער שנעל די תפילה פון א צעבראכענעם הארץ.

אויך בעט אייך נאכאמאל האטס נישט מורא, איר וועט נישט באקומען א בלינדער חתן. אויב איר וועט זיין שטארק און איר וועט זיך דערהאלטן, וועט איר נאך חתונה האבן שענער ווי אייער גאנצע משפחה.

אויך שרייב אייך א קליינע תפילה וואס איר זאלט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג:

"הייליגער באשעפער, איך באנק דיר פאר אלע הסדום וואס די מוסט מיט מיר, איך באנק דיר אז איך בין געוונט, איך באנק דיר פאר מײן שיינע לעבן. אייבערשטער, איך האב א זאך וואס שטערט מיר זייער שטארק, מיינע עלטערן טשעפען מיר אז איך גיי נישט טרעפן א שידוך ווייל איך בין גראב, זיי זאגן מיר בסדר אז קיינער גייט נישט וועלן חתונה האבן מיט מיר נאר א קראנקער בחור און דאס צעברעכט מיר זייער שטארק; וואס קען איך טון? איך קען אויך באשטיין אויסצוקוקן נוט, אבער יעדעס מאל וואס איך מאך אפ אז איך גיי אכטונג נעבן וואס איך עס איז עס מיר מוראדיג שווער. העלף מיר אייבערשטער אז איך זאל נישט מורא האבן פון קיינעם, איך זאל זיין שטארק אין אמונה און איך זאל וויסן אז מײן שידוך איז נאר אנגעהאנגען אין דיר. העלף מיר אז מיינע עלטערן זאלן מיר נישט צעברעכן, העלף מײן טאטע מאמע אז זיי זאלן האבן פרנסה אין אלעס וואס זיי דארפן אז זיי זאלן נישט שרייען אויף מיר און זיי זאלן מיר נישט וויי טון.

הייליגער באשעפער, נעם אן מיינע בייזנות און זיי מיר מוחל אויף אלעס וואס איך האב געטון אין מײן לעבן און העלף אלע אידן, יעדער זאל האבן פרנסה, געוונט און נחת פון זייערע קינדער", אזוי זאלט איר בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן, וועט איר זען אז אלעס וועט זיך איבערדרייען למזכה.

איך שרייב אייך א בריוו וואס איר זאלט איבערגעבן פאר
איייערע עלטערן.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול...

איך האב ערהאלטן א בריוו פון אייער טאכטער ווי זי
וויינט זיך אויס איר הארץ אז איר מאכט חזק פון
איר און איר קלאפט איר פסדר אראפ מיט דעם וואס זי
איז גראב; איר זאגט איר אז זי וועט חתונה האבן מיט א
בלינדער בחור וואס וועט נישט זען ווי אזוי זי זעט אויס.

איך טראכט אז אפשר כאפט איר נישט אז ווען איר רעדט
אזוי צו אייער טאכטער הרגעט איר אייער טאכטער,
זי ווערט פון דעם צעקלאפט און צעבראכן. נישט נאר אז
דאס וועט נישט העלפן זי זאל עסן ווייניגער, נאר דאס וועט
איר נאך מער צעברעכן און איר מאכן פאר א קאליקע מיידל
אז זי וועט טאקע נישט קענען חתונה האבן רחמנא לצלן.

ווען מען וויל העלפן א קינד פארלירן וואג וכו' קען מען
דאס נישט טון דורך צווינגען, דאס וועט נאר ערגער
מאכן, ווייל ממה נפשך, קומט דאס פון א געוונטהייט
פראבלעם איז דאס דאך נישט דעם קינד'ס פראבלעם און
זי איז גארנישט שולדיג, איז ווי מעג מען וויי טון א קינד
און טשעפען מיט מיאוס'ע לשונות ווי "גראבער", ווען עס
איז פשוט א פראבלעם וכו'. ווידער אויב איז עס מחמת
עצבות ומרה שחורה, וואס ווי באקאנט ווען א מענטש איז

צוגעלייגט קען ער אסאך מאל צוגעמען וואג וכו', וועט איר זיכער נישט אויפטון מיט דעם וואס איר וועט איר דערשרעקן אז זי וועט נישט טרעפן א שידוך, דאס וועט פלוזי מאכן אז זי זאל מער עסן וכו'.

כאפט איך באצייטנס פאר איר וועט איר אינגאנצן פארלירן; וויפיל עלטערן וויינען אז זייער קינד וויל נישט אהיים קומען און דריידט זיך מיט שלעכטע חבר'טעס, דער אייבערשטער זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער מען זאל נישט וויסן פון קיין צער. זייער אסאך מאל זענען די עלטערן אליינס שולדיג ווייל זיי דערנידערן זייער קינד מיט מיאוס'ע ווערטער: גראבער, פוילער, משונענער וכו'; ביז דער קינד וויל זיך פשוט ראטעווען פון ווערן א קאליקער, אנטלויפט מען פון שטוב און מען זוכט א פלאץ וואו מען קען אטעמען. וויפיל אידישע קינדער וואלגערן זיך אין די גאסן, עס איז ממש מקוים געווארן וואס שטייט (איכה ד. ח): "חשך משחור תארם לא נברו בחוצות, צפד עורם על עצמם יבש היה כעין", עס וואלגערן זיך אידישע נשמות אויף די גאסן וואס מען דערקענט זיי שוין נישט אז זיי זענען בכלל אידן, וויפיל פון די קינדער זענען די עלטערן שולדיג אויף זייער מצב ווייל זיי טשעפען זייערע קינדער...

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות עט.) אז די אידן האבן דריי סימנים: "רחמים, ביישנים, וגומלי חסדים"; דאס הייבט זיך אן אין שטוב מיט די קינדער, אז עלטערן דארפן רחמנות האבן אויף די קינדער. אויף א טאטע וואס

האט ג'ישט רחמנות אויף זיינע קינדער - זאגט דער רבי (ספר המדות, אות בנים, סימן צו): "מי שאין לו רחמנות על בְּנָיו, בידוע שאין לו חלק בשׁכַל דְּקַדְשָׁה", דאס איז א סימן אז ער האט ג'ישט קיין שׁכַל; עס זענען דא מענטשן וואס שטעלן זיך אהער ווי שיינע אידן אין גאס, מען העלפט יעדן איינעם, מען נעמט אריין יענעמ'ס קינדער, אבער די אייגענע קינדער רצח/עט מען מיט די גרעסטע רציחה.

איך האף אז איר וועט זיך כאפן באצייטנס, איר וועט פאררעכטן ווי אזוי איר רעדט, וועט איר זוכה זיין צו האבן נחת פון אייערע קינדער, אמן.

רב

א שלעכטער חבר האט גע'הרג'עט מיין לעבן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך איך זאגן א נישט פח פאר די חיובק דרשות וואס איך הער פון אייך טעגליך, דאס איז פאר מיר ווי גאזאלין וואס העלפט מיר ווייטער אנגיין אין לעבן.

ספעציעל האב איך זיך געוואלט באדאנקען פאר די געבטיגע דרשה וואס איר האט גערעדט וועגן זיך היטן פון שלעכטע חברים. וואס זאל איך אייך זאגן, איך בין געווארן אומגליקליך ביי די ניין יאר דורך א שלעכטער חבר, איך האב נאך דאן ג'ישט פארשטאנען בכלל וואס דאס

איו, און ביז ווען איך האב זיך געכאפט אז איך טו זאכן וואס מען טאר נישט איו שוין געווען צו שפעט, איך בין שוין געליגן צו טוהן אין בלאטע און איך האב זיך שוין נישט געקענט ארויסזען דערפון.

איך האב ברוך ה' שוין חתונה געהאט, איך האב אבער א טויטע לעבן; די נארישע תאוות לויפן מיר נאך און איך האב ממש נישט קיין לעבן. ווען איך וואלט געקענט רעדן צו יונגע אינגלעך און בחורים וואלט איך אזוי געשריגן אז דער דאך וואלט איינגעפאלן, איך וואלט זיי געזאגט אז זיי זאלן זיך היטן פון שלעכטע חברים ווי פון פייער, ווייל אויב וועלן זיי זיך נישט היטן וועלן זיי פארפאלן ווערן אויף אייביג, איך רעד שוין נישט ברוחניות נאר אפילו בגשמיות וועלן זיי מער נישט קענען האבן קיין שום הנאה אין לעבן, זייער לעבן וועט זיך ענדיגן אויף אייביג, זיי וועלן קיינמאל מער נישט קענען לעבן ווי א נארמאלער מענטש אויף דער וועלט.

איך וויל אז איר זאלט דאס איבערנעבן פאר די בחורים; ווי שטארק מען דארף זיך היטן. פון אינגרויסן זע איך אויס ווי א נארמאלער מענטש, אבער אינעווייניג בין איך אינגאנצן צעפליקט און צעריסן, פיל מאל טראכט איך ממש פון ענדיגן מיין לעבן, אבער עס שטייט דאך (אבות ה' כב): "על ברתך אתה חי".

איך בין שוין געווען ביי אזויפיל מענטשן אבער קיינער האט מיר נישט געקענט העלפן, מיין אינציקסטע טרייסט איו נאר אייערע שיעורים און חיוק יומי וואס שטופט מיר צו גיין גלייך צום אייבערשטן און זיך אויסוויינען צו אים, נאר דאס בארואיגט מיר, נאר דאס קען מיר העלפן. די חיוק פון אייך בלאזט אריין אין מיר א פרישע גייסט.

איך וואלט אייך זייער מכיר טובה געווען אויב איר קענט מיר שרייבן אפאר ווערטער פון חיוק.

א טויטער-לעבעדיגער אינגערמאן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען א מענטש זינדיגט אין פנים הברית ווערט ביי אים
אויסגעלאשן די אמונה, מען שפירט זיך גענוי אזוי ווי
דו חתמ'עסט זיך אונטער ביי דיין בריוו: "א טויטער לעבעדיגער
אינגערמאן"; מען שפירט א טעם מיתה אין לעבן, מען
הייבט אן טראכטן פל מיני שלעכטע מחשבות און מען
הייבט אן האבן ספיקות וכו'.

דער פסוק זאגט (ישעיה א, ה): "הוי גוי חטא עם פבד עון,
זרע מרעים בנים משחיתים, עזבו את ה', נאצו את
קדוש ישראל גזרו אהור"; דער פסוק גייט ארויף אויף די
עבירה פון פנים הברית, אז חוץ פון די גרויסע עבירה וואס
מען טוט מיט בנים משחיתים רחמנא לצלן, הייבט מען אן
ווערן אויסגעלאשן, מען שפירט מער נישט קיין אלוקות און
מען גייט ארום צעקלאפט און צעבראכן וכו' - "עזבו את
ה', נאצו את קדוש ישראל גזרו אהור", מען שפירט זיך
דערווייטערט פונעם אייבערשטן וכו'.

צו די אלע מענטשן קומט דער רבי און שרייט צו זיי (לקוטי
מורנו, חלק ב, סימן עח): "גינאלד, זייט איך נישט מניאש,
קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; דער רבי לאזט זיך
אראפ און מאכט זיך פאילו ער איז אונזער חבר, אזוי ווי

מען זעט ביי משה רבינו (שמות יח, ז): "וישאלו איש לרעהו לישלום", זאגט רש"י (שם): "איני יודע מי השתתחה למו, כשהוא אומר איש לרעהו, מי הקרוי 'איש', זה משה שנאמר 'והאיש משה', איך ווייס נישט ווער איז דער 'איש' און ווער איז דער 'רעהו', אבער וויבאלד עם שטייט 'והאיש משה עניו מאד', ווייס איך אז משה איז דער איש און יתרו איז דער רעהו; זאגט רבי נתן (לקוטי הלכות, הלכות בכור בהמה שהורה הלכה ד', אות כב): משה רבינו איז דאך געווען דער גרעסטער מענטש אויף דער וועלט, ער האט מקבל געווען די תורה פונעם אייבערשטן אליין, לאידך גיסא - יתרו איז געווען א כמר, א גלה, א טמא'נער געצן דינער, דאך שטייט אז משה רבינו האט באגריסט "רעהו" זיין חבר. זעט מען פון דא אז דער צדיק לאזט זיך אראפ צו אלעמען, אפילו צו אונז פשוט'ע מענטשן, מגשמים, אין די פלאץ וואו מיר ליגן אין וואס מיר טוען און ער איז אונז מקרב צום הייליגן באשעפער.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס הייסט 'התבודדות'; אז א מענטש זאל גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים. ווען א מענטש זאגט פאר'ן אייבערשטן אז ער וויל זיין ערליך; ער וויינט צו אים: "רבוננו של עולם, וואס זאל איך טון אז דער יצר הרע ווארפט מיר אראפ נאכאמאל און נאכאמאל? וויפיל מאל איך געם זיך פאר צו זיין וואויל פאל איך נאכאמאל אראפ!"

בפרט א מענטש וואס דער יצר הרע האט אים געפאנגען אין זיין געזי, ער זינדעט אין די מיאוסע עבירה פון פנים הברית. וואס באמת וויל דער מענטש זיין ערליך, זיין און הייליג, אבער עס גייט אים נישט, ער האלט אין איין אראפפאלן אין די עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ביז עס ווערט אים נמאס דאס לעבן און ער גייט ארום מיט שלעכטע מחשבות באילו דער אייבערשטער איז ברונו אויף אים; אזא מענטש, ווען ער קומט צום אייבערשטן און גיסט זיך אויס דאס הארץ, נעמט דער אייבערשטער אלע זיינע תפילות און ער איז זוכה אויסצומעקן אלע קליפות ומשחיתים וואס ער האט באשאפן דורך זיינע מעשים.

דערפאר, אז דו ביסט אזוי איינגעזינקען אין בלאטע וכו' נאכדעם וואס שוין צענדליגער יארן זינקסטו אין זיינע בלאטעס וכו' - פאלג דעם רבין; גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און דארט זאלסטו זיך אויסגיטן זיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, דערצייל אים אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, בעט אים: "רבונו של עולם האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן?! איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאוות נאוף פלאקערט אין מיר אז איך האלט עס שוין נישט אויס. איך האלט אין איין אריין פאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית -

הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, איך בין אזוי צעבראכן אז דער לעבן איז מיר שוין נמאס. רבוננו של עולם האב אויף מיר רחמנות; העלף מיר, לייג אריין אין מיר א רוח טהרה, נעב מיר בתי, העלף מיר אז איך זאל גלייבן אין דיה, איך זאל שפירן אז די האקט מיר ליב. דער יצר הרע רעדט מיר איין אז די ביסט אויף מיר ברונג, איך גיי ארום מיט נארישע מחשבות, איך רעד מיר איין אז די דארפסט מיר נישט וכו'.

וויסן זאלסטו אז עם איז נישט דא אזא זאך אז א מענטש איז שוין פארפאלן, אפילו די שרייבסט אז די ביסט אזוי פארזינקען אין דיינע שלעכטע מעשים וכו' וכו', דאך האט דער רבי גוטע עצות ווי אזוי מען קען ארויס קריכן פון בלאטע. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנגלדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום", אפילו א מענטש איז געבעך אריין געפאלן אין די הענט פונעם יצר הרע, ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן תפת של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילים בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חוק ללמוד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כך וכך', וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עם נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטם.

ווען דער רבי האט געזאגט דעם שיחה הנ"ל ווי גרויס תורה איז, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן צי דאס איז אויך געזאגט געווארן פאר איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן. האט אים דער רבי געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער פת פון תורה איז?! תורה איז העכער פון אלעם, תורה איז בתפארת און ברית איז ביסוד (מי מוהר"ן, סימן תקעט); דאס הייסט, אפילו דער מענטש וואס האט פגם געווען בברית, ער האט קאליע געמאכט דעם יסוד וכו', אויב וועט ער לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה וואס איז בתפארת, וועט ער אלעס מתקן זיין און ווערן אן ערליכער איד!

יעצט גיי זאג פאר א מענטש וואס ליגט אין ביטערע עבירות: "לערן"; ווי קען אזא מענטש לערנען, ער האט דאך נישט קיין מח? ווייל געווענליך די אלע וואס זענען אריין געפאלן אין די הענט פונעם יצר הרע און זענען נכשל געווארן מיט די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, די האבן בדרך כלל פארלוירן זייער פת פון קאנצעטרירונג, זייער מח איז נישט מסודר און מיושב, אפילו זיי וועלן זיצן ביי א שיעור וואו מען לערנט תורה וועט זייער קאפ אנוועק פארן וכו', צו זיי קומט דער רבי מיט א וואונדערליכע סדר דרך הלימוד.

דער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריבין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים בסדר, ומפילא יבין",

מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שיצא להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יבנים מהו בהלמוד, ויאמר בסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על בונתו - מה בכך? ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך און פארשטיין ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין.

ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר

דאס לערנען, "ובמה בני אדם פסקו מלמודם לנמרי על ידי רבוי הדקדוקים שבהם, ומאומה לא נשאר בידם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

"אבל בשירגיל עצמו ללמד במהירות בנזכר לעיל - בלי דקדוקים הרבה, התורה התקיים בידו, וזוכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים בלם, ותנ"ך מדרשים וספרי הוזהר וקבלה, ושאר ספרים בלם", אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; ער וועט זוכה זיין דורכצולערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, ותנ"ך מיט אלע מדרשים און זוהר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בתויו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען פל התורה כולה. עיין שם.

זע צו זאגן אביסל תהילים יעדן טאג, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהילים, כי אמירת תהילים מסגל לתשובה", ווער עס וויל תשובה טון זאל זאגן תהילים.

אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן און לערנען תורה וועסטו צוקומען צו ווערן לעבעדיג, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה כ:): "תורה מביאה לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי נקיית, נקיית מביאה

לידי פרישות, פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חמא, יראת חמא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקדש, רוח הקדש מביאה לידי תחנת המתים; אז מען לערנט תורה קומט מען אן ביו תחנת המתים, דו וועסט ווערן א לעבעדיגער איד.

רכא

ווי אזוי קען איד מאכן אז מיין
מאן זאל זיין אינדערהיים פיינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד האב געוואלט פרעגן איבער דעם וואס מיין מאן איז נישט אין שטוב פיינאכט. דאס שטערט מיר ויער וועגן אסאך סיבות, איינס פון די סיבות איז אז אין די שעות האב איד שוין געווענליך נישט קיין פח און קיין סבלנות פאר די קינדער און איד פיל אז ווען ער איז אויך אין שטוב גייט דאס פיל גרינגער.

ער טענה'ט אז ער מוז האבן די צייט פאר זיך, ער איז אזוי אויסגעמוטשעט און דאס איז ויין חיות, ער קען בלשום אופן נישט מותר זיין אויף דעם.

איד ווייס באמת נישט וואס צו טון, איד בין נישט א מענטש וואס איז מסכים צו לעבן פארביסענערהייט ווייל מיין מאן געבט מיר נישט וואס איד דארף, איד גיי זיך נישט בעטן ביי אים אויף מיין לעבן, איד קען זיך לערנען צו לעבן גוט אזוי איד.

מיין שאַלע איז אויב אין דעם פאל זאל אױך אַפּמאכן אז ער זאל זױך גיין זיין וועג לחיים ולשלום און אױך וועל זױך שױן מסדר זיין אליין, אָדער איז אַפּשׂר יא דא א וועג אים איבערצוגעדן אז ער זאל זיין מער אין שטוב ביינאכט.

פארשטייט זױך אז אױך בעט אסאך דעם איבערשטן אױף דעם, איז דא נאך עפעס וואס אױך קען טון דערנוועגן?

אױך וויל אביסל מער ערקלערן מיין מצב, עס איז דא זייער אסאך זאכן מיט וואס מיר זענען נישט אייניג, מסתמא אזוי ווי ביי יעדע פארפאלק, ברוך ה' אז אױך האב זױך אויסגעלערנט נישט צו נעמען צום הארץ, נאר זױך מסדר זיין אליין און קוקן נאר אױף זיינע גוטע זאכן, און ער האט ברוך ה' אסאך גוטע זאכן. ער איז זייער אן ערליכער, א תלמיד חכם, ער האט גוטע מידות, ער נעמט אױף זױך די פולע אחריות פון פרנסה און נאך פיל פיל מעלות. ברוך ה'.

א גרויסן גרויסן נישט ביה אױף אלעס, אױך קען נישט גלויבן אז אױך האב וועמען צו פרעגן מינע שאלות. איר קענט זױך נישט פארשטעלן וואס דאס מיינט פאר מיר.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, ט"ז שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תקנ'

אױך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער יסוד היסודות פון שלום בית איז צו זיין אפן איינער מיט'ן צווייטן; אויב עפעס טוט וויי דארף מען זױך אדורך רעדן איינער מיט'ן צווייטן. אויב מען רעדט נישט, אָדער איינער האט מורא פונעם צווייטן צו רעדן איז דאס

נישט שלום בית און מען דארף זען ווי אזוי זיך צו עפענען און זיך אדורך רעדן איינער מיט'ן צווייטן.

איר האט שוין זיכער געהערט דעם דיבור פון רבי נתן זכרוננו לברכה. ווען מען איז אים געקומען דערציילן אז עס איז דא אין שטאט א איד א גרויסער צדיק, ממש די גאנצע שטאט רעשט זיך מיט אים. איינע פון זיינע גרויסע מדריוגות איז אז ער איז א "שותק" - ער שווייגט, ער רעדט גארנישט, מען הערט נישט פון אים קיין איין ווארט, האט רבי נתן געזאגט: "דער רבי האט אונז געלערנט אז מען דארף נישט שווייגן, מען זאל יא רעדן, נאר מען דארף וויסן ווי אזוי צו רעדן"; אין דעם ווארט ליגט דער שליסל פון שלום בית. שלום בית איז נישט פשט אז מען עסט זיך אויף נכו', שלום בית מיינט אז מען רעדט יא, מען דארף נאר וויסן ווי אזוי צו רעדן.

בדרך כלל ווען א מענטש רעדט נישט, ער געבט נישט ארויס וואס עס באדערט אים און וואס עס דרוקט אים, ווערט ער מיט די צייט אנגעגעסן אין זיך און ווען ער קען דאס שוין מער נישט געמען און עס פלאצט אויס - איז זייער נישט גוט; זייער אסאך מאל צעפאלן אידישע שטובער נאר ווייל מען האט נישט גערעדט. מען האט זיך אנגעגעסן איינער אויפ'ן צווייטן ביז מען האט שוין נישט געקענט מער און מען האט אויסגעפלאצט זייער נישט שיין איינער אויפ'ן צווייטן.

איך בין זיכער אז אויב איר וועט רעדן מיט אייער מאן נאכאמאל, איר וועט רעדן מיט אים שיינע דיבורים און אים מסביר זיין אז ווען עס קומט ביינאכט פאלט איר פון אייערע פוחות און איר דארפט זיין הילף אין שטוב, איר וועט אים בעטן אז איר קוקט ארויס אויף זיין מיט-ארבעט וכו'. איר וועט אים זאגן: "מיין טייערער מאן, איך קען נוצן דיין הילף ביינאכט, עס איז מיר אסאך גרינגער ווען דו קומסט אהיים", וועט ער אייך זיכער העלפן.

יעדער איינער דארף חיוזק וכו'; געווענליך דארף דער מאן זיין דער וואס איז מחזק די ווייב, אבער א קלוגע פרוי ווארט נישט אויף דעם, נאר זי איז די וואס איז מחזק איר מאן וכו'. שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה", א קלוגע פרוי בויט אויף איר חיוז; א קלוגע פרוי מאכט זיך א גן עדן פון איר לעבן, זי מאכט פרייליך איר מאן, זי ווארט נישט אויף אים אז ער זאל אנהייבן געבן גוטע ווערטער וכו', נאר זי איז דער וואס געבט גוטע ווערטער און מאכט פרייליך די גאנצע שטוב.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שוקצין ג, יב): "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא ארא השלום", ביים אייבערשטן איז דער גרעסטער זאך שלום; וואס מיינט שלום? זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ב): "שמחבר תרי הפכים", ווען מען שטעלט צוזאמען צוויי פארקערטע זאכן - דאס איז שלום, אזוי ווי עס שטייט (אויב

כה, ב): "עושה שלום במרומו", דער אייבערשטער מאכט שלום אין הימל צווישן צוויי מלאכים. זאגט דער רבי (שם): "כי זה המלאך מאש, וזה ממים", איין מלאך איז פייער און איין מלאך איז וואסער, "שהם תרי הפכים; כי מים מכבה אש", זיי זענען צוויי פארקערטע זאכן, ווייל וואסער לעשט אויס פייער, "והקדוש ברוך הוא עושה שלום ביניהם ומחברם יחד", גייט דער אייבערשטער און מאכט שלום צווישן זיי און ער באהעפט זיי צוזאמען. זעט מען אז דאס איז דער עיקר פון שלום, מחבר זיין צוויי פארקערטע זאכן, עיין שם.

יעדער מענטש האט זיינע נאטורן און זיין וועג ווי אזוי ער טראכט, קיין איין מענטש טראכט נישט ווי דער צווייטער, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין לח): "להגיד גדותו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע פמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה, אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו", ווען א מענטש מאכט א זאך קען ער מאכן א פארעם דערפון און נוצן דעם פארעם נאכצומאכן די זעלבע זאך און אלעס וואס ער מאכט מיט דעם פארעם זעט אויס די זעלבע, אבער דער אייבערשטער האט באשאפן אן א שיעור מענטשן אויף די וועלט, אלע זעען אויס ווי אדם הראשון אבער קיין איינער זעט נישט אויס גענוי ווי דער אנדערער און זיכער טראכט נישט איינער ווי דער צווייטער.

ביי איין פארפאלק איז דער מאן פייער און די ווייב וואסער, און ביי איינעם איז פארקערט - זי איז פייער און ער איז וואסער, שלמות איז ווען ביידע ווילן איין זאך, אויפשטעלן אן ערליכע שטוב, ערליכע אידישע דורות, קינדער און קינד'ס קינדער וואס וועלן דינען דעם הייליגן באשעפער.

דערפאר זאלט איר זיך שטארקן אז איר האט א מאן א תלמיד חכם מיט גוטע מידות, א ירא שמים, און ער זאגט פאר אייער שטוב פאר די פרנסה. איר זאלט ווייטער מתפלל זיין אויף אלעס וואס איר דארפט און געדענקטס וואס דער תם פלעגט זאגן פאר'ן חכם ווען דער חכם האט אים געוואלט אויפדרינגען אז ער קען נישט צוקומען צו זיין זאך, ער פלעגט אים ענטפערן מיט תמימות ופשיטות (ספורי מעשיות, מעשה ט' - מחכם ותם): "ביים אייבערשטן איז אלץ מעגליך, קען זיין מיט איין אויגן בליק אז איך זאל צו קומען צו דיין זאך", ווייל מיט תפילה והתבודדות קען מען אלעס באקומען.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 רכב

ווען איך גיי נאך צדקה, זאל איך זאגן אז איך גיי פאר מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די פריערדיגע בריוו וואס דער ראש ישיבה האט מיר צוריקגעשריבן, און א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חיובק און עצות וואס העלפן מיר אויף יעדן טריט און ישריט.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויף דעם וואס דער ראש ישיבה זאגט אלעמאל אז אויב מען קען נישט דעקן די הוצאות און מען האט חובות, זאל מען גיין נאך געלט. איך פאלג און איך גיי צו עשירים נאך געלט, אבער נאכדעם טוט עס מיר זייער וויי ווייל די עשירים געבן מיר די זעלבע אדער ווייניגער ווי ווען איך וואלט ווען נישט געזאגט אז איך גיי פאר מיר אליין. זאל איך זאגן פאר וועם איך גיי אדער איז בעסער נישט צו זאגן? ווייל איך באקום ממילא נישט מער, איך האב סתם בזיונות דערפון און איך ווער פארעקלט פון דעם.

איך האב נישט קיין ווערטער ארויסצוברענגען מיין הכרת הטוב צום ראש ישיבה, זייט איך בין געוואויר געווארן פון די עצות וואס דער ראש ישיבה לערנט מיט אויגן האט זיך מיין לעבן געטוישט, ממש מן הקצה אל הקצה!

דער אייבערשטער זאל שענקען פאר'ן ראש ישיבה אסאך ב"ח אַנצוגיין ווייטער צו קענען פארשפרייטן די עצות פון הייליגן רבי'ן און פון מוה"רא"ש אז אנדערע אידן זאלן אויך וויסן אז מען קען לעבן א תיים טובים.

יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, ט"ז שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בנוגע דייע חובות אין וואס די ביסט אריין געפאלן; דער
רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן קיב): "הנה יש עברה, שענשה
של עברה, היא שיהא בעל חוב תמיד, ואפילו יעשה כל
מצדקי דאפשר, והתפעלות, לא יועיל כלל, ויהיה בעל חוב
תמיד", עס איז דא אן עבירה וואס דער עונש פון דעם איז
אז דער מענטש ווערט א גרויסער 'בעל חוב'. און אפילו
דער מענטש וועט טון אלעס אויף דער וועלט נישט צו זיין
א בעל חוב, וועט ער אייביג בלייבן אין חובות; מוהרא"ש
זאגט אז דאס איז די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה - פגם
הברית רחמנא לצלן.

די עצה ארויס צו קריכן פון דעם איז, אז מען זאל תשובה
טון; מען זאל וויינען צום אייבערשטן אז מען זאל קענען
ארויס קריכן פון אלע חובות, בעט דעם אייבערשטן: "רבנו
של עולם, האב אויף מיר רחמנות, איך וויל זיך צוריקקערן
צו דיר; קוק ווי איך זינק אין שווערע חובות, איך ווייס אז
איך בין זיך אליינס שולדיג, וויל איך האב געטון עבירות
וואס דער עונש אויף דעם איז אז מען ווערט א בעל חוב,
איך בין גכשל געווארן אין פגם הברית, אבער רבנו של
עולם איך וויל תשובה טון, זיי מיר מוחל אויף אלע מיינע

שלעבטע מעשים. הייליגער באשעפער, דו ביסט דאך א חנון המרבה לסלות, אז מען טוט תשובה ביסטו מוחל אויף אלע עבירות, בעט איך דיר, געם מיך ארויס פון מיין זומפ, געם אן מיין תשובה און העלף מיר ארויס קריכן פון מיינע חובות, אזוי זאלסטו בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן און לייג אריין דינע אייגענע תפילות ובקשות.

עס ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רנג) אז ווער עס האט נישט קיין געלט קען גיין נאך צדקה פאר זיך; געדענק גוט וואס איך האלט אין איין חזון: "עס איז נישט קיין בושה צו גיין נאך געלט, אדער צו געמען א פשוט'ע ארבעט וכו', א בושה איז אז מען בארגט און מען באצאלט נישט, וואס אזוי ווערט מען אנגערופן א רשע, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לו, כא): 'למה רשע ולא ישלם', א רשע בארגט און באצאלט נישט".

לאז אפ עשירים און הנפ'ע נישט קיינעם; געדענק וואס מוהרא"ש שרייבט אונז אין די צנוואה, וזה לשונו (צואת מוהרא"ש, סימן ט): "איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך גוט אריין געמען אין קאפ אז איר האט נישט קיינעם אויף דער וועלט. קיין שום מענטש אויף דער וועלט קען אייך נישט העלפן, און זיכער קען קיינער אייך נישט שלעכטס טון. דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש, און איר זאלט זיך נישט חנפ'ענען צו קיין שום מענטש, ווייל דאס וועט אייך גארנישט העלפן, פארקערט, דאס וועט אייך

נאר שאטן צום געזונט, ווייל ווען מען פארלאזט זיך אויף מענטשן, און דערנאך זעט מען אז יענער האט גארנישט געקענט העלפן, יענער איז בכלל נישט אינטערעסירט דיר צו העלפן, דאן ווערט מען זייער אנטוישט, מען ווערט זייער צעבראכן און צעקלאפט פון דעם".

דערפאר הנפ'ע נישט קיינעם, טראכט נישט פון דעם עושר און פון יענעם גביר; דו גיי ווייטער נאך געלט ביז דו וועסט אפצאלן דייע חובות אין וואס דו דערטרינקסט זיך, ווייל ווי לאנג א מענטש האט חובות האט ער נישט קיין מח און אז מען האט נישט קיין מח קען מען נישט דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן טו): "מי שרוצה לשוב, יזהר מזהירות בעל חוב". ווער עס וויל תשובה טון זאל אכטונג געבן פון האבן חובות.

ווען דו גייסט נאך געלט דארפסטו נישט זאגן אז דו גייסט פאר דיר וכו', זאג: "צדקה פאר אן ארעמע משפחה".

זע צו גיין נאך געלט יעדע צופרי - אפילו נאר ביי דעם מנין וואו דו דאווענסט שחרית, מנחה און מעריב. טראכט נישט: 'וואס וועט שוין זיין אז איך וועל מאכן אפאר דאללער, איך בין דאך שולדיג טויזנטער דאללער פאר מענטשן און גמ'חין', ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ט:): "פרוטה ופרוטה מצטרפת", אז דו האסט געמאכט א צענער, א צוואנציגער, גיי באצאל דאס; אזוי וועסטו צוביסלעך ארויס קריכן פון דייע חובות.

איך ווייס אז עס איז שווער און דו שפעמסט זיך, אבער געדענק וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין פא.):
 "מוטב תפספו בי בעלמא הדין, ולא תפספו מיניה לעלמא דאתי", ענדערש זאל א מענטש פארשעמט ווערן אויף די וועלט ווי איידער פארשעמט צו ווערן אויף יענע וועלט; א מענטש וואס גייט נאך געלט צו באצאלן חובות איז אן ערליכער איד, עס איז בכלל נישט קיין בושה צו גיין קלייבן געלט, א בושה איז ווען א מענטש איז שולדיג געלט פאר מענטשן און ער זיצט ביי זיך אין שטוב און שטעלט זיך אהער ווי א שיינער איד.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפגעראכטן ווערן און קענען באצאלן אלע דיינע חובות.

רבג

מעג מען פייפן מיט די מויל?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פּרעגן אויב מען קעג פייפן מיט די מויל.

יישר ב"ח

עצתו

רכד

אמונה

רכז

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זאגט (אשר בנחל אידיש, חלק ב', מכּתב קפח) אז עס איז
מקובל פון צדיקים אז אויב מען פייפט מיטן
מויל וכו' רופט מען צו זיך אלע קליפות ומשחיתים און אז
דאס איז נישט קיין איידעלע זאך.

זע זיך צו פירן איידל וועסטו האבן א שיינע לעבן.

רכד

דארף מען האבן חומרות אין שטוב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בענק זיך זייער צום ראש ישיבה, ברוך השם אז מיין לעבן ווערט
בעסער און בעסער מיט די עצות וואס איך האב באקומען פונעם ראש
ישיבה. יישר בח פאר אלע שיעורים, איך הער אויס בסדר די שיעורים
און איך בין זיך מחנה דערמיט, איך הער אויך צוריק פון אסאך אנדערע
וואס זענען זיך מחנה מיט די שיעורים, אז דאס איז זייער גאנצער לעבן.

ווען איך האב געלערנט מיטן ראש ישיבה אלס חתן האט מיר דער
ראש ישיבה געזאגט נאכצוקוקן צוויי גמרות וועגן ענינים שבינו לבניה

און עס אויף ווייזן פאר מיין ווייב, איך האב אבער פארנעסן די מראה
מקומות, אפשר קען מיר דער ראש ישיבה דאס נאכאמאל אנצייכענען?

איך האף אס ירצה ה' צו קומען אויף פסח קיין אמעריקע.

א גרויסן יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן פון דיר, איך בענק מיר נאך
דיר; איך האף אז דו פירסט זיך אזוי ווי דו האסט
געלערנט אין ישיבה אלע יארן. דו ניצט אויס דינע יונגע
יארן - די שענסטע יארן פון לעבן - מיט תורה ותפלה און
עבודת השם יתברך.

בנוגע וואס דו פרעגסט וכו'; הלואי זאל מען לערנען אלע
חתנים און בנות צו לעבן אן פרישות און חומרות.
דעמאלט וואלט נישט געווען אזוי סאך פראבלעמען אויף די
וועלט, ווייל רוב שלום בית פראבלעמען קומען פון דעם
וואס מען לערנט פאלשע לימודים פון חומרות ופרישות.

דערפאר איז דער רבי געווען אזוי שטארק קעגן חומרות,
אזוי ווי ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן
מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו, צריך להרחיק

עצתו

רכה

אמונה

רכש

מאד, פי כל אלו החכמות של העולם שיש להנבננסין ומתחילין קצת בעבודת השם אינם חכמות בלל, והם רק דמיונות ושטויותם ובלבולים גדולים".

דאס זענען נישט זאכן וואס מען קען שרייבן דערפון, אז דו וועסט קומען צו מיר וועלן מיר רעדן פנים בפנים.

רכה

איך האב מורא צו הערן שרעקעדיגע פלעיס.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיינע געשוויסטער הערן אסאך מאל פלעיס, איך האב זייער מורא ווען איך הער א שרעקעדיגע פלעי. וואס זאל איך טון?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תהי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זאגט פאר אייערע געשוויסטער אז איר ווילט ענדערש הערן ערליכע סידי'ס ווי צו הערן לצנות וכו'; היינט איז דא ערליכע סידי'ס פון ערליכע זינגערס.

מען דארף זייער אכטונג געבן וואס מען הערט ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ג): "מי שישומע בגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא", ווער עס הערט א ניגון פון נישט אן ערליכער זינגער וכו' וועט דאס אים שטערן צו דינען דעם אייבערשטן. און פארקערט אויך: "וכששומע ממנגן בשר והגון, אזי טוב לו", אויב דער זינגער איז אן ערליכער איד וועט דאס אים ברענגען גענטער צום אייבערשטן.

מען דארף זייער אכטונג געבן פון לצנות; אנשטאט הערן טעיפס פון ליצנות וכו', זאלט איר ענדערש הערן מעשיות פון צדיקים, אדער פרייליכע ניגונים פון אמונה וכו'. היינט איז דא זייער גוטע טעיפס פאר קינדער פון גוטע ערליכע מחנכים וואס דערציילן זייער שיינע מעשיות אנגעפילט מיט יראת שמים. אויך איז דא טעיפס פון ערליכע אידן וואס זינגען ניגונים וואס ברענגט אריין אמונה אין די צוהערער.

בעטס אייערע געשוויסטער אז ווען איר זענט אין שטוב זאלן זיי ענדערש אנצינדן טעיפס וואס ברענגט יראת שמים, נישט וואס לעשט אויס יעדע אידישער פונק וכו'.

ווייזט דעם בריוו פאר אייערע געשוויסטער.

 רבו

ווי אזוי לערן איך מיט די קינדער ביי אבות
 ובנים ווען איך פארשטיי נישט קיין גמרא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער נתעורר געווארן פון די קליפ וואס ווייזט ווי מאטע'ס
 געבן זיך נישט אפ מיט די קינדער נאר זיי זענען פארנומען מיט
 די סמארטפאון, און איך פרויביר אריינצולייגן מער צייט אין מיינע
 קינדער.

איך האב א שאלה, עס איז דא די 'אבות ובנים' פראגראם ביי אונז
 אין שול יעדן מוצאי שבת, איך זיין מיט אלע מיינע קינדער, איך קען
 אבער נישט קיין גמרא און איך פארשטיי נישט וואס זיי רעדן. זאל איך
 פשוט זיצן און שמועסן מיט זיי, אדער זאל איך זיי פארהערן נאר חומש
 רש"י וואס דאס קען איך יא ברוך השם?

אויך וויל איך וויסן אזוי ווי איך האב פיר אינגלעך, יעדער אין אן
 אנדערע עלטער, וויפיל צייט זאל איך געבן פאר יעדן פון זיי ביי אבות
 ובנים?

איך קען נישט קיין חינוך, איך פרויביר זיך צו לערנען אביסל פון
 אייערע שיעורים.

יישר בתי פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו געפסט אנועק אביסל צייט פאר דייע
קינדער צו איבערגיין מיט זיי וואס זיי האבן געלערנט
אין תדר דורכאויס די וואך, דאס וועט דיר גרענגען גחתי
פון דייע קינדער ווען זיי וועלן עלטער ווערן.

א טאטע וואס געבט נישט אנועק פאר זיינע קינדער לבל
תפחות איין שעה א וואך זיך צו אינטערעסירן וואס די
קינדער מאכן, וואס זיי לערנען וכו' און שמועסט אביסל
מיט זיי וכו' - דער וועט זיך רייסן די האר פון קאפ ווען
זיינע קינדער וועלן עלטער ווערן; קינדער וואקסן נישט פון
זיך אליין, נאר אז מען געבט זיך אפ מיט זיי אין זייערע
ינגע יארן וועלן זיי וואקסן שיינע פירות.

דאס וואס דו זאגט אז דו קענסט נישט קיין גמרא וכו';
קודם כל היינט איז דא גמרא'ס מיט טייטש אויף
אלע שפראכן, אזוי אז אפילו איינער וואס האט נישט געלערנט
אין די יונגע יארן קען אויך פארשטיין מער ווייניגער פון
וואס די גמרא רעדט זיך. צווייטנ'ס דארפסטו וויסן אז דער
עיקר פון 'אבות ובנים' איז נישט אז מען זאל דעמאלט
פארהערן די קינדער, נאר דער ציל פון 'אבות ובנים' איז
צו מאכן א קשר צווישן טאטע און קינד. א גאנצע וואך

איז דער טאטע פארזאגט און פארפלאגט על המיתה ועל הכלכלה און עם קומט נישט אויס ער זאל שמועסן מיט זיינע קינדער, האט מען געמאכט 'אבות וּבנים' אז מוצאי שבת זאל יעדע טאטע זיך אנוועק זעצן אין בית המדרש מיט זיינע אינגלעך, ער זאל זיי דערציילן זיינע מעשיות פון צדיקים, מעשיות פון די פרשה און אויסהערן די קינדער וואס זיי טוען אין חדר וכו'.

אז מען האט א שטוב מיט קינדער הייבט מען אן פון די יונגערע, ווייל זיי דארפן דאס מער און מען לערנט מיט יעדע קינד אביסל וכו'; פארשטייט זיך אז מען טאר נישט מאכן אן אויסנאם פון איין קינד מער פון די אנדערע, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת י:): "לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים", נאר מען דארף יעדן איינעם געבן אייניג אויפמערקזאמקייט. אויב מען האט א קינד וואס מוטשעט זיך מער וכו' דארף מען אים מער ארויסהעלפן וכו'. דער עיקר פון 'אבות וּבנים' איז אז דער טאטע זאל אויסהערן זיינע קינדער וואס זיי טוען א גאנצע וואך וכו' און זיי ארויסהעלפן וכו', מען דארף זיי נישט פארדערן.

וואויל איז דיר אז דו געבסט אנוועק א שעה יעדע מוצאי שבת ביי 'אבות וּבנים' פאר זיינע קינדער. קינדער הערן אויס יעדעס ווארט וואס זייער טאטע רעדט צו זיי, בפרט קליינע קינדער; זיי איז נישט קיין חילוק צי דער טאטע איז א תלמיד חכם אדער א פשוט'ער מענטש, קינדער הערן אויס זייער טאטע יעדעס ווארט וואס ער זאגט זיי.

גיי איבער די פֿרשע מיט דיינע קינדער און לאז זיך אראפ צו זיי, וועסטו שעפן פון זיי נחת. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב' סימן ב'): "סגָּהּ לַבָּנִים לְהַקְטִין עֲצָמוֹ", א סגָּהּ פֿאר קינדער איז זיך צו האלטן קליין; מוהרא"ש איז דאס מסביר אז דאס גייט ארויף אז מען האלט זיך קליין און מען לאזט זיך אראפ צו די קינדער, מען שפילט מיט זיי, מען דערציילט זיי מעשיות, מען אינטערעסירט זיך וואס זיי טוען - דעמאלט איז מען זייער מצליח מיט זיי.

נעל כולם זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף גוטע קינדער; וואויל איז פאר עלטערן וואס בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף גוטע קינדער, דורכדעם וועלן זיי זוכה זיין צו ערליכע קינדער.

רכז

מיינע עלטערן שרייען צופיל אויף מיר.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך לייד אסאך פון מיינע עלטערן וואס שרייען מיר נאך מיט מיאוס'ע געמען און מיאוס'ע ווערטער, דאס טוט מיר זייער שטארק וויי.

איך מיין שוואגער שרייט מיר נאך אז איך בין א "גראבער", און דאס טוט מיר זייער וויי.

קענט איר מיר ביטע געבן אן עצה?

יישר בתי פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תתני'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם איז נישט קיין צניעות פאר איך צו רעדן מיט אייער
שנואגער; דאס אז ער שרייט אויף איך "גראבער" וכו'
איז נישט גערעכט פון אים, אבער איך מוז איך זאגן אז
איר זענט אויך נישט גערעכט, ווייל אויב איר וואלט נישט
גערעדט מיט אים וואלט ער בכלל נישט געשריגן אויף איך.

דערפאר, פון היינט און ווייטער זאלט איר נישט רעדן מיט
קיין פרעמדע מענער - אפילו מיט אייערע
שנואגערס; איר זענט שוין נישט קיין קליין מיידל, איר זענט
שוין א גרויס מיידל, דארפט איר אכטונג געבן ווי אזוי איר
פירט זיך. פירט זיך אויף איידל וועט איר האבן א גוט לעבן.

בנוגע אייערע עלטערן, אז זיי שרייען אויף איך מיאוס'ע
ווערטער וכו'; איר דארפט זיי דן זיין לכה זכות אז
זיי מיינען איך נישט וויי צו טון. אויף יעדן איינעם גייט
אריבער שוועריקייטן אין לעבן און אסאך מאל כאפט מען
זיך נישט און מען שרייט אויף די קינדער. איר זאלט קיינמאל
נישט ענטפערן פאר אייערע עלטערן ווען זיי שרייען אויף
איך, אין דעם זכות וועט איר האבן א שיינ לעבן.

רכה

וואס טו איך אז מיין ווייב וויל נאר היילן נאטורליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א זאך וואס שטערט מיר זייער שטארק, איך ווייס נישט צי איך בין גערעכט אדער נישט.

מיין ווייב און איך איר מאמע האלטן זייער פון גיין נאטורליך מיט יעדע זאך, זיי טענה'ן אז די דאקטורים קוקן נאר אויף געלט און מען קען יעדע זאך היילן נאטורליך. אמאל האב איך גאך מסכים געווען דערצו אבער עס איז שוין אנגעקומען צו א שטאפל וואס איך האלט עס שוין מער נישט אויס, למשל זיי האלטן אז ווען מען האט שטארקע יסורים טאר מען נישט נעמען טיילענאל אדער אנדערע זאכן וואס בארואיגן. איך האב אינדערהיים א גאנצע שאפע מיט נאטורליכע ווייטעמינגען און מען עסט מער ווייטעמינגען ווי עסן.

מיין שוויגער האלט אויס די גאנצע ווייטעמין געשעפט... און מיין ווייב מאכט עס שוין כמעט גאך. איך פיל ווי איך ווער משוגע. א גרויסן ישר ב"ח פאר'ן נעמען די צייט צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זיך זייער היטן פון די אלע וואס רעדן קעגן גיין צו דאקטורים; אמת טאקע אז דער הייליגער רבי האט

געזאגט מען זאל זייער אכטונג געבן פון גיין צו דאקטורים (שיחות הר"ן, סימן ט) אבער פון די אנדערע זייט האט דער רבי געזאגט: "אז מען גייט שוין יא צום דאקטער זאל מען גיין צו גאר א גרויסער דאקטער"; דאס הייסט, מען זאל נישט גיין צו א דאקטער וואס לערנט זיך יעצט וכו', גאר צו א דאקטער וואס האט שוין לאנגע יארן ערפארונג.

מען דארף זייער אכטונג געבן פון די אלע וואס זאגן מען זאל נישט גיין צו קיין דאקטורים. מיר קענען נישט זיין קלונער פון די תורה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ס): "אויפ'ן פסוק (שמות כא, יט): "ורפא ירפא" - מבאן שנתנה התורה רשות לרופא לרפאות; נאך זאגן תו"ל (פנהרין יט): "עיר שאין בו רופא, אין תלמוד חכם רשאי לדור בתוכה", מען טאר נישט וואוינען אין א שטאט וואו עס איז נישט דא קיין דאקטער.

דער רבי האט קלאר געזאגט אז מען איז מחויב צו געבן שאטס פאר די קינדער; דער רבי האט געזאגט: "ווער עס געבט נישט קיין פאקין פאר די קליינע קינדער ביי א פערטל יאר, איז א רוצח", נאך האט דער רבי געזאגט: "מען מעג גיין אפילו אינמיטן ווינטער אין די גרויסע שנייען און קעלט צו א דאקטער צו מאכן פאקין (שאטס) פאר די קינדער", דאס זענען די שאטס וואס מען געבט היינטיגע צייטן פאר קינדער קעגן אלע ערליי מחלות, אזוי ווי מיזעלס, פאליאז וכו'; ווער עס געבט נישט פאר די קינדער וואקסינען קעגן אלע סארט מחלות - איז א רוצח. קוק אריין דעם

לשון פון רבי'ן (ספר אבניה בתול, סימן לד): "צריכין להעמיד לבל ילד פאקין קודם רבע שנה, ואם לא - הוא כמו שופך דמים, ואפילו אם דרים תרחק מן העיר מחויבים ליסע עבור זה ואפילו בזמן שהקור גדול, ולהעמיד לילד פאקין קודם רבע שנה".

דאס האט דער רבי געזאגט נאך פאר צוויי הונדערט יאר צוריק ווען די מעדעצינישע וועלט איז נישט געווען אזוי פארגעשריטן ווי היינט, איז דאך זיכער אז אין די היינטיגע טעג דארף מען זייער אכטונג געבן צו געבן שאטס פאר די קינדער. מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות און נישט זיין קיין אויבער חכם.

מוזקרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט וואס ער האט געהערט פון הרב החסיד רבי לוי יצחק בענדער זכרוננו לברכה, אז אין אומאן האט געוואוינט א גרויסער ערליכער איד אן אייניקל פון רבי'ן, ער איז געווען א משפיע און פלעגט פארלערנען וכו', זיין גאנץ לעבן פלעגט ער רעדן קעגן גיין צו דאקטורים און ווען ער איז עלטער געווארן איז נישט געווען קיין איין דאקטער וואו ער זאל נישט האבן געווען; זעט מען אז מען דארף זייער אכטונג געבן פון זאגן פאר א צווייטן נישט צו גיין צום דאקטער. און אנדאז איז מען גייט צום דאקטער דארף מען אכטונג געבן ער זאל נישט זיין א דאקטער וואס האלט זיך אינמיטן לערנען נאר א דאקטער מיט אסאך ערפארונג.

ווען מען גייט צום דאקטער דארף מען פאר דעם בעטן דעם אייבערשטן און געבן צדקה, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ג): "נאכדעם וואס מען געבט א פדיון פאר א צדיק קען מען גיין צום דאקטער", עיין שם. מוה"רא"ש זאגט אז פאר מען גייט צום דאקטער זאל מען לערנען דעם תורה, געבן צדקה און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל שיקן א גוטער דאקטער און מען זאל האבן א רפואה שלימה.

ווייז דעם בריוו פאר דיין ווייב, וועט זי אפלאזן די אלע צודרייטע שימות וואס פארדרייען דעם קאפ.

רכט

איך בין א בחור וואס פילט נישט קיין טעם אין לעבן, קענט איר מיר העלפן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, נישט יונג, און דערנוויל זיך איך נאך אין ישיבה. איך בין א מענטש וואס טוט אלץ פאר אנדערע, איך פרוביר צו העלפן א צווייטן און איך פרוביר צו טון דעם רבינ'ס עצות, אבער איך פיל נישט קיין טעם אין מיין לעבן, אפשר קענט איר מיר מתוק זיין און ארויסהעלפן?

א גרויסן יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
 לכבוד ... נרו יאיר
 איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו זאנסט אז דו ביסט נישט פרייליך און דו
 שפירסט נישט קיין טעם אין דיין לעבן, דאס איז ווייל
 דו דארפסט חתונה האבן. ווילאנג א מענטש האט נישט
 חתונה איז ער נישט פרייליך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (יבמות סב): "אמר רבי תנחום אמר רבי חנילאי כל אדם
 שאין לו אשה שרוי בלא שמחה", ווי לאנג מען האט נישט
 חתונה איז מען נישט פרייליך, אזוי ווי עם שטייט (דברים יח.
 כו): "ושמחת אתה וביתך"; "בלא ברכה", מען האט נישט
 קיין ברכה, אזוי ווי עם שטייט (תחוקאל מה, ל): "להניח ברכה
 אל ביתך"; "בלא טובה", און מען האט נישט קיין גוטס,
 אזוי ווי עם שטייט (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו".

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן אן עצה וואס מיט
 די עצה קען מען זוכה זיין אנצוקומען צו די גרעסטע
 מדרגות, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן כה): "התבודדות
 הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל"; ווען א מענטש פאלגט
 דעם רבי'ן און ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ מיט'ן
 אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער דערציילט אים
 אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, זאגט ער שוין נישט אז
 ער האט נישט קיין טעם אין לעבן, פארקערט, דער מענטש

הייבט אן שפירן א טעם גן ערן אויף די וועלט, ער שפירט זיך נאנט צום אייבערשטן און ער דארף שוין קיינעם נישט, ער דארף נאר דעם אייבערשטן אליין.

דערפאר, אז דו שרייבסט אז דיין לעבן האט נישט קיין טעם, פאלג דעם רבינ'ס עצה פון 'התבודדות': גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און רעד זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך, דערצייל פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר. וויין צו אים: "רבנו של עולם, וואס זאל איך טון אז דער נצר הרע ווארפט מיר אראפ נאכאמאל און נאכאמאל? וויפיל מאל איך נעם זיך פאר צו זיין וואויל פאל איך נאכאמאל אראפ! רבנו של עולם, איך שפיר נישט קיין טעם אין לעבן, איך בין נישט פרייליך, באשעפער איך וויל חתונה האבן, איך וויל אנהייבן לעבן, העלף מיר אייבערשטער".

וויסן זאלסטו אז א בחור איז דער גרעסטער רחמנות אויף די וועלט; מוהרא"ש זכרנו לברכה זאגט אז קיינער פארשטייט נישט א בחור, קיינער ווייסט נישט די צער וואס א בחור גייט אדורך. א בחור וויל זיין ערליך, ריין און הייליג, אבער עס גייט אים נישט, ער האלט אין איין אראפפאלן אין די עבירה פון פנים הבטיות - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ביו עס ווערט אים גמאס דאס לעבן און ער גייט ארום מיט שלעכטע מחשבות כאילו

דער אייבערשטער איז ברויז אויף אים; אבער אז מען פאלגט דעם רבי'ן און מען מאכט התבודדות, דעמאלט ווערט מען פרייליך.

זע צו זאגן יעדן טאג אביסל משניות און תהילים; נאר דאס בלייבט פונעם מענטש. קוק וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ב): "אשרי מי שזוכה לאכל כמה פראקים משניות, ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות", וואויל איז דעם מענטש וואס עסט יעדן טאג אפאר פראקים משניות, טרינקט אפאר קאפיטלעך תהילים און טוט זיך אן מיט מצוות.

דער אייבערשטער זאל דיר שיקן בקרוב דיין שידוך.

רל

ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין נאכ'ן פארלירן א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגעמאן פון ארץ ישראל, איך האב חתונה געהאט זעקס יאר צוריק און איך האב ברוך ה' צוויי קינדער בלי עין הרע, בן ירבו.

איין יאר ל"ג בעומר אין מירון האב איך באקומען א סידי מיט אייערע הייליגע ניגונים, אזוי בין איך אָנגעקומען אויך צו הערן אייערע שיעורים און דאס האט מיר ממש געטוישט מיין לעבן צום גוטן, די ווערטער זענען מיר זייער מחזק, ממש כמים קרים על גפוש עייפה.

נאך אסאך נסיונות און שוועריקייטן וואס איך בין דורכגעגאנגען און איך גיי נאכאלץ דורך, איז נישט דא נאך א זאך וואס איז מיר אזוי מחזק ווי די הייליגע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

לעצטנס בין איך דורכגעגאנגען נאך א שוועריקייט רחמנא ליצלן. מיט מיין צווייטע אינגל איז אויך געבוירן געווארן א צוויילינג מיידל, זי האט געהאט קאמפליקאציעס גלייך ביים געבוירן ווערן, איך האב געגעבן א גרויסע קידוש אום שבת און איר געגעבן א נאמען, אבער שבת נאכמיטאג איז זי לידער אוועק לא עלינו; זעקס שעה נאכ'ן געבן דעם נאמען און דריי און האלב טעג נאכ'ן געבוירן ווערן.

עס איז מיר געווען נאר שווער צו הערן די ביטערע בשורה מוצאי שבת, מיר פרובירן זיך מחזק צו זיין און זיך דערהאלטן, אבער עס קומט נישט אן גרינג, אפשר קענט איר מיר אביסל מחזק זיין.

א גרויסן יישר פח פאר אלעם.

תשובה:

געזרת ה' ותברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי צו הערן די שרעקליכע בשורה;
המקום ינחם אתכם, דער אייבערשטער זאל ענק טרייסמן,
דיר מיט דיין ווייב תתני, איר זאלט נישט וויסן מער פון
קיין צער.

דער אר"י הקדוש זאגט אז דער שם הנו"ה בהבאה באטרעפט
מקום. דאס הייסט: י' פעם י' (צען מאל צען, און

אזוי ווייטער), ה' פעם ה', ו' פעם ו', ה' פעם ה', באמערעפט
 מקו"ם (186); מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז דאס מסביר
 אזוי: "הנו"ה בהפאה", דאס הייסט, ווען א מענטש כאפט
 קלעפ, דארף ער וויסן אז אלע קלעפ קומט פונעם אייבערשטן.
 אויב מען ווייסט אז הנו"ה - דער אייבערשטער, בהפאה -
 ער שלאגט מיר, דעמאלט איז "עולה מקו"ם" גלייב איך
 שטיין אויף מיין פלאץ, איך גיי נישט אנוועק פון די אמונה,
 ווייל עס וועט נארנישט נוצן.

דערפאר - זאגט מוהרא"ש - נוצט מען דעם לשון 'המקו"ם'
 ינחם אתכם' ווען מען איז מנחם אבד, ווייל מען
 זאגט פאר'ן מענטש: "געדענק, 'המקו"ם' ינחם אתכם, אלע
 קלעפ וואס גייט אריבער קומט פונעם אייבערשטן".

מיר ווייסן נארנישט, מיר דארפן נאר איין זאך חזר'ן - די
 הייליגע אמונה; מיר דארפן חזר'ן דעם פסוק (דברים לב,
 ה): "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין
 עול צדיק וישר הוא", עס איז נישט דא וואס צו זאגן עס
 איז נישט דא וואס צו פארשטיין, א איד ווייסט אז דער
 אייבערשטער פירט דער וועלט בצדק ובמשפט בחסד
 וברחמים. ווען א מענטש האט אמונה, ער גלייבט אז אלעס
 איז דער אייבערשטער און קיינער קען אים נארנישט טון -
 נישט קיין גוטס און זיכער נישט קיין שלעכטס, דעמאלט
 איז דער מענטש גליקליך און פרייליך.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד): ווען א מענטש
 ווייסט אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים איז

פאר זיין טובה וועגן, דער מענטש לעבט שוין אין גן עדן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים נ:): 'כיום שהוא יהיה ה' אחד ושמו אחד', פֿרעגן תו"ל, 'עצט איז נישט 'ה' אחד ושמו אחד?!' נאר יעצט ווען עס גייט גוט פאר א מענטש, זאגט ער: "הטוב והמטיב" און חס ושלום ווען עס גייט אים נישט גוט זאגט ער: "דיין האמת", אבער לעתיד לבא וועט מען אויף אלעס זאגן: "הטוב והמטיב"; דערפאר, ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס פאסירט מיט אים איז דער אייבערשטער, דעמאלט לעבט ער אין עולם הבא.

דערפאר בעט איך דיר זייער, שטארק זיך און שטארק דיין ווייב תתני; אפילו עס איז דיר ביטער וכו', וכו' - האב נישט קיין קשיות אויף דאס וואס דו גייסט אריבער. געדענק אז (תהלים קמה, יז): "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", און (שם, ט): "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו", דער אייבערשטער איז גוט צו יעדן איינעם; איי איך זע עס נישט, איי איך פארשטיי עס נישט - דארף איך האבן אמונה אז אלעס איז לטובה און דאס אז איך זע עס נישט און פארשטיי עס נישט - דאס איז אויך פאר מיין טובה.

זיי זיך מתחזק מיט דיין אינגעלע, און זע צו מתחזק זיין דיין ווייב ווייל זי דארף נאך מער חיווק פון דיר.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן דו זאלסט נישט וויסן מער פון קיין צער.

רלא

ווער קען מחדש זיין חידושים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געווען וואס מוהרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט אין ספר הקדוש "אשר בנחל" (חלק טו דף קפו, מכתב ב' אלפים רכו) אז ווען מען האט צייט זאל מען שרייבן חידושי תורה וואס מען איז מתדוש אויפ'ן רבינ'ס דיבורים, און דאס איז א גרויסער תיקון פאר'ן מענטש.

איך האב אויף דעם אפאר שאלות, איז דאס געזאגט געווארן פאר יעדן איינעם? וואס טוט מען אויב מען קען נישט מתדוש זיין קיין חידושים? דארף מען האבן דורכגעלערנט כל התורה בולה פאר'ן מתדוש זיין? דארף מען קענען קבלה פאר מען איז מתדוש א חידוש?
א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת משפטים, כ' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קה): "ווען א מענטש איז מתדוש חידושי תורה איז דאס א גרויסער תיקון צו מתקן זיין וואס מען האט פוגם געווען אין פנים הברית".

נאך האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רסז): "מי שרוצה לתדוש בתורה מותר לו לתדוש ולדרוש כל מה שירצה, כל מה שיזכה לתדוש בשכלו", ווער עס וויל מתדוש זיין

חידושי תורה מעג מחדש זיין און דרשנ'ען וואס ער וויל, "ובלבד שלא יוציא איזה דין חדש על פי דרושיו שדורש בדרך דרוש וסוד", מיט איין תנאי, ער זאל נישט מחדש זיין נייע הלכות אנועק צו גיין פון שלחן ערוך. שרייבט רבי נתן ווייטער: "והמוכן מדבריו הנה, שאפילו בכונות הארז"ל ודרכי הקבלה מותר לחדש בהם באשר ישוג שכלו, ובלבד שלא יוציא מהם שום דין חס ושלום", מען מעג מחדש זיין חידושים אפילו אין קבלה, ווי לאנג מען איז נישט מחדש קיין הלכות און מען גייט נישט אנועק פון שלחן ערוך.

עס איז געקומען א איד צום הייליגן רבין מיט זיינע חידושים וואס ער האט מחדש געווען אויף א תורה פון רבין אין ליקוטי מוהר"ן, האט דער רבי געזאגט: "איר קענט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט (דאס מיינט איר קענט זאגן אלע פשטים אויף מיינע תורות) בהנאי אז איר זאלט נישט אפטרעטן פון שלחן ערוך"; ווען א מענטש איז מחדש חידושים בתורה, דארף מען אכטונג געבן אז מען זאל נישט אנועק גיין פונעם דרך התורה - פון די ווערקער וואס די הייליגע חכמים האבן אונז געלערנט.

דערפאר איז זייער א גרויסע זאך אראפ צו שרייבן חידושי תורה, אפער מען דארף עס נישט דרוקן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו לערנען, ללמוד וללמד לשמור ולעשות.

רלב

דארף מען אָוועקוואַרפֿן דעם שְׂכָל פֿאַר אַ צדיק?

שאלה:

לְכַבֵּד דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

שְׁלוֹם וּבְרָכָה, אִיךְ בִּין אַ פֿרוי פֿון יבִּנְאֵל, מיט אַ שְׁיִינע משפּחה. אִיךְ בִּין שׁוֹיִן חֲתוּנָה גַּעְהאַט מיט מיין הַשׁוֹבֵעַר מאַן פֿאַר זיבֵּעֶצן יאַר, און מיר האָבן בְּרוּךְ ה' אַ שְׁיִינע שְׁטוּב מיט ליכטיגע קינדערלעך: קיין עין הָרַע. אִיךְ דאַנק דעם אַייבֵּער־שְׁטֵן אִיךְ אַלעס גוטס וואָס ער האָט מיר געגעבן און ער געבט מיר נאַכאַלִיץ.

מיר זענען געקומען וואוינען קיין יבִּנְאֵל מיט עטליכע יאַר צוריק, מיר האָבן בְּרוּךְ ה' זוכה געווען צו ווערן בעלי תְּשׁוּבָה הוֹרֵךְ בְּרִסְלָב אָבֵעַר מיר האָבן נישט געהאט קיין רב און צדיק וועמען מיר האָבן אויסגעהערט און געפאלגט אִיךְ אַ רַעַנְעִלְמַעֲסִיגֵן פֿאַרְנֵעַם. ווען מיר זענען אָנגעקומען קיין יבִּנְאֵל זענען מיר בְּרוּךְ ה' געווארן מְקוֹרֵב צו מוֹהֲרָא"ש, מיר זענען אַרײַן צו אים און געשריבן צו אים עטליכע מאל, מיר זענען געווען ביי הַרְשׁוֹת און טישן, אָבֵעַר לײַדֵּער איז מוֹהֲרָא"ש נסתלק געווארן נישט צו לאַנג נאַכ־דעם וואָס מיר זענען אָנגעקומען קיין יבִּנְאֵל.

די לעצטע דריי יאַר האָבן מיר בְּרוּךְ ה' ווייטער געוואוינט דא אין יבִּנְאֵל, מיר זענען בְּרוּךְ ה' זייער מצליח בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אִיךְ שפיר אָבֵעַר נישט אז מיר זענען געשטיגן צופיל בְּרוּחַנִיּוֹת אין די יאַרן. דער מַצָּב דא, מיט אויפיל לְשׁוֹן הָרַע'ס פֿון אַלע זייטן, אויפיל מחלוקת און קריגערייען, איינער רעדט אויפֿ'ן צווייטן - איז זייער שלעכט משפיע אִיךְ אונז. אִיךְ וויל ממש נישט ארויסקיין פֿון דערהיים ווייל אִיךְ שפיר אז אויב אִיךְ וועל ארויסקיין קען אִיךְ אִיךְ ווערן אַרײַנגעשלעפּט אין די פֿייער פֿון מחלוקת און לְשׁוֹן הָרַע.

עצתו

רלב

אמונה

רמט

אונזער שלום בית איז ברוך ה' זייער פליין, איך פארשטיי זיך ברוך ה' זייער גוט מיט מיין מאן, ווען עס קומט אבער צו גיין צו א צדיק בין איך נישט אויף די זעלבע מיינונג ווי אים. ער האלט אז מען מוז האבן א צדיק פון היינט, איך האב אבער נישט מסכים געווען דערצו, איך האב זיך קעגנזעשמעלט, און דאס האט שטארק געשטערט די שלום בית ביי אונז אין שטוב.

איך האלט אז מיר קענען ווייטער אנגיין בלויז מיט די לימודים פונעם רבי'ן און מוהרא"ש, מיין מאן האלט אבער אז מען דארף אויך האבן א לעבעדיגע רבי און זיך מבטל זיין צו אים, איך פארשטיי אבער נישט צו די זאכן, איך ווייס נישט ווי אזוי מען ווארפט אונעק דעם שכל פאר א צדיק, איך בין שוין געווען ביי אסאך צדיקים פאר א ברכה און הדרכה, איך האב אבער קיינמאל נישט פארשטאנען וואס דאס מיינט זיך מבטל זיין פאר א צדיק.

און אויב וועט מיין מאן מקבל זיין פון איין צדיק און איך פון א צווייטן צדיק, וועט זיכער נישט טויגן.

אלקנפאלס, איך ווייס נישט דער ריכטיגער וועג ווי אזוי צו גיין, דאס אז אונזער שטוב איז נישט אינגאנצן בשלום איז זיכער זייער נישט גוט פאר די קינדער, איך ווייס אבער נישט וואס איך דארף זא טון. איך וועל זיך זייער פרייען אויב איר וועט אונז קענען מדרוך זיין וואס צו טון אין אונזער מצב. מיר זענען זיך אסאך מחזק מיט אייערע שיעורים און חיזוק יומי, דאס שטארקט אונז אין אמונה און צו רעדן צום אייבערשטן, אפשר וועט איר אונז קענען מנייען זיין אין אונזער פראבלעם.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת משפטים, כ' שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
מרת ... תקי'

איך האב ערה אלטן אייער בריוו.

ווי איך פארשטיי קען דער סמ"ך מ"ם נישט דערליידן אז
איר לעבט אזא שיינע לעבן מיט אייער מאן שוין זיבעצן
יאר און איר האט א שטוב מיט ליכטיגע קינדער וכו', וכו';
דערפאר זוכט ער מיט אלע כוחות צו צעשטערן אייער לעבן,
ער זוכט ווי ער קען מאכן א פירוד צווישן איך און אייער
מאן. ווייל איינמאל ער צעברעכט די ליבשאפט צווישן מאן
און ווייב האט ער נאכדעם א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען
כאפן דעם מענטש אין זיין נעץ און אים מכשיל זיין מיט
עבירות, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רס"ט): "מעגן
בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין
נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה
פרוד לגמרי חס ושלום", דאס וואס מען זעט אינגעלייט
צעטיילן זיך פון די ווייב און זיי זענען צעטיילט פאר א
שטיק צייט און אסאך מאל ווערט נאכדעם א גט חס ושלום,
"זה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל
השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצורתו חס ושלום
על ידי זה", דאס איז דער ארבעט פונעם יצר הרע וואס
ער מאכט אז מען זאל זיך צעטיילן. ווייל ווען מאן און ווייב
זענען צעטיילט קען ער זייער גרינג אריינכאפן דעם מענטש
ביי אים אין זאק אריין, "פי הוא אורב על זה מאד - לתפסם

בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חם ושלום, שגורם בערמוניותו לקלקל השלום שבבניהם", דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי כאפט ער זיי אריין אין שמוציגע עבירות.

מיר טוט זייער וויי אז עס איז דא מחלוקת צווישן אנשי שלומינו וכו', אבער עס איז נישט אזוי פשוט ווי איר לייגט עס אראפ, נאר ווער עס וויל לעבן בשלום קען לעבן ווייטער אין יבנאל זייער שיין. איך אליינס האב תלמידים וואס וואוינען אין יבנאל און זיי ווייסן גארנישט פון קיין מחלוקת צו זאגן, זיי לעבן מיטן אייבערשטן, זיי לעבן מיט די חיוב פון הייליגן רבי'ן, זיי דאווענען און לערנען, זיי גייען הפצה און זענען פרייליך וכו'. איך פרעג זיי אסאך מאל אויב מען קריגט זיך דארט וכו', ענטפערן זיי מיר אייביג דעם זעלבן תירוץ: "ווער עס וויל זיך קריגן קריגט זיך וואו ער זאל נאר זיין און ווער עס וויל שלום איז זיך מחנ' דא אין יבנאל".

איך געדענק ווען איך בין געקומען דאס ערשטע מאל קיין יבנאל, פאר איבער צען יאר צוריק, בין איך ממש געווען פארגאפט און ערשטוינט אז עס איז דא אזא זאך אויף די וועלט; איך האב דארט געזען ווי מענטשן לעבן שוין אין גן עדן, איך האב געזען ווי מענטשן לעבן אזוי פשוט, אזוי פרייליך, מיט א לויטערע אמונה אזוי ווי מוהרא"ש האט אין אונז אריינגעבאקן. איך בין איינגעשטאנען ביי א

משפחה און איד האב זיך צוגעקוקט מיט שטוינונג ווי פשוט'ע מענטשן לעבן מיט אזא אמונה, מיט אזא שמחה, מיט אזא צופרידנקייט. ביז איד בין אנגעקומען אין שול, דארט האב איד געטראפן אינגעלייט און איד הייב אן שמועסן מיט זיי פון די שיינקייט פון יבנאל; זאגט מיר איינער: "זה לא כל כך פשוט", עם איז נישט אזוי פשוט ווי דו מיינסט, פֿרעג נישט וואס טוט זיך, עם איז געפערליך וכו' וכו'; האב איד פון איין זייט געזען מענטשן וואס לעבן ממש אין גן עדן און פון דער אנדערער זייט מענטשן וואס ווילן נאר רעדן לשון הרע און זוכן פון אונטער דער ערד זיך אפצורעדן.

אין יעדע פלאץ זענען דא מענטשן וואס זוכן מחלוקת, זוכן עקשאן וכו', דאס איז דער גלות און פון דעם לידן מיר אזויפיל, ביז דער אייבערשטער וועט אונז שיקן אליהו הנביא וואס ער וועט שלום מאכן אויף די וועלט, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ערוי"ת ח, ט): "אין אליהו בא לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם", ווען אליהו הנביא וועט קומען אויף די וועלט וועט ער מאכן שלום צווישן אלע אידן.

אן ערליכער איד קריגט זיך נישט מיט קיינעם; אן ערליכער איד גייט זיך זיין וועג און עם גייט אים נארנישט אן, ער זוכט נישט קער צו נעמען פון די וועלט, ער וועט זיך מיט קיינעם נישט קריגן. ער וועט נאר זען צו העלפן און מחנ' זיין א צווייטן.

ווער עס וויל טון די ווילן פון מוהרא"ש און וועם עס גייט אין לעבן די כבוד פון מוהרא"ש וכו', דארף מקיים זיין וואס מוהרא"ש האט אויגן געשריבן אין די צוואה; קוקטס אריין אין צוואת מוהרא"ש (אות ט): "מיינע טייערע קינדער און תלמידים, איר זאלט זיך זייער שטארק היטן זיך נישט אריינצומישן אין קיין שום מחלוקת און קריגערייען; אין צוגאב צו דעם איז דא א בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן דעם לעצטן טאג פון זיין לעבן אז מען זאל זיך היטן פון מחלוקת, אזוי אויך האט מוהרא"ש געשריבן פון שפיטאל בעט אפאר טעג פאר ער איז נסתלק געווארן אין א בריוו: "ולכן זה עקר רצוני שיהיה רק אהבה בין אנשי שלומינו, כי הרבה צרות באו ויצאו ממחלוקת ומריבות"; זעט מען ווי שטארק מוהרא"ש האט געוואלט מיר זאלן זיך מיט קיינעם נישט קרייגן.

דערפאר בעט איך איך, אנטלויפט פון מחלוקת און רעדט נישט מיט קיינעם וועגן מחלוקת. איר זאלט לעבן בשלום מיט אייער מאן; אז אייער מאן האט געטראפן איינעם פון וועם ער געמט חיוק וכו' וואס דארף דאס איך אנגיין?! אז אייער מאן האט געטראפן א פלאץ וואו מען איז אים מחזק אויף תורה ותפלה, פארנוואס זאלט איר אים שטערן?! פארקערט, זייטס אים מחזק און מעודד! זאגטס אים: "מיר וועלן אייביג זיין צוזאמען, מיר וועלן לעבן בשלום ובשלחה!" דאס וואס איר שרייבט: "מען דארף אוועק ווארפן די שכל"; ווער הייסט אוועק ווארפן די שכל? חס ושלום, מען

טאר נישט אנוועק ווארפן די שכל און נאר א מענטש מיט שכל וועט נעמען אן ערליכער איד זאל אים ווייזן די וועג ווי אזוי צו לעבן. די שכל זאגט אז מען דארף גיין צו אן ערליכער איד, די שכל זאגט אז אויב דער מאן האט אן ערליכער איד וואס איז אים מתוק זאל אים די ווייב נישט שטערן. פארקערט, אויב מען מאכט מחלוקת - דאס הייסט אנוועק געווארפן די שכל; אויב איינער וועט איה קומען זאגן עס איז א מצוה יענעם צו רודפ'ן, דארף מען יענעם זאגן: "אויב איז עס אזא גרויסע מצוה זאלט איר אליין טון די מצוה - מצוה בו יותר מבשלוהו", דאס הייסט שכל.

דאס זעלבע איז מיט ביטול וכו'; א ביטול דארף מען האבן צום הייליגן באשעפער און צו די הייליגע תורה. און ווער זאגט אונז וואס שטייט אין די תורה? דיינים און רבנים. די אלע וואס שרייען: "היינט איז שוין נישט דא קיין צדיקים וכו'"; דאס איז נישט עפעס א נייע זאך, דאס האט מען געשריגן אין אלע צייטן. אין הייליגן רבינ'ס צייטן האט מען דאס אויך געשריגן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן לח): "כי עכשיו נתפשט האפיקורסות שהתורה הרצועה לדבר סרה על כל הצדיקים ועל כל יראי ה'", עס איז זייער פארשפרייט אז מענטשן רעדן אויף צדיקים, באמת ווילן זיי רעדן אויפ'ן אייבערשטן אליין, נאר זיי האבן מורא אז אויב זיי וועלן רעדן אויפ'ן אייבערשטן וועט מען זיי אנשרייען וכו', דערפאר רעדן זיי אויף צדיקים, אבער זיי מיינען דעם אייבערשטן; זעט מען אז אין אלע צייטן זענען פארהאן וואס

זינגען דעם זעלבן ניגון: "היינט איז שוין גארנישט דא"; אבער דאס איז נישט אמת, נאר אין יעדע דור זענען דא צדיקים וואס זענען זיך מוסר נפש פאר אידישע קינדער זיי צו מאכן לערנען און דאווענען און אריין ברענגען אין זיי די אמונה ברורה ומזוככת.

פארשטייט זיך אז ווען א מענטש גייט צו איינעם, דארף ער שטענדיג זען אויב יענער איז אים מחזק צו גיין בדרך התורה, ער טרעט נישט אפ פון שלחן ערוך, ער רעדט צו אים פון דאס גרויסקייט פון שלום בית; דעמאלט איז א סימן אז ער איז אויף א גוטע פלאץ. אבער ווי נאר מען רעדט פון אנדערע זאכן, מען רעדט נישט פון תורה, תפילה און שלום בית, איז עס איין שטיק שקר.

זיפיל מענטשן ווערן געבעד פארפירט פון פאלשע מנהיגים וואס לערנען נישט מיט זייערע מענטשן ווי אזוי צו לעבן מיט א ווייב וכו'; מען דארף זיך זייער היטן נישט אנצוקומען צו א פארפירער. קוקטס וואס מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (אות טו) א סימן ווי אזוי מען קען וויסן צי מען איז ביי אן אמת'ער פלאץ אדער נישט, עייני שם.

אשריך אז איר האט נישט קיין שייכות מיט די מחלוקת, אבער געבט אכטונג אז אין אייער שטוב זאל נישט אריין קומען דער סמ"ך מ"ם. אז אייער מאן האט תיות אויף א פלאץ, דער מענטש איז אים מעורר צו עבודת השם, דער פלאץ וואו ער גייט איז אים מעורר צו לערנען און

דאָנענען און נישט האָבן קיין שייכות מיט מחלוקת, פארנוואס
זאלט איר אים שטערן?

איך זאג אייך צו אז אויב איר וועט לעבן מיט אייער מאן
בשלום וועט איר האָבן נחת פון אייערע קינדער; דער
איבערשטער וועט רוען ביי אייך און איר וועט נישט תרטה
האָבן.

רלג

וואס איז דער ענין פון גיין שבת מיט ווייסע זאקן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

י"שר ב"ח פאר די שיינע עצות און חיזוק וואס דער ראש ישיבה באקט
אריין אין אויגן טאג נאך טאג במסירות הגוף והנפש.

איך האב געוואלט פֿרעגן א שאלה: עס איז באוואוסט אז מוה"רא"ש
זכותו יגן עלינו האט וייער געוואלט אז זיינע תלמידים זאלן גיין מיט
ווייסע זאקן שבת קודש, איז מיר שווער אז לכאורה א לבוש איז דאך
נישט חשוב, און עס איז נישט קיין חילוק ווי אזוי מען גייט אָנגעטון, איז
וואס איז דער גרויסער ענין דערפון?

י"שר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' ותברכה - יום ב' פרשת משפטים, כ' שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן
 לכבוד ... נרו יאיר
 איך האב ערהאלמן דיין בריוו.

איך ווייס נישט ווי אזוי אן ערליכער איד קען פֿרעגן אזא
 שאלה וואס גרעניצט זיך מיט לצנות; אזוי אנועק צו
 מאכן און פֿרעגן: "א לבוש איז נישט אזא חשוב'ע זאך", ווען
 דער ערשטער יסוד אין אידישקייט איז דאס אידישע לבוש;
 אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש אגדה): "לא נגאלו
 ישראל ממצרים אלא על שלא שינו את לבושם", מיר זענען
 ארויס פון מצרים נאר ווייל מיר האבן נישט משנה געווען
 אונזער לבוש. אידישע קינדער זענען געווען אפגעזונדערט פון
 די מצריים - די גוים מיט זייערע אידישע קליידער, אזוי ווי
 עס שטייט (דברים כו, ה): "ויהי שם לגוי גדול עצום ורב",
 דרש'ענען תו"ל: "מלמד שהיו ישראל מציינים שם", די אידן
 זענען געווען אפגעטיילט פון די גוים מיט זייער לבוש.

זאג נישט אז אידישע קליידער זענען נישט חשוב, דאס איז
 דער וועג פון דעם יצר הרע; קודם קומט ער צום
 מענטש און לאכט אפ פון איין זאך, נאכדעם קלאפט ער
 אראפ דעם מענטש אינגאנצן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (שבת קה): "כך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו
 עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד
 עבודה זרה, והולך ועובד".

מוֹתְרָא"ש האט איינגעפירט אין יבנאל מען זאל גיין שבת
 אָנגעטון נישט נאר מיט ווייסע זאָקן, נאר אויף
 מיט אַ ווייסע בּעקומישע. ווייל דער אַר"י הקדוש זאָגט (פרי
 עין חיים שער השבת, פרק ד'): "צריך שילבוש בכל שבת בגדים
 לבנים, לכן אל יפחות מארבעה בגדי לבן, כמו מלבוש עליון
 ותחתון, ואזור, וחלוק", שבת זאל מען גיין מיט ווייסע
 קליידער. און רבי חיים ויטאל זכרונו לברכה שרייבט: "איהו
 האב מקבל געווען פון מיין רבי דער אַר"י הקדוש, אז ווי
 אזוי אַ מענטש גייט אָנגעטון שבת אויף די וועלט וועט ער
 זוכה זיין צו גיין אָנגעטון אויף יענע וועלט", עיין שם.

נאר וויבאלד מיר לעבן צווישן מענטשן וואס גייען אָנגעטון
 שוואַרץ וכו' קענען מיר נישט גיין אָנגעטון מיט ווייסע
 בּעקומישעס ווייל מיר וועלן אויסקוקן ווי אַ חתן צווישן
 אַבלים, אלע וועלן לאכן וכו'; אָבער ווען מוֹתְרָא"ש האט
 זיך אריין געצויגן אין יבנאל מיט אנשי שלומינו, האט
 מוֹתְרָא"ש געזאָגט: "דאָ זענען מיר אליין וכו', קענען מיר
 מקיים זיין וואס דער אַר"י הקדוש שרייבט".

דאס איז די זאך פון גיין ווייסע זאָקן שבת, ווייל אז מען
 קען נישט גיין אינגאנצן ווייס גייט מען כאַטש מיט
 ווייסע זאָקן לְכבוד שבת.

 רלד

מען צאלט מיר נישט מיין געהאלט, וואס זאל איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים און חיזוק וואס איך פאקום פונעם ראש ישיבה מאג טעגליך, איך ווייס נישט ווי אזוי איך וואלט זיך געקענט באגיין אן דעם.

ווי דער ראש ישיבה ווייסט האט מען מיר ארויסגעווארפן פון מיין מלמדות פאסטן צוליב דעם וואס איך בין געפארן קיין אומאן אויף ראש השנה. ברנד השם אז איך האב געטראפן א צווייטע מלמדות פאסטן און איך פרוביר אריינצולייגן אין די קינדער תורה און יראת שמים, דער פראבלעם איז אבער אז זיי צאלן נישט אזוי גוט און פונקטליך, עס איז שוין צוויי חדשים וואס איך האב נישט פאקומען מיין געהאלט. וואס זאל איך טון אין אזא מצב? עס איז מיר זייער שווער אנצוגיין אזוי.

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, כ"א שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו האסט די זכיה צו זיין א מלמד דרדקי, לערנען תורה מיט תינוקת של בית רבן וואס אויף זייער תורה שמיט די

וועלט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פבוכבים" - אלו מלמדי תינוקות", א מלמד איז צוגעגליכן צו די שטערנס. פונקט אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון הימל, אזוי אויך קען מען נישט ציילן די זכותים פון א מלמד וואס לייגט אריין אין קינדער תורה, תפילה ויראת שמים. דערפאר זאלסטו זיך זייער מתוק זיין אז דו האסט אזויפיל זכותים אין הימל.

דאס וואס דו שרייבסט אז מען איז דיר שולדיג צוויי חדשים געהאלט און דו פרגעסט וואס דו זאלסט טון; ליבער ברודער, דער רבי האט אויג געגעבן אן עצה וואס מיר זאלן טון ווען מיר האבן א צרה, מיר זאלן זיך אויסרעדן דאס הארץ צום הייליגן באשעפער, אים בעטן אויף פראסט איריש, אויף די שפראך וואס מיר זענען צוגעוואוינט צו רעדן.

א אינגערמאן האט מיר דערציילט אז ער איז אריין צו מוהרא"ש ווען זיין טאטע האט געהאלטן פאר'ן חתונה מאכן איינער פון די קינדער און ער האט געזאגט פאר מוהרא"ש אז זיין טאטע האט נישט קיין איין פרוטה חתונה צו מאכן וכו', האט אים מוהרא"ש געזאגט מיט א שמייכל: "זאג דיין טאטע אז דער רבי האט אויג געגעבן אן עצה ווי אזוי צו האבן געלט, מען זאל זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן וכו'"; דער אינגערמאן זאגט מיר: "איך האב געמיינט אז איך פאל אראפ, דאס האב איך נישט געקענט טראכטן, ווי מוהרא"ש זאגט דאס מיט אזא אמונה, מיט

אזא זיכערקייט: 'מיר האבן א רבי וואס האט אונז געגעבן אן עצת פון רעדן צום אייבערשטן, פאילו דאס איז א נייע זאך, א נייע סגולה, א נייע עצת וכו'".

דערפאר טייערער הארציגער חבר, מיין הארץ גייט אים פאר דיר אויף וואס מען האט געטון מיט דיר, מען האט דיר ארויס געווארפן פון דיין מלמדות פאר די איינציגסטע חטא אז דו ביסט געקומען צום הייליגן רבין אויף ראש השנה און דו מוטשעסט זיך וכו'. אבער געדענק וואס רבי נתן פלעגט שטענדיג זאגן בעת צרה: "עס איז מיט גרויסע חסדים"; ווייל אז מען קוקט גוט זעט מען אז דער אייבערשטער איז זייער גוט און ער טוט נאר גוטס מיט אונז, ער ווארט נאר מיר זאלן קומען צו אים און רעדן צו אים און נישט פארגעסן פון אים.

דו וואוינסט אין ... כאפ זיך אריבער יעדן אינדערפרי צום ציון פון רבינו הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן קע): "על ידי השתטחות על קברי הצדיקים, הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך", ווען מען איז מתפלל ביי א קבר פון א צדיק, טוט דער אייבערשטער טובות פארן מענטש, אפילו דער מענטש איז נישט ראוי דערצו.

קניק זיך אום דארט אינעם בית החיים וועסטו זען ווי עשירים מיט עניים - אלע ליגן דארט. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (איוב ג, יט): "קמן וגדול שם הוא"; עס בלייבט נישט

איבער פונעם מענטש נאר דאס ביסל גוטס וואס מען טוט
און וואס מען איז מזכה א צווייטן.

לייג אריין אין די קינדער אמונה פשוטה אין בנרא כל
עולמים און דאס וועט זיי באגלייטן אלע זייערע יארן;
עס גייט אריבער אפאר יאר און אלע דייע תלמידים וועלן
חתונה האבן. איינער וועט זיין א קאנטראקטער, איינער אן
עלעקטערישן, איינער א פלאמבער און וואס וועלן זיי געדענקען
פון חדר? דאס ביסל אמונה און דאס ביסל ווארעמקייט וכו'.

איך ווארט צו זען ווי דו שרייבסט מיר די ניסים וואס דער
איבערשטער טוט מיט דיר.

רלה

איך בין ברוך ה' געהאלפן געווארן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

דא שרייבט צו איך דער אינגערמאן וואס האט געשריבן דעם בריוו
(מכתב קט) מיטן קעפל: "מיר ווילן האבן נאך קינדער".

עס איז שוין אריבער אביסל מער פון א חודש זייט איך האב איך
געשריבן מיט מיין צעבראכן הארץ דעם דאוונגן בריוו אין איר האט מיר
ווארעם מחזק געווען און מיר געשריבן: "הער נישט אויף צו דאנקען דעם
אייבערשטן פאר דיין קינד, וועסטו בקרוב זוכה זיין צו גרויסע ניסים. איך
ווארט צו הערן פון דיר ווי דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן"; דעריבער

שפיר איך יעצט א חוב ווען איך האב א פרייליכע און א גליקליכע הארץ
 איך צו מבשר זיין די גוטע בשרה וואס איר ווארט צו הערן...
 א גרויסן נישט בל פאר די בריוו, און אזוי איך פאר אלע חיווק,
 הררכות און עצות.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, כ"א שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאי

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן פון דיר אז עס איז דא גוטע
 נייעס ביי איך וכו'.

ביי דיר איז ממש מקוים געווארן וואס דער הייליגער רבי
 נתן האט געזאגט: ווען דער אייבערשטער הערט ווי א
 מענטש דאנקט און לויבט אים, זאגט ער פאר די מלאכים:
 "קוקט אן דעם איד, ער דאנקט און לויבט מיר, איך וועל
 אים ווייזן וואס גוטס מיינט", און פארקערט איך, אז דער
 אייבערשטער הערט ווי איינער הערט זיך נישט אויף אפצורעדן,
 זאגט ער: "איך וועל אים ווייזן וואס שלעכטס מיינט"; דערפאר
 זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע
 חסדים וואס ער האט געטון מיט דיר. דאנק אים אז דו
 האסט חתונה געהאט און דו האסט א ליכטיג קינד און
 יעצט ווארט איר שוין וכו', אזוי וועט דער אייבערשטער טון
 מיט דיר וואונדערליכע ניסים.

איך בין דיר זייער דאנקבאר אז דו האסט מיר מבשר געווען די גוטע בשורה; הלואי זאלן אלע צוריק קומען דערציילן די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט זיי. ווען א מענטש איז אין א צרה קומט ער זיך אויסגיסן דאס הארץ און בעט עצות, אבער ווען מען ווערט געהאלפן פארנעסט מען צו דערציילן וכו'.

מוזיקרא"ש פלעגט זאגן אז מען רופט אים זאגן אז מען איז אין שפיטאל און מען דארף א ישועה, די פרוי איז א מקשה לילה, אבער ווען זי האט דאס קינד רופט מען נישט אן זאגן די גוטע בשורה און ער זיצט א גאנצע נאכט און איז מתפלל וכו' בשעת די ישועה איז שוין דא. דערפאר דאנק איך דיר אז דו ביסט געקומען דערציילן די גוטע בשורה.

איך וועל ווייטער מתפלל זיין פאר אייך.

רלו

וואס קען איך טון אז איך זאל ווערן דאר פאר מיין חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

י"שר ב"ח פאר אלע שיעורים און בריוון, וויפיל איך בין ברוך ה' אויפגעוואקסן מיט די עצות פון רבי'ן, לייגט איר עס אבער אראפ אזוי שטארק אז מען קען זיך נישט ארויסדרייען פון עס מקיים זיין.

איך דארף הילף, איך בין א פלה געווארן פאר צוויי חדשים צוריק ברוך ה'! אין די לעצטע תקופה האט מיר עפעס אנגעכאפט און איך עם אנאנצן טאג! מיין לעבן איז באמת גוט, איך זע נישט פארנוואס עסן דארף מיר אזוי שווער מאכן.

איך דאווען אויף דעם, איך זאג ליקוטי תפילות אויף תאות אכילה און אויף תהילים, אבער עם איז אזוי ווי נישט איך בין באלעבאס אויף זיך - גאר א צווייטער. איך האב זיך פיינט אז איך בין נישט שולט אויף זיך, אז די עסן איז שטארקער פון מיר; עם פארשעמט מיר, איך האב זיך נישט ליב צו זען אין שפיגל.

ווען איך עם צו סאך, שטעק איך אריין א פינגער און איך ברעך עם אויס; איך ווייס אז דאס איז נישט געזונט, אבער איך מוז חתונה האבן דאר! איך האב נישט מיט וועמען צו רעדן איבער דעם, ווייל באמת בין איך נישט אזוי גראב און איך עם באהאלטענערהייט.

איך האב געקוקט אין ספר המידות און אין ליקוטי עצות - אות אכילה, און איך מרעף נישט א וועג ארויס. איך ווייס אז דער אייבערשטער איז גוט און אז איך קען זיך פארלאזן אויף אים. איר האט אפער אן עצה פאר מיר?

י"שר ב"ח פאר'ן אנועק געבן פון אייער צייט צו ענטפערן דעם בריוו.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, כ"א שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן הכלה ... תהי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר שרייבט אז איר האט געקוקט אין ספר המידות און איר זעט נישט קיין עצה; קוקט וואס דער רבי זאגט

(ספר המידות, אות תפס"ה, סימן לו): "על כל הדברים הן על דבר גדול, הן על דבר קטן תתפסל", אויף יעדע זאך - סיי א גרויסע זאך און סיי א קליינע זאך - זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן; מיט תפילה קען מען אלעס באקומען.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו אויסצושמועסן יעדע זאך מיטן אייבערשטן, לעבט ער אין גן עדן, ער קען זיך ליידן און ער קען ליידן א צווייטן. ער לעבט מיט אמונה; ער ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, גארנישט פאסירט נישט פון זיך אליין און ער איז צופרידן פון זיך.

בעטם דעם אייבערשטן ער זאל אייך העלפן איר זאלט לעבן א לעבן פאר זיך, עס זאל אייך נישט אנגיין וואס א צווייטער זאגט. עס זענען געבעד דא מענטשן וואס לעבן פאר א צווייטן און פון דעם ווערן זיי קראנק. ווייל זיי טראכטן בסדר: 'אפשר בין איך נישט דאר וכו'?' זייער אסאך אידישע מיידלעך און ווייבלעך ליידן פון די מחלה פון זיין אויסגעדארט; מען פייניגט זיך ווייל מען דמיונט אז מען איז נישט דאר. מען טוט פעולות אויסצופרעכן דאס עסן וואס מען עסט, ביז מען קומט חס ושלום אן צו א מצב פון סכנת נפשות.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות סמו, סימן עא): "החלאת שכל בחישת הפשר, הנקרא דאר, הבא על אחד מבני-הבית, הוא סימן לדעות"; די מחלה פון זיין דאר ווייזט אויף ארעמקייט; ווער איז אן ארעמאן? איינער וואס לעבט נישט

עצתו

רלו

אמונה

רסז

מיט אמונה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדרים מא):
"אין עני אָפֿא מן תדעת"; ווען א מענטש האט אמונה, ער
לעבט מיטן אייבערשטן, ער ווייסט אז עס איז גארנישט דא
אויף די וועלט נאר דער אייבערשטער וועט ער זיך נישט
מאכן גארנישט ווי אזוי ער זעט אויס.

דאנקטס און לויבטס דעם אייבערשטן אז איר גייט שוין
חתונה האבן, און בעטס דעם אייבערשטן פאר
געזונטע ערליכע קינדער. בעטס אים אז די שכינה זאל
אייביג רוען ביי אייך אין שטוב.

רלו

וואס קען איך טון אז איך בין מיוואש פון מיין לעבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין מיוואש פון מיין לעבן. איך גיי שוין צו טערעפי, עס העלפט
מיר ברוך ה', אבער אינגעווייניג בין איך נאך צומישט, ממילא בלייב איך
שלאפן ביז בערך פיר אזויגער גאכמיטאג, און איך פיל נישט אז איך
קען רעדן צום אייבערשטן.

וואס טו איך? אפשר קענט איר מיר ארויסהעלפן?

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פֶּרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבֵט, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב עֶרְהֵאלְמָן דִּיין בְּרִיוּוּ.

אַלְע דִּיִּנְע פֶּרְאָבְלֵעֵמֶען וואס גִּיט אַרִיבֶּער אויף דִּיר אִיז
ווייל דו בִּיסְט נִישְׁט פֶּרִיִּילִיךְ; ווען דו וואַלְסְט ווען
גַּעווען פֶּרִיִּילִיךְ וואַלְט דִּיר גַּאָרְנִישְׁט גַּעפֶּעלְט.

דָּער הֵיִלִּיגֶער רַבִּי הָאָט זייער אַסאַךְ גַּערַעדֶט פֿון מִידַת
הַשְּׂמִיחָה. ווייל ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ אִיז פֶּרִיִּילִיךְ בִּאֲקוּמַט
עַר יִשׁוּב הַדַּעַת, און ווי מַעַר מַעַן אִיז פֶּרִיִּילִיךְ אִיז מַעַן מַעַר
מַצְלִיחַ אִין לַעֲבֹן, אַזוי ווי דָּער רַבִּי זָאָגְט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה,
חֵלֶק ב', סִימָן א): "מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ",
דָּער וואס אִיז שְׂמֵעֵנְדִיג פֶּרִיִּילִיךְ אִיז שְׂמֵעֵנְדִיג מַצְלִיחַ.

דִּי נֵאמֹר פֿון אַ מַעֲנֵטֶשׁ אִיז צו זיין טְרוֹיעֶרִיג, ווייל אויף
יַעֲרֵן גִּיט אַרִיבֶּער שְׁווערִיקייטן אִין לַעֲבֹן וואס דָּאָס
שְׁלֵעפֶט אַרְאָפּ דַּעַם מַעֲנֵטֶשׁ אִין דַּאָגוֹת און אִין מְרָה שְׁחֹרָה,
אַזוי ווי דָּער רַבִּי זָאָגְט (לִיקוּשֵׁי מוֹתֵרָן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): "כִּי טֹבֵע
הָאָדָם לְמִשְׁךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחֹרָה וְעֲצָבוֹת מַחֲמַת פִּגְעֵי וּמְקַרִי
הַזְּמָן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים", יַעֲדֶער אִיִּינֶער הָאָט זיך זיִינְע
שְׁווערִיקייטן אִין לַעֲבֹן וואס מַאָכְט אִים דַּעַרְבִיטֶערט און
צוּגַעלִיִיגְט, "עַל בֵּן צְרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלַּת לְהִיזוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְשִׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל וְאַפְיִלּוֹ
בְּמִלֵּי דְשִׂטוּתָא", דַּעַרְפֶּאר דַּאָרף אַ מַעֲנֵטֶשׁ פֶּרוּבִירֵן מִיט

אלע זיינע בוחות צו זיין פרייליך; מען דארף זיך פרייליך מאכן מיט וואס מען קען - אפילו מיט נארישקייטן.

מען קען נישט צוקומען צו שמחה נאר דורך תפילה; מען דארף בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אז מען זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך וועט ער צוקומען צו די העכסטע מדרגות וואס איז דא אויף די וועלט.

שמחה פארברענט אלע קליפות און מוהרא"ש זאגט אז דאס איז דער סימן ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן צי ער איז ביי די קדושה צי חס ושלום ביי די טומאה, ער זאל קוקן אויב ער איז פרייליך. ווייל שמחה פארברענט אלע קליפות, וואס זייער נאנצע זאך איז עצבות ומרה שחורה, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה סה, כה): "וְנָחַשׁ עֵפֶר לְחַמוֹ", עפר דאס איז עצבות ועצלות וואס דאס קומט פונעם יסוד העפר (עין לקושי מוהר"ן, חלק א', סימן קפט).

דערפאר זאלסטו בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אז דו זאלסט ארויס קריכן פון דיין עצבות ומרה שחורה און דו זאלסט שטענדיג זיין פרייליך, וועסטו זוכה זיין צו אלעם גוטס.

איך שרייב דיר דא א תפילה וואס דו זאלסט זאגן יעדן טאג: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך, איך זאל זיך פרייען אז איך בין א איד, איך זאל זיך פרייען אז איך בין נישט קיין גוי. העלה

מיר אייבערשטער אז איך זאל ארום גיין פון מיין דעפּרעשאַן, נעם אַזעק פון מיר מיין עצבות און מְרָה שְׁחוּרָה, העלף מיר איך זאל זיין אזוי פּרײַליך אז איך זאל פּרײַליך מאַכן אַנדערע קענטשן און יעדער איינער ארום מיר זאל זיין פּרײַליך.

הייליגער באַשעפּער, העלף מיר איך זאל שטענדיג געדענקען אז דו פּירסט די וועלט מיט אן השגחה פּרטיזות. איך זאל האָבן אַ קלאַרע לױטערע אַמונה, איך זאל נישט פאַרנעסן פון דיר קיין איין רגע. איך זאל נישט קיינעם חנפּענען און נישט פון קיינעם מורא האָבן. בּוֹכּוֹת אַלע צדיקים וואס האָבן זיך מוסר גפּש געווען פאר דיר, אמן".

רלה

וויפיל מעג מען טרינקען אום פורים?

שאלה

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים וואס געבן מיר ממש לעבן, ובפרט פאר די שיעור וואס איר האט געגעבן אין צפת, דאס האט מיר ממש מתן געווען, א גרויסן דאנק.

אזוי ווי איך האב געהערט אז דער רבי לאזט נישט טרינקען משקה המשבר, האב איך זיך אפגעוואוינט פון טרינקען אלקאהאל. יעצט ווען עס קומט דער יום טוב פורים, וויל איך וויסן וואס דער רבי זאגט וועגן טרינקען וויין אום פורים.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו האסט זיך אפגעוואוינט פון טרינקען
וויין א גאנץ יאר; דער רבי האט אונז זייער געווארנט
אז מיר זאלן נישט טרינקען קיין וויין. דער רבי זאגט (לקושי
מותר, חלק ב', סימן כו): "על ידי שכרות שוכחין כל המצוות", אז
מען טרינקט און מען שיפורט זיך אן, פארנעסט מען פונעם
אייבערשמן.

וויסן זאלסטו אז פון וויין קומט נישט ארויס קיין גוטס און
עס נישט דא נאך א נאך וואס ברענגט וויינען אויף
די וועלט ווי וויין; וויין איז א לשון פון וויינען ווייל עס
מאכט וויינען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקא עו'):
"יין מביא יללה"; נאך זאגן חז"ל (במדבר רבה י, ו): "יין גורם
לזנות", וויין ברענגט צו טון עבירות רחמנא לצלן; נאך זאגן
חז"ל (תנחומא, שמיני): "יין מביא את האדם לידי חטא - צו
עבירות, לצרה גדולה - צו גרויסע צרות, ולחסרון פים -
און עס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן ארעם".

מען זעט אז די אלע וואס ווערן אריין געשלעפט אין טרינקען
האבן נישט קיין פרנסה. ווייל זיי שטייען נישט אויף
צייטליך, זיי שיפורן בינאכט און גייען שלאפן טויזנט אזוינער.
נאכדעם ווען זיי שטייען אויף שפעט און זיי זעען ווי דער

טאג איז שוין אריבער ווערן זיי צעבראכן, דאן הייבן זיי אן נאכאמאל צו טרינקען.

ש'למה המלך זאגט (משלי כג, כט): "למי אזי, למי אבוי", אויף וועם איז א רחמנות, אויף וועם דארף מען שרייען אזי וויי? "למי מדנינים", ווער קריגט זיך מיט מענטשן? "למי שיח" ווער רעדט אסאך נארישקייטן? "למי פצעים הנם", ווער כאפט קלעפ? "למי חבללות עינים", ווער האט רויטע אויגן? דאס אלעס פֿרעגט שלמה המלך און ער ענטפערט: "למאחרים על היין", די אלע וואס טרינקען וויין.

וואויל איז דיר אז דו נעמסט דעם רבינ'ס עצות אויף לעובדא ולמעשה און דו פאלגסט דעם רבינ'ן; ליידער זעט מען אסאך אינגעלייט טרינקען זיך אן שבת, זיי גייען פון איין שול צום צווייטן זוכן וואו עס איז דא פונעם ביטערן טראפ. מען גייט צו חברים און מען טרינקט זיך אן, נאכדעם קומט מען צו ניבול פה און צו ביטערע עבירות רחמנא לצלן. אנשטאט דער אינגערמאן זאל אהיים גיין צו זיין ווייב און קינדער פארברענגען מיט זיי - די איין מאל א וואך וואס ער האט אביסל צייט צו זיין אין שטוב, אנשטאט דעם גייט אנוועק דער שבת מיט טרינקען.

בנוגע טרינקען פורים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ט:): "חייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", און אזוי ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך אז מען זאל טרינקען פורים (ארח חיים סימן תרצה,

עצתו

רלט

אמונה

רעג

סעיף ב). מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט אונז שטענדיג מוהיר זיין אז מען זאל טרינקען מיט א מאס; נישט זיך אנטרינקען אזוי שטארק אז מען זאל ווערן שיפור ווי לויט און פארפאסן דאווענען מנחה, מעריב און ברפת המזון וכו', וכו'.

פורים ביינאכט איז נישט קיין מצוה צו טרינקען און אויך נישט קיין שכל'דיגע זאך; מען זעט פורים פארטרינקען זיך אן די ערשטע נאכט און ווערן אזוי שיפור אז זיי האבן נישט קיין פורים נאכדעם. פורים בייטאג דעמאלט איז די צייט צו טרינקען אפאר פוסות וויין, מען טאנצט, מען איז פרייליך און מען מאכט א צווייטן פרייליך.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רלט

ווען שבת קומט איז עס א גו עדן אדער א גיהנום?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין געפארן מיט א היטש אין א קאר און עס האט דארט געארבעט א וואונדערליכע סידי פון אמונה און חיזוק, וואס דאס איז דרך אנב געווען א גרויסע ישועה ווייל עס איז מיר אריבער זייער שווערע מעג. איך האב געפרעגט דארט פון וועמען די סידי איז זאגט מען מיר אז דאס איז פונעם ראש ישיבה, איך האב אים געפרעגט וואו מען קען

עס באקומען, האט ער מיר געגעבן א קארטל פון די אלע נומערן וואו מען קען הערן שיינע שיעורים און אויך די ניגונים, איך האב זיך מ'חל' געווען מיט די אוצר פון שיעורים און איך האב שוין געזען ישועות פון די אמונה וואס איך האב אין מיר אריינגענומען.

האב איך געוואלט פֿרעגן א שאלה: עס האלט מיר אין איין שפילן אין קאפ די תנועה פון דעם ניגון: "ווען שבת קומט - א גן עדן איז אין שטוב". איך ווייס נישט וואס דאס מיינט, ווייל ביי מיר איז די שטוב א גהינם ווען שבת קומט. ביים שבת טיש שלאגן זיך די קינדער ארום און איך גיי ארויס פון די בליים. אויסער דעם האט עס נישט קיין פנים פון א סעודה, איך זינג זמירות אבער קינער זינגט נישט מיט, איך זאג תורות און עס טוט זיך אן איבערקערעניש. הלואי זאלט איר מיר קענען אויסלערנען ווי אזוי צו פירן א שבת טיש.

א יישר פח נאכאמאל, די שיעורים און די ניגונים האבן אין מיר אריינגעבלאזן א נייע נשמה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קינדער דארפן נישט קיין תורות און קינדער פארשטייען נישט קיין תורות, קינדער האבן ליב צו הערן שיינע מעשיות. דערפאר זאלסטו זיך אנגרייטן שיינע מעשיות צו דערציילן, וועסטו זען ווי אלע וועלן דיר אויסהערן.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב', סימן ב'): "סגולה לבנים להקטין עצמו", א סגולה פאר קינדער איז זיך צו האלטן קליין; מוהרא"ש איז דאס מסביר, אז ווען מען האלט זיך קליין און מען לאזט זיך אראפ צו די קינדער; מען שפילט מיט זיי, מען דערציילט זיי מעשיות, מען אינטערעסירט זיך וואס זיי טוען, דעמאלט איז מען זייער מצליח מיט זיי.

ווען א מלמד וויל אריין לייגן אין די קינדער יראת שמים און מוסר, איז דא צוויי וועגן; אדער געמען א מוסר ספר און פארלערנען יעדן טאג א פרק וכו', וואס דעמאלט וועלן בלויז אפאר קינדער אויסהערן, ווייל נישט אלע קינדער זענען אינטערעסירט וכו', אדער איז דא א קלונער מלמד וואס הייבט אן אזוי: "קינדער, היינט זע איך אז איר זענט זייער וואויל וועל איך ענק דערציילן זייער אן אינטערעסאנטע מעשה". און ווען ער דערציילט די מעשה האלט ער חשבון אריין צו פלעכטן מוסר אין די מעשה וכו', וואס דעמאלט האלטן אלע קינדער מיט. ווייל יעדע קינד וויל הערן א מעשה און נישט נאר א קינד, נאר אפילו דערנוואקסענע מענטשן - יעדער הערט אויס א מעשה; דערפאר, אז דו ווילסט אז דינע קינדער זאלן זיצן ביים שבת טיש זאלסטו זיך אנגרייטן מעשיות, וועלן דינע קינדער דיר אויסהערן.

אז מען האט שוין עלטערע קינדער קען מען אפילו דערציילן נייעס און אריין פלעכטן אין דעם אמונה מיט מידות טובות; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נב): "מכל הדברים צועק

כבוד השם יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפילו מספנרי הגוים צועק גם כן כבוד השם יתברך, פון יעדע זאך שרייט ארויס דער אייבערשטער, אפילו פון די גייעס פון די אומות העולם הערט מען אויך ארויס דעם אייבערשטן.

חינוך איז נישט א גרינגע זאך, חינוך איז פון די שווערסטע ארבעט וואס א איד האט, אבער ביים סוף שניידט מען שיינע פירות. עס איז דא צוויי וועגן אין לעבן, איין וועג איז קצרה וארוכה - מען מאכט זיך גרינג אנהייב לעבן, מען לייגט נישט אריין פוחות אין חינוך, מען געבט זיך נישט אפ מיט די קינדער, נאר מען זוכט ווי מען קען פטור ווערן פון פארברענגען מיט זיי. עס איז טאקע קצרה, אבער שפעטער איז עס ארוכה, ווייל מען וועט חרטה האבן. נאכדעם איז דא א דרך ארוכה וקצרה - מען ארבעט שווער מיט זיי, מען ענטפערט זיי זייערע קשיות, מען האט געדולד צו זייערע מעשיות וכו', דעמאלט וועט שפעטער זיין קצרה.

בעט דעם אייבערשטן אז ביי דיר זאל אויך זיין ווי דער ניגון גייט: "ווען שבת קומט - א גן עדן איז אין שטוב".

 רמ

פארן וואס פאקום איך נישט קיין ענטפער אויף מיינע שאלות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלעס וואס דער ראש ישיבה געבט אויבן. אלע חיובים, שיעורים, ניגונים, טאנין מיט אמונה, און פיל נאך.

איך האב אייך געשריבן עטליכע שאלות און איך האב נישט פאקומען קיין ענטפער, איך וועל זיך פרייען אויב איך קען וויסן פארן וואס איך פאקום נישט קיין ענטפערס.

נאכאמאל א גרויסן יישר כח.

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת משפטים, כ"ג שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי מיר מוחל אז איך האב דיר נישט געענטפערט אויף אלע די יינע בריוו, איך קום נישט אן צו ענטפערן יעדע בריוו וואס איך פאקום; איך האב פשוט נישט קיין צייט צו ענטפערן וכו' און דאס ביסל וואס איך ענטפער איז א קליינע פראצענט פון די בריוו וואס מען שיקט וכו'.

דערפאר, זיי נישט ברוגז אז איך האב דיר נישט געענטפערט; אויב עס איז א וויכטיגע שאלה ענטפער איך

בְּדַרְךָ בְּלֵל. אַפְשָׁר אִיזוּ בְּדָאֵי דוּ זְאֻלְסֵט עִם אַיִבֶּער שִׁיקֵן
נֶאכְאָמַאל וועל אײך דיר צוּרִיק שְׂרײַבן.

אַלע תְּשׁוּבוֹת וואס אײך שְׂרײַב וכו' אִיז נִישַׁט נֶאר פֶּאר
דעם מַעֲנֵטש וואס האט געפֿרעגט די שְׂאֵלָה, נֶאר
דאס אִיז פֶּאר דיר פֿערזענליך געשְׂרײַבן; די בְּרִיוּ פֿון "עצתו
אַמונה" אִיז געשְׂרײַבן געוואָרן פֶּאר אַלע מײַנע תְּלֻמִּידִים.
דערפֿאַר, ווען דו לֶערנֵסט די בְּרִיוּ טְראַכט ווי אײך האב
עם דיר פֿערזענליך געשְׂרײַבן און זוך אַרויס צו געמען עצות
און חִזוּק פֶּאר דײַן פֿרײַוואַטע לעבן.

אײך האָף צום אַיִבֶּערשטן אז אַיִנער פֿון די תְּלֻמִּידִים וועלן
צוזאַמנעמען אַלע מִכְתָּבִים און דאס שײַן אַפֿדרוקן אז
מען זאל דאס קענען לערנען און חזר'ן און לעבן מיט די עצות
וואס מיר האָבן זוכה געווען צו באַקומען פֿון הייליגן רב'ן אויף
דעם וועג ווי אזוי מוה־רא"ש האט דאס אין אונז אַרײַן געלײַגט.

רמא

מעג זײך אַ מײַדל פֿאַרשטעלן אום פֿורײַם?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

אײך הער אויס אַיִצערע שיעורים און חִזוּק יומי, און דאס אִיז מיר
זײַער מְחֻק אין אַמונה און צו רעדן צום אַיִבֶּערשטן.

עצתו

רמא

אמונה

רעט

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב עס איז צניעות'דיג פאר א גרויסע מיידל - פון זיבעצן יאר - זיך צו פארשטעלן אום פורים, און אויב נישט אויב מען מעג זיך כאטש מאכן אביסל אינטערעסאנט די האר ל'כבוד פורים. א גרויסן יישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת משפטים-שקלים, מברכים אדר, כ"ד שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תהי'!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר אז צניעות איז די שענסטע זאך ביי אידישע קינדער, אזוי ווי עס שטייט (תהלים מה, יד): "כל בבורה בת מלך - פנימה", דאס איז די שטאלץ פון אידישע קינדער, צו גיין אנגעטון איידל און זיך אויפירן איידל.

די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (מדרש ושא רות ד, יא): "אין הדורות נגאלים אלא בזכות נשים צדקניות שפדור, שנאמר (תהלים צה, ט): זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, לבני ישראל לא נאמר אלא לבית ישראל", בזכות די צניעות פון די ערליכע אידישע טעכטער וועלן מיר ארויס גיין פון דעם ביטערן גלות.

מוזיקא"ש זכרוננו לברכה שרייבט זייער א שרעקעדיגע זאך אין א בריוו פאר די פרויען אין יבנאל (מכתב מיום ג' לסדר וארא כ"ב שבת ה'תשע"ה): "ואני תולה את מחלת אשתי

תתני, מפני שלא עוררתני אותך יותר ויותר בעניני צניעות",
 איך טראכט אז דאס וואס מיין ווייב (תתני) [עליה השלום]
 איז נישט געזונט געווארן מיט די ביטערע מחלה ה' ירחם,
 קומט צו מיר ווייל איך האב נישט גענוג גערעדט און
 אויפגעפאדערט וועגן צניעות; זעט מען ווי שטארק מען דארף
 אכטונג געבן אויף צניעות.

מען דארף זייער אכטונג געבן אויף צניעות א גאנץ יאר;
 בפרט פורים דארף מען נאך מער אכטונג געבן, ווייל
 עס זענען דא מענטשן וואס זיי זוכן אויסצוניצן דעם טאג
 פאר נישט גוטע זאכן ה' ירחם. ווען מען זעט פורים אז א
 שיפור רעדט און לאכט מיט פרויען דארף מען וויסן אז
 דער איז גארנישט שיפור, דער איז א מגול, דער איז א
 שגן. א גאנץ יאר זוכט ער ווי ער קען רעדן און לאכן וכו',
 אבער ער האלט זיך צוריק ווייל ער ווייסט אז מען וועט
 וויסן ווער ער איז, דערפאר ווארט ער אויף פורים, ער
 מראכט אז דעמאלט וועט ער זיך מאכן שיפור און קענען
 רעדן און לאכן וכו'. דערפאר דארף מען מער אכטונג געבן
 פורים און האלטן אפן די אויגן, ווען מען זעט א שיפור
 לויפט אריין צו די פרויען און מאכט זיך בא'טעמ'ט דארף
 מען שטיין זייער ווייט פון אים.

בגוגע זיך פארשטעלן; קליינע קינדער פארשטעלן זיך, אבער
 גרויסע מיידלעך פארשטעלן זיך נישט. אז מען וויל דוקא
 קען מען מאכן די האר אויף אן אנדערע וועג וכו'.

רמב

מען טשעפעט מיר, און איך האב פחדים פון פייער.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס אסאך מאל זענען דא מיידלעך אין מיין קלאס וואס טשעפען מיר און ווילן נישט שפילן מיט מיר, ווי אזוי קען איך מאכן אז יעדער זאל וועלן שפילן מיט מיר?

איך האב איך געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך האב אסאך פֿחדים פון פייער, איך האב זייער מורא פון פייער. מיין מאמע זאגט מיר אז איך זאל פֿרוכירן צו פארנעסן דערפון, אבער עס איז מיר זייער שווער צו פארנעסן דערפון.

י"שר ב"ח פאר'ן געמען די צייט מיר צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ו שבט, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאס וואס איר זאגט אז מיידלעך טשעפען איך; וויסן זאלט איר אז דאס לעבן איז ווי א שפיגל. ווען מען שמייכלט, וואס זעט מען אין שפיגל? א שמייכל; אז איר וועט קיינעם נישט טשעפען וועט איך און קיינער נישט טשעפען. אז איר וועט זיין פֿרייליך, איר וועט א גאנצן טאג טאנצן און זינגען, וועט יעדער איינער וועלן זיין אייער חבר'שע.

דאס וואס איר שרייבט אז איר האט פתחים פון פייער;
 זייער אסאך מענטשן האבן די סארט פתחים, בפרט
 קינדער האבן זייער אסאך מאל מורא פון פייער וכדומה.
 דער יצר הרע ווארפט אן פתחים אויף מענטשן, ווייל אזוי
 וייל ער צעברעכן דעם מענטש. מיר זינגען פורים: "ארורה
 זרש אשת מפחיד", פארשאלטן זאל זיין זרש די ווייב פון
 המן וואס ער ווארפט פתחים אויף מענטשן; דאס איז די
 טריק פונעם יצר הרע, ער ווארפט אריין דעם מענטש אין
 פתחים ביז ער מאכט אז דער מענטש זאל ווערן א דיפרעסער
 מענטש. אבער א מענטש וואס לעבט מיטן אייבערשטן,
 אים קען מען נישט אריין ווארפן אין פתחים, ווייל ער ווייסט
 אז עס קען גארנישט פאסירן קיין שלעכטס, נאר אלעס
 קומט פונעם אייבערשטן.

בעטס דעם אייבערשטן יעדן טאג אז איר זאלט נישט האבן
 קיין פתחים, וועט איר זען אז איר וועט מער נישט
 מורא האבן. דער רבי האט אסאך סגולות אויף פתחים; עט
 צו לערנען אין ספר המידות אות פחד און פרובירט צו פאלגן
 אלעס וואס שטייט דארט. איך שרייב אייך דא א קליינע
 תפילה וואס איר זאלט בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן:

"הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל נישט מורא
 האבן פון קיינעם, העלף מיר איך זאל גלייבן
 אז דו האסט אלעס באשאפן און דו פירסט די נאנצע וועלט.
 באשעפער, איך האב זייער שרעקעדיגע מחשבות פון פייער,
 איך ציטער אזוי שטארק פון פייער אז איך קען נישט

אינשלאפן ביינאכט פון שרעק; העלף מיר אייבערשטער אז די פחדים זאלן אנועק גיין פון מיר. יודע מחשבות הושיעה נא, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, העלף מיר איך זאל אייביג טאנצן און זינגען, איך זאל זיין אזוי פרייליך אז יעדער וואס וועט שטיין נעבן מיר וועט אויך פרייליך ווערן, העלף מיר אייבערשטער בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר גפיש געווען פאר דיר, זכותם יגן עלינו, אמן".

רמג

איך האב נישט קיין שלום בית און
איך דערטרונק זיך אין חובות.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שלום וברכה, איך שפיר אז דער אייבערשטער האט מיר געפירט מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית אנצוקומען צו איך נישט לאנג צוריק און צו הערן אייערע הייליגע ווערטער וואס האט געטוישט מיין לעבן, זייט דעמאלט האב איך אנגעהויבן צו הערן רעגלמעסיג די שיעורים און חזק יומי, און איך געב דאס אויך איבער ווייטער פאר אנדערע. איך פיל אז דאס איז מממש א מתנת חנם פונעם אייבערשטן אז איך בין אנקומען צו דעם און געקענט טוישן מיין לעבן צום גוטן.

ווען איך האב גערעדט מיט אייך, איך האב אייך דערציילט איבער די פילע שוועריקייטן וואס איך גיי אריבער, סיי אין שלום בית, סיי אין חובות פון חתונה מאכן די קינדער און נאך פילע שוועריקייטן און פראבלעמען, האט איר מיר געזאגט אז דער עיקר זאל איך משקיע זיין

אין שלום בית, דאס וועט מיר שוין העלפן אין אלע זאכן. למעשה איז מיר דאס אבער וייער שווער, איך בין וייער סענסטיוו צו קריטיק, ווען מיין ווייב הויבט מיר אן צו קריטיקירן אז איך טו דאס נישט גוט און אז יענץ האב איך נישט גוט מסדר געווען, טוט מיר דאס וייער וויי און איך קען דאס ממש נישט פארנעמען. וואס קען איך טון דערצו?

פון די אנדערע זייט ווער איך דערטרונקען אין חובות און איך האב נישט קיין מסוּד'דיגע פּרָנסה, וואס דאס געמט מיר אויך אוועק דער טעם פון לעבן. איך ווייס ממש נישט ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן, איך בין ממש מיואש פון מיין לעבן. איך האב געהערט נאכזאגן פון הנאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זכרונו לברכה אז ווען מען וויל שעלטן די מינים זאגט מען די ערשטע זאך: "למלשינים אל תהי תקנה", ווייל די גרעסטע קללה פאר א מענטש איז ווען ער האט נישט קיין האפענונג אין זיין לעבן, און דאס איז וואס איך שפיר יעצט.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעס, ספעציעל א יישר ב"ח פאר די לימוד ח"י פרקים משניות, איך האב ברוך ה' זוכה געווען צו ענדיגן די ערשטע מאל ששה סדרי משנה, דער אייבערשטער זאל מיר ווייטער העלפן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ו שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מתח' ומחזק מיט'ן הייליגן רבינ'ס ווערטער; אז מען פאלגט דעם רבי'ן קען מען זוכה זיין צו גאר שיינע זאכן.

דער רבי האט געזאגט (תני מותרין, סימן רחצ): "שהבית שהיה לדוד המלך עליו השלום לומר שמונה פעמים אבשלום בני בני, ועל ידי זה העלה אותו משבעה מדורי גיהנום ולהכניסו לגן עדן", דוד המלך האט ארויס גענומען זיין זון אבשלום פון גיהנום און אים אריין געלייגט אין גן עדן. מיט דעם וואס ער האט אים גערופן אכט מאל "אבשלום בני", מיט'ן זאגן זיבן מאל 'בני' האט ער אים ארויסגעשלעפט פון גיהנום און ביים דערמאנען 'בני' די אכטע מאל האט ער אים אריין געברענגט אין גן עדן. "זה הבית יש לו גם בן, שהוא יכול זאת גם בן, להעלות בדבורו בעלמא את האדם מכל השבעה מדורי גיהנום ולהכניסו לגן עדן", האט דער רבי געזאגט: "איך האב דעם זעלבן בית וואס דוד המלך האט געהאט, איך קען רעדן מיט א מענטש און אים ארויס נעמען פון דעם טיפסקטן גיהנום און אים אריין לייגן אין גן עדן".

ווען דו האסט מיר דערציילט דיינע שוועריקייטן אין לעבן וואס דו גייסט אריבער וועגן דיין געזונט, דיין פרנסה, דיינע חובות און דיין שלום בית, האב איך דיר געזאגט אז אויב דו וועסט ארבעטן אויף דיין שלום בית וועט אלעס ווערן מסודר. ווייל אז מען קריגט זיך אין שטוב האט מען נישט קיין מוח און אז מען האט נישט קיין מוח, מען האט נישט קיין ישוב הדעת, פאלט מען אריין אין נישט גוטע זאכן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות י): "קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם, יותר ממלחמת גוג ומגוג", עס איז ערגער א קריג אין שטוב, מער ווי מלחמת גוג

ומגוג; מוהרא"ש איז דאס מסביר, אז אויב א מענטש האט א ווינקעלע וואו ער קען זיך באהאלטן און זיין רואיג, קען זיך די גאנצע וועלט איבעררייען אבער אים וועט דאס נישט שטערן, ווייל ער האט זיך וואו צו באהאלטן, אבער אז מען קריגט זיך אין שטוב האט דער מענטש נישט קיין פלאץ וואו ער קען זיך באהאלטן.

דו פֿרענסט וועגן שלום בית; דער רבי האט אונז זייער מזהיר געווען מיר זאלן אכטונג געבן אויף די פֿבוד פֿון די ווייב (עין שיחות הר"ן, סימן רסד). נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן רסג) אז דער סמ"ך מ"ם מאכט עס זאל זיין קריינערייען צווישן מאן און ווייב, ווייל ער וויל זיי אריינבאפן אין זיין געז און זיי אראפ ווארפן אין עבירות ה' ישמרינו, אבער ווען מאן און ווייב לעבן בשלום, דעמאלט האט ער נישט קיין שום שליטה אויפ'ן מענטש.

ביי די וועלט איז אנגענומען אז ווי מער א מענטש איז אפגעשיידט וכו', ווי מער א מענטש לויפט אנועק פֿון שטוב, ער רעדט נישט קיין סאך מיט זיין ווייב און קינדער - דער איז א העכערער סארט מענטש. אבער ביים רבי'ן איז פֿונקט פֿארקערט; דער הייליגער רבי לערנט אונז אים אז דער אייבערשטער איז אין שטוב, אזוי ווי דער רבי זאגט (מיו מוהר"ן, סימן תקסט): "בימי אברהם אבינו היתה השכינה נקראת בשם שרה, ובימי יצחק בשם רבקה, ובימי יעקב בשם רחל ולאה", און אזוי איז אין יעדע דור; ווען א מענטש

לְעַבְט בְּשָׁלוֹם מִיט זַיִן וַיִּיב מֵאַבְט עַר אַ פֿלאַץ פֿאַר דִּי שְׂכִינָה, וַיִּיל דִּי שְׂכִינָה רוט נָאַר וואוּ מֵאַן און וַיִּיב זַענען צוזאַמען, אזוי ווי עס שְׂמִיט אָן אַ שִׁיעוֹר מֵאַל אִין זוֹהַר הַקִּדוּשׁ אַז דַּער אַייבֶּער־שְׂטֶער רוט נָאַר וואוּ מֵאַן און וַיִּיב זַענען צוזאַמען. קוק אִין פֿרִשֶׁת נְשֵׂא (דף קמה:); וואס דַּער הַיִּלְיָגֶער זוֹהַר זָאַגט: "מֵאַן דַּאַתְחַבֵּר דְּכַר וְנוֹקְבָא, אֶקְרִי אָדָם, וְכַדִּין דְּחִיל חֲטָאָן. וְלֹא עוֹד אֶקְרִי שְׂרִיא בֵּיהּ עֲנֻהָ. וְלֹא עוֹד אֶקְרִי דְּשְׂרִיא בֵּיהּ חֲסֵד. וּמֵאַן דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא, לֹא הוּוּ בֵּיהּ לֹא יִרְאָה וְלֹא עֲנֻהָ וְלֹא חֲסִידוּת".

חַבְּמִינֵי זְכוּרִים לְבָרְכָה זָאַגן (בְּרֵאשִׁית רַבָּה נד, א): אױפֿן פֿסוק (משלי טו, ז): "בְּרִצּוֹת ה' דְּרַכִּי אִישׁ, נִם אױבִּיו יִשְׁלָם אֲתוּ", ווער זַענען זַיִנע פֿינֵט? "רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, זֶה אֶשְׁתּוּ", דָּאַס מַיִנט מֵעַן דִּי וַיִּיב; דָּאַס טַיִטְשֶׁט אַז ווען אַ מַעֲנִטִּשׁ פֿירט זיך אױף ווי עס דַּאַרף צו זַיִן, דַּעמֵאַלֶּט וועט זַיִן וַיִּיב שְׁלוֹם מֵאַבְן מִיט אִים און זַיִן פֿאַר אִים אָן עוֹר. דָּאַס אִיז בַּיִם רַבִּין אַ יִסוּד הַיִּסוּדוֹת, אַזוי ווי עס אִיז בַּאוואַקֶּט אַז בַּיִם רַבִּין הָאַט מֵעַן נִישֶׁט גַּעקֶּענט קומען אױב מֵעַן הָאַט נִישֶׁט גַּעהאַט קיין שְׁלוֹם בֵּית.

בְּנוֹגַע דַּיִנע חוֹבוֹת אִין וואס דו שְׂמִיקֶסט זיך וכו'; דַּער רַבִּי זָאַגט (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט) אַז דִּי גַאַנְצַע עֲשִׂירוֹת קוֹמֵט אִין זְכוּת וואס מֵעַן אִיז מְכַבֵּד דִּי וַיִּיב; דָּאַס אִיז בַּאַמֶּת אַ חו"ל (בְּבֹא מִצִּיּוֹן נט); רַבָּא הָאַט גַּעזָאַגט פֿאַר דִּי מַעֲנִטִּשֶׁן פֿון דִּי שְׂטֵאַט מְחוּזָא: "אױקִירוּ לְנִשְׁכּוֹ, פִּי הִיבִי דַתְּתַעֲתְרוּ", הָאַלֶּט חֲשׁוֹב אַיִעֶרע וַיִּיבֶּער וועט אִיר רִיךְ

ווערן; זעט מען פון דעם אז ווען א מענטש לעבט בשלום אין שטוב, ער איז א וותרן און ער איז נישט מצער זיין ווייב, וועט ער האבן גרויס שפע. פאלג דעם רב'ן און משעפע נישט דיין פרוי, אפילו דו האלסט אז זי איז נישט גערעכט, דורכדעם וועסטו האבן גרויס שפע.

קניק ווי אזוי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה האבן זיך געפירט אין שטוב מיט זייער ווייב. דער הייליגער רבי חניא האט געהאט א שווערע שטוב, אזוי ווי תו"ל דערצייילן (קבמות סג): "רבי חניא הוה קא מצערא ליה דביתהו", רבי חניא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין, מיט דעם אלעם: "כי הוה משפח מידי, צייר ליה בסודריה ומייתי ניהלה", ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, פלעגט ער דאס אהיים ברענגען פאר איר, האט רב געפרעגט רבי חניא: "איך פארשטיי נישט, פארוואס ברענגסטו איר אייביג אהיים גוטע זאכן, זי איז דאך דיר מצער?" האט אים רבי חניא געענטפערט: "דיינו שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החמא", מיר איז גענוג אז זי ראטעוועט מיר פון עבירות און זי ציט אויף די קינדער; זעט מען פון דעם ווי שטארק מען דארף אכטונג געבן צו מכבד זיין די ווייב.

בפרט אז דו האסט א שטוב מיט קינדער און דו מאכסט שוין חתונה קינדער, דארפסטו זיכער אכטונג געבן אז עס זאל זיין שלום אין שטוב, ווייל ווען מאן און ווייב קריגן זיך ווער ליידט די מערקטע? די קינדער. זיי פאלן געבעך די קרבנות און זיי וואקסן אויף נישט געזונט.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש תנחומא, פרשת בהקמתי, סימן ה) אז ווען יפתח הגלעדי איז גענאנגען מלחמה האלטן מיט עמון, האט ער געמאכט א גדר אז אויב דער אייבערשטער וועט אים העלפן און ער וועט געוואונגען די מלחמה, ווען ער וועט אהיים קומען בשלום, וועט ער ברענגען פאר א קרבן די ערשטע זאך וואס וועט ארויסקומען פון זיין שטוב און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט געוואונגען די מלחמה און זיין טאכטער איז ארויסקומען מיט א פויק און זי האט געזינגען און געפויקט פאר איר מאטען, האט איר יפתח הגלעדי געזאגט: "פריי דיך נישט, ווייל איך גיי דיר מקריב זיין פאר א קרבן", אפילו ער האט אינזין געהאט בשעת ער האט געמאכט די גדר צו ברענגען פאר א קרבן א תיה אדער א בהמה, אבער וויבאלד ער האט נישט ארויסגעזאגט וואס ער מיינט האט ער געמוזט מקיים זיין די גדר.

פרעגן די הייליגע חכמים (ש): "ער וואלט דאך געקענט גיין צו פנחס הכהן וואס ער איז געווען א דיין און צעשטערן דעם גדר, אזוי ווי די הלכה איז אז אפילו א מענטש מאכט א גדר, אויב גייט ער צו א דיין און ער זאגט פאר'ן דיין אז ער האט אינזין געהאט אזוי און אזוי, קען דער דיין צעשטערן די גדר; איז פארוואס איז יפתח הגלעדי נישט גענאנגען צו פנחס ער זאל אים מתיר גדר זיין? אדער זאל פנחס הכהן קומען צו אים און אים העלפן ער זאל נישט דארפן הרגענען זיין טאכטער?" נאר יפתח

האט געזאגט: "איך בין דער גענעראל פון די אידן, איך קען נישט גיין צו אים, זאל ער קומען צו מיר", און פנחס האט געזאגט: "איך בין א פהן א זון פון א פהן, איך גיי נישט צו אן עם הארץ, אז ער וויל איך זאל ראטעווען זיין מאכטער זאל ער קומען צו מיר, זאגן חז"ל א מורא'דיגע לשון: "מבין תרויהוין אבדת ההיא עלובתא מן עלמא", פון צווישן זיי צוויי איז פארלוירן געווארן דאס מיידל.

ווען מען לערנט די מעשה ווערט מען זייער צעקאכט און ברוגז: 'היתכן מען זאל הרג'ענען אן אומשוילדיג קינד, א מיידל וואס האט גארנישט געטון, בשעת מען וואלט איר דאך געקענט ראטעווען?!' אבער קיינער כאפט נישט אז די זעלבע מעשה שפילט זיך אפ טאג טעגליך צווישן מענטשן, בפרט צווישן מאן און ווייב.

עס קען אסאך מאל אויסקומען אז עס זאל זיך מאכן מיספארשטענדענישן צווישן מאן און ווייב און דעמאלט ליידן די קינדער זייער שטארק. עס איז ממש אזוי ווי מען נעמט די קינדער און מען שעכט זיי; ווייל אז מען רעדט נישט איינער צום צווייטן, מען בלאזט איינער אויפ'ן צווייטן, ווער רעדט נאך אז מען שרייט איינער אויפ'ן צווייטן און מען משעפעט זיך איינער דעם צווייטן - ליידן די קינדער, זיי לעבן מיט שרעק וכו'. און אז מען פֿרעגט דעם מאן: "פארנוואס בעטסטו נישט איבער דיין ווייב, קענסט דאך ראטעווען דיין קינד?" וועט ער זאגן: "זי זאל מיר איבערבעטן, ווייל זי איז שולדיג", אז מען פֿרעגט די ווייב: "פארנוואס מאכסטו נישט

שְׁלוֹם? פֶּאָרְנֶעס וואס איז געווען, אבי דיין קינד זאל נישט ווערן גע'הרג'עט?" וועט זי ענטפערן: "ער האט אנגעפאנגען און ער דארף מיר איבערבעטן", און נאכדעם פאסירט וואס עס האט פאסירט ביי יפתח'ס טאכטער, ווער איז שולדיג? ביידע: "מבין הנהניחון אברת תהיא עלובתא מן עלמא".

דערפאר האב שכל און זיי דו דער וואס געבט נאך, הייב דו אן רעדן שיין און בעט איבער; אמת, עס איז זייער שווער יענעם איבער צו בעטן, בפרט ווען מען האלט אז מען איז גערעכט. אבער עס איז אסאך אסאך שווערער ווען מען בלאזט און מען רעדט נישט און מען ווארט אז יענער זאל זיך ברעכן.

וואס איז געווען די סוף פון די מעשה? ביידע האבן באקומען אן עונש; פנחס האט פארלוירן זיין רוח הקודש און יפתח איז געשטארבן מיט א מיתה משונה, זיינע איברים האבן אנגעפאנגען צו שטארבן ביסלעכווייז פאר ער איז געשטארבן און וואו ער איז גענאנגען איז אים אראפגעפאלן שטיקלעך רחמנא לצלן (מדרש תנחומא, שם).

איך האב אביסל מאריך געווען, ווייל עס האט מיר זייער וויי געטון צו הערן ווי דו האסט מיר דערציילט אז דו קריגסט זיך מיט דיין ווייב און דו פירסט זיך ווי א קליין קינד, בשעת איר מאכט שוין חתונה קינדער. דו קריגסט זיך פאר נארישקייטן און פארשטייט זיך אז דו ביסט גערעכט, ווען דו וואלסט ווען געקענט איינשפארן אלע קריגערייען.

וואס זאל איך דיר זאגן מיין ליבער חבר, אז מען פאלגט דעם רבי'ן, מען נעמט זיינע דיבורים און עצות בתמימות ובפשיטות, איז מען זוכה צו לעבן אן אנדערע סארט לעבן. מען לעבט אויף די וועלט אין גן עדן ממש; מען זוכט נישט צו זיין גערעכט, מען זוכט נישט אויסצופירן, מען זוכט ווי מער נאכצוגעבן, מען זוכט ווי מער יענעם צו פארגינגען.

שרייב מיר צי דו האסט פאקומען דעם בריוו.

רמד

איך האלט שוין נישט אויס די יסורים, ווער קען מיר העלפן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס זאל איך שרייבן? איך שפיר אז איך האלט שוין מער נישט אויס די שרעקליכע יסורים. איך פיל ממש ווי איך שטארב צוביסלעך חס ושלום, מיין גאנצע קערפער איז אינגעהילט אין שטארקע יסורים.

איך בין איינער אליין, קיינער קען מיר נישט פארשטיין. איך בין שוין ארוימגעלאפן צו אויפיל דאקטורים, און יעדער זאגט עפעס אנדערש, אזוי אז איך בין שוין אינגאנצן צעמישט. איך רעד צום אייבערשטן, איך הער נישט אויף זיך בעטן ביי אים אז איך דארף שוין א רפואה שלימה.

איך וויל שוין זיין צוריק אין ישיבה געזונטהייט, איך וויל דער ראש ישיבה זאל מתפלל זיין פאר מיר!

ישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת תּרוּמה, כ"ח שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן א רפואה
שלימה בקרוב, דו זאלסט האבן אפגעקומען אלעס
וואס דו דארפסט אפקומען מיט די צער און ווייטאג וואס
דו גייסט אריבער.

איין זאך בעט איך דיר מיין טייערער תלמיד ... גרו יאיר:
"האב נישט קיין קשיות אויפ'ן איבערשטן", ווייל אלעס
וואס קומט אויפ'ן מענטש איז פון הימל.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות ה:): רב הונא האט
געהאט א גרויסער שאדן, עס איז אים פארדארבן
געווארן פיר הונדערט פעסער וויין, זענען די הייליגע חכמים
אים גענאנגען באזוכן און מחזק זיין. זיי האבן געזאגט פאר
רב הונא: "לעין מר במיליה", ער זאל תשובה טון וועט ער
צוריק רייך ווערן. האט רב הונא געפרעגט די חכמים: "מי
חשידנא בעיניכו", איר זענט מיר חושד אויף נישט גוטע
מעשים? האבן אים די חכמים געענטפערט: "ומי חשיד
קודשא ברין הוא דעביד דינא בלא דינא", איז דען דער
איבערשטער חשוד אז ער ברענגט אויף א מענטש שלעכטס
אומזיסט!?

זעט מען אז מען טאר נישט האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן
און פֿרעגן: "פֿאָרוואָס?" "פֿאָרוואָס דאַרף איך אזוי
ליידן?" א גוי פֿרעגט: "פֿאָרוואָס?" אזוי ווי צדיקים האָבן
געזאָגט אויפֿן פֿסוק (תהלים עמ, י): "לְמָה יאָמְרוּ הַגּוֹיִם, אַ גּוֹי
זאָגט "לְמָה", אָבער אַ איד זאָגט: "אַלעס וואָס דער
אייבערשטער טוט האט אַ חשבון".

ווען אַ מענטש האט אַ צרה דאַרף ער זיך מאַכן אַ חשבון
הנפש פֿאָרוואָס דער אייבערשטער טוט דאָס מיט אים.

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵי, חלק א', סימן קפ"ו): אויפֿן פֿסוק (תהלים
סב, י): "וְלֵךְ ה' חֶסֶד כִּי אַתָּה תִשְׁלַח לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ - הֲיִינוּ
שְׂהוּא חֶסֶד גָּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם וַתִּבְרָךְ שְׂהוּא מִשְׁלֹם לְאָדָם
מִדָּה בְּנֶגֶד מִדָּה", עס איז זייער אַ גרויסער חסד אז דער
אייבערשטער באַזאַלט פֿאַר'ן מענטש אַ שטראַף מִדָּה בְּנֶגֶד
מִדָּה, ווייל ווען דער מענטש באַקומט ווען אַן ענגש סתם
אזוי וואָלט ער נישט געוואָקט אויף וואָס ער דאַרף תשובה
טון, אָבער וויבאַלד דער ענגש איז מיט אַ פּונקטליכקייט,
געוואָנדן אויף וואָס מען דאַרף תשובה טון, ווייסט דער
מענטש אויף וואָס ער דאַרף תשובה טון.

דער רבי זאָגט ווייטער אז דאָס איז נאר אין אַרץ ישׂראל;
'אַרץ ישׂראל' דאָס גייט אַרויף אויף אַמונה. ווען אַ
מענטש האט אַמונה, ער גלייבט און ער ווייסט אז אַלעס
וואָס קומט אויף אים איז מיט אַ חשבון, און ער הייבט זיך
אַן מתבונן זיין וואָס ער האט געטון אין לעבן: 'אַפֿשר האב
איך איינעם וויי געטון', ער זוכט אויף זיינע מעשים, ער

טראכט דורך ווינע יארן, 'אפֿשׂר האב איך איינעם געמ׳שעפֿעמט וכו׳' און ער פֿעמט יענעם ער זאל אים מוחל זיין, אזוי קריכט ער ארויס סיי פון די שלעכטס וואס ער האט געטון און סיי פון די עונש.

דאס וואס דו גייסט אריבער צער אז דו ווייסט נישט צו וועם צו גיין, יעדער דאקטער זאגט עפעס אנדערש און דו גייסט שוין אזוי ארום מיט יסורים עטליכע יאר; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר״ן, חלק ב, סימן א): "ווען א מענטש וויל גיין צום דאקטער זיך היילן וכו׳, זאל ער געבן צדקה פאר ער גייט זיך היילן. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה נה): 'בשעה שמשגרין יסורין על האדם, משביעין אותן שלא תלכו אֶת־אֵלֶּה בְּיוֹם פְּלוֹנֵי, וְלֹא תִצְאוּ אֶת־אֵלֶּה בְּיוֹם פְּלוֹנֵי, וּבְשֵׁעָה פְּלוֹנֵית, וְעַל יְדֵי פְּלוֹנֵי, וְעַל יְדֵי סֵם פְּלוֹנֵי', ווען מען שיקט יסורים אויף א מענטש פאשווערט מען די יסורים ווען זיי זאלן קומען אויפֿן מענטש און ווען זיי זאלן אוועק גיין פונעם מענטש, אזוי אויך דורך וועלכע דאקטער און דורך וועלכע מעדעצין וכו׳ עס זאל אויסגעהיילט ווערן; פֿרעגט דער רבי, ווי אזוי קען א מענטש בכלל גיין צום דאקטער ווען ער ווייסט נישט צי ער איז בכלל דער דאקטער וואס מען האט פאשווארן אים אויס צו היילן, און ווי אזוי קען דער דאקטער פארשרייבן א מעדעצין ווען ער ווייסט נישט צי דאס איז דער ריכטיגער סם וואס מען דארף געבן פאר׳ן חולה וכו׳? זאגט דער רבי, אבער אז א מענטש מאכט א פֿדיון, דעמאלט וועט דער דאקטער אים קענען אויסהיילן".

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז דו ווערסט שוין משוגע פון ארום לויפן צו דאקטורים, ווייל יעדער דאקטער זאגט עפעס אנדערש און ביז דערנוייל גייסטו אריבער שרעקליכע יסורים, זאלסטו פאלגן דעם רבי'ן און מאכן א פדיון נפש וועסטו זוכה זיין צו האבן א רפואה.

ווער קען מאכן א פדיון נפש? ווער ווייסט בכלל וואס מיינט א פדיון נפש? נאר דער רבי; פון היינט אן, פאר דו גייסט צו א דאקטער זיך היילן זאלסטו געבן א פדיון נפש פאר'ן רבי'ן. ווי קען מען היינט געבן א פדיון נפש פאר'ן רבי'ן? אז מען געבט געלט צו דרוקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. האלט א "קנן הדפסה" פושקע ביי דיר אין שטוב, ווען דו דארפסט גיין צום דאקטער זאלסטו לערנען די תורה אין ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ג, און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר אז דו זאלסט שוין זוכה זיין צו טרעפן דעם ריכטיגן שליח וואס וועט דיר אויסהיילן, און געבן צדקה פאר א פדיון - וועסטו האבן א רפואה שלימה בקרוב.

מוהרא"ש זכרנו לברכה שרייבט אין זיין צוואה (צנאת מוהרא"ש, סימן יז) אז ווער עס וועט דרוקן זיינע ספרים, בפרט "אשר בנחל", זאגט ער צו א ישועה, געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען צו דרוקן צענדליגער פרכים פונעם ספר "אשר בנחל" בחייו פון מוהרא"ש זכרנו לברכה. איך האב א שטארקע הכרת הטוב פאר די ספרים "אשר בנחל", ווייל איך האב זוכה געווען צו מקורב ווערן

דורך "אשר בנחל" - חלק כו". פארזאך האב איך זוכה געווען צו דרוקן "אשר בנחל" אין אידיש; איך האב געדרוקט טויזנט פרכים פון זעקס בענדער, אין דעם איז געדרוקט אלע בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן אין אידיש - נאנט צו אכט הונדערט בריוו; פמעט אלע טויזנט סעטס האט מען שוין מפיץ געווען. יעצט גיי איך מיטן אייבערשטן'ס הילף נאכאמאל איבער דרוקן די זעקס בענדער אשר בנחל אין אידיש.

שטארק זיך מיט אמונה; דער אייבערשטער וועט דיר העלפן אז דו וועסט האבן א רפואה. מוהרא"ש זכרנו לברכה פלעגט שטענדיג זאגן אז מען זאל גיין לבל הפחות איין מאל א חודש אין שפיטאל צו מקנים זיין די מצוה פון ביקור חולים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדים לט) "כל המבקר את החולה ניצול מדינה של גיהנם", ווער עס איז מבקר חולה ווערט ניצול פון גיהנום; פלעגט מוהרא"ש זאגן, אז חוץ די מצוה וואס מען איז מקנים ביים באזוכן א חולה, ווערט דער מענטש פרייליך און ער האט מער נישט קיין טענות אויפ'ן אייבערשטן, ווייל ער הייבט אן צו זען אז זיין צרה איז נישט אזוי געפערליך, ער ווערט פרייליך אז ער איז געזונט; דו וואס דו דרייסט זיך ביי דאקטורים, דו גייסט אריין און ארויס פון שפיטאל פאר דיין פראבלעם וואס דו האסט וכו', קענסטו זיכער זען די חסדים וואס דער אייבערשטער שוט מיט דיר. דארפסטו דאנקען דעם אייבערשטן און זאגן וואס רבי נתן פלעגט זאגן ווען ער

האט געהאט א צרה: "עס איז נאך מיט גרויסע חסדים".
 מען דארף אויפזוכן די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט.
 איך בין מתפלל פאר דיר אז דו זאלסט בקרוב אויסגעהיילט
 ווערן און דו זאלסט קענען צוריק קומען אין ישיבה
 געזונטערהייט.

דו ביסט א גרויסער חידוש אז טראץ דינע יסורים האסטו
 מסים געווען מסכת ברכות; יעצט הייב אן מסכת שבת,
 לערן יעדן טאג אביסל. אפילו דו פארשטייסט נישט וואס
 דו לערנסט, דאך זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה,
 אזוי ווי דער רבי האט אונז געלערנט (שיחות הר"ן, סימן עו).

שרייב מיר נאך בריוו, איך וועל דיר אם ירצה ה' צוריק
 שרייבן.

רמה

וועגן ברכת המפיל, און ווי אזוי רעדט
 מען צו קינדער איבער קדושה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך באדאנקען פאר אייך פאר די פילע חיוזק און עצות אין
 לעבן וואס מיר באקומען פון אייך. כאטש וואס איך האב שוין געהערט
 און מקבל געווען אייך פון מוהרא"ש זכורנו יגן עלינו, אבער מיט אייערע
 דרשות איז דאס פיל מער לעבעדיג, איר ברענגט עס אראפ אויף אזא

פשוט'ע און אמת'ער אופן, אז עס איז ממש נישט מעגליך עס נישט צו מקיים זיין.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ער האט גענומען דעם לקושי מוהר"ן און דעם ליקושי הלכות און ער האט עס געמאכט ווי "עפל סאוס", אז מען זאל זיך אפילו נישט דארפן אנשטרענגען אריינצובייסן אינעם הארטן עפל, נאר מען זאל עס קענען נאר גרינג עסן, אזוי ווי מען געבט פאר א קינד צעריבענע עפל וואס איז אים גרינג צו עסן. ביים ראש ישיבה קען מען זאגן אז איר האט עס געמאכט נאך גרינגער, ממש ווי "עפל דזשוס", מען דארף אפילו נישט געמען א לעפל צו עסן די צעריבענע עפל, מען קען עס ממש אויסטרינקען אזוי גרינג ווי מען טרינקט "עפל זאפט".

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך געהערט וואס דער ראש ישיבה האט גערעדט לעצטנס ביי א דרשה ווען זאגן די ברכה פון "המפיל", אז אזוי ווי מען טאר נישט עסן אן א ברכה, טאר מען נישט שלאפן אן א ברכה. למעשה איז מיר דאס זייער שווער, ווייל ווען איך גיי שוין אריין אין בעט האב איך שוין נישט קיין כח צו נאָרנישט, און דעריבער ליין איך קריאת שמע א שעה צוויי פריער, אבער איך וויל נישט דעמאלט זאגן "המפיל", ווייל מיין מאן קומט אהיים שפעט און איך וויל נאך קענען רעדן צו אים, ווי אזוי זאל איך זיך פירן מיט דעם?

איך האב איך געוואלט פֿרעגן ווי אזוי מען רעדט צו די קליינע קינדער איבער קדושה. פון איין זייט ווייס איך די וויכטיגקייט פון רעדן און אויפקלערן די קינדער אז זיי זאלן זיך זייער אכטונג געבן פון שלעכטע מענטשן, אבער פון די אנדערע זייט וויל איך נישט אריינלייגן אין זיי צופיל פחדים אז זיי זאלן צופיל טראכטן פון דעם.

א גרויסן יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרוּמָה, כ"ח שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער האט אונו געגעבן א מתנה אין אויגער
דור - מוהרא"ש זכרוננו לברכה; מוהרא"ש נעמט דעם
רבינ'ס עצות און ברענגט דאס אראפ פאר אונו פשוט'ע
מענטשן אז מיר זאלן אויך קענען לעבן מיט די אלע שיינע
עצות און לעבן מיט'ן אייבערשטן, מיר דארפן דאס נאך
מער אראפ ברענגען פאר אויגערע מוחות אז מיר זאלן אויך
קענען לעבן שטענדיג מיט'ן אייבערשטן.

אייער מאן גרו יאיר דערציילט מיר אז אייער קליין אינגעלע
לעבט מיט אזא אמונה, יעדעס מאל מען לייגט אים
אראפ דאס עסן זאגט ער פון זיך אליין: "ש'בח אייבערשטער";
אין די גאנצע וועלט זעט מען נישט אזא זאך, מען זאל
לעבן מיט אזא אמונה, אז קליינע קינדער רעדן צום אייבערשטן
און יעדע זאך וואס זיי דארפן בעטן זיי דעם אייבערשטן.

בנוגע ליינען קריאת שמע און זאגן המפיל וכו'; ווען מענטשן
וואלטן ווען געוואוסט ווי חשוב קריאת שמע שעל
המטה איז, וואלט יעדער איינער געלייגט קריאת שמע.
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה.): "כל הקורא קריאת
שמע על מטתו, מזיקין בדילין הימנו", ווער עס לייגט קריאת
שמע פאר ער לייגט זיך שלאפן גייען אלע מזיקים אנועק

פון אים; נאך זאגן זיי (שם): "כל הקורא קריאת שמוע על מפתו פאילו אוחזו הרב של שתי פיות בידו", ווער עס ליינט קריאת שמוע פארן גיין שלאפן איז אזוי ווי ער האלט א מעסער וואס איז שארף פון ביידע זייטן און אזוי הרג'עט ער אים אלע מזיקים; זייער גוט טוט איר אז איר ליינט קריאת שמוע גענוג פרי, אפילו איר גייט נאך נישט שלאפן, ווייל אז מען שטופט דאס אפ אויף שפעטער קען מען איינשלאפן אן קריאת שמוע.

ברכת המפיל זאגט מען גלייך פאר מען ליינט קריאת שמוע, אזוי ווי עס איז געדרוקט אין סידור עת רצון.

בגונע רעדן צו קינדער וכו'; מען דארף רעדן צו קינדער זיי זאלן אכטונג געבן פון מגולים, אבער מען דארף געדענקען דעם מאמר החכם: "מן הזהירות - לא להזהר כל כך", איינע פון די זאכן וואס מען דארף אכטונג געבן איז נישט צו סאך אכטונג געבן; פון איין זייט דארף מען טאקע אנזאגן די קינדער אכטונג צו געבן פון מענטשן וכו' און מען דארף זען זיי זאלן זיין באקוועם צו רעדן מיט טאטע מאמע ווען עפעס שטערט זיי. זייער אסאך מאל קענען קינדער נישט ארויס געבן זייערע געפילן וכו' אדער דערציילן וואס שטערט זיי ווען זיי זעען ווי מען מאכט זיי אוועק און מען הערט זיי נישט ארויס, דאס איז זייער וויכטיג פאר קינדער. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך לעבן, מען קען נישט לעבן מיט פחדים א גאנצן טאג. דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט כדי מען זאל לעבן,

אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", די תורה איז נישט געגעבן געווארן פאר מלאכים; נישט אז מען זאל שטענדיג ארוינגיין מיט פתחים. דער אייבערשטער זאל אייך געבן נחת פון אלע אייערע קינדער.

רמו

זאל איך רעדן מיט מיינע עלטערן,
ווען דאס מאכט מיר גרויס צער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ממש נישט די ווערטער אייך צו דאנקען אויף אלעס וואס איך האב באקומען פון אייך, די פילע עצות און חיזוק וואס איך האב באקומען פון אייערע שיעורים און ניגונים. דאס האט ממש געטוישט אונזער לעבן צום גוטן, מיין מאן האט אנגעהויבן לערנען און ער האט שוין געמאכט א סיום משניות, און אויף יעדע פראבלעם האבן מיר גלייך די עצה צו בעטן און רעדן צום אייבערשטן.

איך האב א שאלה אין ביבור אב ואם, מיינע עלטערן האבן קיינמאל נישט געהאט קיין שלום בית און איך האב וייער אסאך געליטן פון דעם אלע יארן, איך האב געלעבט מיט שרעקליכע יסורי הנפש. דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב ברוך ה' התורה געהאט און גענאנגען וואוינען אין אן אנדערע פלאץ און צוביסלעך ארויסגעקראכן פון די פראבלעמען.

מיט עטליכע יאר צוריק האט זיך אנגעהויבן צו פארבעסערן די שלום בית ביי מיינע עלטערן, אבער יעצט איז זיי אונטערגעקומען א פרישע

צרה או מיין טאטע האט באקומען א קרענק, און ער פייניגט זייער אויס מיין מאמע אז זי איז שולדיג אין אלע זיינע צרות.

מיין הארץ גייט אויס פאר ביידע פון זיי, איך שפיר זייער שטארק זייער צער און ווייטאג, דאס מ'רעט מיר ממש צו צום געזונט, איך שפיר ווי דער מצב גרענגט מיר צוריק צו מיין מרה שחורה פון די יונגע יארן און איך קען נישט אזוי ווייטער אנגיין אין לעבן.

מיין שאלה איז וואס איך דארף צו טון, זאל איך רעדן ווייניגער צו זיי? ווייל איך שפיר אז ווען איך רעד צו זיי מאכט עס מיר געפערליך געצבות.

א גרויסן יישר פת פארן נעמען די צייט מיר צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומה, כ"ט שבט, שנת תשע"ח לפקט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאנקטם און לויבטם דעם אייבערשטן אז איר האט חתונה געהאט און זעטס ווייטער צו לעבן א לעבן פון גן עדן.

איר שרייבט אז אייער מאן האט געמאכט א סיום אויף משניות; דארפט איר זען צו מאכן פאר אים א שיינער סיום.

שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה", א קלוגע פרוי בויט אויף איר הויז; א קלוגע פרוי, ווען זי זעט איר מאן לערנען, מאכט זי א גאנצע טראסק

דערפון, זי מאכט א שיינע סיום וכו', וואס דאס מאכט אז דער מאן זאל ווייטער לערנען. דערפער איז זייער חשוב אז יעדעס מאל ווען אייער מאן גרוי יאיר דערצייילט אייך וועגן א מסכתא וואס ער האט מסיים געווען זאלט איר מאכן א שיינע סעודה.

בגוגע אייערע עלטערן; איר זאלט רופן אייערע עלטערן און זיי דערצייילן שיינע זאכן. ווען עלטערן זעען נחת ביי זייערע קינדער און אייניקלעך דאס מאכט זיי לעבן און דאס געבט זיי פח ווייטער אנצוגיין. און פארקערט אויך, ווען עלטערן זעען ווי די קינדער פירן זיך גישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין, טוט דאס פארקערצערן זייער לעבן ה' ירחם. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן מב): "בנים הטובים, רפואה גדולה לאבות", ווען עלטערן זעען ווי קינדער פירן זיך ווי עס דארף צו זיין, דאס היילט זיי אויס.

דערפאר זאלט איר ווייטער רעדן מיט אייערע עלטערן. עס איז גישט דא קיין גרעסערע מצוה פון פיבוד אב ואם; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כו): "כל העולם כפשוטו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם", דער אייבערשטער זאגט: "די גאנצע וועלט איז מינים - איך האב עס באשאפן און איך געט פון ענק נאר איין זאך, אז איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן"; איר זאלט זיי ווייטער רופן וכו' און אז זיי גיסן זיך אויס זייער הארץ פאר אייך, זיי דערצייילן אייך זייערע צרות - זאלט איר בעטן א תפילה

פאר זיי. אבער אויב דאס שטערט אייער לעבן, איר שפירט ווי דאס שלעפט אייך צוריק צו אייערע יסורים פון אלס קינד, זאלט איר זיך ארויסדרייען וכו', ווייל איר קענט נישט מאכן אז אייער לעבן זאל זיך אפשטעלן. מען דארף וויסן ווי אזוי צו גיין צווישן די טראפן.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט געבעטן זיין ווייב און טעכטער אז ווען זיי צינדן אן די שבת לעכט זאלן זיי בעטן: "רבנו של עולם, אזוי ווי איך צינד אן די שבת לעכט און איך מאך ליכטיג דא אין שטוב, זאלסטו אריין שיינען אין אלע אידן די ליכט פונעם הייליגן רבי'ן"; דאס זעלבע זאלט איר אויך טון. ווען איר צינדט אן די שבת לעכט זאלט איר בעטן: "רבנו של עולם, אזוי ווי איך צינד אן די שבת לעכט, מאך ליכטיג פאר אלע אידן און העלף ארויס אלע וואס מוזשען זיך מיט שוועריקייטן. העלף ארויס מיין טאטע ער זאל זיין געזונט און שטארק. און העלף ארויס מיין מאמע זי זאל האבן אביסל מנוחה אין איר לעבן".

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס געשעט ווען א מענטש רעדט צום אייבערשטן; דער אייבערשטער אליין קומט און הערט אים ווי דער מענטש רעדט צו אים. אלע מלאכים פרעגן: "וואו איז דער אייבערשטער? וואס טוט דער אייבערשטער?" ענטפערט מען זיי אז דער אייבערשטער איז יעצט עוסק מיט א איד וואס וויינט צו אים און מענה'ט זיך מיט אים. פרעגן אלע: "פארוואס זאל דער אייבערשטער אליין עוסק זיין מיט זיי? מיר וועלן אויסהערן די טענות און עוסק

זיין מיט זיי!" זאגט דער אייבערשטער: "גיין - אָנא וְהוּא בְּלַחֲדָנָא - אַיך וויל זיך אליינס אָפּגעבן מיט אים (ווער פּרַשַׁת בְּלָק, קצה).".

אין די זעלבע צייט דארפט איר אַיך דאַנקען דעם אייבערשטן אויף די ניסים וואס ער טוט מיט אַיך, אַז איר האט אזוי גוט התונה געהאט, אַז אייער מאן לערנט די הייליגע תּוֹרָה און אַז איר ווייסט פון הייליגן רבין.

זייט'ס פרייליך און מיט שמחה וועט איר אַלעס אויס פּוֹעַל'ן.

רמז

וואס טו אַיך ווען אַיך רעד מיט מיין ווייב און מיין מאמע רופט אַרײַן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן וישר ב'ח פאר אַלעס וואס דער ראש ישיבה טוט אַרײַנצוגרענגען די לימודים און עצות פון הייליגן רבין אזוי ווי מוה'רא"ש האט אונז געלערנט.

אַיך האב געוואלט פּרעגן ווי אזוי אַיך דאַרף זיך פירן ווען אַיך האלט אינמיטן רעדן מיט מיין ווייב אויפ'ן טעלעפאן און מיין טאטע אַדער מאמע רופן מיר אַרײַן אינגערמיט. אַיך וויל און אַיך דאַרף זיי ביי'דע מ'כבד זיין און ביי'דע נישט פאַרשעמען אַדער מצער זיין, ווי אזוי פיר אַיך זיך אין אַזא מצב?

א גרויסן וישר ב'ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומוה, כ"ט שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה
געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט געזאגט:
"אם קיסרים ומלכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי
הרף ארץ, היו שולחים את בניהם אלי ללמוד הרף ארץ",
ווען קעניגן וואלטן געוואוסט וואס פאר א הרף ארץ איך
לערן אויס פאר מיינע תלמידים וואלטן זיי געשיקט זייערע
קינדער צו מיר איך זאל זיי אויסלערנען הרף ארץ; דער
שיחה איז ממש מקוים געווארן ביי תלמידי היכל הקודש
וואס זענען זייער מכבד די טאטע מאמע.

עס איז זייער וויכטיג צו רופן די עלטערן יעדן טאג; אסאך
מאל קען אריבערגיין א גאנצע וואך וואס מען רעדט
נישט מיט די עלטערן. דאס קומט בלויז ווייל מען ווייסט
נישט דאס גרויסקייט פון די מצוה; מוהרא"ש פלעגט יעדן
טאג אנרופן זיין טאטע גלייך נאכ'ן דאווענען, דאס איז געווען
ביי מוהרא"ש די ערשטע וואך.

דאס וואס די תורה זאגט (בראשית ב, כד): "על בן יעזב איש את
אביו ואת אמו", מיינט נישט צו זאגן אז מען זאל זיך
חס ושלום אפלאזן פון די עלטערן. נאר די פוננה פון דעם איז
צו זאגן: 'מיש נישט אריין דייענע עלטערן אין דיין לעבן, רעד

זיך נישט אפ פאר זיי און קרעכץ נישט פאר זיי; פאר עלטערן דערצייילט מען נאר גוטס און מען ברענגט זיי נאר נחת.

אויב עפעס דרוקט און מען קומט זיך נישט אויס איינער מיט'ן צווייטן, עס איז דא חלוקי דעות צווישן מאן און ווייב, לויפט מען נישט דערצייילן פאר די עלטערן, ווייל די עלטערן האבן שוין גענוג געהאט אין זייער לעבן, זיי זענען שוין גענוג אריבער וכו', יעצט איז זייער צייט צו שעפן נאר נחת; נאר מען גייט צו אן ערליכער איד ער זאל מתוק זיין דאס פארפאלק און זיי ווייזן ווי אזוי מען קען לעבן בזה העולם אין גן עדן וכו'.

אין די זעלבע צייט האלט מען חשוב די ווייב וכו'; ווייל שלום בית איז אין היכל הקודש א יסוד היסודות. מוהרא"ש האט זיך זיין גאנצע לעבן אוועק געגעבן עס זאל זיין שלום ביי אידישע קינדער.

מוהרא"ש זכרנו לברכה ברענגט א מאמר החכם: "מן הזהירות - לא להזהר כל כך"; ווען מען רעדט מיט די עלטערן אדער מיט די ווייב און א צווייטער רופט אריין, אויב איז וויכטיג וואס מען רעדט יעצט וכו' רופט מען יענעם שפעטער צוריק. און אז מען ווייסט אז יענער האט עפעס וויכטיג גייט מען צו יענעם וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רמז

פארנוואס האט דער רבי געמאכט דעם "עוז וְהִדָּר לְבוּשָׁה"
ביי זיין טאכטער'ס חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מאך אס ירצה ה' חתונה א טאכטער אין עטליכע וואכן ארום,
איך האב געהערט אז דער רבי האט געמאכט דעם פאקאנטן ניגון אויף
די ווערטער: "עוז וְהִדָּר לְבוּשָׁה" לכבוד זיין טאכטער'ס חתונה. האב איך
געוואלט פרעגן וואס איז די טיפערע פונדא אונטער דעם, וואס קען איך
ארויסגעמען פון דעם ניגון לכבוד זיין טאכטער'ס חתונה?

י"שר ב"ח פאר'ן געמען די צייט צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרומה, א' דראש חודש אדר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער ניגון האט נישט דער רבי געמאכט; די מעשה איז
געווען ביי איינער פון אנשי שלומינו רבי מאיר לייב
בלעכער זכרונו לברכה. ער איז געווען דער רבי פון רבי
אברהם בן רבי נחמן זכרונו לברכה, ער האט געלערנט מיט
אים זייער אסאך גמרא, רש"י און תוספות, זיי האבן
דורכגעלערנט פילע מסכתות אין ש"ס.

רבי מאיר לייב איז געווען זייער א גרויסער אַרעמאן, איינמאל האט ער געהאלטן פאר די חתונה פון א טאכטער און ער האט נישט געהאט קיין געלט צו קויפן פאר איר א קלייד, ווען זיין טאכטער די פֿלה האט אים געבעטן: "מאמע, וואס וועט זיין מיט א קלייד?" האט ער איר געזינגען דעם באקאנטן ניגון אויפ'ן פסוק (משלי לא, כה): "עז וְהָדָר לְבוּשָׁה וּתְשׁוּחָה לְיוֹם אַחֲרוֹן"; דעמאלט האט ער פארפאסט דעם ליד און פון אים איז דער ניגון געווארן באוואוסט צווישן אנשי שלומינו.

למעשה האט דער אייבערשטער געהאלפן אז ממש פאר די חתונה איז געשען א גס און ער האט געקענט קויפן קליידער וכו'.

זען א מענטש וויסט אז איין טאג וועט ער דארפן צוריק גיין צום אייבערשטן דעמאלט כאפט ער אריין יעדן טאג נוטע זאכן; ער כאפט אריין זאכן וואס וועלן אים איבערבלייבן אויף יענע וועלט.

זען א מענטש לעבט מיט'ן תכלית גייט אים נישט אן צי מען לאבט פון אים, ווייל ער וויסט אז לאבן לאבט דער וואס לאבט ביים סוף. ער קוקט נישט אויף מענטשן וואס מאכן אוועק דעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (שיחות הר"ן, סימן טו), ער קוקט אויף זיך. ער געמט יעדן טאג א חובש, א משניות, א גמרא און לערנט די הייליגע תורה, ער קוקט נישט אויף גארנישט - צי ער פארשטייט יא צי ער פארשטייט נישט.

עצתו

רמט

אמונה

שיא

דערפאר זינגען די ברוסלב'ער חסידים זייער אסאך דעם ניגון: "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון", מען חזר'ט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שמות רבה נב, ג): "אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה? ליום אחרון, הוי' ותשחק ליום אחרון"; א מענטש וואס האט יעדן טאג געלערנט, ווען ער וועט אוועק גיין פון דער וועלט וועט ער לאכן פון אלעמען, די תורה וועט אים אנטקעגן קומען ווי א שיינע קלייד.

אז דו שטייסט יעצט פאר'ן חתונה מאכן דיין טאכטער זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסידים וואס ער טוט מיט ענק און דו זאלסט נישט אויפהערן בעטן אויף ווייטער.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן אסאך אידיש נחת פון אלע דייע קינדער, אמן.

רמט

ווי אזוי מאך איך זיס און פרייליך דעם יום טוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט אז די וואך גייט זיין א שיעור פאר פרויען, האב איך געוואלט בעטן אויב איר קענט רעדן אביסל איבער די שיינקייט פונעם יום טוב פורים, און נאך מער - איבער די שיינקייט פונעם יום טוב פסח.

ביי מיר אינדערהיים איז דער מצב אזוי אנגעשטרענגט אין די טעג פון די ימים טובים אז איך שפיר גישט קיין שום שיינקייט אין די הייליגע ימים טובים, פון חמשה עשר בשבט הויפט זיך שוין אן ביי אינז די פֿרעשור פון פֿסח.

יִישׁר בַּח פֿאר אַלע חיוֹנֵק וואָס איך באַקום פֿון אײַך, זכָּרְט אױף דעם וואָס איר מאַכט די תּוֹרָה און אײַשקױט פֿאר אַ זײַסע זאָך.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פֿרשֶׁת תְּרוּמָה, א' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ אָדָר, שְׁנַת תשע"ח
לפֿרט קטן

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאנט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קלח): "אם הוא מקשר להצדיק, יוכל להרגיש קדושת יום טוב"; דאס קען מען ממש זען בחוש, אז ווען מען ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן איז מען זוכה צו שפירן די קדושה פון יום טוב און מען ווארט אויפ'ן יום טוב. אלע קענען מער זיין אז זייט מען איז ביים רבי'ן האט א יום טוב אלע טעמים; פאר מען איז געקומען צום צדיק איז יעדע יום טוב געווען אן אנגעצויגענער צייט, אבער אז מען איז ביים רבי'ן, מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים, מען פאלגט דעם רבינ'ס עצות, איז יעדע יום טוב א פרייליכע צייט.

דער יצר הרע ציטערט זייער ווען עס קומט יום טוב. ער ווייסט אז א גאנץ יאר זענען אידישע קינדער פארפלאגט

מיט פֿרנסה וכו', עס קומט נישט אויס קיין צייט צו פארברענגען מיט די קינדער און יום טוב וועט דאך ארויס קומען דער אמת ווער דער איד איז, אלעס וואס ער האט מ'לשין געווען אויף אידישע קינדער וועט אנוועק פאלן און זיין גאנצע ארבעט וועט צוגנישט ווערן, ווייל מען וועט זען ווי אידן פארבענקען זיך צום אייבערשטן יום טוב וכו', מען נעמט אויף דעם יום טוב מיט אזא שיינקייט, מען גרייט זיך און מען פריידט זיך צום יום טוב וכו', דערפאר מאכט ער אן אַנגעצויינגקייט.

דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט דערציילט א מעשה, עס איז געווען א איד וואס האט זיך נישט געקענט צוזאמנעמען און ער האט נישט געקענט טרעפן זיינע חפצים אינדערפרי. עס האט אים גענומען לאנגע שעות יעדן אינדערפרי ווילאנג ער האט געטראפן אלע זיינע קליידער וכו', האט אים איינער געגעבן אן עצה אז ער זאל אפשרייבן יעדן טאג פאר ער גייט שלאפן אויף א צעטל וואו ער לייגט יעדע זאך, אזוי אז אינדערפרי וועט ער אלעס טרעפן. ער האט אזוי געטון; ער האט אראפ געשריבן אויפ'ן צעטל: די הוט ליגט דא, דעם רעקל לייג איך דא, מיינע הויזן הענגט דארט און מיין מאנטל דארט וכו', וכו'. אינדערפרי וועקט ער זיך אויף און ער גייט איבער דעם צעטל, עס איז ממש א מחל' ער האט געטראפן יעדע זאך. אבער ער הייבט אן שרייען: "רבנו של עולם, מיינע חפצים ווייס איך וואו זיי געפונען זיך, אבער וואו בין איך אליין?"

זעט מען פון דעם א מורא'דיגע זאך, ווען עס קומט יום טוב און א מענטש גרייט זיך אן מיט אלע פיטשעווקעס און אלעס קלאפט, גייע וועש, גייע בעקימטשעס, גייע קאך וכו' וכו'; אבער וואס פאר א פנים האט דאס ווען דער מענטש אליין איז נישט דא, ער איז פול מיט עצבות און מרה שחורה, ער איז צוקריגט מיט די משפחה, אונגעבלאזן וכו'.

איין יאר ערב סופות האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן זיין רבי - רבי נתן אויפשטעלן די סופה, ווען ער האט געענדיגט האט ער זיך אויסגעדרוקט פאר רבי נתן: "אז מען ארבעט אליין אויפצושטעלן די סופה שפירט מען אן אנדערע טעם אינעם יום טוב", האט אים רבי נתן געזאגט: "דאס האסטו נאך נישט פרובירט, צו בעטן ערב סופות פונעם אייבערשטן: 'רבנו של עולם איך וויל שפירן א טעם אינעם יום טוב סופות', וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט אינעם יום טוב סופות"; אן תפילה האט גארנישט קיין טעם, וויפיל מען פרובירט אריין צו לייגן פוחות וכו', אויב נעמט מען נישט אריין דעם אייבערשטן, האט עס יענע טעם.

דאס איז נישט דוקא ביי די מצוה פון סופה. דאס זעלבע איז ביי יעדע יום טוב און ביי יעדע מצוה; ווי מער א מענטש בעט דעם אייבערשטן אז ער וויל זוכה זיין צו א שיינע יום טוב און צו א פרייליכע יום טוב, האט ער א שיינעם יום טוב.

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט יעדעס יאר פֿסח דערצייגן די מעשה פון
 רבי דוד ממיקולייב זכר צדיק לברכה, א תלמיד
 פון בעל שם טוב זכותו יגן עלינו וואס האט זיך אונטערנענומען
 צו מאכן וויין פאר'ן הייליגן בעל שם טוב. ער האט עס
 אליין געמאכט מיט אלע חומרות, מיט אלע ענינים און מיט
 אלע בחינות וכו' וכו'; אויפ'ן וועג אהיים האט מען אים
 אפגעשטעלט ביים גרעניץ, רבי דוד האט זייער געהאפט אז
 מען גייט נישט עפענען דעם טייערן פאס, אבער צו זיין
 גרויס ווייטאג האט דער גרעניץ וועכטער געעפנט די וויין
 און עס געמאכט יין גסד. למעשה איז ער צוריקגעקומען
 צום הייליגן בעל שם טוב מיט לידיגע הענט און ער איז
 געווען זייער צעבראכן פארן וואס דאס האט פאסירט, האט
 אים דער הייליגער בעל שם טוב געפרעגט: "האסטו געבעטן
 דעם אייבערשטן אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן לטובה?"
 האט ער געענטפערט פאר'ן הייליגן בעל שם טוב אז ער
 האט טאקע אינגאנצן פארגעסן צו בעטן דעם אייבערשטן.

זעט מען פון דעם אז אן תפילה איז א שאד די הארעוואנגע;
 דערפאר זאלסטו בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אז
 דו זאלסט נישט נכשל ווערן מיט חמץ חס ושלום און אז
 דו זאלסט האבן א פרייליכע יום טוב פסח, אזוי וועסטו
 זיכער האבן א פרייליכע יום טוב.

אײַך שרייב דיר א קליינע תפילה וואס צו בעטן ביז יום
 טוב פסח:

"הייליגער באשעפער, העלף מיר אײך זאל זוכה זיין צו
מקבל זיין רעם הייליגן יום טוב בשמחה ובטוב
ללב און אײך זאל זוכה זיין צו ווערן אפגעהיטן און נישט
נבשל ווערן אין א משהו חמין. העלף מיר אייבערשטער אז
אײך זאל זיך פרייען א גאנץ יום טוב, אײך זאל מיך נישט
אויפֿרעגן אויף מיין משפחה און אײך זאל ליב האבן צו
פארברענגען אין שטוב מיט מיין משפחה.

הייליגער באשעפער, יעדעס מאל ווען עס קומט א יום
טוב ווער אײך אָנגעצויגן און אײך שפיר ווי די
מרה שחורה איז זיך אויף מיר מתגבר, עס איז ביי מיר
אויסגעלאשן די ליכט פון יום טוב און אײך שפיר נישט קיין
שום טעם אין יום טוב.

העלף מיר אייבערשטער אײך זאל זיין פרייליך און צופרידן.
העלף מיר אײך זאל זיך נישט קריגן מיט קיינעם,
אײך זאל לעבן מיט אמונה און אײך זאל שטענדיג געדענקען
אז דו ביסט מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר".

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צו
מקיים זיין אלע מצוות פון יום טוב מיט א שמחה.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות שמחה, סימן א): "בשׂאדם עושה
מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו", ווען א
מענטש איז פרייליך, ער טוט די מצוות פרייליכערהייט, איז
א סימן אז ער איז אן ערליכע איד.

רנ

מעג מען געבן מילכיגס ביי א סעודת ברית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען בילדער פון א סעודת ברית ביי אייך אין שול, און איך האב געזען אז מען האט צוגעגרייט דארט א מילכיגע סעודה.

האב איך געוואלט פֿרעגן אויף דעם, אז עס איז דאך אַנגענומען ביי אידישע קינדער אז מען דארף מאכן א פֿליישיגע סעודה, אזוי ווערט געפֿסק'נט אין מגן אברהם להלכה און דאס איז אויך א סגולה אז דאס קינד זאל לערנען גמרא וכו'.

ספעציעל אייערע תלמידים, וואס איר רעדט דאך אסאך פון די גרויסקייט פון לערנען גמרא, וואלטן זיי זיכער געדארפט מקפיד זיין צו געבן א פֿליישיגע סעודה וואס איז מסוגל אז דאס קינד זאל לערנען גמרא.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרוימה, א' דראש חודש אדר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען וויל זוכה זיין צו האבן קינדער וואס וועלן לערנען גמרא דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן; עלטערן דארפן גיסן טייכן טרערן אז זיי זאלן זוכה זיין צו האבן קינדער וואס וועלן לערנען די הייליגע תורה. גוטע קינדער

נעמט מען נישט אראפ פון בוים אזוי ווי מען שניידט פירות,
 פרי צו האבן גוטע קינדער איז נישט גענוג אז מען טוט
 סגולות, נאר מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען
 זאל האבן קינדער וואס וועלן לערנען און דאווענען.

אויב איר זוכט א סגולה אז אייערע קינדער זאלן לערנען,
 איז דא א גוטע סגולה; אז דער טאטע זאל לערנען
 אין שטוב גמרא אויפ'ן קול וכו'. דער רבי זאגט (ספר המידות,
 אות בית, סימן ט): "כל בית שנשמעין בו דברי תורה, שוב אינו
 נחרב", א הויז וואס מען הערט דארט א קול תורה וועט
 נישט חרוב ווערן; דאס הייסט, אז קינדער וואס וואקסן אויף
 אין א שטוב וואו מען הערט דעם טאטע'ן לערנען בינאכט,
 וועלן זיי נישט חרוב ווערן און זיי וועלן אויך לערנען.

דער מחבר זאגט (שלקן ערוך יורה דעה, סימן רסה, סעיף יב): "נוהגים
 לעשות סעודה ביום המילה", מען פירט זיך צו מאכן
 א סעודה ווען מען מאכט א ברית; און דער רמ"א זאגט
 (שם): "נהגו לקחת מגן לסעודת מילה ומקרי סעודת מצוה",
 עס איז א סעודת מצוה; און וויבאלד א סעודה איז נאר א
 סעודה ווען מען עסט פלייש, דערפאר פירט מען זיך צו
 געבן דוקא א פליישיגע סעודה.

למעשה מאכט מען ביי אינגערע מקומות זייער פרי דעם
 ברית און זייער אסאך מענטשן ווילן זיך נישט
 פליישיג מאכן, דערפאר מאכט מען א מילכיגע סעודה און
 מען געבט פיש וכו', מען פארלאזט זיך אז וויבאלד מען
 געבט פיש הייסט דאס אויך א סעודה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן שטענדיג געדענקען
 וואס דער רבי וויל פון אויז און וואס הייסט א
 ברסלב'ער חסיד; מיר זאלן נישט מאכן פון טפֿל אן עיקר
 וכו'. קוק וואס דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתבי
 רבינו ז"ל בתחלת ספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי חתני, שתלמד
 בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפֿל
 עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", איך
 בעט דיר מיין ליבער איידעם, זאלסט יעדן טאג לערנען
 גמרא און הלכה, זאלסט נישט מאכן פון זאכן וואס יענען
 נישט וויכטיג אן עיקר וכו'.

רנא

ווי אזוי קען איך בארואיגן דעם מצב צופרי
 ביים צוגרייטן די קינדער צום באס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס שרייבט צו אייך א אידישע מאמע; צום ערשט א גרויסן ראנק
 פאר די אלע חיווק וואס איך באקום פון אייערע שיעורים.

איך האב א פראבלעם, אז יעדן אינדערפרי ווען איך מאך גרייט די
 קינדער צו קענען כאפן די באס צו גיין אין חדר און אין שולע, ווערט זייער
 אנגעצויגן דער מצב ביי מיר אין שטוב. איך שריי אסאך און איך רעג זיך
 אויף די קינדער, דערנאך פיל איך אזוי שלעכט אז איך האב אזויפיל
 געשריגן און זיך גערעגט אויף זיי און איך ווער ממש שוואך פון דעם.

אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה וואס צו טון? א גרויסן יישר ב"ח פאר'ן געמען די ב"ח און צייט צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרוימה, א' דראש חודש אדר, שנת תשע"ח
לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויף דעם וואס איר שרייבט אז צופרי קומט אייך אן זייער
שנווער מיט די קינדער וכו'; דער הייליגער רבי האט
געזאגט (שיחות הר"ן, סימן ב): "וְדַרְבֵּי, בְּשָׂבָא הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כָּל
הַתְּנוּעוֹת שֶׁיֵּשׁ וְשֶׁל בְּנֵי וְהַתְּלוּיִים בִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיהִיָּה
הַכֹּל כְּרִצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה טוֹב מְאֹד", איך פיר זיך אז יעדן
אינדערפרי ווען איך שטיי אויף געב איך זיך איבער צום
איבערשטן, איך געב איבער אלע מיינע מחשבות, אלע מיינע
דיבורים און אלע מיינע מעשים פאר'ן איבערשטן, "גם אזי
אין צריך לְדַאֵג וּלְחַשֵּׁב כְּלָל: 'אם מתנהג כראוי אם לאו',
מאחר שסומך עליו יתברך. ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר
- הוא מרצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך", עס איז
זייער גוט זיך איבער צו געבן צום איבערשטן גלייך אינדערפרי,
אזוי דארף איך נישט טראכטן נאכדעם צי איך האב גוט
געטון און אז אפשר וואלט איך געדארפט טון פארקערט.
ווייל אז איך האב זיך איבער געגעבן צום איבערשטן איז
זיכער אלעס גוט.

אז מען געמט אן דעם הייליגן רבינ'ס עצות איז דער לעבן אסאך גרינגער; ווען מען הייבט אן דעם טאג מיט תפילה, מען בעט דעם אייבערשטן אז די טאג זאל זיין מיט הצלחה און מען געבט זיך איבער צו אים, איז אלעס גרינגער.

אז איר שרייבט אז יעדן אינדערפרי ווערט איר איבער געשטרענגט מיט די קינדער וכו' ווען איר דארפט זיי גרייט מאכן צו גיין אין חדר און אין שולע; איר שרייט אויף זיי און נאכדעם טוט אייך וויי פארנוואס איר האט אויף זיי געשריגן וכו', פרוברט צו טון די עצה וואס דער רבי האט געטון.

יעדן אינדערפרי ווען איר שטייט אויף, זאלט איר זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און אים בעטן אויפ'ן טאג אז איר זאלט זיין א גוטע מאמע, א רואיגע מאמע, א פרייליכע מאמע. אלעס ווענדט זיך אין די מאמע; ווען די מאמע איז פרייליך זענען די קינדער פרייליך און ווען די מאמע איז אנגעצויגן, זעט מען עס גלייך אן אויף די קינדער. א מאמע האט אויף זיך א גרויסע אחריות און אלעס ווענדט זיך אין איר, דערפאר בעטס אסאך דעם אייבערשטן אויף שמחה.

אויך שרייב אייך א קליינע תפילה וואס איר זאלט בעטן: "רבוננו של עולם העלף מיר אז היינט זאל איך נישט שרייען אויף מינע קינדער. איך זאל רעדן שיין צו זיי, איך זאל זיי נישט פארשעמען און איך זאל חס ושלום נישט

שרייצן אויף זיי מאוס'ע ווערסטער. הייליגער באשעפער, העלף מיר אז מיינע קינדער זאלן פאלגן וואס מען זאגט זיי, זיי זאלן מיר נישט אויפרעגן, און אויב זיי פאלגן נישט אויף די סעקונדע זאל איך מיך נישט פארלירן. איך געב זיך אינגאנצן איבער צו דיר הייליגע באשעפער, איך געב דיר איבער אלע מיינע מחשבות אלע מיינע דיבורים און אלע מיינע מעשים פונעם היינטיגן טאג און פון אלע מיינע טעג. הייליגער באשעפער, העלף מיר אז איך זאל זיין גוט-מוטיג, ווייל ווען איך בין פרייליך איז מײן מאן פרייליך, און אז איך און מײן מאן זענען פרייליך זענען די קינדער רואיג און צופרידן.

הייליגער באשעפער, העלף מיר און העלף מײן מאן אז מיר זאלן קענען אויפציען א שיינע ערליכע שטוב, מגדל זיין אונזערע קינדער צו תורה און צו עבודת השם ותפלה. רבוננו של עולם, איך דארף גארנישט און איך וויל גארנישט - נאר ערליכע קינדער, דער לעבן איז מיר נישט ווערד נאר אז מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן. איך וויל זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט, קינדער וואס וועלן נאר טון דיין ווילן. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קענען חתונה מאכן מיינע קינדער יונגערהייט און גרינגערהייט, מיינע קינדער זאלן זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס און זיי זאלן האבן נאר ערליכע חברים, די פאר שורות דאס איז נאר א וועג צו ווייזן ווי אזוי איר זאלט אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, אבער דער עיקר איז

אז איר זאלט אליין רעדן צום אייבערשטן מיט אייערע
ווערטער און אים בעטן אלעס וואס איר דארפט.

ווען פרויען זאלן ווען וויסן ווי גרויס זייער שכר איז אויף
דעם וואס זיי העלפן די אינגלעך גיין אין תדר און די
מיידלעך אין שולע, וואלטן זיי געווען פרייליך און לוסטיג
מיט דעם וואס זיי קענען אויפשטיין אינדערפרי אנגרייטן די
קינדער וכו'. די הייליגע חכמים פֿרעגן (ברכות יז): "נשים במאי
זכיין", מיט וואס זענען פרויען זוכה צו עולם הבא? "באקרויני
בנייהו לבי פנישתא ובאתגויי גברייהו בי רבנן", מיט דעם
וואס זיי מאכן גרייט די קינדער צו גיין אין תדר און די
מיידלעך אין מיידל שולע, "ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי
רבנן", און זיי ווארטן אפ די מענער וכו', דאס איז זייער
זכות וואס וועט זיי פֿרענגען עולם הבא.

גאָר זאָגן תו"ל (שם): "גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך
הוא לנשים יותר מן האנשים", דער אייבערשטער געבט
פאר די פרויען מער שכר ווי פאר די מענער, ווייל זיי העלפן
די קינדער און די מאן צו לערנען די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זען גתת פון אלע
אייערע קינדער.

 רנב

ווען וועל איך שוין טרעפן מיין שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען צו באקומען חיות פונעם ראש ישיבה שליט"א שוין פאר א יאר און א האלב, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן. איך קלער אז אזוי ווי דער ראש ישיבה געבט יעדן טאג פרישע דרשות און שרייבט פרישע בריוון, דארף איך ווען יעדן טאג נאכאמאל זאגן א יישר ב"ח פאר'ן ראש ישיבה איך די אלע חיובק...

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, צוואנציג יאר אלט און איך דארף א שידוך. מיין פראבלעם איז אז איך לערן נישט אין א ישיבה און איך האב א סמארטפאון. איך שפיר אז איך קען נישט אוועק ווארפן מיין סמארטפאון, איך פיל אז איך דארף עס וויכטיג האבן סיי ברוהניות און סיי בגשמיות, סיי די דרשות פונעם ראש ישיבה וואס איך באקום אויפ'ן טעלעפאן, און סיי ווייל איך וויל מיטהאלטן די נייעס און דאס גלייכן.

איך קום פון אן אנדערע חסידות, לעצטנס האב איך שוין אבער נישט קיין געפיל צו יענע חסידות, איך שפיר אז מיין גאנצע חיות איז נאר פון ברסלב, פונעם ראש ישיבה און פון רבינ'ס ספרים. איך האב היינט געענדיגט די דריטע מאל משניות ברוך ה', וואס וועט אבער זיין מיט מיין שידוך? ווער וועט מיר וועלן נעמען?

א גרויסן יישר ב"ח נאכאמאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ג' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט משניות בסדרן לויט'ן
סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (זיין שיחות הר"ן,
סימן עו) און דו האסט שוין זוכה געווען צו מסים זיין דעם
דריטן מאל ששה סדרי משנה.

עם ווערט געברענגט (מדרש תלפיות, עמוד מא) אז אשר בן יעקב
יזט ביים טיר פון גיהנום און ווען ער זעט א נשמה
וואס האט אסאך גע'חזר'ט משניות לאזט ער גישט אריין
די נשמה אין גיהנום.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לערנען
יעדן טאג די הייליגע תורה. דאס איז געווען ביים
הייליגן רבי'ן דער עיקר, אזוי ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן,
סימן יט): "נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה
חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כה וכך בכל יום ולא יעבור
וביזא", איך וויל זייער שטארק אריין ברענגען אין די וועלט
אז מען זאל לערנען די הייליגע תורה.

בנוגע דיין שידוך וכו'; געדענק גוט וואס חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים
ובפתובים שאין זונגו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא",
מיר געפונען אין די תורה אין נביאים און אין פתובים אז

א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן. אין די תורה שטייט (פראשית כד, ט): "ויען לבן ובתואל, ויאמרו, מה' יצא הדבר", אין גביאים שטייט (שופטים יד, ה): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא", און אין פתובים שטייט (משלי יט, יד): "בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משפלת", זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער געבט שידוכים.

אז דו וואוינסט אין ארץ ישראל קענסטו זיך גרינג אריבער כאפן קיין ובנאל צום ציון פון מוהרא"ש זכרונו לברכה און דארט אויסזאגן גאנץ ספר תהילים לזכותו. ווייל מוהרא"ש זכרונו לברכה האט מבטיח געווען בזה הלשון (צאת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו, אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך, און זיי וועלן קומען דא צו מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהילים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך, און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוואג".

בגונגע דיין סמארטפאון וכו'; וויסן זאלסטו אז מיר האבן אין אונזער דור א צרה וואס רופט זיך "אינטערנעט". דאס האט שוין חרוב געמאכט זייער אסאך אידישע קינדער, ווייל אז מען היט זיך נישט די אויגן און מען קוקט שמוציגע קליפס, עקלדיגע אויסגעלאסענע קליפס וכו' ברענגט דאס אז מען זאל פארלירן די אמונה און יראת שמים רחמנא לצלן.

דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפ ווארפן אידישע קינדער, בחורים און

מיידלעך, גרינגערהייט אין עבירות; אנשטאט דארפן ארבעטן מאג און נאכט ווי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג, דער בחור קויפט זיך א סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה לזה, דארף ער שוין נישט גיין אין ערגעץ. ער זיצט ביי זיך באהאלטן און קוקט דארט אפ אלע שמוץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לצלן. אין אנהייב זעט עס אויס זייער גוט, עס גלאנצט און עס שמייכלט צום בחור, אבער ווען מען בייסט אריין אין דעם, מען קוקט אפ אלע עבירות, ווערט דער בחור זייער צעקלאפט און צעבראכן, ער וועט פרובירן אלעס אויף די וועלט צו ווערן פרייליך, אבער גארנישט קען צוריק פרייליך מאכן וכו' ווען מען האט שוין פונם געווען בפנים הברית רחמנא לצלן.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן א'): "היצר הרע מתלבש עצמו במצוות, ומטעה את האדם באילו מסיתו לעשות מצוה"; ווען דער יצר הרע קומט צום מענטש אים אנועק נעמען פונעם אייבערשטן, שטעלט ער זיך אהער ווי אן ערליכער איד, ער רעדט איין דעם מענטש אויף אן עבירה אז דאס איז א מצוה.

רעד זיך נישט איין אז דאס וועט דיר ברענגען יראת שמים. און אפילו לאמיר זאגן אויב עס וועט דיר יא ברענגען יראת שמים וועט עס דיר נאכדעם אראפ ווארפן און עס וועט זיין: "יצא שקרו בהפסדו". אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה', יב'): "מהר לשמוע ומהר לאבד, יצא שקרו בהפסדו"; דאס איז ממש געזאגט געווארן אויף דעם

ובו'. ווייל פון איין זייט איז "מהר לשמוע", מען הערט אין
 איין מינוט דרשות וכו' און מען קען אסאך קוננה זיין, אבער
 אז מען היט זיך נישט דערפון איז אין איין מינוט - "ומהר
 לאבד" - קען מען אלעס פארלירן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דו זאלסט פֿקרוב טרעפן
 דיין זיווג.

רנג

דער אייבערשטער הערט דען אויס תפילות פון א בעל עבירה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פתח פאר די געוואלדיגע פעולות וואס איר טוט פאר
 כלל ישראל מיט אזא מסירת נפש. ספעציעל בין איך אייך שולדיג אן
 הַכַּרְת הַטּוֹב אז דורך אייערע שיעורים און חיזוק האב איך ווידער
 אנגעוויבן לערנען די הייליגע תורה, איך טרעפ זיך ווידער מיט מיינע
 אלטע חברים, אבוי און רבא, וועמען איך האב שוין נישט אנגעקוקט
 פאר לאנגע יארן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איר רעדט אסאך פון
 רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו א
 גוטער פֿרײַנט. איז דען דאס נישט א זאך וואס באלאנגט נאר פאר
 צדיקים און יראי ה' ? אזוי האבן מיר דאך געזען אין אלע דורות אז ווען
 א איד האט געדארפט א ישועה האט ער נישט אליין געבעטן אויף דעם,
 נאר ער איז געגאנגען צו א צדיק אז ער זאל מתפלל זיין פאר אים.

מיר זענען דאך אלע אין גידוי, מיר האבן דאך געטון אזויפיל עבירות וואס דערנױיטערט אויז פונעם אייבערשטן, ספעציעל די עבירות פון לשון הרע אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, וואס חו"ל זאגן אז ווען מען טוט די עבירות הערט מען נישט אויס די תפלות פון דעם מענטש. און בכלל ווערט געברענגט אין חו"ל אז פון ווען דער בית המקדש איז הרוב געווארן זענען אלע טויערן פון תפילה געווארן פארשפארט, מיר זעען דאך בחוש אז מיר קענען נישט פועל'ן מיט אויגעזעע תפלות אזעלכע גרויסע ישועות למעלה מדרך הטבע, אזוי ווי די גרויסע פריערדיגע צדיקים האבן געקענט.

איך וועל איך שטארק מפיר טובה זיין אויב איר קענט מיר דאס אויסקלארן, און נאכאמאל א גרויסן יישר בח פאר אייערע שיעורים און חיוק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ג' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחנ' ומחזק
מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, בפרט אז דו שרייבסט
אז דו האסט אנגעפאנגען לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד
פון הייליגן רבי'ן (במבואר בשחות הר"ן, סימן עו).

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן צו וואס דער רבי קען
אויז צוברענגען; דער רבי נעמט א מענטש וואס זינקט
אין בלאטע, ער טוט געבעד וואס ער טוט און וואשט אים

אפ און טוט אים אן מיט שיינע פרישע קליידער וכו' אז דער מענטש אליין פארגעסט שוין ווי אזוי ער האט אויסגעזען פאר ער האט אנגעטראפן דעם הייליגן רבי'ן.

איך זע אז דו ביסט זיך מועה אין דעם ענין פון תפילה והתבודדות, באילו דאס איז עפעס א נייע זאך וכו'. איך וועל דיר מעטיק זיין דעם לשון פונעם הייליגן רמב"ם וואס ער זאגט אויף די מצוה פון תפילה (פרק א' מהלכות תפילה הלכה א-ג): "עיקר התפילה הוא מצות עשה מן התורה, שיתפלל האדם ויבקש ממנו ויתברך כל מה שהוא צריך", תפילה איז א מצות עשה מן התורה, די מצוה איז אז א מענטש זאל בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס ער דארף, "והוא יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל שפה שרק יכול, כי מצות עשה להתפלל בכל יום", און מען קען רעדן צום אייבערשטן אויף סיי וואס פאר א שפראך מען רעדט און עס איז א מצוה צו דאווענען יעדן איינציגן טאג. "ואין לתפילה זמן קבוע מן התורה, ולפיכך נשים ועבדים תיבין בתפילה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא", תפילה האט נישט א באשטימטע צייט אין טאג, ממילא איז דאס א מצוה וואס איז נישט באגרעניצט צו א צייט, דערפאר זענען פרויען און קנעכט אויך מחויב מיט תפילה. "אפא חיוב מצוה זו פה הוא - שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שכחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר פה שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנון, ואחר פה גותן שכח והודיה להשם ויתברך על הטובה שהשפיע לו כל אחד לפי בחו", די מצוה פון תפילה איז:

ווען א מענטש שטייט אויף אינדערפרי זאל ער דאווענען צום אייבערשטן; קודם זאל ער דערציילן דאס גרויסקייט פונעם אייבערשטן, נאכדעם זאל ער בעטן אויף אלעס וואס ער דארף און דערנאך זאל ער דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אים. "אך אחר כך ראו אנשי כנסת הגדולה שהלכו בגולה בימי נבוכדנצר הרשע, ונתערכו בפרס, ובגזון, ובשאר האומות וכו', ועמדו ותקנו סדר התפילה", אבער ווען די אנשי כנסת הגדולה האבן געווען דעם ביטערן לאנגן גלות ווי די אידן וועלן זיך אויסקייטן צווישן די פעלקער, האבן זיי מתקן געווען דעם נוסח התפילה, עיין שם.

יעצט קומט דער רבי און זאגט (שיחות הר"ן, סימן רכט) אז אפילו היינט ווען די אנשי כנסת הגדולה האבן מתקן געווען צו דאווענען יעדן טאג דעם סדר פון שחרית, מנחה און מעריב, זאל א מענטש ווייטער רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, ער זאל בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים מקרב זיין צו אים באמת, ווייל דאס איז דער עיקר פון תפילה.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן און בעט אים יעדע זאך וואס ער דארף, אזא מענטש איז קיינמאל נישט אליין, נאר וואו ער געפונט זיך, וואו ער גייט - איז דער אייבערשטער מיט אים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (לקוט דברים, רמז תתכה): אויפ'ן פסוק (דברים ה, י): "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו", עס איז געווען א מעשה מיט א

שיף וואס דערויף זענען געפארן גוים, נאר איין איד האט זיך געפונען אויף דעם שיף; אינמיטן וועג איז דער שיף פארבלאנדזשעט געווארן און איז אנגעקומען צו א פֿרעמדע לאַנד, נאָכן אנקערן זענען די גוים צוגעקומען צום איד און אים געבעטן: "מיר בעטן אייך, געמט פון אונז געלט און קויפט פאר אונז עסן, ווייל מיר הונגערן שוין א לאנגע צייט", האט דער איד געקוקט אויף זיי מיט וואונדער און געפרעגט: "בין איך דען נישט א נאסט דא אזוי ווי אייך? איך ווייס נישט וואו צו גיין, איך בין א פֿרעמדער דא פונקט ווי אייך..." האבן אים די גוים געזאגט: "יש יהודי אכסנאי? בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמו", וואס הייסט א איד איז פֿרעמד? וואו א איד גייט איז דער אייבערשטער מיט אים; אזוי ווי עס שטייט: "אשר לו אלקים קרבים אליו".

זעט מען אז עס איז נישט שייך צו זאגן אז א איד איז פֿרעמד, ווייל וואו א איד געפונט זיך איז דער אייבערשטער מיט אים און אויף וואס פאר א שפראך מען רעדט צום אייבערשטן - ענטפערט ער, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שם): "בכל קראנו אליו - בכל לשון שישׂראל קוראין לתקדוש ברוך הוא עונה אותם", אויף יעדע שפראך וואס מיר רעדן צום אייבערשטן ענטפערט ער אונז.

אוראי ווען א מענטש האט א צרה דארף מען גיין צו צדיקים און צו ערליכע אידן געמען פון זיי א ברכה און זיי בעטן זיי זאלן מתפלל זיין, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא קמ"ו): "מי שיש לו חולה בתוך ביתו,

גלך אצל חכם ויבקש עליו רחמים", ווער עס האט א קראנקן אין שטוב זאל גיין צו א צדיק ער זאל מתפלל גיין פאר אים; אבער דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען קען נישט דאווענען אליינס. אדרבה, ווען דער חולה אליין בעט דעם אייבערשטן איז דאס זייער חשוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה נ, יד): אויפ'ן פסוק (בראשית כא, יז): "וישמע אלקים את קול הנער - מבאן שתפלת החולה ופה מן הכל", די תפילה פון א חולה איז מער חשוב ביים אייבערשטן פון אנדערע תפילות; נאר מען גייט צו צדיקים ווייל זיי זענען מחזק דעם מענטש אז מען זאל אליינס גיין צום אייבערשטן און בעטן פון אים די ישועה וואס מען דארף.

דאס וואס דו שרייבסט: "מיר זעען דאך בחוש אז מיר קענען נישט פועל'ן וכו'"; זיי מיר מוחל, אבער אויך ווייס נישט ווי אזוי א איד קען שרייבן אזעלכע ווערטער, אדרבה, מיר זעען בחוש ווי אונזערע פשוט'ע תפילות ווערן געענטפערט. ביי יעדע טריט און שריט האבן מיר מעשיות פון תפילה, מיר זעען אפן ווי דער אייבערשטער העלפט ווען מען בעט אים. דער רבי האט אמאל געזאגט אויף דעם וואס חז"ל זאגן (ויקרא רבה ו, א): "תפילה עושה מחצה", אין אידיש זאגט מען מחצה - העלפט, האט דער רבי געזאגט: "תפילה העלפט".

אז דו האסט מתפלל געווען און נישט פאקומען וכו', מיינט נישט צו זאגן אז תפילה העלפט נישט, חס ושלום אזוי צו זאגן; תפילה איז פון די י"ג עקרנים וואס מיר דארפן

גלייבן, אזוי ווי מיר זאגן: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו", אז דו האסט געפעטן דעם אייבערשטן און נישט באקומען, זאלסטו טון וואס די הייליגע חכמים זאגן (ברכות לב): אָמַר רַבִּי חֲמַא בְּרַבִּי חֲנִינָא: "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", א מענטש וואס האט געפעטן דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער זעט אז ער האט עס נישט באקומען, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כו, יד): "קְוֵה אֶל ה', חֲזֹק וַיֵּאמֶן לְבָבָהּ וַקְוֵה אֶל ה'".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רנד

ווער איז דער רשע פון יבנאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן אסאך דעם הייליגן ספר "אשר בנחל", די חיוק וואס איך באקום פון דארט איז ממש פלאי פלאים.

איך האב געזען אז מוהרא"ש שרייבט דארט אויף וועגן א רשע פון יבנאל וואס האט גערודפ'ט מוהרא"ש און די גאנצע קהלה קדושה דארט

עצתו

נדד

אמונה

שלה

אין יעדע הינויגט אין אידישקייט, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א דערציילן אביסל מער איבער דעם?

א גרויסן יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מוהרא"ש איז זיך געקומען באזעצן אין יבנאל האט ער זיך אנגעטראפן מיט דעם ס.מ. וואס דינט אלס רב דארט מטעם די מדינה השמאה. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט גלייך געזען אז דער איז אן איש טמא ומטמא; ער האט דארט געהאט א מקוה וואס ער געבט פלומריש דעם הכשר דערויף, אבער עס איז נישט געווען קיין רעגן וואסער אינעם אוצר וואו די מי גשמים דארף זיין, עס איז געווען טריקן וכו'; אין אזא פאל איז דאס נישט מער ווי א פשוט'ע וואגע, קומט אויס אז אלע וואס האבן זיך דארט גע'טובל'ט זענען רחמנא לצלן נכשל געווארן מיט אסורי פריעות. ער האט יארן לאנג פארקויפט נבילות וטרפות רחמנא לצלן דורך עפעס א שוחט וואס איז געווען א קל גריק וכו' און ער האט אויסגעריסן דאס גאנצע אידישקייט פון אלע איינוואוינער דארט.

ער האט געלעבנט אלס בחור אין ...; מען האט אים ארויס געווארפן אלס בחור פון ישיבה ווייל ער איז געווען א שמוציג אינגל וכו'. עס איז דא א גאנצע סיפור פארנוואס זיי האבן אים אויפגענומען פאר א רב, ואין פאן המקום להאריך.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט שטענדיג נאכזאגן פונעם הייליגן סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו, וואס האט געזאגט: "פארנוואס דארפן זיי רבנים, זיי גלייבן דאך אין גארנישט? נאר ווער עס קען די טייערע ספרדי'שע אידן ווייסט אז ביי זיי איז דא א גרויסע תמימות. ביי זיי אויב א רב זאגט א ווארט איז דאס קודש קדשים, דאס איז געווען א חכמה פון די רשעים, אז דורך רבנים וועלן זיי קענען אויסשמדן אלע ספרדי'שע אידן, השם ישמרנו".

פון ווען מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דארט אויפגעשטעלט די הערליכע קהלה און מוסדות התורה, האט דער שטראף וואס וואוינט דארט, וואס ער איז דער רב מטעם מדינת ישראל געשטערט און גע'מסר'ט אויף יעדן טריט און טריט, וואס מען האט נאר געקענט. וויפיל מיר וועלן שרייבן וואס מוהרא"ש האט זיך צוזאמגעליטן פון דעם שטראף וועלן מיר נישט אנהייבן צו דערציילן ווער ער איז.

ווער עס גייט קיין יבנאל קען זען וואס הייסט א צדיק; מוהרא"ש האט זיך אנוועק געגעבן זיין גאנצע לעבן פאר אידישע קינדער, ער האט גארנישט געהאט פון דעם

נאר צרות און יסורים. עס איז אים גענאנגען אין לעבן אז נאך א איד זאל וויסן אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט. ער האט געדרוקט זיין גאנץ לעבן מיליאנען ספרים, נאר פרי אז נאך א איד זאל וויסן פון הייליגן רבינ'ס עצות און קענען לעבן מיט דעם.

איך מוין אז יבנאל איז די איינציגסטע פלאץ אין ארץ ישראל וואו מען שרייט נישט "שבת!" מוהרא"ש האט געזאגט אז מען זאל נישט שרייען שבת ווען מען זעט ווי איינער איז מחלל שבת, נאר מען זאל זיין גריסן: "שבת שלום", אזוי וועט מען זיי אלע צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

מוהרא"ש איז געווען זייער קעגן הפגנות; מוהרא"ש פלעגט זאגן אז די אידן וואס האלטן נישט די תורה השם ישמרינו זענען חשוד אויף שפיכות דמים. און אזוי ווי קיין שום מענטש וואלט נישט גענאנגען משעפען מיט גוים, ווייל ער וויסט אז דאס איז סכנות נפשות, דאס זעלבע איז מיט זיי. זיי זענען געבעד שוין אפאר דורות אנועק פון דרך התורה, דארף מען זיך זייער היטן ווייל מען קען געשעדיגט ווערן פון זיי.

ווען איך בין אין ארץ ישראל גיי איך קיין יבנאל; דאס איז א מקום נפלא, א וואונדערליכע פלאץ. מוהרא"ש האט גענומען א וויסטע פלאץ, א פלאץ וואו מען האט אויסגע'שמד'ט צוויי גאנצע עדות'ן - די תימן'ער אידן און די טוניס'ער אידן, ווען מען האט זיי ארויף געברענגט קיין

אַרץ ישׂראל האט מען זיי גענומען קיין יבגאל און זיי דארט
 געפֿען אויסגע'שמד'ט. דארט האט מוהרא"ש אויפֿגעשטעלט
 א הערליכער מקום וואס בליט מיט תורה און תפילה,
 קדושה וטהרה. עס זענען דא דארט עטליכע פוללים וואו
 אינגעלייט זיצן א גאנצן טאג און לערנען. און ביי די פרויען
 גייט מען אנגעטון זייער צניעות'דיג; אלע פרויען שערן זיך
 די האר אזוי ווי מען פירט זיך ביי ערליכע אידן. ווען מען
 דרייט זיך דארט קען זיך דאכטן אז מען איז אין א חסידישער
 שטעטל וכו'.

איך געדענק ווען איך בין געווען א בחור און איך האב
 געהאט די זכיה צו משמש זיין מיין זיידע'ן דער
 קארלסבורגער רב שליט"א, בין איך אמאל געווען מיט אים
 ווען ער איז געפארן קיין יבגאל מחזק זיין מוהרא"ש מיט
 די קהילה. מיין זיידע האט דארט געגעבן א דרשה און
 בשעת'ן דרשה האט ער געוויינט פון התרגשות, צו זען אז
 א פלאץ וואו מען האט אויסגעריסן אידישקייט זאל ווערן
 איבערגעדרייט צו א מקום פון קדושה און טהרה.

דער אייבערשטער זאל אויגו העלפן מיר זאלן מקיים זיין
 וואס מוהרא"ש האט אויגו געלאזט צוואה (צאת מוהרא"ש
 אות ו' י), מיר זאלן דרוקן און דרוקן די ספרים וואס זענען
 מגלה ומפרסם דעם אייבערשטן. נאר דאס איז אויגוער זאך
 און דאס וועט ברענגען די גאולה.

רנה

ווי אזוי רעאגיר איך ווען איך האב
איינעם געכאפט מחלל שבת זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן ניישר כח פאר די שיעורים און חיווק.

איך האב דרינגנד גאר א וויכטיגע שאלה. איך בין א מיידל און איך לערן אין א סעמינאר. דעם שבת האט א מיידל מיר געבעטן אז איך זאל איר אויפנועקן שבת אינדערפרי. ווען איך בין אריינגעקומען אין איר צימער שבת צופרי האב איך געזען ווי זי שלאפט אין איר בעט מיט עיר-פאונס אין איר אויער!

איך בין געווארן אויפגעשוידערט אבער איך האב פרובירט זיך איינצוהאלטן, און ווי גאר זי האט זיך אויפגעוועקט און מיר דערזען האט זי זיך שגעל באדעקט די אויער מיט די דאכענע און ארויסגענומען די עיר-פאונס.

לויט וויפיל איך ווייס איז זי אן ערליכע און גוטע מיידל, דערפאר האב איך שטארק פרובירט איר דן צו זיין לבף זכות, און אפשר איז עס נישט געווען קיין חילול שבת אזוי ווי עס האט אויסגעזען. די פראבלעם איז אז אויב עס איז יא חילול שבת - וואס דארף איך טון? קען איך איר דען צולאזן אז דאס זאל אנהאלטן אפילו פאר נאך איין שבת?!

וואס קען איך אבער באמת טון צו דעם? וואס דארף איך איר זאגן? איך ווייס אויך נישט צו איך בין דער פאסיגסטער מענטש איר עפעס צו זאגן דערוועגן, ווייל איך בין נישט זייער גאנט מיט איר, אבער קיינער אנדערש ווייסט נישט פון דעם. וועם קען איך דערציילן אזא זאך? וועם קען איך געטרויען און דערציילן פון דעם אן דעם וואס עס זאל בלייבן

אויף די מיידל אן אייביגער שלעכטער פלעק? ווייל איך ווייס אז באַמט
איז זי א גוטע מיידל.

איך וואלט זייער געשעצט אויב דער ראש ישיבה וואלט מיר געקענט
ענטפערן נאך פאר דעם קומענדיגן שבת.

א גרויסן יישר בחי!

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויב איז די מיידל טאקע אזוי ווי איר זאגט, א וואוילע
מיידל; דעמאלט זאלט איר איר נישט פארשעמען און
איר זאלט דאס פאר קיינעם נישט דערציילן.

איר זאלט איר מחזק זיין זי זאל היטן שבת; ווען א מענטש
איז זוכה און ער האלט שבת, ער איז נישט מחלל
דעם שבת, איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע
זיינע עבירות. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיח):
"כל המשמר שבת פהלכתו - אפילו עובד עבודה זרה פדור
אנוש, מוחלין לו", ווען א מענטש היט אפ דעם שבת איז
אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות; עס
איז נישט דא קיין שענערע זאך ווי שבת, שבת איז די
שענסטע מתנה וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן,

אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת י:): "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל, לה והודיעם", דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו, איך האב א גוטע מתנה איך וויל עם געבן פאר די אידישע קינדער, גיי זאג זיי פון די שיינע מתנה.

ווען מען וויל מחזק זיין א צווייטן איד, דארף מען דער עיקר רעדן דיבורי אמונה, ווייל אז מען האט אמונה האט מען אלעס. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גרים מא.): "דא ביה פולא ביה, דלא דא ביה מה ביה", אויב האט מען אמונה האט מען אלעס און אז מען האט נישט קיין אמונה האט מען גארנישט; דאס וואס מען זעט אז מענטשן פאלן געבעד אראפ אין עבירות דאס איז ווייל עם איז ביי זיי אויסגעלאשן די אמונה, אבער אז מען גלייבט אז דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער איז אויבעראל, דעמאלט איז נישט שוין מען זאל זיך באהאלטן צו טון שלעכטע זאכן.

איינמאל מען לעבט מיט אמונה איז דער מענטש א גליקליכער מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן לה): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לה על כל עוונותיה", ווען א מענטש האט אמונה און ער גלייבט אינעם אייבערשטן, איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות; און ער וועט לבתחלה נישט

אראפפאלן אין עבירות, ווייל ער לעבט מיט אַמונה, ער לעבט מיט די מהשבה או דער אייבערשטער איז מיט אים. דערפאר האט זיך דער רבי זייער פארלייגט אויף אַמונה, אזוי ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לב): "ביי די וועלט איז אַמונה א קלייניקייט, אָבער ביי מיר איז דער עיקר אַמונה".

פון ווען דער רבי האט זיך אריין געצויגן קיין אומאן, האט דער רבי געהאלטן אין איין רעדן נאר פון אַמונה; ווייל ווען א מענטש האט אַמונה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער און קיין שום זאך פירט זיך נישט פון זיך אליין, נאר דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבליעדן יתברך כלל, איז אים אלעס פֿיין און אלעס גוט.

אויב די מיידל איז פארדארבן, דאס הייסט זי רעדט קעגן די אַמונה, זי רעדט לעצנות ווערטער אויף די תורה און אויף צדיקים - דארף מען אנטלויפן פון אזא איינעם, ווייל א חבר האט זייער א שטארקע השפעה אויפ'ן מענטש און מען קען זייער גרינג נאכגעשלעפט ווערן חס ושלום.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 רנו

איך האב שוין אלעס געטון, פארןואס האב
איך נאכאלץ נישט געטראפן מיין שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון פיר און צוואנציג יאר, איך בין געוואויר געווארן פונעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד ביי די זעכצן יאר, זייט דעמאלט איז נאכנישט דורך א וואך וואס איך האב נישט מעביר סדרה געווען, און אויסער דעם האב איך געלערנט אסאך אנדערע לימודים, איך האלט שוין ביים ענדיגן מיטן אייבערשטנס הילף די צוויי און ניינציגסטע מאל ששה סדרי משנה, איך האב שוין געענדיגט מדרש רבה, מדרש תנחומא, ספרא, ספרי, מכילתא, ספרי זוטא, און איך האב שוין געלערנט צוויי מאל ד' תלפי שולחן ערוך און תוספתא. און אין די לעצטע פאר יאר האב איך ברוך ה' זוכה געווען צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה.

מיין גאנצער חיות וואס האלט מיה פריש איז נאר די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, אויך האלט איך מיט יעדן טאג די גמרא שיעור פונעם ראש ישיבה. א גרויסן נישט פאר די אלע חיוק וואס איך באקום פון איך.

און יעצט צום ענין, איך וויל שוין חתונה האבן, שוין זייט די זיבעצן יאר זאג איך יעדן טאג די תפילות פון ספר "מציאת הוויג", איך האב שוין אויסגעוואגט גאנץ תהלים ביים ציון פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, און איך בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן ער זאל שוין רחמנות אויף מיר און מיר שיקן מיין שידוך ווייל איך האלט עס מער נישט אויס. איך ווער עלטער און עלטער, און איך הויב שוין אן מורא האבן אז איך וועל שוין קיינמאל נישט חתונה האבן.

אפשר קענט איר מיר געבן חיוק און אן עצה וואס איך דארף צו טון.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך אז דו לערנסט פלייסיג די הייליגע תורה; עם אז א
פארגעניגן צו הערן פון דיר אז דו גייסט יעצט מסים
זיין די צוויי און ניינציגסטע מאל ששה סדרי משנה.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס פאסירט ווען א
מענטש לערנט משניות; משניות טוישט דעם מענטש
ער זאל זיין ערליך. אזוי אויך איז "משנה" די אותיות
"משנה", ווי מער א מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה
אינגאנצן. משניות האט א סגולה אז עם שלעפט ארויס דעם
מענטש פון די טיפסטע בלאטע און פון אלע שלעכטס, אזוי
ווי מען זעט אז משנה איז די ראשי תיבות (תהלים ל, ד):
"ה'עלית מ'ן ש'אול נ'פשי", אז מען זאגט משניות נעמט עם
ארויס דעם מענטש פון אלע פראבלעמען וואו דער מענטש
איז געבעד אריין געפאלן.

איך בעט דיר זייער טייערער ... גרו יאיר, שטארק זיך און
האב בטחון אינעם אייבערשטן. מיר דארפן אויסווארטן
אויף אונזער ישועה און מען טאר זיך נישט פארלירן און
האבן קשיות חס ושלום. מיר דארפן גלייבן אז דער
אייבערשטער פירט די וועלט מיט א מוראדיגער
פונקטליכקייט, גארנישט פאסירט נישט פון זיך אליין. דער

אייבערשטער מאכט שידוכים און נאר צו אים דארפן מיר זיך ווענדן ווען מיר דארפן א ישועה און מיר דארפן אויסווארטן ביי די ישועה קומט אן.

אסאך מאל פרעגן בחורים: "פארוואס גייט מיר נישט קיין שידוך, בשעת אלע מיינע חברים האבן שוין חתונה געהאט וכו'"; וויסן זאלסטו אז דאס איז נישט א נייע זאך, מיר געפונען דאס שוין ביי יוסף הצדיק. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרקי דרבי אליעזר, פרק לו): "אלע שבתים, ווען זיי זענען געבוירן געווארן, זענען געבוירן געווארן מיט זיי זייער זיווג, חוץ יוסף הצדיק איז געבוירן געווארן אן א זיווג"; יוסף הצדיק וואלט אויך געקענט פרעגן: 'פארוואס האב איך נישט קיין שידוך ווען אלע מיינע ברודער האבן שוין זייער שידוך', נאר וואס האט ער געטון? ער האט זיך מחזק געווען. אפילו ער האט געהאט ביטערע שווערע נסיונות; מען האט אים איינגעשפארט אין תפיסה פאר נארנישט און פאר נישט, ער איז געווען איינער אליין אין א פרעמדע לאנד וכו' וכו', מיט דעם אלעם האט ער זיך מחזק געווען, ער האט געטאנצן אין תפיסה און ער איז געווען לוסטיג און פרייליך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (דברים רבה ה, ז): אויפ'ן פסוק (תהלים לא, ח): "אגילה ואשמחה בחסדך וגו' - זה יוסף", עיין שם.

דער אייבערשטער וועט דיר העלפן אז דו וועסט בקרוב טרעפן דיין זיווג; נאר דערהאלט זיך און לערן ווייטער דייע שיעורים פסדרן. די שלעכטע מחשבה וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, אז דו טראכסט: 'איך וועל

קיינמאל נישט חתונה האבן - דאס טראכטן אלע בחורים.
 דאס איז דער וועג פונעם יצר הרע ווי אזוי ער צעקלאפט
 א בחור אדער א מיידל; ער מאכט זיי טראכטן שלעכטע
 מחשבות: 'איך וועל קיינמאל נישט טרעפן א שידוך', 'קיינער
 וועט מיר נישט וועלן', 'איך וועל בלייבן אליין'.

דער יצר הרע ברענגט אריין די אלע שלעכטע מחשבות
 אין בחורים ווייל ביי אים איז א שמחה ווען א בחור
 ווערט בעצבות. דער נביא ירמיהו קלאגט (איכה א. טו): "קרא
 עלי מועד לשבר בחורי", די ראשי תיבות פון די ווערטער
 איז עמ"ק און בלע"ם; ביי זיי איז א גאנצער יום טוב ווען
 נאך א בחור איז צעבראכן. ווייל ווען א מענטש איז בעצבות
 איז ער מער נישט בעל הבית אויף זיך, דעמאלט האט דער
 סמו"ך מ"ם א גוטע געלעגנהייט אראפ צו ווארפן דעם מענטש
 אין ביטערע עבירות רחמנא לצלן.

זע צו גיין אנגעטון שיין צוזאמגענומען; בדרך כלל ווען א
 בחור ווערט עלטער הייבט ער זיך אן גאכצולאזן וכו'.
 בעט איך דיר זייער, געב אכטונג אויף דיר און זע אנצוטון
 פרישע קליידער יעדן טאג. דער רבי האט זייער מקפיד
 געווען אויף די קליידער; דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר,
 חלק א, סימן כט): "אויב מען גייט מיט צוריסענע און שמוציגע
 קליידער זענען די קליידער תובע דעם מענטש פארנוואס
 האסטו נישט אכטונג געגעבן אויף אונז?" דערפאר זאלסטו
 אכטונג געבן צו גיין מיט זיכערע קליידער, מען טאר נישט
 גיין מיט קליידער מער ווי איין טאג. אויך זאלסטו גיין אין

שאָפּער יעדן טאָג; חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה זְאִנְן (שְׁבַת נ:): "רוֹחֵץ אָדָם פָּנָיו יָדָיו וְרַגְלָיו בְּכֹל יוֹם בְּשִׁבִיל קוֹנֹנוּ"; זְאֵלְסֵט זִיךְ נִישְׁט נְאֵכְלָאָן און זְאֵלְסֵט גִּיין צוזאַמְנענוּמען דִּיין פֿאַרד און פֿיאַות וְכוּ'.

אויב דו וועסט זיך האַלטן פֿריש וכו' און דו וועסט אַרום גיין מיט אַ שְׁמִיבֶל וועסטוּ בְּקָרוֹב טָרעפֿן דִּיין שִׂידוּךְ; דו וועסט בְּקָרוֹב חֲתוּנָה הָאָבֶן און מְגִדֵל זיין בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, אָמֵן.

רנז

פאלן מיינע קינדער אָנזען ווייל איך באלאנג
נישט צו אַ ספּעציעלע חסידות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין עטליכע מאל געשריבן פאר'ן ראש ישיבה איבער מיינע פֿראַבלעמען וואס פֿלאָגן מיר מיט מיינע קינדער. מיין עֵלְסְטער בַּחוּר האט פֿאַרְלָאָזט די שטוב, און כאַטש וואס איך האַלט נאָך אָן אַ נאַנטער קשָר מיט אים, מיר האָבן אַ שיעור אין משניות יעדן טאָג אויפֿן טעלעפֿאן, אָבער דאָס איז נאָכנישט אַ נאַנצע יִשׁוּעָה, אַלע מיינע חֲבָרִים וועלכע האָבן אויך קינדער אין דעם יאַרנאַנג טוען שוין שידוכים און ער איז בְּכֹלל נישט אינטערעסירט אין גאַרנישט.

איך באלאנג נישט צו קיין ספּעציעלער חסידות, נאר צו פֿלל חסיד; כאַטש וואס איך האָב יא אַ רבי וועמען איך פֿרעגן שאַלֹות און מיינע

קינדער גייען צו אים, האט ער אבער נישט א חסידות. דעריבער הער איך אסאך פון מענטשן וואס טשעפען מיר אז די סיבה פארנוואס איך בין נישט מצליח מיט די קינדער איז ווייל איך באלאנג נישט צו א חסידות, און די קינדער שפירן נישט אז זיי זאלן האבן א פלאץ וואו זיי באלאנגען. עס קען טאקע זיין אז זיי זענען אפֿשר גערעכט, וואס זאל איך אבער טון אז מיין טאטע האט מיר געשיקט צו אזעלכע ישיבות וואס דארט בלייבט מען נאר פֿלל חסידי?

אפֿשר קענט איר מיר ארויסהעלפֿן און זאגן אויב דאס איז טאקע דער אמת, און אויב יא, וואס איך קען טון צו דעם?

א גרויסן ייִשר בת פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער מיין טייערער חבר, יעצט איז נישט קיין צייט פון זיך באשולדיגן וכו', דאס אלעס וואס מענטשן זאגן דיר איז הכל הכלים.

מען זעט אין די תורה אז אפילו פרעה, ווען ער האט געהאט זיין שלעכטע חלום האט ער אויך געוואוסט אז אלע פותרי חלומות זענען הכל הכלים און ער האט נאר אויסגעהערט יוסף. ווען יוסף הצדיק איז געקומען און אים פותר חלום געווען האט ער אים אויסגעהערט און געזאגט

(בראשית מא, לח): "הִנְמַצָּא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹקִים בּוֹ", זֶאֱמַט מוֹתְרָא"ש זְכֻרֹנוּ לְבִרְכָה, וְוּאָם הָאֵט בְּאוּוּאִינְן פְּרַעַה אוּיִסְצוּהֶעֶרן נָאר יוֹסֶף הֶצְדִּיק? נָאר ווּיִלאַנג אַ מַעֲנִיטֵש רַעֲדֵט נִישְׁט פּוֹנַעם אַיִבֶּעֶרשְׁטן אִיו אַלַעס נָארִישְׁקִיטן, און אַפִּילוּ פְּרַעַה, דַּער גוֹי טְמֵא, הָאֵט דָּאָס אוּיך פֶּאַרשְׁטאַנַען. דִּי אַנדֶערע פּוֹתְרֵי חֲלוּמֹת הָאֵבֶן אִים גַּעזֶאָגְט: "דוּ גִיִסְט הָאֵבֶן זִיבְן טַעכְטֶער און זִיי גִיִעֵן שְׁטאַרְבֵּן", אַדַּער: "דוּ גִיִסְט אַיִנְנַעֲמַען זִיבְן שְׁטַעַט וְכוּ", שְׁטִיִט (שם, ח): "וְאִין פּוֹתֵר אוֹתֶם לְפְרַעַה", זֶאֱמַט רֶשׁ"י: "פּוֹתְרִים הָיוּ אוֹתָם, אָבֵל לֹא לְפְרַעַה, שְׁלֹא הָיָה קוֹלֵן נִכְנָם בְּאֻזְנוֹי, וְלֹא הָיָה לוֹ קוֹרֵת רוּחַ בְּפִתְרוֹנָם", זִיי הָאֵבֶן אִים פּוֹתֵר חֲלוּם גַּעוּוֶען אַפְּעֵר עִם אִיו נִישְׁט אַרִיין אִין פְּרַעַה'ס אוּיעֶר; ווּיִל ווּי לֶאֱנַג מַעַן רַעֲדֵט נִישְׁט פּוֹנַעם אַיִבֶּעֶרשְׁטן אִיו אַלַעס נָארִישְׁקִיטן.

וְוַעַן יוֹסֶף הָאֵט גַּעזֶאָגְט (שם, טז): "בְּלַעֲדֵי, אֱלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעַה", אִיךְ ווּיִים נָאַרְנִישְׁט, נָאר וְוּאָם דַּער אַיִבֶּעֶרשְׁטֶער וועט מִיר מֵאָבֶן פֶּאַרשְׁטִיין וועל אִיךְ זֶאָגֵן פֶּאַר פְּרַעַה. אַדַּער ווען פְּרַעַה הָאֵט גַּעעֲנִדִּיגְט דַּעֲרִיצִיִלֵּן זִיין חֲלוּם און יוֹסֶף הָאֵט גַּעזֶאָגְט (שם, כה): "אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹקִים עֲשָׂה, הַגִּיד לְפְרַעַה", וְוּאָם דַּער אַיִבֶּעֶרשְׁטֶער גִיִט טוֹן הָאֵט פְּרַעַה זִיךְ גַּעֲחֲלוּמֵט; הָאֵט פְּרַעַה גְּלִיִּיךְ פֶּאַרשְׁטאַנַען אַז דַּער מַעֲנִיטֵש רַעֲדֵט צוּם זאַךְ.

דַּעֲרָפֶּאַר פֶּעַט אִיךְ דִּיר לִיבֶּער טִיעֶרער חֲבֵר, הָער זִיךְ אוּיף צוּ בֶּאַשולְדִיגֵן וְכוּ, דָּאָס וועט דִּיר נָאר אַרִיין ווּאַרְפֵּן אִין עֲצֻבוֹת און אִין מְרָה שְׁחוּרָה. דַּער

אייבערשטער פירט די וועלט און מיר ווייסן גארנישט וואס,
ווען און וואו.

וואויל איז דיר אז דו האסט א רבי וועם דו פֿרעגסט דיינע
שאלות און דיינע קינדער גייען צו אים נעמען יראת
שמים און חיזוק. דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן אין חינוך,
צו ווייזן פאר קינדער אז מען האט אן ערליכער איד מיט
וועם מען איז זיך שואל עצה וכו'. דער הייליגער רבי זאגט
(ספר המידות, אות בנים, סימן סו): "מי שהוא מקמין את עצמו בפני
רבו, ושואל ממנו כל הספקות", ווער עס האלט זיך קליין
פאר זיין רבי און פֿרעגט אים אלע זיינע ספיקות, "אף על
פי שרבו מביש אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים -
פֿרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און ספיקות, "על
ידי זה זוכה שיוצא ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו",
דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין
גרעסער פון זיין רבי אין תורה.

די אלע וואס גייען צו רבי'ס בשעת זיי אליין לאכן פון דעם
אין שטוב, דאס איז דער גרעסטער הירוס אין חינוך.
ווייל מען איז מחנך קינדער אז אלעס איז שקר רחמנא לצלן.

מענטשן מאכן הרוב זייערע קינדער מיט זייער אייגענע
הענט מיט דעם פארקרוימטן שיטה אז מען דארף
באלאנגען ערגעץ אפילו עס איז שקר; דאס איז קעגן די
תורה און קעגן די שכל, ווייל די קינדער זיצן שבת ביים
מיש און הערן כל מיני לצנות וכו' און נאכדעם הייסט דער

מאטע גיין צום רב'ן, זעען די קינדער אז אלעס איז בלאַף
השם ישמרנו.

אויב דו ווילסט נחת פון די ינגע קינדער זאלסטו בעטן דעם
אייבערשטן יעדן טאג אויף דעם; מען האט געפרעגט
דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט
זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער? האט דער הייליגער
חתם סופר געענטפערט: "יעדע נאכט ביי תיקון הצות האב
איך אנגעפילט א גלאז מיט טרערן, איך האב געבעטן דעם
אייבערשטן אז מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, אזוי
האב איך זוכה געווען צו דעם".

מוזרא"ש זכרונו לברכה דערציילט אז דאס זעלבע איז
געווען ביי איינער פון אנשי שלומינו; ער האט
געהאט צען קינדער וואס אלע זענען געווען ערליכע אידן
און בעלי מידות טובות וכו'. ווען מען האט אים געפרעגט:
"ווי אזוי האט איר זוכה געווען צו דעם?" האט ער געזאגט:
"וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפ געריסן פון בוים? איך
האב יעדע נאכט געוויינט צום אייבערשטן, איך האב אנגעפילט
מיין קאפל מיט מיינע טרערן און איך האב זיך אפגעוואשן
מיין פנים דערמיט".

שטארק זיך און שטארק דיין ווייב; זע אז עס זאל הערשן
א פאזעטיווער לופט ביי ענק אין שטוב. ווען דו
שפירסט אז דו דארפסט ווייגען זאלסטו טון וואס יוסף הצדיק
האט געטון (בראשית מג, ה): "ויבקש לבבות, ויבא התדרה, ויבך

שָׁמָּה", ווען יוסף האט געשפּירט ווי ער דארף וויינען, איז ער ארויס אין אַ ווייניגע צימער און דארט האט ער געוויינט; איך פּעט דיר, זיי שטארק מיט אלע דיינע פּוּחות און זע עס זאל זיין אַ פּרייליכע לופּט אין שטוב.

חזין פון דיין שיעור וואס דו לערנסט מיט דיין זון זאלסטו זען צו שמועסן מיט אים סתם זאכן; גייעס וברוקה לזה. די קשר צווישן דיר און אים דאס איז גאנץ מער וויכטיג פון אלעמען.

דער איבערשטער זאל דיר העלפן זאלסטו זען נחת ביי דיינע קינדער און ביי דיינע אייניקלעך בקרוב, אמן.

רנה

אַ כּשׁר'ע סמארטפּאון מיט אַ פּילטער,
וועט עס שאטן פאר מיינע קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן נישר כח פאר די שיעורים, איך בין ממש צוגעבינדן צו די שיעורים און איך בין זיך מתחיל דערמיט.

איך בין א אינגערמאן מיט א ווייב און קינדער ברנך ה', איך האב א שיינע פרנסה און איך לערן א האלבן טאג. צו מיין ארבעט האב איך א סמארטפּאון מיט וייער א גוטע פילטער פון מיין קהלה, עס האט נישט קיין גוגל, ווידעא, סאושעל מידיע, וואטסעפ גרופס, און אזוי ווייטער, נאר די

וויכטיגע אפליקאציעס וואס איך דארף האבן פאר די ארבעט, און איך גויז
עס טאקע נאר פאר די ארבעט און נישט פאר נארישקייטן און ליידיג גיין.

לעצטנס אבער האבן מיר מענטשן אנגעהויבן צו זאגן אז אפילו איך
האב א גוטע פילטער און איך גויז עס נאר פאר נויטיג, איז עס אבער
נאכאלץ נישט גוט פאר די קינדער, ווייל זיי קענען נישט מבחין זיין וואס
עס איז יא וויכטיג און וואס נישט, וואס איז יא קשר און וואס נישט,
און ביי זיי בלייבט אין קאפ אז דער טאטע האט א סמארטפאון און
דאס וועלן זיי וועלן נאכמאכן.

מיר איז שווער אויפצוגעבן דעם סמארטפאון וואס איך גויז פאר די
ארבעט, און אויך דארף איך האבן קשר מיט מענטשן פון חוץ לארץ פאר
די ארבעט און דאס איז שווער צו טון בלויז מיט'ן רעדן אויפ'ן טעלעפאן.
איך מוין אז ווען א טאטע איז מתפלל פאר זיך און פאר די קינדער, ער
האט נאר א געפילטערטע סמארטפאון פאר די ארבעט, און אויף צו רעדן
האט ער א באזונדערע פשוט'ע טעלעפאן, הייסט דאס שוין אז ער האט
געטון גענוג גוט וואס ער דארף צו טון, און ער דארף נישט זיין אזוי באזארגט.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען
זאגן וואס עס איז דער דרך התורה ביי דעם.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טאטע מאמע וואס ווילן זען נחת פון זייערע קינדער דארפן
פארגיסן אסאך טרערן צום אייבערשטן אויף דעם.

חַבְמִינוּ וְזָרוּנוּ לְבָרְכָה דְעֲרִיצִיילֵן (פּנא דבּו אלהו רבּה, פּרק יח):
 "מַעֲשֶׂה בְכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שָׁמַיִם בְּפִתְחָהּ, וְהָיוּ
 לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שִׁשָּׁה זָכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת",
 עִם אִיזו גַּעוּוֹעֵן א פּהֵן זַייער אַן עֲרִלִיכער איד וואס האט
 געהאט צען קינדער - זעקס זון און פיר טעכטער, "וּבְכָל
 יוֹם יוֹזֵם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵךְ
 בְּלִשׁוֹנוֹ עֵפֶר, כִּדְבַר שֶׁלֹּא יֵצֵא אֶחָד מֵהֵן לִידֵי עֵבִירָה וְלִידֵי
 דְבַר מְכַעֵר", ער פֿלעגט זיך יעדן טאג אַראַפּוואַרפֿן אויף
 דער ערד וויינען און בעטן דעם אייבערשטן אז אלע זיינע
 קינדער זאלן זיין ערליכע אידן; "אָמְרוּ לֹא יֵצֵתָה אוֹתָהּ שָׁנָה
 וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית, עַד שֶׁבֶא עֲזָרָא וְהֵעֵלָה אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִבְּבֶל, וְהֵעֵלָה אוֹתוֹ בְּהֵן עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ בְּהֵן לְבֵית
 עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה בְּהֵנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחֵי כְּהוֹנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי
 בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ בְּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ",
 בִּזו ער האט זוכה געווען ארויף צו גיין קיין ארץ ישראל
 מיט אלע זיינע קינדער צוזאמען מיט עזרא הסופר, און אלע
 זיינע קינדער זענען געווארן כהנים אינעם בית המקדש, דער
 כהן האט זוכה געווען צו קינדער און אייניקלעך וואס אלע
 פון זיי האבן געטון די עבודתה אינעם בית המקדש; זעט מען
 פון דעם אז תפילה איז די עצה זוכה זיין צו ערליכע קינדער.

וויסן זאלסטו אז מיר האבן אין אונזער דור א צרה וואס
 רופט זיך: "אינטערנעט"; דאס האט שוין חרוב געמאכט
 זייער אסאך אידישע שטובער. דאס ברענגט אז מען זאל
 אראפפאלן אין עבירות און פארלירן די אמונה און יראת

שמים רחמנא לצלן. א איד טאר נישט האבן ביי זיך אין שטוב א קאמפיוטער אדער סיי וואס פאר א פלי וואס מען קען זיך מחבר זיין דורכדעם צום אינטערנעט, ווייל ביים סוף וועט מען אלעס פארלירן וכו'.

וואס זאל איך דיר זאגן, דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפ ווארפן אידישע קינדער, בחורים און מיידלעך, גרינגערהייט; אנשטאט ארבעטן טאג און נאכט ווי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג, דער בחור קויפט זיך א סמארטפאון אדער א טעלעפאן וכדומה לזה, דארף ער שוין נישט גיין אין ערנעץ. ער וועט ביי זיך באהאלטן און קוקט דארט אפ אלע שמוץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לצלן.

דאס וואס מענטשן זאגן דיר אז קינדער זעען ווי דער טאטע פירט זיך און אזוי וועלן זיי אויך טון, דאס איז דער פאקטישער מציאות. אזוי זאגן די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (סו"כ נ"ו): "שותא דינוקא בשוקא - או דאבוה או דאימיה", וואס א קינד רעדט, איז עס אדער פון די טאטע אדער פון די מאמע; חינוך הייבט זיך אן ביי זיך אליין, ווי אזוי דער מענטש פירט זיך וועלן זיינע קינדער אים נאכמאכן. קינדער וואס זעען ווי דער טאטע שפילט זיך טאג און נאכט מיט זיין טעלעפאן, וועלן די קינדער זיך קויפן שטילערהייט א טעלעפאן און זיין פארנומען דערמיט טאג און נאכט. אזוי אויך, קינדער וואס זעען ווי דער טאטע לערנט און דאווענט וועלן זיי אויך זיין ערליכע אידן.

דו שרייבסט אז דו דארפסט דאס פאר דיין ארבעט; וויסן זאלסטו אז נאך די צייט פון די ארבעט, ווען דו גייסט אהיים צו דיין שטוב - דארפסטו פארמאכן וכו' און זיין פארנומען מיט דיין ווייב און קינדער. א מענטש וואס וויל זען נחת פון זיינע קינדער דארף אכטונג געבן נישט אריין צו ברענגען אין שטוב זיין קאמפיוטער, סמארטפאון וכו'; ארבעט איז ארבעט, אבער ווען מען איז אין שטוב דעמאלט נוצט מען נישט די אלע זאכן.

איך האף אז דו וועסט נישט אהיים ברענגען דיין סמארטפאון; דאס וועט זיין די גרעסטע הינוף פאר דינע קינדער, ווייל זיי וועלן זען ווי זייער טאטע איז ערליך, ער דאווענט און לערנט און נוצט זיין טעלעפאן נאר פאר זיין ארבעט וכו'. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

רנט

זאל איך מאכן מיין ווייב טוישן פון א שייטל צו א טיכל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל ווילן מיר זיך באדאנקען פאר דער ראש ישיבה פאר אלע עצות און לימודים וואס ברענגט אונז וייער א שיינע לעבן.

לעצמנם איז נאכאמאל גתעורר געווארן א שאַלע וועגן שייטלעך, בעיקר ביי די יומען אָבער אויך ביי די סינטעטישע, און מיר האָבן דאָס געוואלט איבערשמועסן מיט'ן ראש ישיבה.

מיין ווייב טראַגט א שייטל און מיר האט וייער געשטערט אז עס איז דא שאַלות אויף דעם, איך האב אָבער נישט געוואלט מוטשען מיין ווייב דערנוועגן. ווען זי האט מיר אָבער געפרעגט וואס איך האלט דערנוועגן האב איך איר געזאגט דעם אַמת, אז כאַטש וואס איך ווייס נישט פונקטליך די הלכה בין איך אָבער מותר אויף די שייטל און איך האב חשק אז זי זאל טוישן איר קאפ צנדעק צו א שפיצל וואס דאס איז די מערסטע לכתחלה/דיג; סיי אלס די הלכה/דיגע שאַלות און סיי אז עס איז מער צניעות/דיג און אויך אז ווי מער די צניעות פאלט דארף מען מאַכן שטערקערע גדרים.

למעשה וויל מיין ווייב וויסן, אויסער די פשוט'ע חוב צו טון וואס דער מאן וויל, אויב זי דארף אויסטון דעם שייטל צוליב די שאַלות וואס איז דא אין דעם, וויל למעשה רעדן נישט די רבנים דערנוועגן, איז דאס אפּשר בלויז א הדור און זי קען אינגארין די גאַנצע זאך און גיין ווייטער אַנגעטון אזוי ווי איר גאַנצע משפּחה גייט.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר וזוגתו תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בגוגע די הלכה/דיגע חלק צי א שייטל איז אסור ווייל עס קומט פון עבודה זרה - דאס זאלסטו פּרעגן א דיין. דו וואוינסט דאך אין ... גיי פּרעג הרב הנאון רבי ...

שְׁלִיט'א; לויט וויפיל איך געדענק פון יארן צוריק דארף א שייטל האבן א הכשר אז עס קומט נישט פון די האר וואס מען שערט זיך פאר עבודה זרה אין אינדיע וכו'.

איך בעט דיר זייער שטארק דו זאלסט מכבד זיין דיין ווייב און איר נישט באצווינגען וכו'; זי איז אן ערליכע און אן איידעלע. דו דארפסט איר פארשטיין אז זי וויל טון דיין רצון און דיין ווילן וכו' אבער פון די אנדערע זייט האט זי שוועסטערס און משפחה וכו'; דאס מאכט איר וועלן גיין אזוי ווי זיי גייען אנגעטון וכו'. אויב זי איז מסכים זיך צו טוישן וכו' איז זיכער אז א טיכל איז מער צניעות'דיג און אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו די ברכה וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא נישלה, ו): אויפ'ן פסוק (תהלים קבה, ו): "אשתך בגפן פוריה", ווען איז א פרוי ווי א וויינישטאק, זי איז זוכה אויפצושטעלן א שטוב מיט קינדער? ווען זי איז "בירכתי ביתך"; ווען זי פירט זיך איידל און גייט אנגעטון איידל, דעמאלט וועט זי זוכה זיין צו די ברכה פון "בגיה כשתלי זיתים", זי וועט אויפשטעלן קינדער וואס וועלן געזאלבט ווערן מיט'ן שמן המשחה, עיין שם.

די וויכטיגסטע זאך אין שלום בית איז אז מאן און ווייב רעדן זיך דורך איינער מיט'ן צווייטן, מען הערט אויס איינער דעם צווייטן און מען פארשטייט יענעמ'ס הרגשים וכו'. מען קען נישט ארויפצווינגען די אייגענע ווילן אויפ'ן צווייטן, ווער רעדט נאך פון טשעפען א ווייב, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא נט, ב): "לעולם יהא אדם זהיר

באונאט אשתו, א מענטש זאל זייער אכטונג געבן נישט צו משעפען זיין ווייב, "מתוך שדמעתה מצויה", ווייל זי וויינט זייער שנעל. מוהרא"ש פלעגט זייער אסאך רעדן צו אונז פון שלום בית און דאס איז פון די יסודות אין "היכל הקודש".

דערפאר בעט איה דיר זייער דו וואלסט נישט באצווינגען דיין ווייב זי זאל זיך טוישן וכו'. אפילו דו מיינסט גוטס; דו וואלסט אן ערליכע שטוב און דו וואלסט מען זאל גיין ביי דיר מיט אן ערליכן לבוש וכו'. אבער געב אכטונג אז דיין ווייב זאל נישט האבן א פחד פון דיר, ווייל אויב מען לייגט א פחד אין שטוב פארלירט מען אלעס רחמנא לצלן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נשין ו): "לעולם אל ישיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו", א מענטש זאל נישט ווארפן א שרעק אויף זיין ווייב און קינדער, "שהרי פילגש בגבעה הפיל עליה בעלה אימה יתירה והפילה במה רבבות מישראל". ווייל די מעשה פון פילגש בגבעה ווי זי בעציו טויינט אידן זענען גע'הרג'עט געווארן האט זיך אנגעפאנגען פון א מענטש וואס האט געווארפן א פחד אויף זיין ווייב, נאך זאגן חז"ל (שם): "אמר רב יהודה אמר רב, כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו, סוף הוא בא לידי שלש עבירות, גלוי עריות, ושפיכות דמים, וחילול שבת". ווער עס ווארפט א פחד אויף זיין ווייב וועט נאכדעם צוקומען צו די דריי הארבע עבירות פון גלוי עריות, שפיכות דמים און חילול שבת.

אויך פארשטיי דיר נאנץ גוט אז דו וואלסט דיין שטוב זאל זיין מער צניעות'דיג, ווייל עס זענען דא פוסקים וואס

האלטן (סמ"ק, מצוה נו) אז צניעות ביי פרויען איז א דארף־תא, נישט סתם א חומרא. און דו ווילסט זוכה זיין צו די ברכות וואס מען באקומט ווען די פרוי פירט זיך בצניעות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא וישלח, ו): אויפ'ן פסוק (תהלים מה, יד): "כל כבודו בת מלך - פנימה" - אָמר רבי יוסי, כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְצַנְעַת אֶת עֲצָמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, רְאוּיָהּ לְהִנְשֵׂא לְכֹהֵן גָּדוֹל, וְתַעֲמִיד בְּהַנִּים גְּדוֹלִים, אויב א פרוי פירט זיך בצניעות וועט זי האבן קינדער גרויסע צדיקים, נאך זאגן חז"ל (שם): "אמר רבי פנחס הכהן בר חמא, בזמן שהיא צנועה בתוך הבית, בשם שהמזבח מכפר כך היא מכפרת על ביתה", ווען א פרוי גייט בצניעות און זי פירט זיך איידל, איז זי מכפר אויף איר הויז אזוי ווי דער מזבח; אבער מען קען נישט ארויפצווינגען וכו'.

אויב דו וועסט לעבן בשלום מיט איר און איר מכבד זיין, דו וועסט איר לויבן און געבן כבוד לויב ווערשער, וועסטו זוכה זיין אז דער אייבערשטער וועט רוען ביי דיר אין שטוב און דו וועסט זוכה זיין צו אלע ברכות און צו אלעם גוטס.

איך האף אז דו וועסט זיין א מבין דבר מתוך דבר און דו וועסט מיר פאלגן.

 רס

וואס זענען די מנהגים פון פורים? און א שאלה וועגן הפצה.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די שיעורים און חיווק וואס איך באקום פון איך.

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך שוין דער יום טוב פורים, אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שרייבן אביסל מנהגים ווי אזוי זיך צו פירן אום פורים?

איך האב איך געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי איך גיי ארום הפצה, איך בין מפיץ די קונטרסים, וויל איך וויסן אויב איך זאל קודם בעטן צדקה און נאכדעם געבן א קונטרס, אדער זאל איך קודם געבן דעם קונטרס און נאכדעם בעטן צדקה?

יישר ב"ח.

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן וואס איז אונז מעודר, משמח און מחזק אז מיר זאלן נישט קוקן אויף דעם וואס דער יצר הרע ווארפט אונז אראפ וכו' און מיר זאלן נישט אויפגעבן חס ושלום, נאר שטענדיג אנהייבן פונדאסניי.

יעצט קומט דער הייליגער יום טוב פורים ווען מען גייט זוכה זיין צו הערן די מגילה; מען זאגט נאך פון צדיקים אז בשעת קריאת המגילה עפענען זיך אויף אלע הימלען און מען קען זוכה זיין צו גרויסע ישועות. ווייל יעדעס מאל עם שטייט אין די מגילה דאס ווארט 'המלך' סתם איז דאס מרמוז אויפ'ן מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וועלן מיר טאקע זוכה זיין צו (אסתר ב, א): "ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו", דער אייבערשטער וועט אונז פוקד זיין מיט אלע ערליי ישועות ברוחניות ובגשמיות. בשעת'ן ליינען די מגילה איז זייער מסוגל צו פועל'ן שידוכים, פרנסה, קינדער וכו', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד:): "עיניהם של עניים נשואות במקרא מגילה", די אויגן פון די אידן, וואס מיר זענען אזוי צעבראכן און צעריסן - יעדער אייגער איז א עני אויף זיין אויפן - קוקן ארויס און מיר ווארטן אלע צו הערן די מגילה צו געהאלפן ווערן דערפיי מיט אלע ישועות.

מוזקרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט א מוזאדיגע מעשה וואס דער ספינקא רבי דער בעל אמרי יוסף זכותו יגן עלינו פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח ביים צווייטן סדר נאכט. עם איז געווען א איד וואס איז געזיצן די צווייטע נאכט פסח נאכן סדר און געטראכט צו זיך: 'איך האב שוין געענדיגט דעם סדר, די גאנצע הגדה און אויך שיר השירים, וואס נאך קען איך זאגן עפעס לויב און דאנק פאר'ן אייבערשטן?' איז אים בייגעפאלן, אז אזוי ווי דער גס

פורים ווען מען האט אויפגעהאנגען המן הרשע איז דאך געווען דעם צווייטן טאג פסח, וועט ער יעצט ליינען די מגילה ל'כבוד דעם גרויסן גס.

אזוי האט ער געטון, ער האט געליינט די מגילה; ווען דער איד האט געענדיגט ליינען די מגילה האט ער דערזען פאר זיך שטיין א נשמה פון יענע וועלט, האט דער איד געפרעגט די נשמה: "וואס ווילסטו פון מיר און וואס פאר א שייכות האסטו מיט מיר אז דו קומסט צו מיר?" האט די נשמה אנגעפאנגען צו דערציילן וואס טוט זיך אויבן אין הימל. אז עס זענען דא נשמות אויבן אין הימל וואס זענען שוין אריבער דעם גיהנום און זיי זענען נאך אלץ נישט זוכה אריין צו קומען אין גן עדן בוי זיי וועלן האבן א ספעציעלער זכות. און יעדעס יאר ווען מען ליינט די מגילה עפנט מען אויף די טירן פון גן עדן, דעמאלט איז א צייט וואס אלע נשמות קענען אריינגיין אין גן עדן. אפאר חדשים פאר פורים קומען צו גיין טויזנטער און צענדליגער טויזנטער נשמות ביים טיר פון גן עדן ווייל זיי ווילן שוין זוכה זיין צו קענען אריינגיין אין גן עדן, אבער וויבאלד עס נעמט נישט מער ווי אפאר שעה ווי לאנג מען ליינט די מגילה, איז נישט דא גענוג צייט אז אלע נשמות זאלן קענען אנקומען אין גן עדן, דארפן זיי ווארטן אויפ'ן קומענדיגן יאר ווען מען ליינט די מגילה.

זאגט די נשמה ווייטער: "איד פרוכיר שוין אפאר יאר זיך צו שטעלן ביים טיר פון גן עדן פרי צו קענען אריינגיין, אבער אלעמאל פארמאכט זיך די טיר פונקט פאר איד גיי

ארײן; די יאר האב איך זיך שוין פֿמעט אריינגעכאפט, אָבער
 ממש פאר מיר האט זיך די טיר פארמאכט! האב איך זיך
 בארעכנט אז איך גיי נישט אַנוועק פון דא ביזן קומענדיגן
 יאר, זאל זיין וואס זאל זיין. אזוי ווי איך שטיי דא און
 ווארט אויפֿן קומענדיגן פורים, הער איך פֿלוצלינג ווי איינער
 ליינט די מגילה, האב איך אָנגעפאנגען צו קלאפֿן אויפֿן
 טיר פון גן עדן אז מען זאל מיר עפֿענען די טיר, איז געקומען
 דער מלאך וואס איז ממונה צו זיין דער שומר הפֿתח און
 מיך געפרעגט פאר וואס איך קלאפֿ, האב איך געזאגט: 'וואס
 הייסט, איך הער ווי מען ליינט די מגילה און איך וויל
 אריינגיין אין גן עדן', האט מיר דער מלאך געזאגט: 'אַמת
 מאַקע אז איינער ליינט די מגילה, אָבער יעצט איז פֿסח
 ביינאכט, יעצט איז נישט די צייט ארײן צו גיין אין גן עדן,
 דו דארפֿסט ווארטן אויפֿן קומענדיגער יאר פורים', איך
 האב מיך אָבער נישט געלאזט און צוריק גע'טענה'ט: 'וואס
 איז א נפֿקא מינה צי עס איז פֿסח צו פורים? וויבאלד מען
 ליינט די מגילה דארף מען מיר ארײן לאזן! איך האב
 געשריגן און גע'טענה'ט ביז מען איז געקומען פון בית דין
 שֶׁל מעלה זען וואס די קולות זענען, נאכ'ן אויסהערן ביידע
 צדדים האט בית דין שֶׁל מעלה געזאגט אזוי: 'יעצט איז
 מאַקע נישט די צייט ווען מען קען ארײַנלאזן אין גן עדן,
 אָבער אויב דו וועסט גיין צו דער איד וואס ליינט די מגילה
 און ער וועט פֿסק'נען אז מען דארף דיר ארײן לאזן אין גן
 עדן, וועט מען דיר ארײַנלאזן'".

האט די נשמה געבעטן דעם איד: "איך בעט אייך, געבט מיר רשות אריין צו גיין אין גן עדן איך זאל שוין מתוקן ווערן". האט דער איד געזאגט: "איך געם אויף מיר דעם תפקיד דיר צו מתקן זיין און גיי זאג פאר'ן בית דין של מעלה אז מען זאל דיר אריין לאזן אין גן עדן".

עד פאן המעשה וואס דער בעל אמרי יוסף זכותו יגן עלינו פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח; די וואס האבן געהערט די מעשה האבן שוין אליינס פארשטאנען אז די מעשה האט פאסירט מיט אים אליין.

זעט מען פון די מעשה - האט מוהרא"ש אויסגעפירט, אז בשעת מען לייגט די מגילה קען מען זוכה זיין אריין צו גיין אין גן עדן. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיש) אז דער גן עדן איז אויף די וועלט; ווען א מענטש איז זוכה צו לעבן מיט אמונה, ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער - דאס איז גן עדן. צו דעם איז מען זוכה ווען מען לייגט די מגילה.

אין די מגילה זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך. המן האט דאך געהאט אלעס אויף די וועלט; כבוד, געלט, הייזער און קינדער, אחשוורוש האט אים גרויס געמאכט און אים געשטעלט אלס שר אויף אלע זיינע מדינות, פארוואס איז אים אנגעגאנגען אז מרדכי בוקט זיך נישט פאר אים?! המן האט געזאגט (אסתר ה, יג): "וכל זה איננו שנוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך", עס

איז מיר נישט ווערד מיין גאנצע רייכטום ווען איך זע מ'רדכי זיצן ביים טויער פון קעניג; וואס האט אים אזוי געארט? וואס האסטו מיט מ'רדכי? דער גאנצער לאנד געבט דיר אפ פבוד, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך וכו'?! נאר וואס דען, ה'מן דאס איז דער יצר הרע, ער ווערט ריין פון עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, ער וויל נאר אז דער איד זאל זיך מניאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וואוסנדיג, נאר ער גייט ווייטער און דער איד קומט ווייטער אין שול דאווענען שחרית, מנחה, מעריב און כאפט אריין אביסל לערנען, בפרט א בלאט גמרא; ער זעט דעם איד "יושב בשער המלך" ער קומט ווייטער צוריק אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וכל זה איננו שנה ליו" עס איז אים נישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, ווייל ער איז מכשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מכשיל - נאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן און ווען ער זעט אז מ'רדכי, דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

דאס דארפן מיר מיטנעמען פונעם יום טוב פורים; מיר דארפן שרייען (אסתר ג, ב): "ומרדכי לא יכרע ולא ישתתחה"; איך גיי זיך נישט אונטערגעבן פאר ה'מן הרשע און איך גיי נישט אויפגעבן! איך גיי ווייטער קומען אין שול דריי מאל א טאג, אפילו איך זע אויס ווי אזוי איך זע אויס.

איך געב זיך נישט אונטער פאר'ן יצר הרע, זאל זיין וואס זאל זיין; מענטשן לאזן אפ תורה ותפילה נאר ווייל דער יצר הרע ברענגט אריין אין זיי א שולד געפיל, ער מאכט זיי שטענדיג טראכטן פונעם עבר.

אויך זאך בעט איך דיר און איך בעט עם פון אלע וואס גייען הפצה: "שטופ נישט קיין ספרים פאר איינער וואס דארף עם נישט און זיכער נישט סתם לייגן אין שולן וכו'", וואס דאס ברענגט נאר א זלזול אויפ'ן רבי'ן און מיר ליידין שוין גענוג וכו'. אז דו גייסט "הפצה" דארף מען בעטן צדקה; עם איז נישט דא אזא זאך ווי געבן ספרים בחנם און זיכער נישט לייגן אין שולן אדער ביי הייזער בחנם, אדער געבן פאר א קינד ביים טיר און אנוועק לויפן ווען דו ווייסט נישט צי די עלטערן ווילן א ספר.

אויב דו גייסט הפצה און איינער איז דיר מבוה, זאלסטו גארנישט ענטפערן; דריי זיך ארויס פון אים און גיי ווייטער. אז דו גייסט הפצה און איינער לאכט פון דיר, דו גיי ווייטער; שטעל זיך פאר אז א מענטש הערט די גייעם אז זיינע נומערן זענען די געווינער נומערן פון די לאטערי, ער ווערט געוואר אז ער איז געווארן א מיליאנער איבער נאכט; אזא מענטש האט נישט קיין צייט זיך אנצוטון געהעריג, ער כאפט זיינע קליידער, ער טוט עם אן פארקערט וכו' און לויפט אפגעמען זיין געלט... אויפ'ן וועג טרעפן אים מענטשן, מען זעט ווי ער גייט אנגעטון מיט אן איבערגעדרייטע רעקל, מיט א צעקוועטשטע הוט וכו'; מען הייבט אן לאכן

פון אים. וואס טראכט דער מענטש? אים גייט אן ווי אזוי מען קוקט אויף אים? ער גייט יעצט אפגעמען זיין געלט, ער ווערט א מיליאנער, עס אינטערעסירט אים בכלל נישט צי מען לאכט צי מען וויינט.

אזוי זאלסטו טראכטן ווען דו גייסט הפצה; קוק אויף דיר, ווער האט דיר געברענגט צום רבי'ן? ווער האט דיר געגעבן לעבן? נאר די ספרים וואס א מפיץ האט דיר געגעבן ווען ער האט דיר געטראפן ווי דו ביסט געלעגן אין דיין מרה שחורה און דיר דורכדעם געראטעוועט וכו'. און אפילו די וואס זענען געבוירן געווארן ביי ברסלב'ע עלטערן; ווי אזוי איז דיין טאטע געווארן א ברסלב'ער? ווי אזוי איז דיין ראש ישיבה אנגעקומען צום רבי'ן? נאר דורך הפצה!

בעסער איז ווען מען זאגט: "דא האט איר א שיינע מתנה". און ווען יענער נעמט די מתנה בעט מען: "איר האט עפעס פאר צדקה?" און אויב יענער וויל נישט נעמען דעם ספר פּרעגט מען: "איר האט עפעס פאר צדקה?" אבער אז דיר איז גרינגער צו בעטן קודם צדקה, טו ווי אזוי עס איז דיר גרינגער.

דער אייבערשטער זאל אויך העלפן מיר זאלן ווייטער קענען האבן די זכיה צו העלפן א צווייטן איד און מיר זאלן האבן א חלק אין די גאולה שלימה. מאך דיר א חשבון, אז משיח קומט היינט און וועט דיר פּרעגן: "וואס האסטו היינט געטון אז איך זאל קענען קומען?" ווי גרויס וועט זיין

די בושה ווען מען וועט אים נישט האבן וואס צו ענטפערן. אבער אז מען גייט פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות פאר אידישע קינדער וועלן מיר זיך נישט דארפן שעמען. מיר וועלן אים זאגן: "משיח, איך בין היינט ארום געגאנגען אין שול'ן און אין הייזער מיט ספרים וואס זענען מתוק אויף אמונה פשוטה"; "משיח, איך האב היינט מפיץ געווען קונטרסים פאר בחורים. אז נאך א בחור זאל אנטון תפילין, נאך א בחור זאל וויסן אז ער האט נאך א וועג צוריק צום אייבערשטן"; "משיח, היינט האב איך געגעבן סידים וואס ענטהאלט ניגונים פון אמונה, אז נאך א איד זאל וויסן אז עס איז נישט עק וועלט ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי ער וויל".

שטארק דיר און זיי ממשוך מיט דיין הייליגע ארבעט, וועסטו זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן.

א פרייליכן פורים און א שמחת תמיד.

רסא

וואס טוט א שמש אין א בית המדרש מיט די פילע גליונות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א שמש אין א שול, עס קומט אן יעדע וואך ביי מיר אין שול דער "גליון היכל הקודש", די מתפללים זענען זיך זייער מתח' דערמיט, אזעלכע שיינע חיוק און עצות, עס איז זייער געשמאק צו ליינען.

מיין פֿראַבלעם איז אַבער ווען עס קומט נאָך שַׁבֿת און אײַך דאַרף אַוועקלייגן די גליונות, עס הויפֿנט זיך אַן יעדע וואָך נאָך און נאָך גליונות און אײַך ווייס נישט וואָס צו טון דערמיט. אײַך האָב געוואַלט וויסן אויב די גליונות האָבן די זעלבע קדושה ווי א ספר און מען מוז דאָס לייגן אין שמוּת, אָדער קען מען דאָס אַוועקוואַרפֿן אויף א בֿכבוד־דיגע אופֿן? ייִשר בַּח פֿאַר אײַער צײַט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אײַך האָב עֶרְהאַלטן דיין בֿריוו.

אַשְׁרִיךְ אז דו האַסט זוכה געווען צו זיין אַ שְׁמִשׁ; אַ שְׁמִשׁ טראַגט אײַף זיך אַ גרויסער אַתְּרִיז, ווייל אַ שׁוּל איז אַ פֿלאַץ וואו אַלע סאַרמֿן מענטשן קומען זיך צוזאַמען. עס קומען צעבראַכענע מענטשן, אַנגעצויגענע מענטשן וכו', וכו'; בֿדרך בֿלל אײַף וועמען גיסט מען אויס אַלע צרות? אײַפֿ'ן שְׁמִשׁ.

אויב דער שְׁמִשׁ איז זוכה, ער גרויסט זיך נישט אײַף קיינעם, דאן איז ער זייער באַליבט ביים אײַבערשטן. אזוי ווי חִכְמִינוּ זכרונם לְבִרְכָה זאָגן (תנינה ה:): "תנו רבנן, שְׁלֹשָׁה - הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹכָה עֲלֵיהֶן בְּכָל יוֹם", אײַף דריי מענטשן וויינט דער אײַבערשטער פּבֿיבול יעדן טאג, אײַנער פון זיי איז: "על פֿרנס המתנאה על הצפור", אײַף אײַנער וואָס

גרויסט זיך אויפ'ן צבור; איז דאך זיכער אז ווען עס איז פארקערט, ווען דער פּרָנס גרויסט זיך נישט אויפ'ן צבור, נאר ער האט רחמנות אויף אלעמען, ער פארגינט יעדן איינעם, ער געבט א גוט ווארט פאר יעדן איינעם, איז ער זיכער זייער חשוב ביים אייבערשטן.

וואויל איז דיר אז דו ביסט זוכה צו זיין א שמש אין א שול; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות סג): ווען דער ארון איז געווען אין שטוב פון עובד אדום פלעגט ער אויסקערן דעם פלאץ וואו דער ארון איז געלעגן און אויפנוואשן ארום דעם ארון, האט אים דער אייבערשטער געבענטשט. אזוי ווי עס שטייט (שמואל ב ג יב): "וּיְבָרַךְ ה' אֶת עֶבֶד אֲדָם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ", אין דעם זכות וואס ער האט גערייניגט דעם פלאץ וואו דער ארון איז געליגן; דאס זעלביגע איז א שמש וואס איז מסדר א בית המדרש עס זאל זיין ריין און צוזאמגענומען, וועט ער זוכה זיין דורךדעם צו געבענטשט ווערן פונעם אייבערשטן.

אלע שול'ן מושפען זיך מיט שמות לגניזה; סיי צוליב וואס מענטשן ברענגען דארט זייערע צעריסענע ספרים פון שטוב און סיי פון די גליונות וואס קומען ארויס מידי שבת בשבתו, אסאך שול'ן לאזן טאקע נישט אריין קיין שום גליון מיט'ן טענה אז עס מאכט אויפגעווארפן דעם שול און עס בלייבט נאכדעם גאנצע זעק מיט שמות לגניזה. פון די אנדערע זייט זענען דא שול'ן וואס האבן יא הנאה פון דעם, און לגבי שמות נעמען זיי אן דעם פסק פון די פוסקים וואס האלטן

אז מען קען דאס אַוועק וואַרפֿן וכו' בְּדַרְךְ כְּבוֹד, דאס הייסט
מען זאל דאס לייגן אין אַ זעקל און אזוי אַוועק וואַרפֿן.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן כח און סבָּלנות; אַ שְׂמֵשׁ
דאַרף אַסאַך סבָּלנות און אַסאַך שְׂכַל צו וויסן ווי אזוי
מען קען זיך אויסקומען מיט אַלע מתפללים, ווי אזוי צו
קענען געמען טענות וכו' און נישט ווערן באַליידיגט.

גְּעֵדְעֵנֶק וואס חַכְמֵינוּ זכרונם לְבִרְכָה זאָגן (אבות ב, ב): "וְכָל
הָעֲמִלִים עִם הַצְּבוּר, יִהְיוּ עֲמִלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׂמִימִים",
די אַלע וואס זענען עוסק מיט מענטשן זאַלן אינזין האָבן לְשֵׁם
שְׂמִימִים; אויב מען האט אינזין דעם אייבערשטן איז מען מצלית.
דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן הצלחה אין
אַלע דיינע ענינים.

רסב

זאל איך לערנען אין כולל, אָדער סתם אין שול?

שאלה:

לְכַבֵּד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אַ בחור פון זיבעצן יאר, איך האב געהאט שוועריקייטן צו
טרעפֿן אַ ישיבה, און דעריבער בין איך נישט געצט אין אַ מסגרת פון
אַ ישיבה. איך האב זיך געטראפֿן אַ שול געבן מיין הויז וואו איך זיין
און איך לערן אויפֿן סדר דִּרְךְ הַלִּימוד פון רבי'ן, ח"י פֿרקים משניות,
גמרא, חוקש רש"י, און אזוי ווייטער.

מיינע עלטערן זענען אבער נישט צופרידן דערפון, זיי זאגן אז אויב איך לערן סיי ווי פלייסיג, זאל איך זיך שוין אריינזעצן אין א בולל וואו עס לערנען אסאך אינגעלייט און בחורים, זיי זאגן אז דאס וועט מיר העלפן סיי פאר שמירת הומנים און אויך פאר שידוכים.

מיר איז גרינגער צו זיגן אין א האלב ליידגע שול; איך האב נישט קיין פֿרעשור פון קיינעם און ווען איך לערן איז עס מער אמת'דיג און נישט ווייל יענער קוקט.

וואס וואלט געווען די ריכטיגע שריט פאר מיר צו טון?

יישר בַּח פֿאר אייער טייערע צייט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך קען דיר נישט ענטפערן אויף דיין שאַלד ווען איך קען דיר נישט; איך ווייס נישט צי דו לערנסט פלייסיג און צי דו בטל'סט נישט דיין צייט.

קוק וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עדות ה, ט): ווען עקביא בן מהללאל האט געהאלטן פאר'ן נפטר ווערן האט אים זיין זון געבעטן: "אבא, פקוד עלי לחבריה", זאג פאר דייע חברים זיי זאלן מיר מקרב זיין. האט אים עקביא בן מהללאל געענטפערט: "איני מפקיד", איך זאג ווי גארנישט

וועגן דיר; האט ער געפרעגט: "שׂמא עולה מְצאת בּי", טאטע, ביסט ברוגז אויף מיר? דו האסט געטראפן אין מיר א זאך וואס איך טו נישט גוט, אז דו ווילסט נישט בעטן די חברים זיי זאלן מיר מקרב זיין? האט אים עקביא בן מהללאל געענטפערט: "זיין, איך בין נישט ברוגז אויף דיר, נאר: 'מעשיה יקרבוה ומעשיה ירחקוה', דייע גוטע מעשים וועלן מאכן מען זאל דיר מקרב זיין, און דייע שלעכטע מעשים וועלן מאכן מען זאל דיר מרחק זיין".

דאס זעלבע זאג איך דיר: "מעשיה יקרבוה ומעשיה ירחקוה", אז דיין טאטע וועט זען ווי דו לערנסט, דו בטל'סט נישט קיין צייט און דו פירסט זיך מיט יראת שמים, וועט אים נישט אנגיין אז דו זיצסט פאר דיר און דו לערנסט; ער וועט גאר ווערן יונגער מיט אפאר יאר און עס וועט אים געבן געזונט, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן מב): "בנים המזכים - רפואה גדולה לאבות", גוטע קינדער מאכן געזונט די עלטערן; אבער אז דו וועסט אויפשטיין שפעט און נישט דאווענען מיט מנין, דו וועסט זיך דרייען אין שטוב - יעדן טאג מיט אן אנדערער תירוץ, איז טאקע בעסער אז דו זאלסט זיך זוכן א פולל, א מסגרת וואו צו זיצן און לערנען.

 רסג

ווי אזוי ווייס איך ווער עס איז דער אמת'ער צדיק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ווייטער פאר אלע שיעורים און חיזוק וואס איך באקום פון אייך.

ווייטער פאר די ענטפער וואס איר האט מיר געגעבן (מכתב רלב), איך בין אבער נאכאלץ ווייטער צעמישט אין דעם ענין פון אמונת חכמים, ווי ווייט דאס גייט; דארף איך טאקע אינגאנצן אויפהערן צו טראכטן מיט מיין אייגן שכל און זיך אינגאנצן אוועקגעבן פאר א צדיק? איך ווייס נישט און איך פארשטיי נישט ווי אזוי מען טוט דאס.

איך בין מקורב צו מוה"רא"ש זכרוננו לברכה, איך וואוין אין יבנאל און איך פרוביר מחנה צו זיין מיינע קינדער אויף דעם וועג, אבער אין דעם ענין פון אמונת חכמים בין איך נישט קלאר, יעדער שרייט אז א צווייטער איז דער צדיק, ווי אזוי קען איך וויסן וועמען איך דארף נאכגיין? ווי אזוי קען מען אוועק לייגן דעם שכל און פאלגן נאר איין צדיק?

יעדער שרייט דאך אז א צווייטער איז דער צדיק, ווי אזוי ווייס איך וועמען צו טראסטן, ווי אזוי ווייס איך אין וועם איך דארף האבן אמונת חכמים, און ווי אזוי בין איך מחנה די קינדער נישט צו ווערן אריינגעמישט אין מחלוקת חס ושלום?

ווייטער פון.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך ערב שבת פרשת תצוה - זכור, ח' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תקנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאס וואס איר פֿרעגט ווי אזוי ווייסט מען וועם צו טראסטן
וכו'; אויף דעם דארף מען אסאך וויינען און בעטן
דעם אייבערשטן, מען זאל זיך נישט לאזן אפגארן פונעם
יצר הרע, ווייל דער יצר הרע פֿרוברט מיט אלע וועגן
אזעלעקע צושלעפן דעם מענטש פונעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "ווען איך ווייס שוין
אלע עצות און אלע תחבולות ווי אזוי ניצול צו ווערן
פונעם יצר הרע, קומט דער יצר הרע מיט א פֿרישע וועג
וואס איך האב נישט געטראכט אז דאס וועט קומען וכו'";
דערפאר דארף א מענטש שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן
אז ער זאל זיך נישט לאזן גארן.

היינט איז ליידער א וועלט מיט גרויסע שקרנים און פֿאפערס
וואס זוכן צו פֿארנארן מענטשן, ארויס קנועטשן פון
זיי געלט און געניסן פון זייער כבוד וכו'. מען רעדט אויף
א הויכע שפראך און מען באנוצט זיך מיט לשונות פון
קבלה וואס דער צוהערער האט נישט קיין אנונג וואס ער
זאגט און דער וואס זאגט דאס ווייסט נאכמער נישט וואס
ער זאגט און עולם גולם לויפט דאס נאך וכו'.

א מענטש דארף זיך שטענדיג מאכן א חשבון הנפש, מען דארף זיך פסדר פֿרעגן מיט'ן לשון פון ספּורי מעשיות (מעשה א' - מאבדת בת מלך): 'וואו בין איך אויף די וועלט? וואס טו איך אויף די וועלט? האב איך היינט געעפנט א חומש? האב איך היינט געלערנט אפאר פֿרקים משניות? האב איך היינט געזאגט אביסל תהילים?' דאס דארף א מענטש זען אריינצוכאפן יעדן טאג, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כג): "וואויל איז דעם מענטש וואס עסט יעדן טאג אפאר פֿרקים משניות, טרינקט קאפיטלעך תהילים און טוט זיך אן מיט מצוות ומעשים טובים".

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו מאתי, שדא להניח עצמו להעולם להטעות", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; מוהרא"ש האט געהאלטן אין איין חזרן דער שיחה און מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט געזאגט אז דער שיחה דארף זיין דער קאמפוס פונעם מענטש; פונקט אזוי ווי ווען א מענטש פארט אין א שוף אויפ'ן וואסער האלט ער מיט זיך די גאנצע צייט א קאמפוס פֿדי ער זאל וויסן צי ער פארט אינעם גוטן ריכטונג, ווייל ווען מען איז אויפ'ן וואסער זעט מען נישט דעם סוף און עס קען אקמאל אויסקומען אז מען זאל פארן א לאנגע צייט אין וואסער און פֿאמט איז מען אויפ'ן זעלבן פלאץ, מען האט זיך גארנישט גערוקט נאר מען איז געפארן די גאנצע צייט רינגס און ארום, אבער אז מען קוקט אויפ'ן קאמפוס וואס איר

מאנגעט ציט צו צפון זעט מען וואו מען פארט. דאס זעלבע דארף א מענטש לעבן מיט א חשבון הנפש; א מענטש דארף זיך משפט'ן יעדן טאג און אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, אפשר נאר איך זיך? רבנו של עולם, איך וויל גארנישט, איך וויל נאר טון דיין רצון".

אזוי אויך דארף א מענטש שטענדיג קוקן אויף זיך; אזוי ווי מען זעט אז בגשמיות לאזט זיך א מענטש נישט נארן, א מענטש טוט וואס איז גוט פאר אים. ער קוקט ווי אזוי ער קען מצליח זיין און ווי ער קען עפעס פארדינען, דאס זעלבע - און נאך מער - דארף א מענטש קוקן ברוחניות: 'וואו קען איך פארדינען? וואו קען איך מצליח זיין?' א מענטש וואס לעבט מיט א חשבון מאכט זיך א פשוט'ער חשבון: 'איך גיי צו א רבי, וואס געבט מיר דער רבי? וואס באקום איך פון דעם רבי?' אויב באקום איך נישט קיין תורה ותפילה, וואס האב איך אז דער רבי פליט אין הימל? וואס האב איך אז דער רבי האט רוח הקודש? וואס האב איך אז דער רבי רעדט א הויכע שפראך, ער רעדט צו נשמות? און פארקערט אויך, א מענטש דארף זיין זייער שמארק ביי זיך און טראכטן: 'אויב איך דריי זיך ביי אן ערליכער איד און ער ברענגט מיר צו די הייליגע תורה, ער ברענגט מיר צו צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, קען מיר קיינער נישט אוועק נעמען פון אזא פלאץ, אז איך האב געטראפן א רבי וואס קלעבט מיר צו צום אייבערשטן וועל איך דעם רבין קיינמאל נישט אפלאזן'.

מענטשן פֿרעגן א קשײַא: "וואו איז דער אַמת? ווער כאַפֿט
 אן דעם אַמת? יעדער איינער שרײַט דאָך מיר
 האָבן דעם אַמת?" פֿרעג אַ בֿרסלב'ער חסיד: "וואו איז
 דער אַמת? וועט ער דיר גלייך זאָגן: "ביי אונז!" פֿרעג אַ
 חב"ד'סקער חסיד: "וואו איז דער אַמת?" וועט ער אַנדאָי
 ענטפֿערן: "ביי אונז"; זיצט אַ ראש ישיבה מיט זיינע תלמידים
 און קאָכן זיך און לויבן זיך: "אַה, מיר זענען ביים אַמת",
 ווען אין די זעלבע צייט איז דא אַ חבורה אין די אַנדערע
 עק וועלט וואס פֿרייען זיך: "מיר זענען ביים אַמת"; נו,
 פֿרעג אַיך אייך: "וואו איז דער אַמת? ווי אזוי ווייסט אַ
 מענטש אז ער איז ביים אַמת? אזוי זיכער ווי דו ביסט אז
 דו ביסט ביים אַמת און דו האַסט רחמנות אויף זענעם אז
 ער ווייסט נישט פון דיין אַמת, פונקט אזוי זיכער איז יעדער
 אז ער איז ביים אַמת און דו ביסט ביים שִׁקָר, נו וואו איז
 טאקע דער אַמת?"

פֿלעגט מוהרא"ש זכרונו לברכה זאָגן, אז דער רבי זאָגט
 (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נא): אַמת איז נאָר דער
 אייבערשטער, אזוי ווי עס שטייט אַ פֿסוק (ירמיה י, י): "וְהוֹ
 אֱלֹהִים אַמת", דער אייבערשטער איז אַמת; אויב דו דרייסט
 זיך ביי אַ רבי, רב, גוטער איד, וכו' וכו' און ער רעדט צו
 דיר פונעם אייבערשטן, ער ברענגט אריין אין דיר אמונה
 און דו הייבסט אן לעבן מיטן אייבערשטן, דו הייבסט אן
 רעדן צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס גייט אריבער אויף
 דיר דערציילסטו פאר'ן אייבערשטן, ווען זאכן גייען נישט

אזוי ווי דו ווילסט לעבסטו ווייטער מיט אַמונה אין בורא פֿל
 עולמים - דאס איז אַמת, אַבער אויב מען רעדט נישט פונעם
 אייבערשטן איז דאס נישט אַמת. און אויב אין די זעלבע
 צייט וואס דו דרייסט זיך ביי א פלאץ וואו מען רעדט פון
 אַמונה איז דא נאך א פלאץ אין די וועלט וואו מען רעדט
 פונעם אייבערשטן זענען זיי אויך ביים אַמת, און אויב ביי א
 דריטע פלאץ רעדט מען אויך פונעם אייבערשטער איז שוין
 דא דריי פֿלעצער אויף די וועלט וואס זענען ביים אַמת.

נאך פֿלעגט מוהרא"ש זאגן: "וואס איז אַמת?" אַמת איז
 די ווערטער: "א'היה מ'ת" - איך גיי זיין א גפטר;
 איך גיי איין טאג ליגן מיט די פיס צום טיר. קיינער וועט
 דעמאלט נישט קוקן אויף מיר און קיינער וועט נישט טראכטן
 מער פון מיר; איך גיי ארויף גיין צום אייבערשטן און נאר
 די גוטע זאכן וואס איך האב אריינגעכאפט וועל איך מיטנעמען
 אויף יענע וועלט.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פֿלעגט שטענדיג מעורר זיין די
 תלמידים מען זאל גיין מפעם לפעם אין שפיטאל
 באזוכן חולי ישראל - ה' ירחם עליהם. קודם פֿל אלס די
 מצוה פון ביקור חולים, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן
 (נדרים מ:): "ווער עס איז נישט מבקר חולים איז פֿאילו ער
 איז שופך דמים"; נאך זאגן חז"ל (נדרים לט:): "פֿל המבקר את
 החולה ניצול מדינה של גיהנום", ווער עס איז מבקר חולים
 ווערט ניצול פון גיהנום; צווייטנס - פֿלעגט מוהרא"ש זאגן
 - ווען א מענטש גייט אין שפיטאל מבקר חולה זיין אידישע

קינדער, זעט ער וואס דער גאנצע מענטשעלע איז... דער גרויסער שטארקער מענטש וואס קומט אין גייט, מאכט און טוט, אין איין סעקונדע קען ער ווערן אויס מאכער, אויס טוער און אויס קנאקער וכו' וכו', איז פארוואס זאל מען זיך קריגן און זיך פיינט האבן איינער דעם צווייטן?

אז איר שרייבט אז איר זענט "מקורב צו מוהרא"ש ז"ל"; דארפט איר וויסן אז היבל הקודש איז א פלאץ פון תורה, תפילה און שלום בית. מוהרא"ש זכרנו לברכה האט מיר אריינגערופן ביי זיך אין שטוב אין אומאן א טאג פאר ערב ראש השנה תשע"ג און געלערנט מיט מיר ליקוטי מוהר"ן תורה ב' אינעם צווייטן חלק וואו דער רבי זאגט: "והאמת מאיר ברבוע הדבור הנ"ל על ידי שלשה שמות הנ"ל, שהם: אל, אלקים, יי; שהם בחינת: תפילה, ותורה, ושדוכים וווגים". און מוהרא"ש האט מיר דעמאלט געזאגט: "דער רבי זאגט דא: וואס איז אמת? אמת איז די דריי זאכן: תורה, תפילה, שידוכים און שלום בית; כל זמן מען רעדט פון תורה, תפילה און שלום בית איז עס אמת, אבער אז מען רעדט אנדערע זאכן - דאס איז שוין נישט קיין אמת"; און מוהרא"ש האט מיר געזאגט אז ווען איך רעד זאל איך שטענדיג רעדן פון די דריי זאכן.

דאס האבן מיר געהערט אלע יארן ביי מוהרא"ש נאכאמאל און נאכאמאל: "תורה, תפילה און שידוכים - שלום בית"; איך האב זוכה געווען צו זיין ביי די ליל שישי שיעורים פון מוהרא"ש יעדע וואך פאר איבער צען יאר, יעדע וואך

פלעגט מוהר"ש איבערגיין נאכאמאל און נאכאמאל אז מען דארף לערנען די הייליגע תורה, מיר האבן דעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן קענען מיר דאס באווייזן. און אז א מענטש זאל זיך נאר ווענדן צום אייבערשטער ווען ער האט א צרה; עס איז נישט געווען קיין איין שיעור וואס מוהר"ש זכרוננו לברכה זאל נישט רעדן פון רעדן צום אייבערשטן.

איך פארשטיי נישט וואס איר שרייבט וועגן אנוועק ווארפן די שכל; דער רבי זאגט בפירוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן רנה): "בשהאדם הוא מאמין בהצדיק בלי שום דעת אפשר לו לפל מהאמונה, כי מאמונה לבד אפשר לפל, אבל אם יש לו גם דעת שמבין גם בהדעת, אזו אי אפשר לו לפל", ווען א מענטש גלייבט אין א צדיק אן קיין שום שכל קען ער אנוועק פאלן פונעם צדיק, ווייל מיט אמונה אליינס אן שכל, קען מען אנוועקפאלן, אבער אויב מען קומט צום צדיק מיט דעת, בנוסף צו די אמונה נוצט ער אויך זיין שכל, פון אזא אמונה קען מען נישט אנוועק פאלן; דאס איז וואס מוהר"ש האט אונז אלע יארן געלערנט: 'איך קום צו א צדיק ווייל דער צדיק ברענגט מיר צום אייבערשטן, ער איז מיר מחזק מיין אמונה, ער שטארקט מיר איך זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן.'

בנוגע קינדער; אויב עלטערן מישן זיך אין מחלוקת וועלן זיי צאלן א טייערע פרייז מיט זייערע קינדער. מחלוקת איז א סכנה און עם הרגעט גוטע און שלעכטע. די ערשטע

וואס פאלן ביי מחלוקת זענען קינדער; עלטערן וואס ווילן מצליח זיין מיט וייערע קינדער טארן נישט רעדן אין שטוב קיין שום לצנות און פאליטיק אויף קיין שום איד, נישט קיין חילוק צי ער איז פון דיין חסידות צי פון די אנדערע, קינדער זענען ריין און הייליג און אויב הערן זיי ווי טאמע מאמע זיצן און שמועסן און לאכן פון איין רבי אויפ'ן צווייטן וועלן זיי מאכן א סך הכל אז ביידע זענען גארנישט און זיי וועלן אינגאנצן אפלאזן אידישקייט.

עס איז געווען א צייט וואס ביי אונז אין שול אין היכל הקודש אין וויליאמסבורג איז געווען חלוקי דעות צווישן די מתפללים, עס האט געריסן דאס הארץ פון מוהרא"ש אז מען קריגט זיך. געדענק איד אז מען איז אריין צו מוהרא"ש פרעגן וואס מען זאל טון וכו', דער וואס האט פארגעלערנט האט געפרעגט פון וואס זאל ער רעדן, האט מוהרא"ש געענטפערט: "עס איז דאך דא זאכן וואס ביידע זענט איר איינשטומיג; אלע פון אייך האלטן אז מען דארף בענטשן מיט פונונה, אלע האלטן אז מען דארף זיין פרייליך שבת, נו, רעד פון זאכן וואס ביידע האלטן אייניג". רעד פון בענטשן אין א בענטשער; מוהרא"ש האט געזאגט אויב מען בענטשט אין א בענטשער איז דאס א סגולה אויף עשירות. רעד פון זיין פרייליך שבת; אויב מען איז פרייליך שבת איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות. פארנוואס דארף מען זיך קריגן ווען עס איז דא אזויפיל זאכן וואס אלע האלטן אייניג?

דאס זעלבע איז מיט קינדער; אז די קינדער פֿרעגן שאלות וכו', רעדט מען נאר פֿאזעטיוו (חיובי), מען רעדט פון רבי'ן; רעדטס פון מוהרא"ש, פֿארצייילט זיי אביסל וואס מיר האבן געהאט אין אונזער דור; פֿארצייילט זיי וואס מיינט א צדיק, אז עס גייט אים גארנישט אן וואס מיט אים וועט זיין, ער וויל נאר איין זאך: 'פֿרענגען נאך א איד צום אייבערשטן, אזוי ווי משה רבינו וואס האט זיך מוסר גפיש געווען פאר אידישע קינדער - האט געזאגט פֿאר'ן אייבערשטן (שמות לב, לב): "מחני נא מספרך אשר כתבת", מעק מיר אויס, אבי אידישע קינדער זאלן גישט פֿארלוירן גיין. נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (תנחומא ואתחנן, סימן ו): ווען משה רבינו האט געזאגט אריינגיין אין ארץ ישראל האט אים דער אייבערשטער געזאגט: "אדער דו אדער די אידן", האט משה רבינו געזאגט: "יאבד משה ואלף כמותו, ואל יאבד אחד מישראל", זאל משה רבינו און טויזנט אזוי ווי אים פֿארלוירן גיין, אבער קיין שום איד זאל גישט פֿארלוירן ווערן; דאס איז א צדיק, ער קוקט גישט אויף זיך; ער וויל נאר אז נאך א בחור זאל געראטעוועט ווערן פון עבירות, נאך א פֿארפאלק זאלן זיך פֿארשטיין, עס גייט אים גישט אן וואס מען וועט זאגן אויף אים וכו', דאס זאלט איר דערצייילן פאר אייערע קינדער.

מוהרא"ש פֿלעגט וויינען ביי אלע שיעורים אויף די מחלוקת וואס איז דא אין בֿרסלב: "מיר טרינקען דאך פון איין קנואל, מיר געמען דאך חיזוק פון איין רבי, פֿארוואס

דארף מען זיך בייסן איינער דעם צווייטן? " מוהרא"ש פלעגט זאגן: "אין הכי נמי, דער רבי זאגט טאקע (תי מוהר"ן, סימן שיט): 'אני אעשה מכם פתות פתות', איך וועל מאכן פון אייך אסאך גרופעס; אבער דער רבי האט נישט געזאגט אז איין גרופע זאל רעדן אויפ'ן צווייטן און איינער זאל פיינט האבן דעם צווייטן".

איך האב נאך אסאך צו שרייבן אבער איך דארף אריינגיין צו די בחורים, איך וועל מסכים זיין מיט איין קליינע זאך. מוצאי שבת נאכדעם וואס מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש בין איך געפארן קיין בארא פארק צום טשאפל וואו מוהרא"ש איז געלעגן איבער שבת, מען האט מלנה געווען מוהרא"ש מוצאי שבת פרשת יתרו און מען האט געטראגן די מטה קיין ארץ ישראל, דעמאלט בין איך געזיצן אינעם אמבולאנס וואו מוהרא"ש איז געלעגן און איך האב צוגעזאגט פאר מוהרא"ש צוויי זאכן: איינס, אז איך וועל נישט מאכן קיין מחלוקת צווישן תלמידי היכל הקודש און איך וועל נישט האבן קיין שום שייכות מיט מחלוקת. צווייטנס, אז איך וועל אים מפרסם זיין פאר די גאנצע וועלט; געלויבט דעם אייבערשטן אז ביידע זאכן בין איך מקיים און מיט'ן אייבערשטנס הילף וועל איך ווייטער אנהאלטן די הבטחה. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רסד

איך האב נישט באקומען די ריכטיגע הדרכה פאר די חתונה.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט צוגעפירט מיט א געוואלדיגע השגחה פרמית אז איך זאל אנהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, די שיעורים האבן מיר ממש געעפנט די אויגן און געוויזן דעם ריכטיגן ערליכן וועג אין לעבן, אין לערנען, אין דאווענען, אין אמונה, אין שבת קודש, און אין יעדן היגיוכט אין לעבן.

איך בין א אינגערמאן וואס האט שוין חתונה געהאט פאר א שיינע פאר יאר און איך האב ברוך השם ליכטיגע קינדערלעך קיין עין הרע. אזוי ווי רוב חסידישע בחורים און אינגעלייט, האב איך אויך חתונה געהאט מיט דעם געדאנק אין קאפ אז מען דארף זיין א פרויש, זיין ווי ווייניגער נאנט אין שטוב, וכו' וכו'. איך האב דאס טאקע מקיים געווען, איך האב נישט צופיל גערעדט און פארברענגט מיט מיין ווייב און דערפאר האבן מיר קיינמאל נישט געהאט עכט קיין קרוב לזכות צווישן זיך. פארשטייט זיך אז דאס האט מיר נארנישט געהאלפן אין מיין ערליכקייט, איך האב זיך געמושטעט מיט פילע שווערע נסיונות, מיט אסאך עליוז און ריידות אין לויף פון די יארן.

א צייט צוריק בין איך אָנגעקומען צו די שיעורים פונעם ראש ישיבה, און דאן האט זיך מיר פלוצלינג געעפנט די אויגן, איך האב אָנגעהויבן צו פארשטיין אז דוקא מיט'ן לעבן בשלום באַהוּה וְאַהֲבָה מיט מיין ווייב, דוקא דאס וועט מיר ברענגען גענטער צום אייבערשטן און דאס איז וואס דער אייבערשטער וויל. איך האב אָנגעהויבן הערן אז מען דארף געבן גוטע ווערטער און קאמפלימענטס פאר די ווייב, און מען דארף איר אפילו זאגן אז מען האט איר ליב. איך בין זייער ווייט פון דעם און איך קען דאס נאכנישט טון נאך אזויפיל יארן וואס אונזערע הערצער זענען

אזוי ווייט איינגער פון צווייטן. מיר דאכט זיך אז מיין ווייב האט אויך נישט קיין געפיל צו מיר, און מיט רעכט, מיר האבן קיינמאל נישט געהאט געהעריג קיין נאנטשאפט צווישן זיך.

איך בין אבער נאך זייער צעמישט אין די נושא, איך ווייס נישט ווי אזוי איך קען יעצט אנהויבן צוריק צו ווערן נאנט מיט מיין ווייב און האבן צוזאמען אן ערליכע און גוטע לעבן אן פרישות. איך וואלט זייער מכיר טובה געווען אויב דער ראש ישיבה קען מיר אויסקלארן אין דעם נושא. א גרויסן יישר בח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תשא, י"א אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס קענען מיר טון אז (דברים לב, יז): "תדשים מקרב בָּאוּ - לא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם"; מען איז מדריך חתנים און פלות מיט חומרות און פרישות, זאגן וואס האבן נישט קיין שום שייכות מיט תורה, קיין שום שייכות מיט הלכה. מען פארדרייט דעם קאפ פון די אומשולדיגע חתנים און פלות מיט פאלישע לימודים.

דו זאלסט נישט אויסקערן איינער וואס וויל דיר אריין ברענגען אין שטוב פרישות, ווייל דאס איז עצת הוצר; ער קומט מיט א פארשטעלטן פנים פאילו ער איז א פרומער און מענטשן מיט ווייניג שכל כאפן זיך גלייך צו צו פרומע

משונעת'ן. מען כאפט נישט אז דאס איז א תחבולה פונעם שטן אראפ צו ווארפן דעם מענטש אין גראפע עבירות; ווייל אז מען לייגט צו צום שלחן ערוך לאזט מען נאכדעם אלעס אפ און מען ווערט א פורק עול. דער אייבערשטער האט אונז געגעבן תרי"ג מצוות, איינמאל מען לייגט צו - זאגט דער הייליגער ווילנער גאון - ווערט פון תרי"ג תרי"ד, וואס די תורה זאגט (בראשית כו, ט): "וְהָיָה כִּאֲשֶׁר 'תִּרְיֹד' וּפְרַקְתָּ עִוֹן", אז מען לייגט צו מצוות צו די תורה ווערט מען א פורק עול.

א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן רבי'ן פֿרעגן ווען און וויפיל וכו'; זיין ווייב האט געהייסן תורה. האט אים דער רבי געזאגט: "עם שטייט דאך (תהלים יב, ג): וְלִילָה לְלִילָה - 'תורה'".

ביים רבי'ן איז נאר געווען וואס דער שלחן ערוך זאגט; דער רבי האט געזאגט פאר איינעם וואס איז געקומען ווייזן זיינע חידושים וואס ער האט מחדש געווען אויף א תורה אין ליקוטי מוהר"ן: "דו קענסט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי דו ווילסט, דו קענסט זאגן פשטים אויף מיינע תורות, בתנאי אז דו זאלסט נישט אפטרעטן פון שלחן ערוך"; ווען א מענטש איז מחדש חידושים, אדער ער לערנט פאר הדרכות פאר חתנים, כלות און אינגעלייט אין ענגנים פון שלום בית אדער חינוך וכו', דארף מען אכטונג געבן אז מען זאל נישט ווערן פארפירט און אוועק גיין פונעם דרך התורה - פון די ווערטער וואס די הייליגע חכמים האבן אונז געלערנט.

מוֹתְרָא"ש פֿלעגט זאגן אויף די אלע מדריכים וואס לערנען חומרות און פֿרישות פאר חתנים, אז זיי זענען עתיד ליתן את הדין; רוב גמ' קומען פון דעם וואס מען איז מדריך מיט פאלשע לימודים. די מדריכים האבן א תאוה צו זאגן חומרות פאר א צווייטן וכו'; דער רבי זאגט אויף דעם זייער שארף (ספר המידות, אות ה'ראה, סימן ה'): "מי שפחמיר לאחרים ומקל לעצמו", ווער עס לערנט פאר א צווייטן חומרות ווען ער אליין איז ווייט פון דעם אלעם, "על-ידי-זה אינו זוכה לראות ביפי המלך", וועט ער נישט זוכה זיין צו זען ווען משיח וועט קומען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שמות רבה כה, ח): "אל תהא אומר על מה שלא שמעת, שמעתי, ולא תהא אוסר לאחרים ומתיר לעצמו, אלא יהיו יוצאין מפיך גמגומין בשם שייצאו מפי משה, ואני מראה לך יפי פנים אל פנים" עיין שם; וויפיל אינגעלייט פאלן געבעד אראפ אין הארבע עבירות רחמנא לצלן נאר צוליב די פאלשע חתנים און בלה טיטשערס וואס זיי פארקויפן זייערע אייגענע פארקרומטע וועגן? מען דארף זיך זייער היטן פון זיי.

מוֹתְרָא"ש האט מיר געזאגט אז ווען איך לערן מיט חתנים זאל איך נאר לערנען אינעווייניג וואס די שלחן ערוך זאגט און נישט חס ושלום צולייגן וכו', ווייל ווער עס לייגט צו צום שלחן ערוך איז אזוי ווי דער נחש הקדמוני וואס האט צוגעלייגט צום צווי פונעם אייבערשטן; דער אייבערשטער האט געזאגט פאר אדם הראשון (בראשית ג, ג): "לא תאכלו ממנו", מען זאל נישט עסן פונעם עץ הדעת,

איז געגאנגען דער נחש און ער האט צוגעלייגט: 'ולא תגעו בו', און איר זאלט נישט צורירן דערצו. און איינמאל ער האט צוגעלייגט וכו' האט ער אראפ געווארפן דורכדעם אדם וחוה און גורם געווען אלע שלעכטס.

איך קען נישט שרייבן בפרטיות אין דעם ענין מפני הצניעות; אז דו ווילסט וויסן ווי אזוי צו לעבן וכו' - אין די תורה קען מען אלעס טרעפן. אז דו וועסט צולייגן קאפ און מח ווי אזוי די הייליגע תנאים און אמוראים האבן געלעבט, וועסטו אלעס אליין פארשטיין, דו וועסט זען אז דער אייבערשטער איז אין שטוב, דו וועסט זען ווי אזוי אמת'ע ערליכע אידן לעבן מיט ליבשאפט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רסה

ווי אזוי קען מען זיך גרייטן פרייליכערהייט צום יום טוב פסח?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלייגט א בריוו (מכתב רמט) וואס איר האט געשריבן ווי אזוי מען קען האבן א פרייליכע יום טוב; דאס האט מיר זייער איבערגענומען, צו זען ווי אזוי מען קען זיך צוגרייטן צו א יום טוב מיט רואינקייט און שמחה, א גרויסן יישר בח.

איך האב געוואלט בעטן אויב איר קענט שרייבן נאך איבער די גרויסקייט פונעם יום טוב פסח, ווי אזוי מען קען זיך צוגרייטן צום יום ווי עס דארף צו זיין פון א רוחניות'דיגע שטאנדפונקט. און איך אויב איר קענט שרייבן ווי אזוי מען דארף זיך אוימגיין מיט'ן רייניגן ל'כבוד פסח, ווי אזוי מען קען דאס טון אויף א נארמאלן אופן, נישט מיט קיין משוגעטן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן ל'כבוד ... גרו יאי

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך פארברענט ער אלע קליפות און זיי קענען נישט האבן קיין שליטה אויף אים, ווייל די גאנצע זאך פונעם סמ"ך מ"ם איז עצבות און מרה שחורה, וויינען און קלאגן, מה שאין בן ביים אייבערשטן שטייט (דברי תמים א מו, ב): "עז וחדנה במקמו", עס הערשט א שמחה; אזוי ווי תכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת 14): "אין השכינה שורה אלה מתוך שמחה", דער אייבערשטער רוט נישט ביי א מענטש וואס איז טרויעריג, נאר ביי א מענטש וואס איז פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ביי די קדושה און אזוי אויך פארקערט, ווען א מענטש איז בעצבות איז ער ביי די טומאה. דאס איז די וועג ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן וואו ער האלט אויף דער וועלט.

דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף שמחה, ווייל דאס איז דער שליסל צו אלע מדריות און צו אלע הייליגקייטן. ווען א מענטש דינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע שלעכטס און דאס איז א שמירה אויף פנים הברית, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", ווען איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, יתמו חטאים מן הארץ' - איז מער נישט דא קיין עבירות (עיין ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קסט).

בפרט ווען מיר גרייטן זיך צו דעם גרויסן יום טוב פסח ווען מען איז זוכה ארויס צו גיין פון די שומאחה, ווייל פסח גייט דאך יעדער איד ארויס פון גלות מצרים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קט"ו): "חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים", דארף מען נאכמער מתפלל זיין אויף שמחה, ווייל אין די זעלבע צייט קומט דער יצר הרע און זוכט ווי אזוי ער קען אויפרעגן דעם איד, ווי אזוי ער קען אים אנוועק גנב'נען זיינע מדריות און זיינע קדושות, ער זוכט ווי אזוי ער קען מאכן אז דער טאטע זאל זיך אויפרעגן אויף די קינדער, אדער מאן און ווייב זאלן זיך צעאנפערן וכו'.

דערפאר דארף מען האבן ישוב הדעת און געדענקען נישט צו שרייען און זיך אויפרעגן אויף די שטוב; מענטשן מיינען אז 'שטויב איז חמץ און קינדער זענען די קרפן פסח'. מוה"רא"ש פלעגט זאגן: "מען דארף געדענקען ווען מען מאכט

פסח/דיג אז שטויב איז נישט קיין חמץ און קינדער זענען נישט קיין קרבן פסח, אזוי אויך דארף מען געדענקען אז א משהו פֿעס איז מדאורייתא און א משהו עצבות איז חמץ גמור - אויף דעם העלפט נישט קיין ביטול א גאנץ יאר.

מען דארף זיך פרייען מיט די מצוות בפשיטות, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵי, חלק ב, סימן יב): "ועקר היתדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פירט זיך פשוט אן קיין חכמות.

דער רבי איז געווען זייער שטארק קעגן חומרות (זיין שיחות תר"ו, סימן רלח) ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה ג): "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו", נאך זאגן חז"ל (פרכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השָׁרֵת", דער אייבערשטער האט נישט געגעבן די תורה פאר מלאכים נאר פאר אונז מענטשן לויט דעם וועג ווי אזוי מיר קענען דאס מקיים זיין; דאס איז לגבי סתם חומרות, אבער אפילו אויף דאס וואס שטייט פון די פריערדיגע (זיין בספר תרדים, פרק סא) אז יעדער איד זאל נעמען א מצוה וואס אין דעם וועט ער זייער מקפיד זיין און מחמיר זיין מיט אלע הדורים וכו', אזוי ווי מען זעט אין די גמרא (שבת קיח): "אביה במאי זהיר מפּי", וכו', מיט דעם אלעם זאגט דער רבי אז מען מיינט נישט צו זאגן אז דער מענטש זאל אריינלייגן אין די מצוה חומרות פון שטות, שגעון און מדה שחורה, מען מיינט נאר צו זאגן אז ער זאל נעמען איין מצוה וואס אין דעם מצוה זאל ער מדקדק זיין אן קיין נארישע חומרות. הלואי זאלן

מיר זוכה זיין צו מקנים זיין אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה בפשיטות, ווייל דער עקר אידישקייט איז תמימות ופשיטות, מען זאל זיך פרייען מיט די תורה ומצוות; עיין שם.

אפילו לגבי חומרות אום פסח האט דער רבי נישט געהאלטן אז מען זאל מקפיד זיין מיט חומרות וואס ברענגט מרה שחורה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שעדליכקייט פון חומרות וכו' איז ער אויך אריין געפאלן אין דעם. ווען עס איז געקומען דער יום טוב פסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; יעדעס מאל איז אים אריינגעקומען נאך און נאך חומרות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: 'וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פסח, ווי אזוי קען איך אכטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פסח אן קיין חשש חמץ?' דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס זאל נישט צו קומען צו דעם קיין משהו חמץ, ביז דער רבי האט געטראכט אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען קנואל וואסער, ווייל א קנואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער פסדר אן קיין שום חשש חמץ. אבער דארט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קנואל וואסער, האט ער געטראכט אנוועק צו פארן מיט

די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קנואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חומרות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דארף איך נישט קיין חומרות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליינס".

אז מיר שטייען יעצט פאר אזא הייליגע יום טוב דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצוות, אזוי ווי דער הייליגער אר"ל האט געזאגט (עין הקדמת ספר תרדים) אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדריגות נאר צוליב דעם וואס ער האט זיך געפריידט מיט די מצוות פונעם אייבערשטן, אפילו מען זאל אים געבן די גאנצע געלט פון דער וועלט וואלט ער נישט אנועק געגעבן קיין שום מצוה.

אז א איד פריידט זיך מיט די מצוות איז א סימן אז ער האט א ריינע אמונה און ער האט נישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות שמחה, סימן א): "בשארדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן ששבו שלם לאלקו", ווען א מענטש פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט, איז א סימן אז דער מענטש איז אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 רסו

זאל איך אויפגעבן מיין סמארטפאון? אפילו
איך שפיר אז איך דארף עס האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח אויף די שנעלע תשובה וואס איך האב באקומען
(מכתב רב), חיוזק וועגן א שידוך, וועגן אנוועק ווארפן מיין סמארטפאון
און חיוזק צו ווייטער לערנען משניות. איך בין גרויזק השם געווען ביים
ציון פון מוהרא"ש און אויסגעזאגט גאנץ תהלים לזכותו, איך בעט דעם
אויבערשטן פאר א שידוך בקרוב.

למעשה בין איך גאבאלץ צעמישט וואס צו טון וועגן מיין סמארטפאון,
איך ווייס נישט אויב די תועלת איז מער אדער די שאדן איז מער. פון
אין זייט פאקום איך דארט די דרשות פונעם ראש ישיבה און נאך גוטע
זאכן, און פון די אנדערע זייט איז דארט דא אויך שלעכטע זאכן.

יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וקחל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טייערער ברודער, וואס איז בכלל דיין שאלה?! עס לויגט
זיך גארנישט אין דער וועלט אויב מען קען נכשל
ווערן אין איין שלעכטן קוב, אזוי ווי תכמינו זכרונם לברכה

זאגן (ערוית ה, ט): "מוטב לי להקרא שוטה כל ימי, ולא לעשות שעה אחת רשע לפני המקום", ענדערש זאל א מענטש זיין א שוטה זיין גאנץ לעבן ווי איידער צו זיין א רשע איין מינוט, חס ושלום; פאר איין שלעכטע הסתכלות איז שוין נישט פרי צו האבן דעם סמארטפאון, ווער רעדט נאך אז דאס נעמט אינגאנצן אוועק דעם מוח פונעם מענטש, איז וואס דארפסטו בכלל האבן דעם טעלעפאן? אנשטאט זיך שפילן מיט דיין סמארטפאון וואלט איך דיר געזאגט דו זאלסט נעמען א משניות און זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות.

ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען משניות וועט ער אנקומען צו די גרעסטע מדריות וואס איז נאר שינה, אזוי ווי עס איז באוואוסט אז דער הייליגער בית יוסף זכר צדיק לברכה האט זוכה געווען צו א מלאך פון הימל וואס פלעגט קומען צו אים יעדן טאג און דער מגיד האט אים געזאגט אז ער האט זוכה געווען צו אלע זיינע מדריות נאר ווייל ער האט געלערנט אסאך משניות.

איך האב דיר ליב און איך וויל דיין גוטס; גלייב מיר, איך האב נישט קיין שום נגיעה אין דעם וכו' איך וויל נאר זען ווי דו וועסט מצליח זיין אין לעבן. לאז דיך נישט איינרעדן פון די נישט גוטע אז דאס וועט דיר פֿרענגען צו עבודת השם, כאפ זיך אריבער נאכאמאל צום ציון פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה און טו וואס דער אייניקל פונעם חכם האט געטון נאכדעם וואס ער האט נישט געוואוסט ווער עס רעדט אים צו צו ניצן דעם ספר וכו' ווען ער האט

געזוכט שידוכים פאר זיינע טעכטער (ספגרי מעשיות מעשה ג', מחנה) ער האט געשריגן ביי זיין זיידענ'ס קבר: "איך ווייס נישט צי מיין הארץ רעדט מיר אן איך זאל דאס ניצן וכו' אדער די שדים רעדן דאס מיר צו וכו'", האט אים דער זיידע געענטפערט: "כאמשיג דו קענסט עס ניצן וכו', דאך איז בעסער דו זאלסט האבן אמונה אינעם אייבערשטן"; זעט מען פון דעם וואס מען האט צו טון ווען מען האט א ספק, עס איז דא נאר איין עצה: 'גיין צו א קבר פון א צדיק און זיך דארט אויסשמועסן דאס הארץ צום אייבערשטן'.

כאפ זיך אריבער מזמן לזמן קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה און זיי זיך דארט מתבודד, בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זיך נישט נארן אויף דער וועלט. מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט לאזן נארן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נא): "את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן ווייל די וועלט נארט אייך; קוק מיט אן אמת'ער אויג וויפיל דער סמארטפאון קילט דיר אפ פון דיין אמונה און יראת שמים, בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל זיך נישט נארן, איך זאל וויסן דעם אמת ביי מיר וואס איז גוט פאר עבודת השם און וואס שטערט פאר עבודת השם. הייליגער באשעפער איך בין אזוי צוגעקלעבט צו מיין טעלעפאן אז איך בין שוין ממש איבערצייגט אז דאס איז גוט פאר מיר, איך רעד זיך איין

אז דאס ברענגט מיר יראת שמים; הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל זיך נישט אפגארן, אפילו איך קען עס נאך נישט אונזעק לייגן נכו' זאל איך באטש וויסן אז דאס איז נישט גוט פאר מיר, איך זאל מתפלל זיין יעדן טאג אז איך זאל האבן די כח צו קענען זאגן פאר'ן יצר הרע 'איך וויל נישט קיין טעלעפאן וואס מען קען זען אין דעם שמוין', איך וויל זיין אן ערליכער איד. רבוננו של עולם, איך ווים דאך וואס תכמינו וזכונם לברכה זאגן (בבא בתרא נו:) אז אויב א מענטש דארף אריבער גיין א פלאץ וואו פרויען וואשן זייערע קליידער ווען עס איז דא אן אנדערע וועג צו גיין, אבער ער גייט דוקא דורך דארט כדי צו קוקן - איז ער א רשע; הייליגער באשעפער, אויב ווען מען גייט אריבער א פלאץ וואו מען וואשט קליידער איז מען שוין א רשע, וואס זאל איך טון ווען איך גיי אריבער אלע עקלדיגע פלעצער, איך קוק אויף מיין טעלעפאן אויסגעלאסענע בילדער, עקלדיגע מאווים... העלף מיר אייבערשטער, איך וויל זיין אן ערליכער איד, געב מיר כח איך זאל קענען זאגן פאר מיר אליין אז איך ווארף עס אונזעק".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן שכל און זיך נישט לאזן גארן.

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱחָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלֵלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכֹלֵי־אֵי תַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ־חַיִּיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאֱמָרֵם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוּ תִקְנֵנוּ וְגִלּוּ, וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֶךְ הַיָּמִים וְהַצֶּפֶן
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב
זְכוּתוֹ יִגֹּן עָלֵינוּ

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהנה אדני אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כלחפצייכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף נסביהם מדם, ובלאשא אתשמותם עלישפתי: יהנה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיד גורלי: חבלים נפלולי בנעימים, אפינחלת שפרה עלי: אברך אתיהנה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהנה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי, אפיבשרי ישפן לבטח: כי לאתעוב

תקון הפללי

נפשי לשאול, לאיתתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימנך נצח:

לב.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נְשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם,
לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי
בְּלוֹ עֲצָמוֹ, בְּשֹׂאֲנֵתִי בְּלִהְיוֹם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי
יְדֶךָ, נְהַפְדֵּךְ לְשָׂדֵי בְּתֻרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה, וְאֵתָה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל בְּלִחְסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא,
רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹוֹי לֹא יִגִּיעוּ: אֵתָה סִתֵּר לִי* מִצַּר
תִּצְרַנִּי רַנִּי פֶּטֶט תִּסּוּבְּנֵי סֵלָה: אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדַרְךָ זֶה
תִּלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין
בְּמִתְנַגְרֶסֶן עָדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מְכֹאֹבִים
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁחַ בַּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנּוּ: שִׁמְחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־ב:

מא.

לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה וּמִקְטָהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ וַיִּשְׁרַח בְּאַרְצֵךָ, וְאֵל תִּתְנַהֵּוּ
בְּנַפְשׁ אִבְיוֹ: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִי. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
בְּחֵלְיוֹ: אֲנִי־אִמְרֹתֵי יְהוָה חֲנַנִּי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הפללי

שׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אֲנֹן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׂוּ כָּל־שֹׁנְאָי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר־בְּלִיעַל יֵצוּק
בוֹ, וְאֲשֶׁר שָׂכַב לֵאמֹרסִיף לְקוֹם: גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּמַחְתִּי
בוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגִּדִיל עָלַי עֲקָב: וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי,
וְאֲשַׁקֵּמָה לָהֶם: בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא־יִרְעֵ אֹיְבֵי
עָלַי: וְאֲנִי, בְּתַמּוֹי, תִּמְכַּתְּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: כְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מ.ב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לִבִּנִי קִרַח: כְּאִיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֶּן
נַפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חַי, מְתֵי אָבוֹא וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: הִיָּתָה חַי רַמְעֵתִי
לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּהַר, אֲדַדָּם עַד־בַּיִת
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹנֵג: מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹנִי יִשׁוּעוֹת פְּנִי:
אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים, מֵהַר מִצְרָה: תְּהוֹם־אֵל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ,
כָּל מִשְׁפְּרִיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: יוֹמָם יֵצֵא יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבִצְיִלָּה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְסָה לֹאֵל חַיִּי: אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי, לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֵי, בְּלַחֲץ אוֹיֵב: בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפְוִנִי צוּרְרִי, בְּאֹמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: מַה־
תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמַה־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנֹנִי, יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

תקון הפללי

נט.

למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו
את הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי
תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הגה
ארבו לנפשי וגורו עלי עיזם, לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה:
בל־עון ירצון ויפוננו, עוזה לקראתי וראה: ואתה יהוה־אלהים
צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד בל־הגוים אל־תחן בל־בגדי
און סלה: וישבו לערב יהמו ככלב, ויסוכבו עיר: הגה יביעון
בפיהם, תרבות בשפתותיהם, ביימי שמע: ואתה יהוה תשחק
למו, תלעג לכל־גוים: עזו, אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי: אל־תהרנס פן־ישכחו
עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: חפאת־פיו דבר־
שפתימו ויִקְרְדוּ בנאונם, ומאלה ומפחש יספרו: בלה בחמה,
בלה ואינמו וידעו ב־אלהים משל בנעקב, לאפסי הארץ
סלה: וישבו לערב יהמו ככלב, ויסוכבו עיר: המה יניעון
לאכל, אם־לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזה, וארגן לבקר
חסדה, ב־יהוית משגב לי, ומנום, ביום צר־לי: עזי אליך
אמרה, ב־אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז.

למנצח על־ידותון לאסף מזמור: קולי* אל־אלהים ואצעקה,
קולי אל־אלהים והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי,

במדרש 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִינָה, אֲשִׁיחָה, וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: אֲחֹזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,
נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: הִשְׁבַּתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּעֵילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסּוּף לְרַצוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנִצַּח
חֲסֵדוֹ, גָּמַר אָמַר לְדֹר וְדֹר: הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בְּאֵף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאָמַר חַלּוֹתֵי הַיָּא, שְׁנוֹת יָמִין עֲלוּזִין: אֲזַכּוֹר
מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּה
וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָבָה, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אֵתָהּ הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָה: גְּאֻלַּת
בְּזָרוּעַ עַמָּה, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
מַיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ
שְׁחָקִים, אֵף־חֲצִצִּיָּה יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָה בַּגְּלִגֵּל, הַאִירוּ בְּרָקִים
תַּבַּל, רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: בַּיָּם דְּרָבָה וּשְׁבִילָה בְּמַיִם רַבִּים,
וַעֲקֹבוֹתֶיהָ לֹא נוֹדְעוּ: נְחִית כִּצְאֵן עַמָּה, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תִּפְּלָח לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֵתָהּ הָיִיתָ קָנוּ
בְּדֹר וְדֹר: בְּמַרְם הָרִים יֵקְדוּ וְתַחֲלוּל אֶרֶץ וְתַבַּל,
וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֵתָהּ אֵל: תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דָּפָא, וְתֵאמַר
שׁוֹבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשִׁמּוֹרָה בְּעֵילָה: זָרְמָתָם, שָׁנָה יְהוּי, בִּבְקָר כְּחֲצִיר יַחֲלֶף:
בִּבְקָר יִצִּיץ וְחֲלָף, לְעֵרֵב יְמוֹלָל וַיִּבְשׂ: כִּי כְּלִינוּ בְּאִפְסָה,
וּבַחֲמָתָה נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֹאֵר פְּנִיָּה:

תקון הפללי

כי כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה: ימי שנותרנו
בהם שבועים שנה, ואם בגבורת שמונים שנה, ורהבם עמל
ואון, כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך:
למנות ימינו פן הודע, ונביא לבב חכמה: שוכה יהנה
עד־מתי והנחם על עברך: שפענו בבקר חסדה, ונרננה
ונשמחה בכל־ימינו: שמתנו בימות ענינו, שנות ראינו רעה:
יראה אל־עברך פעלה וחדרה על בגיהם: ויהי נעם אדני
אלהינו עלינו, ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

קה.

הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו
זמרו־לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהנה: דרשו יהנה ועזו בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטיו־פיו: זרע אברהם
עברו בני יעקב בחיריו: הוא יהנה אלהינו בכל־הארץ
משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צנה לאלה דור: אשר
ברת את אברהם ושבעתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן את ארץ כנען חבל
נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט ונגרים בה: ויתהלכו
מגוי אל גוי מממלכה אל־עם אחר: לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים: אל התגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
ויקרא רעב על־הארץ כל מטה־לחם שבר: שלח לפניהם
איש לעבד נמפר יוסף: ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו:
עד עת בא דברו אמרת יהנה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו

תקון הפללי

משל עמים ונפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל־קננינו:
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גר בארץ־חם: ויפר את־עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך
לבם לשנא עמו להתנבל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמורכם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
שלח חשה ויחשיף ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלביהם:
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד, אש
להבות בארצם: ויך גפנם ויתאנתם, וישבר עץ גבולם: אמר
ויבא ארבה, ויילק ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם,
ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל־אונם:
ויציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים
בצאתם, כינפל פחדם עליהם: פרש ענן למקד, ואש להאיר
לילה: שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ויזובו מים, הלכו בציות נהר: כי זכר את־דבר קדשו,
את־אברהם עבדו: ויציא עמו בששון, ברנה את בחיריו:
וינתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלו.

על נהרות בכל שם ישבנו, גם־בכינו בזכרנו את־ציון: על
ערכים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי־שיר, ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את־שיר יהוה, על אדמת נהר: אם־אשכחך ירושלים תשכח

תקון הפללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת־בבל
השודדה, אשרי שישָׁם־לך את־גְּמולךָ שְׁמַלְתָּ לָנוּ: אשרי,
שיאחו ונפיץ את־עַלְלֶךָ אֶל הַסַּלַע:

קנ.

הַלְלוּ־יְהוָה, הַלְלוּ־אֱלֹהֵי בְּקִרְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בַּגְּבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים
וּבַעֲבֹב: הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי־שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּ־יְהוָה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעֹז מְעַת צָרָה:
וַיַּעֲזֹרם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם, יִפְתָּם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל מנחם גרשון בן ח'י רבקה,

וזוג'

מלכה מאטל מינדל בת העניא,

ובתם

שרה גיטל

שניצלער

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

חֶסֶד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפַס לְזִכְרוֹת

מִרְדְּכֵי אֶהְרֵן חַיִּים בֶּן חַנָּה,

זוּג'

יוֹטָא פֶּעֶרֶל בֶּת חַנָּה לֵאמֹר,

וּבְנֵיהֶם

נִתְנָאֵל, יְחֻזְקָאֵל שְׂרָגָא

הַיִּלְפְּרִין

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוּר שִׁיִּצְלִיחוּ בְּרוּחַנִיּוֹת
וּגְשָׁמִיּוֹת וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם וְיִזְכּוּ לְבְרִיאוֹת
וְאֵרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ
וְלִהְתְּקַרֵּב לְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְיִרְוּ רֹב נַחַת
דְּקְדוּשָׁה מִכָּל יוֹצֵא חֲלָצֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסַמְרֵי הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה נִרְפֵּס לַזְכוּת

אברהם אליהו בן אסתר נרו יאיר,
וְזוּגְתּוֹ

שרה הענטשא בת חנה לאה תחי',
וילדיהם

ישראל, יוסף, חי' פיגא

פרידריך

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפני עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

חספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב שאול בן רות נעמי נרו יאיר,

וזוגתו

שרה בת לאה תחי',

וילדיהם

אליעזר שלמה, מירל

פיש

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפני עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

חֲסֵד הַקִּדוּשׁ הַזֶּה נִדְפַס לְזֵכֶר

הַרוּצָה בְּעִלּוּם שְׁמוֹ

נֵרוֹ יֵאִיר

הַקִּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת כָּל מִשְׁאֲלוֹת
לְבוֹ לטוֹבָה וּיִתְבַרֵךְ מִפִּי עַלְיוֹן בְּכַנֵּי חַיִּי
וּמְזוּנֵי רוּוִיחָא, וְיִזְכֶּה לְרוּת רֹב נַחַת
דְּקִדּוּשָׁה מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִי, וְיִצְאֵנִי
אִמֵּן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

חספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה בן אסתר גיטל נרו יאיר,

וזוגתו

פריידא הענדל גיטל

בת בת שבע מרים תחי',

ובנם

נחמן נתן

ראטה

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני

חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

חספר הקדוש הזה נרפס לזכות

צבי בן חוה שרה נרו יאר,

וזוגתו

שרה בת חינקא חי' באבא תחי',

וילדיהם

אליעזר שלמה,

חינקא חי' באבא, פיגא

בוים

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני

חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
ולעילוי נשמת

האשה החשובה

מרת **רחל** בת ר' יוסף
עליה השלום

בעבור שבנה נרו יאיר
נדב סכום הגון להדפסת הספר

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבו לטובה ויתברך מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכה לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציו,
אמן כן יהי רצון.

הספד הקדוש הזה נרפס לענת

אברהם אליהו בן חי' גיטל נרו יאיר

וזוגתו

פיגא בת רבקה חייענא תחי',

וילדיהם

מלכה, ישראל

קנאלל

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

יהודה אריה נרו יאיר

בן נחמה

ראטה

שיתברך בזיווג הגון

בקרוב ובניקל

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

קלמן אליעזר בן רחל נרו יאיר

וזוגתו

חנה פרומט בת יהודית תחי',

שמן

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

יקותיאל יהודה

בן מרים בריינא נרו יאיר

וזוגתו

אידל לאה בת אסתר תחי',

וילדיהם

חנניא יום טוב ליפא, חי' גנעסא

איינהארן

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס למנת

יצחק משה מתתיהו

בן שרה ביילא נרו יאיר

וזוגתו

מלכה לאה בת חנה שיינדל תחי',

וילדיהם

פערל, אשר, אברהם, שפרה ליבא,

אסתר פרידא,

אליעזר שלמה

רייך

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

שאול יצחק בן רחל נרו יאיר

וזוגתו

פיגא בילה בת חי' תחי',

וילדיהם

בלומא שפרינצא,

שמואל אליעזר

גאניץ

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

נחמן שמואל מרדכי

בן טובה נרו יאיר

וזוגתו

אסתר בת רבקה תח"י,

וילדיהם

שלום, חיים מאיר, לאה, פיגא,

מלכה, הינדא רחל

יאקאבאזויטש

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

משה

בן ח'י אדל

נרו יאיר

הקדוש ברוך הוא
ימלא את כל משאלות לבו לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכה לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לגנות

שלמה בן הענטשע עלא נרו יאיר

וזוגתו

רבקה בת מרים יהודית

וילדיהם

ישכר דוב, אסתר, גרשון פרץ

יאהאבאזויטש

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם, אמון כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

אהרן ישראל בן רות נעמי נרו יאיר,

וזוגתו

חנה זיסל בת רחל תחי,

פיש

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

